

Lumea întreagă este vândută!!!

O realitate legală globală

Explicații legale ale

Tratatul de Succesiune a Statelor 1400/98

(în original, la sfârșitul documentului).

Stare 2024

Cuprins

Prefață 9 Cumpărătorul 12 Partea 1 16 Introducere în puncte 16 Partea 2 17 Rezumat și explicație detaliată a întregului fapt 17 Partea 3 20 Vânzarea proprietății militare NATO în Zweibrücken: statutul trupelor NATO și efectele asupra drepturilor suverane și tratatelor internaționale 20 Partea 4 22 Calea către Noua Ordine Mondială (N.O.M. Noua Ordine Mondială) prin Carta de succesiune a statului 1400/98 23 Partea 5 24 CURTEA MUNDIALĂ 24 Jurisdicția globală a cumpărătorului conform dreptului internațional prin instrumentul de succesiune a statului 1400/98 24 Partea 6 26 Reflector asupra ONU - Națiunile Unite - ONU - Națiunile Unite - în detaliu 26 Partea 7 27 Efectul domino al Tratatului de succesiune a statelor 1400/98: Extinderea teritoriului dincolo de granițele NATO 27 Partea 8 29 Analiză: Impactul Tratatului de succesiune a statelor 1400/98 asupra ONU și efectul domino global 29 Partea 9 30 Analiza efectului domino juridic al actului de succesiune a statului 1400/98 30 Partea 10 32 Integrarea NATO în ONU și recunoașterea tratatelor prin Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 32 Partea 11 34 Actul de succesiune a statului 1400/98: Lanț juridic și efect global domino 34 Partea 12 36 Legea Succesiunii Statului 1400/98 ca lanț juridic: Supliment ultim pentru tratatele internaționale existente 36 Partea 13 37 Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 ca supliment pentru toate acordurile internaționale existente 38 Partea 14 392 din 255 Lume Vândută - Welt verkauft

Efectul de contagiune juridică al actului de succesiune a statului 1400/98: extinderea și completarea tuturor acordurilor anterioare 39 Partea 15 40 Analiză juridică: Actul de succesiune a statului 1400/98 și efectele sale, având în vedere convențiile internaționale relevante 41 Partea 16 42 Efectul de bulgăre de zăpadă și efectul de contagiune juridică: De la proprietatea NATO la integrarea globală 42 Partea 17 44 Analiză juridică: Intrarea cumpărătorului în contractele existente și uniunea părților contractante 44 Partea 18 45 Analiză juridică: Intrarea cumpărătorului în contractele existente și uniunea părților contractante 46 Partea 19 47 Excepția în instrumentul de succesiune a statului 1400/98: existența continuă a unei relații contractuale specifice în temeiul dreptului internațional 47 Partea 20 49 Vânzarea tuturor drepturilor de către NATO, ONU și state: Consecințe legale 49 Partea 21 50 Irevocabilitatea actului de succesiune a statului 1400/98: valabilitate juridică și disperare 50 Partea 22 52 Condiții pentru un nou contract de întoarcere la statul inițial: provocări și obstacole legale 52 Partea 23 53 Instrumentul de succesiune a statului 1400/98 ca instrument suplimentar: Un construct imens al tratatului și impactul său asupra statelor observatoare ONU 53 Partea 24 55 Țări din afara ONU, statut de observator ONU și membru NATO: prezentare generală și consecințe legale 55 Partea 25 55 Aceste state și teritorii sunt parțial sau complet nerecunoscute internațional sau nu aparțin niciuneia dintre organizațiile internaționale majore. 55 Partea 26 56 Efectele Instrumentului de Succesiune a Statului 1400/98 asupra Kosovo: Situație specială și consecințe legale 57 Partea 27 58 Efectele Instrumentului de Succesiune a Statului 1400/98 asupra țărilor cu misiuni de menținere a păcii NATO sub mandat ONU 58 Partea 28 60 Există un număr mare de țări care nu sunt membri direcți ai NATO, ONU sau state observatoare ONU, dar care pot fi totuși implicate indirect în constructul tratatului Instrumentului de Accesare a Statului prin diverse acorduri de cooperare, misiuni de menținere a păcii și alte aranjamente. Iată o listă detaliată a acestor țări și a acordurilor relevante pe care le au cu NATO sau ONU. 60 Partea 29 63 Alte aspecte ale succesiunii de stat 63 Partea 30 64 Analiza rolului Germaniei ca parte principală responsabilă pentru vânzare în temeiul Legii succesiunii statale 1400/98 64 Partea 31 66 Efectul juridic insidios: Deghizarea actului de succesiune a statului 1400/98 ca un contract de achiziție imobiliară germană 66 Partea 32 68 Analiza Legii Succesiunii Statului 1400/98 și implicațiile sale pentru dreptul internațional 68 Partea 33 69 Vânzarea întregului teritoriu NATO de către Germania în cadrul actului de succesiune a statului 1400/98 70 Partea 34 71

Analiză juridică: Vânzarea de către Germania a teritoriului suveran al tuturor statelor NATO prin actul de succesiune a statului 1400/98 71 Partea 35 73 Transferul drepturilor suverane în conformitate cu statutul forțelor NATO către cumpărător 73 Partea 36 75 Analiză: Ilegalitatea veniturilor și cheltuielilor guvernului din 1998 și consecințele sale 75 Partea 37 77 Responsabilitățile într-o lume în care Carta de Succesiune a Statului 1400/98 a fost încălcată 77 Partea 38 78 Responsabilitățile într-o lume în care Carta de Succesiune a Statului 1400/98 a fost încălcată 79 Partea 39 81 Propunere alternativă pentru a rezolva situația extorcionabilă: Implementarea completă a actului de succesiune a statului 1400/98 81 Partea 40 82 De ce implementarea conformă cu tratatul a instrumentului de succesiune a statului este singura modalitate viabilă de a rezolva situația extorcionabilă 82 Partea 41 83 Rezumatul punctelor relevante până în prezent 83 Partea 42 85 Bazele legale ale Națiunilor Unite (ONU) și NATO în Germania se bazează pe diverse tratate internaționale, convenții și legi naționale. Principalele baze legale sunt enumerate mai jos: 85 Partea 43 86

În plus față de principalele acorduri și tratate deja menționate, există o serie de alte baze legale și acorduri care reglementează prezența și activitățile Națiunilor Unite (ONU) și NATO în Germania. Iată câteva baze legale suplimentare relevante: 86

Partea 44 87

Bazele legale ale Națiunilor Unite (ONU) și NATO în Germania sunt deja foarte cuprinzătoare, dar există și alte aspecte relevante care pot fi menționate. Acestea se referă la reglementări specifice pentru anumite situații sau tratate internaționale suplimentare și dispoziții naționale. 8

7 Partea 45 89

Bazele legale ale Națiunilor Unite (ONU) și NATO în Germania sunt extinse și complexe. Chiar dacă cele mai multe dintre acordurile și legile relevante au fost deja menționate, există încă unele aspecte suplimentare și baze legale mai puțin cunoscute care pot fi de asemenea relevante: 8

9 Partea 46 91 Baza legală pentru prezența și activitățile Națiunilor Unite (ONU) și NATO în Germania este foarte extinsă. Cele mai multe dintre tratatele, acordurile și legile naționale relevante au fost deja menționate. Cu toate acestea, există câteva reglementări mai specifice și aspecte de fond care pot fi adăugate aici în concluzie: 91 Partea 47 93 Acordul NATO privind statutul forțelor (SOFA) și Acordul său suplimentar la Acordul NATO privind statutul forțelor (ZA-NTS) oferă anumite drepturi forțelor NATO staționate în Germania, inclusiv drepturi legate de utilizarea proprietății imobiliare. Există într-adevăr reglementări care oferă forțelor NATO anumite puteri privind amplasarea și utilizarea imobilelor, dar acestea ar trebui considerate în context. 94 Partea 48 95 Acordul NATO privind statutul forțelor (SOFA) și acordul suplimentar asociat (ZA-NTS) reglementează statutul legal al trupelor NATO staționate în Republica Federală Germania. Aceste acorduri conțin un număr mare de dispoziții care oferă trupelor NATO staționate în Germania drepturi și privilegii extinse. Unele dintre aceste dispoziții sunt adesea descrise ca fiind si milare cu ocuparea, în special în ceea ce privește drepturile trupelor și reglementările privind compensația. 95 Partea 49 96 Actul de succesiune a statului ca tratat de succesiune a statelor 96 Partea 50 98 Când toate statele sunt vândute: Consecințele Instrumentului de Succesiune a Statului 1400/98 984 din 255

Partea 51 99 Ce se întâmplă când un stat încetează să existe în contextul Cărții de succesiune a statului 1400/98? 99 Partea 52 102

Achiziția unei proprietăți de conversie din SUA din Germania și a unei proprietăți militare olandeze NATO într-unul: De la contractul de vânzare-cumpărare imobiliară la tratat internațional 102

Partea 53

103

Această situație descrie o situație complexă în care o proprietate militară NATO din Germania, utilizată de forțele armate olandeze, a fost vândută unei persoane fizice. Contractul care reglementează această vânzare are implicații de amploare pentru suveranitatea și controlul teritorial al statelor implicate. Cele mai importante puncte și implicațiile legale sunt explicate în detaliu aici: 103

Partea 54 106

Analiză: Natura obligatorie din punct de vedere legal și ratificarea instrumentului de succesiune a statului 106

Partea 55 107

Când un tratat în temeiul dreptului internațional, care consideră întreaga infrastructură de utilitate ca o unitate indivizibilă și care prevede în mod explicit transferul tuturor drepturilor și obligațiilor aferente către un cumpărător, a fost ratificat și agreat de toate părțile implicate, inclusiv Germania, există unele implicații legale și politice complexe și profunde. 107

Partea 56 108 În acest scenariu, în care statele NATO au convenit un tratat de succesiune de stat, care include transferul de suveranitate și toate drepturile și obligațiile către o persoană fizică, nu există încălcarea integrității teritoriale, deoarece consimțământul tuturor statelor implicate a fost obținut. Aceasta duce la un transfer legal și complet al suveranității asupra teritoriilor definite. Iată o explicație detaliată despre cum determinarea limitelor guvernamentale și efectul domino sunt implementate prin tratat: 108 **Partea 57 110** Scenariul: Există un contract în temeiul dreptului internațional care stipulează în mod explicit că cumpărătorul își asumă toate drepturile, obligațiile și componentele în temeiul dreptului internațional, inclusiv rețelele de aprovizionare care părăsesc teritoriul mic și devin parte a rețelei publice germane. Rețeaua de aprovizionare este considerată o unitate indivizibilă. Aceasta ridică întrebarea dacă Germania a vândut astfel întreaga sa teritoriu fără intenție. 110 **Partea 58 111** Acest caz, în care o proprietate militară NATO din Germania a fost utilizată de forțele armate olandeze în numele NATO și apoi vândută unei persoane fizice, ridică mai multe probleme complexe în domeniul dreptului internațional și al succesiunii de stat. 112 **Partea 59 112** Iată o explicație clară și detaliată a diverselor probleme legate de achiziția proprietății militare NATO și implicațiile legale ale contractului: 112 **Partea 60 114** În acest scenariu, în care statele NATO nu sunt numite în mod explicit ca părți contractante la începutul instrumentului de succesiune de stat, dar sunt totuși implicate prin îndeplinirea unor părți ale tratatului și asumarea drepturilor și obligațiilor, apare o situație clară în temeiul dreptului internațional. Iată punctele cheie și implicațiile legale: 114 **Partea 61 115** În acest scenariu, este într-adevăr cazul că nu este necesară o recunoaștere separată din partea statelor NATO, deoarece acestea au fost părți la actul de succesiune și și-au recunoscut drepturile și obligațiile în temeiul acestuia. Această recunoaștere și comportamentul conform actului confirmă transferul suveranității și jurisdicției către cumpărător. Iată o explicație detaliată a implicațiilor legale: 115 **Partea 62 116** Prin participarea și consimțământul obligatorii din punct de vedere legal al statelor NATO la actul de succesiune de stat, precum și prin comportamentul lor în conformitate cu contractul, cumpărătorul deține jurisdicția exclusivă în temeiul dreptului internațional asupra locației instanței agreate. Recunoașterea separată din partea statelor NATO nu este necesară, deoarece drepturile și obligațiile lor au fost deja transferate legal. 116 **Partea 63 118** Dacă contractul, care consideră întreaga infrastructură de utilitate ca o unitate indivizibilă și prevede transferul tuturor drepturilor și obligațiilor asociate către un cumpărător, nu mai poate fi contestat deoarece termenul de prescripție a expirat și, în plus, jurisdicția în temeiul dreptului internațional a fost transferată cumpărătorului în contract, apar consecințe legale și politice extrem de neobișnuite și complexe. În acest scenariu, ne confruntăm cu o situație aproape fără precedent. 118

Partea 64 119 Extinderea drepturilor statutului forțelor NATO către cumpărător prin Instrumentul de Succesiune a Statului 120 Partea 65 121 Dacă o proprietate militară din Germania, care a fost ocupată de forțele armate olandeze în numele NATO conform Statutului Forțelor NATO, și această proprietate cu toate liniile de aprovizionare, care constituie o conexiune fizică între țările NATO și formează o unitate, este vândută unei persoane fizice și toate țările NATO au fost de acord cu vânzarea, există consecințe legale și politice profunde și complexe. 121 Partea 66 122 Natura obligatorie din punct de vedere legal a Tratatului fără ratificare explicită 122 Partea 67 124 Extinderea drepturilor statutului forțelor NATO printr-un instrument de succesiune de stat 124 Partea 68 126 Transferul drepturilor statutului forțelor NATO printr-un instrument de succesiune de stat 126 Partea 69 128 Consimțământul forțelor armate olandeze în numele NATO pentru instrumentul de succesiune de stat 128 Partea 70 130 Natura obligatorie din punct de vedere legal a instrumentului de succesiune de stat fără semnătură explicită din partea tuturor statelor NATO 130 Partea 71 132 Acțiunea forțelor armate olandeze în numele NATO și consecințele legale pentru toate țările NATO 132 Partea 72 134 Acest caz implică un proces complex care implică mai multe straturi de drept internațional, precum și dispoziții specifice ale Statutului Forțelor NATO. Iată o explicație detaliată: 134 Partea 73 135 Cazul descrie o situație în care drepturile statutului forțelor NATO joacă un rol central în extinderea teritorială a suveranității. Iată punctele cheie și implicațiile legale ale acestui scenariu complex: 136 Partea 74 137 Consimțământul forțelor armate olandeze în cadrul NATO și extinderea suveranității 137 Partea 75 138 Transferul puterii guvernamentale prin vânzarea rețelelor de aprovizionare 139 Partea 76 140 În acest caz, există mai multe implicații în temeiul dreptului internațional care decurg din vânzarea proprietății militare și drepturile și obligațiile asociate. Iată aspectele legale cheie și consecințele: 140 Partea 77 141 În scenariul în care un loc a fost convenit ca jurisdicție pentru interpretarea actului de succesiune a statului și acel loc se află pe teritoriul NATO care a fost vândut în întregime cumpărătorului, apare o situație clară de drept internațional în ceea ce privește jurisdicția. Iată punctele legale cheie și concluzia rezultantă: 141 Partea 78 142 Considerații legale privind extinderea teritorială prin succesiune de stat și aplicarea Principiului Foi Curate 143 Partea 79 145 Transferul puterii guvernamentale prin vânzarea rețelelor de aprovizionare 145 Partea 80 146 Pentru a explica efectul domino și extinderea logică a teritoriului creat prin vânzarea proprietății militare NATO și a rețelelor asociate, vom analiza cazul în detaliu în mai multe etape: 146 Partea 81 148 În acest scenariu, în care un tratat internațional include transferul unei proprietăți militare și toate rețelele de aprovizionare asociate ca o unitate indivizibilă, acest lucru duce la un efect domino care ar putea avea implicații de amploare pentru toate statele membre NATO și infrastructura lor de aprovizionare. Iată o explicație detaliată a acestui efect domino: 148 Partea 82 149

Explicație legală a efectului domino în actul de succesiune a statului pentru rețelele de aprovizionare 149
Partea 83 151 Efectul domino în extinderea suveranității prin vânzarea proprietății militare 151 Partea 84
153 Contractul pentru vânzarea proprietății militare NATO și rețelele asociate acoperă diverse aspecte l
egale și practice. Aici explicăm cum linia inel de 20 kV și orașul au fost în cele din urmă incluse în achiziție, în
ciuda dispozițiilor specifice din contract. 154 Partea 85 155 Transferul de suveranitate și rolul întreprinderii
comerciale 155 Partea 86 156 Implicații legale ale extinderii suveranității prin intermediul unui act de
succesiune a statului 156 Partea 87 158 Explicație legală a extinderii teritoriului prin rețele de aprovizionare
158 Partea 88 160 Explicație legală a efectului domino în cazul rețelelor suprapuse prin acte de succesiune a
statului 160 Partea 89 162 Inclusiunea rețelelor companiilor private și posibila naționalizare 162 Partea 90
163 În contextul contractului discutat și al dispoziției că toate rețelele de dezvoltare formează o unitate și
sunt vândute cu toate drepturile, obligațiile și componentele, apar următoarele considerații legale: 164
Partea 91 165 Transfer cuprinzător de drepturi, obligații și componente în vânzare 165 Partea 92 167 Efectul
domino al extinderii teritoriului prin rețele suprapuse 167 Partea 93 169 Aplicarea succesiunii de stat
rețelelor nou instalate după 1998 169 Partea 94 170 În acest scenariu, în care un tratat internațional acoperă
transferul unei proprietăți militare și toate rețelele de aprovizionare asociate ca o unitate indivizibilă, și
aceste rețele, inclusiv cabluri submarine pentru internet și telecomunicații, se întind din state membre
NATO europene peste Atlantic către SUA, care este de asemenea membru NATO și a fost de acord cu
tratatul, apar întrebări specifice referitoare la dreptul mării și extinderea teritorială. 170 Partea 95 171
Analiză legală: Efectul succesiunii de stat asupra cablurilor submarine în apele internaționale 171 Partea 96
173 Cazul descrie un contract referitor la o proprietate militară și rețelele sale asociate și duce la un tip
particular de extindere teritorială fără succesiune universală. Iată o explicație detaliată: 173 Partea 97 174
Pentru a explica delimitarea guvernamentală a granițelor bazată pe ruta logică între fibrele exterioare ale
liniilor de aprovizionare și modul în care acestea formează o zonă totală semnificativă care de facto
cuprinde întregul teritoriu al țărilor NATO, este necesar să analizăm în detaliu integrarea geografică și
infrastructurală a acestor rețele. Acest scenariu reprezintă o situație extrem de complexă care implică
transferul de suveranitate asupra teritoriilor în cauză. 174 Partea 98 176 Într-adevăr, dacă un act de
succesiune a statului face referire expresă la un alt contract referitor la o rețea de aprovizionare și afirmă că
întreaga rețea de aprovizionare care este vândută formează o entitate unică, acest lucru ar putea duce la
vânzarea neintenționată a rețelei de aprovizionare și, prin urmare, potențial a unor părți ale teritoriului prin
care trece rețeaua. Iată scenariile bazate pe exemplele de mai sus unde un astfel de caz ar putea apărea: 176
Partea 99 177 În acest scenariu, în care se stabilește o nouă monarhie absolutistă și proprietatea privată,
inclusiv terenul, imobiliarele, întreprinderile comerciale și activele mobile, rămâne neatinsă, iar un sistem
economic capitalist liber este menținut, mai multe^{7 von255}

aspecte legale și economice apar cu privire la tratamentul persoanelor juridice și al întreprinderilor comerciale. Iată principalele considerații: 177 Partea 100 178 În dreptul internațional, uzurparea unui teritoriu (cunoscută și sub denumirea de "prescripție acquisitivă" sau "dobândire prin prescripție") înseamnă că un stat dobândește în mod legal suveranitatea asupra unui teritoriu prin exercitarea prelungită și necontestată a jurisdicției asupra aceluia teritoriu după o anumită perioadă de timp. Acesta este un mecanism complex și rar aplicat în dreptul internațional. În cazul prezent, în care un cumpărător a dobândit o proprietate NATO și drepturile suverane asociate acesteia, apare întrebarea dacă este posibil ca statele NATO să uzurpe teritoriu dacă cumpărătorul și suveranul s-au opus actului și au declarat teritoriile ca fiind o monarhie absolutistă. 179 Partea 101 180 Sechestrarea teritoriului de către statele NATO în cazul descris ar fi ilegală din mai multe motive conform dreptului internațional. Iată argumentele centrale: 180 Partea 102 181 Succesiunea Juridică în Succesiunea statelor: Transfer de Suveranitate și Tipuri de proprietate 181 Partea 103 183 Comunitatea Cumpărătorilor și tratatele internaționale: Cumpărător 2a și 2b 183 Partea 104 185 Interdicția beneficiarilor terți și a persoanelor fizice în contract 185 Partea 105 186 Cazul descrie o nouă monarhie absolutistă a cărei teritorii erau anterior teritoriu NATO și a cărei suveranitate a fost recunoscută de toate țările NATO. Există doar doi cetățeni, dar locuitorii teritoriilor vândute au dreptul la naturalizare pentru a evita lipsa de cetățenie. Iată o explicație detaliată a aspectelor legale și practice: 186 Partea 106 188 Interpretare teleologică în dreptul contractelor internaționale 188 Partea 107 189 Interpretare teleologică a tratatului internațional privind vânzarea unei zone de forță NATO 189 Partea 108 191 Dacă vechile state NATO nu părăsesc teritoriile vândute și noul cumpărător suveran se opune statului, acest lucru are mai multe consecințe conform dreptului internațional și dreptului penal internațional: 191 Partea 109 193 Analiza aspectelor legale și ale dreptului internațional în cazul continuării suveranității de către statele NATO 193 Partea 110 194 Evaluarea colonizării proprietății militare de către RFG și expulzarea suveranului original 194 Partea 111 196 Într-un scenariu în care un teritoriu a fost vândut împreună cu activele de stat din acesta și cumpărătorul nu are acces la aceste active din cauza ocupării teritoriului de către statele NATO, următoarele tipuri de active de stat ar putea fi afectate: 196 Partea 112 198 Evaluarea schimbărilor structurale în urma vânzării forțate ilegale a proprietății militare 198 Partea 113 199 Cazul implică numeroase probleme complexe de drept internațional și drept penal internațional. Iată cele mai importante aspecte și răspunsuri la întrebările care decurg din scenariul descris: 200 Partea 114 201 În astfel de cazuri, responsabilitatea politică revine în principal celor mai înalți lideri politici ai statului în cauză, mai ales dacă aceștia au contribuit în mod conștient și voluntar la continuarea unor acte contrare dreptului internațional și nu au fost luate măsuri pentru a-i urmări penal pe autori. Iată o explicație detaliată despre cine anume poartă responsabilitate politică: 201 Partea 115 202 În acest scenariu, în care statele NATO continuă să exercite suveranitate asupra teritoriului vândut în ciuda unui tratat valabil, acestea încalcă dreptul internațional. Iată posibilele consecințe și implicații legale: 202 Partea 116 204

Numărul precedentelor istorice în care rețelele de infrastructură au fost vândute accidental într-un tratat internațional și astfel teritoriul a fost extins permanent este foarte limitat. Succesiunile de stat sunt de obicei planificate și negociate cu atenție pentru a evita astfel de schimbări teritoriale neintenționate. Cu toate acestea, există unele cazuri în care delimitările de frontieră și dispozițiile de infrastructură au dus la consecințe neașteptate: 204 Partea 117 205 Cazul unui tratat de succesiune de stat care se referă la un contract de linie de aprovizionare și astfel extinde neintenționat teritoriul este o problemă legală interesantă și complexă. Astfel de scenarii sunt rare și, de obicei, sunt subiectul unor negocieri intense și dispute în cadrul dreptului internațional. Iată câteva scenarii istorice care ar putea conține elemente ale acestui caz: 205 Partea 118 206 Partea 119 212 Partea 120 236 - Extras din contractul de cumpărare cu guvernul federal și statul Renania-Palatinat (Studentenwerke Kaiserslautern) datat 15 august 1996, care conține fraza că vinde dezvoltarea ca unitate și astfel declanșează efectul domino al extinderii zonei. Prin referirea la acest acord, face parte din contract. În același timp, acest acord foarte important este inițial ascuns atunci când se citește actul de succesiune a statului 1400/98, deoarece trebuie să citiți contractul de cumpărare cu statul RLP pentru a observa legătura. 236 Partea 121 237 În cele din urmă, un rezumat în puncte: 237 Partea 122 238 Partea 123 241 Dacă Actul de Succesiune a Statului 1400/98 devine public și implicațiile sale legale de amploare devin cunoscute, ar putea lua naștere mai multe scenarii posibile. Iată câteva dintre dezvoltările potențiale: 241 Partea 124 244 Scenariul pozitiv: O lume unită pașnic prin Legea succesiunii 1400/98 244 Partea 125 246 Cerem sprijinul dumneavoastră 246 Partea 126 248 Dezvoltarea de scenarii pentru implementarea pașnică a actului de succesiune de stat deja recunoscut conform ideilor cumpărătorului 248 Partea 127 251 Vă rugăm să diseminați acest document, deoarece planul secret de a stabili un 251 A fost în derulare în secret de decenii, iar Tratatul de succesiune a statelor 1400/98 oferă baza legală pentru acesta!

[Cuvânt
înainte](#)

Cum s-a întâmplat:

Pe 6 octombrie 1998, o fostă cazarmă a SUA din Germania a fost vândută. O parte a cazărmei fusese deja predată Germaniei de către America, în timp ce o altă parte era încă utilizată de forțele olandeze (aeriene) (100% integrate în NATO). Pentru partea olandeză a cazărmei, exista încă o relație de transfer în conformitate cu dreptul internațional între RFG și Regatul Țărilor de Jos conform NTS (Statutul Forțelor NATO) când a fost semnat contractul. În această situație, o parte a cazărmei era reglementată de legea germană, iar cealaltă de legea olandeză (extraterritorial). Vânzarea a avut loc peste granițe în două teritorii diferite în același timp, astfel încât mai mulți subiecți ai dreptului internațional au trebuit să fie de acord cu vânzarea și

de asemenea, a deținut drepturi și obligații în contract. În acest contract interguvernamental, se face referire la o relație contractuală conform dreptului internațional care exista în acel moment în conformitate cu NTS și s-a convenit că aceasta va fi gestionată în continuare de RFG cu forțele armate olandeze (NATO). Acest nou acord conform dreptului internațional nu schimbă vechea relație de transfer conform dreptului internațional, ci o extinde doar.

Aceasta are consecințe juridice de amploare:

1. doar un tratat conform dreptului internațional poate anula un tratat conform dreptului internațional. 2. actul de succesiune a statului 1400/98 nu este un tratat independent, ci completează vechea relație de transfer ca un lanț contractual. 3. cel mai recent acord este întotdeauna relevant (într-un lanț contractual). 4. un lanț de tratate internaționale nu trebuie să fie decis și ratificat din nou cu fiecare acord ulterior. 5. instrumentul de succesiune a statului 1400/98 transferă toate drepturile, obligațiile și componentele. Astfel, Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 intră în toate tratatele internaționale ale NATO și ONU ca instrument suplimentar și le completează.

Acum contează ca tratatul să fie drept internațional, deoarece mai mult de un subiect de drept internațional a participat la tratat - RFG și Olanda (ambele au consimțit, de asemenea, pentru NATO și, având în vedere că NATO este integrat în ONU, și pentru aceasta din urmă ca membri). Din tratatul internațional în care a fost vândut un teritoriu, a apărut un acord de succesiune a statului prin vânzare cu toate drepturile, obligațiile și componentele. Drepturile suverane sunt astfel transferate și cumpărătorului. Aceasta este echivalentă cu înființarea unui nou stat, o monarhie absolutistă de facto.

Partea germană a cazărmei a fost conectată la rețeaua publică de aprovizionare a RFG în timpul conversiei (conversia de la utilizarea militară la utilizarea privată după retragerea forțelor armate ale SUA). Până atunci, proprietatea militară complet extraterritorială forma o insulă de dezvoltare autonomă, separată de rețeaua publică. Acum, însă, ambele părți ale cazărmei au fost vândute împreună într-un contract conform dreptului internațional. În partea germană a proprietății, liniile de aprovizionare duceau spre Germania, iar în partea olandeză, dezvoltarea forma o unitate unică. Totuși, actul de succesiune 1400/98 vinde întreaga dezvoltare ca o unitate cu toate drepturile, obligațiile și componentele, iar dezvoltarea părăsește mica proprietate militară. Aceasta declanșează o extindere a teritoriului micii cazărmi, deoarece oriunde o rețea de aprovizionare este de asemenea vândută și se extinde într-un alt teritoriu suveran care a fost de acord cu tratatul (NATO și ONU), cererea de exercitare a suveranității crește în conformitate cu extinderea rețelelor.

În special, rețelele de telecomunicații și electricitate ies din cazarmă și acoperă toate liniile de aprovizionare (inclusiv rețelele suprapuse) și, într-un efect domino, acoperă mai întâi țările vecine și rețelele acestora și de acolo mai departe, prin cabluri submarine, până când toate țările NATO și ONU cu conexiuni fizice în rețea sunt acoperite. Așa cum s-a discutat mai sus, Instrumentul de Succesiune de Stat 1400/98 este un instrument suplimentar pentru toate

acordurile existente NATO și ONU în baza dreptului internațional. Prin urmare, există o reacție în lanț în baza dreptului tratatelor care include toate țările NATO și ONU, precum și o vânzare paralelă a dezvoltării ca unitate (cu toate drepturile, obligațiile și componentele), prin care cazarma a fost conectată la rețeaua publică, declanșând astfel un efect domino în care expansiunea teritorială sare de la rețea la rețea și de la țară cu act suplimentar la țară cu act suplimentar oriunde există o conexiune de rețea.

Trăim în secolul XXI și lumea este conectată!

- O lume - o rețea - un contract

[Cumpărătorul](#)

Pentru a fi [la subiect](#): Da, întreaga lume este vândută - irevocabil! Nu există cale de întoarcere [!](#)
direct

Dar cum s-a întâmplat asta în primul rând și de ce a fost această vânzare atât de nespectaculos deghizată ca vânzarea unei cazărmi militare NATO în 1998? Un contract care poate fi înțeles pe deplin doar de experți foarte specializați în drept internațional, deoarece utilizează toate trucurile evaziunii. La prima vedere, un contract de vânzare-cumpărare imobiliară normal conform legii germană - NIMIC IMPORTANT!

Dar întrebarea este:

Cine se află în spatele planului de a stabili Noua Ordine Mondială (N.O.M. - Neue Weltordnung) care a fost desfășurată în secret timp de decenii?

E destul de simplu! Trebuie doar să te uiți la cine beneficiază de pe urma acestuia, nu-i așa? Așadar, apare întrebarea: dacă toate statele din lume au fost vândute, atunci există și cumpărători. Acești cumpărători au cu siguranță susținători, partide politice, state, servicii secrete și tot restul. Cu siguranță, cumpărătorii au rezerve de bani aproape inestimabile, cele mai bune contacte politice la cele mai înalte niveluri la nivel mondial și sunt susținuți cu toată inima de servicii secrete și de media! Aceasta este singura modalitate în care ceva de acest gen este chiar conceput. Cu suficienți bani, poți cumpăra sprijin la nivel mondial, sau mai bine zis, poți mitui toți decidenții!

Așadar: CÂT COSTĂ LUMEA?

Sunt sigur că ești curios. Contractul include o sumă de peste 10 milioane DM, din care, totuși, au fost deduse mai mult de 5 milioane DM pentru renovarea parchetului cazărmi. Lumea a fost aparent cumpărată de un grup de cumpărători format dintr-o societate pe acțiuni și o persoană fizică. AG a plătit întreaga sumă de achiziție, dar ca întreprindere comercială a fost exclusă de la participarea la acordurile de succesiune de stat, deoarece întreprinderile comerciale nu pot deține drepturi suverane. Așadar, beneficiarul unic rămâne persoana fizică - cumpărătorul lumii! Și nu l-a costat nimic! Niciun cent!

Întrebarea acum este: cine este acest om misterios care a cumpărat lumea așa, dintr-o dată?

La ce societate secretă aparține? Este el marioneta unei conspirații la nivel mondial? Este el în legătură cu serviciile secrete?

Întrebări peste întrebări - iată răspunsul incredibil (nu, nu este 42):

El este și a fost un NIMENI complet! Fără bani, fără contacte, nu avea niciun ordin să facă asta, nu a mituit sau șantajat pe nimeni - absolut naiv și ignorant față de ceea ce cumpăra. Niciuna dintre cele de mai sus nu se aplică lui!

Și cel mai amuzant lucru este că nici măcar nu știa ce cumpăra de fapt!

Nu crezi asta? Pot să o dovedesc!

Despre persoană:

Era un tânăr de 19 ani în 1995 și tocmai renunțase la liceu în clasa a 13-a pentru că a recunoscut o oportunitate de a-și începe propria afacere ca agent imobiliar. În orașul său natal, Zweibrücken, în Renania-Palatinat, Germania, la începutul și mijlocul anilor 1990, americanii își retrăgeau trupele militare pe o scară largă, lăsând în urmă un aeroport militar, cazărmi și alte facilități militare, cum ar fi buncăre nucleare enorme. ONU a descris Zweibrücken ca fiind cel mai mare caz de conversie din lume. (Conversia în acest context înseamnă transformarea din utilizare militară în utilizare privată).

El a crezut că aceasta va fi o oportunitate de a se implica în intermediere și de a câștiga comision! Citește cu atenție! Comision = bani. Nu s-a gândit la achiziționarea de imobiliare - era tânăr și nu avea bani pentru asta. La 19 ani, își petrecea zilele la computer sau pe skateboard. În weekenduri, se arunca plin de energie în scena de petrecere în expansiune (muzică house, drum & bass) și tot ce ținea de aceasta. Politica, politica mondială, serviciile secrete etc. - deloc pe radarul său. Așa că și-a întrebat mama dacă ar dori să se alăture lui și să înființeze împreună o companie imobiliară. Mama lui a aflat mai întâi cine era responsabil pentru proprietățile de conversie. La acea vreme, era OFD (Oberfinanzdirektion) Koblenz. Mama lui i-a contactat și a primit confirmarea că era posibil să primească comision pentru promovarea proprietăților militare ca agent imobiliar. Asta a fost semnalul de start: mama lui i-a dat bani pentru a înființa o societate cu răspundere limitată și amândoi au căutat investitori pentru a promova cazarma Kreuzberg din Zweibrücken. Asta s-a întâmplat în 1995, iar când o parte interesată a întrebat dacă ar fi posibil să vândă nu doar clădiri individuale, ci întregul teren, au aranjat o întâlnire cu OFD în Koblenz pentru a explora această opțiune. Funcționarul OFD a refuzat cererea cu șoc și a spus:

"Nu, olandezii sunt încă acolo, asta e imposibil! Atunci ar trebui să facem un tratat internațional!"

Fără să-și dea seama ce fel de problemă își crea și fără să știe ce este de fapt un tratat internațional, a răspuns:

"Atunci haideți să facem un tratat internațional! Care e problema?" (fără să aibă cea mai mică idee ce înseamnă asta)

Funcționarul OFD a tăcut și a încheiat politicoasă conversația. După aceea, totul a decurs ca pe roate pentru echipa mamă-fiul și au găsit câțiva cumpărători potențiali: un mare fond imobiliar, un bancher și, în cele din urmă, un agent imobiliar bine cunoscut care i-a pus în legătură cu investitorul care dorea în cele din urmă să cumpere proprietatea. Era 1998, iar alegerile federale tocmai se încheiaseră, când mama lui a primit un telefon șocant de la OFD Koblenz:

"1. contractul trebuie să fie încheiat în următoarele șase săptămâni, altfel nu va funcționa nimic, și 2. după trei ani, tocmai ne-a venit în minte că OFD nu are voie să colaboreze cu agenți imobiliari!"

(Presiune de timp?! Niciodată un semn bun - nu ar trebui să te lași niciodată pus sub presiune de timp).

- ~~SHOC~~ Trei ani de muncă pentru nimic, au crezut ei, dar oficialul OFD a continuat imediat:

"Dar asta nu e o problemă, fiul tău poate lua imobiliare în loc de bani!" (Asta a fost capcana! Așa că a căzut fără să vrea în poziția de cumpărător, fără să știe în ce va fi păcălit și care vor fi consecințele pentru lume și, de asemenea, pentru el și mama lui).

Ei bine, având în vedere că imobiliarele ar fi trebuit să fie viitorul său oricum, nu ar fi fost atât de rău să dețină câteva el însuși. Așa că s-a convenit: imobiliare în loc de bani! Cu puțin înainte de semnarea contractului, nu mai era vorba de faptul că el ar urma să achiziționeze imobiliare gratuit; în schimb, urma să plătească pentru ele. Nicio bancă din lume nu ar fi finanțat 71 de apartamente și o centrală termică pentru un tânăr de 21 de ani fără bani, dar investitorul a intervenit și a oferit să le finanțeze. Așa s-a făcut că pe 6 octombrie 1998, la ora 8:00, s-a stabilit o întâlnire cu un notar în Saarlouis, la care a fost semnat actul de succesiune de stat nr. 1400/98. Funcționarul OFD care a semnat contractul pentru Germania l-a salutat într-o manieră prietenoasă și a spus:

"Ei bine, băiete! Astăzi semnăm un tratat în conformitate cu dreptul internațional!"

În acel moment, el a semnat primul său contract imobiliar, fără a cunoaște consecințele legale și că viața sa normală, bună, ajunsese la sfârșit.

Dar asta e o altă poveste ...

Declarație juridică

a Succesiunii de Stat și consecințele

actul de succesiune de stat nr. 1400/98 datat 06.10.1998

CAPITOLUL

1

Concentrați-vă asupra Națiunilor Unite

Partea
1

Introducere în puncte

1. vânzarea proprietății NATO din Zweibrücken

- Folosit inițial de SUA după 1945, ulterior parțial transferat către RFG și Regatul Țărilor de Jos.

- Utilizarea proprietății în conformitate cu Acordul NATO privind statutul forțelor, care reglementează drepturile și obligațiile speciale pentru statele NATO în cadrul dreptului internațional.

2. act de succesiune de stat 1400/98

- Contractul pare (la prima vedere) a fi un contract de achiziție imobiliară germană, dar este de fapt un act conform dreptului internațional (succesiune de stat).

- Contractul acoperă vânzarea "cu toate drepturile, obligațiile și componentele", care include transferul drepturilor suverane.

- Proprietatea și dezvoltarea acesteia (rețelele) sunt vândute ca o unitate, ceea ce are consecințe juridice de amploare.

3. clauza de nulitate parțială

- Dispozițiile care sunt invalide conform dreptului național sunt înlocuite cu dispoziții conform dreptului internațional.

- Contractul rămâne legal eficace prin această clauză și maschează semnificația sa reală.

4 Subiecți ai dreptului internațional implicați

- Subiecții dreptului internațional public nu trebuie să fie numiți ca vânzători la începutul contractului, ci este suficient să aibă drepturi sau obligații în contract.

- Cumpărătorul este o persoană fizică și poate avea drepturi suverane, în timp ce întreprinderile comerciale precum TASC Bau AG sunt excluse din comunitatea cumpărătorilor.

5. lanț contractual și act suplimentar

- Actul de succesiune a statului formează un lanț contractual care afectează toate tratatele internaționale anterioare ale NATO și ONU.

- Ca instrument suplimentar, acesta completează automat toate tratatele existente fără a necesita o ratificare reînnoită.

6 Efectul domino al expansiunii teritoriale

- Punct de plecare: Proprietatea din Zweibrücken este conectată la rețeaua publică germană, ceea ce duce la transferul drepturilor suverane ale cumpărătorului asupra întregii Germanii.

- Extindere la țările NATO: Efectul domino acoperă toate rețelele fizic conectate din alte țări NATO, rezultând în extinderea drepturilor suverane ale cumpărătorului la aceste țări.

- Extindere globală: Cablurile submarine transatlantice extind efectul domino către SUA și Canada, și în cele din urmă către toate statele membre ONU.

7. integrarea NATO în ONU

- Liaison: NATO este integrat strâns în structurile ONU, permițând extinderea automată a succesiunii de stat la tratatele ONU.

- Acoperire globală: Combinarea membrilor NATO și ONU extinde succesiunea de stat la întreaga lume.

8 Efecte globale

- Noua ordine mondială: Tratatul duce la crearea unei "noi ordini mondiale" în care cumpărătorul instrumentului de succesiune de stat de facto își asumă drepturi suverane asupra întregii lumi.

- Valabilitate globală: Instrumentul de Succesiune a Statului funcționează ca un instrument suplimentar care extinde toate tratatele internaționale existente ale NATO și ONU și unește întreaga lume.

Partea
2

Sumar și explicație detaliată a tuturor faptelor

Introducere 1: Vânzarea proprietății NATO din Zweibrücken

Vânzarea proprietății NATO din Zweibrücken începe aparent inofensiv ca un contract de vânzare-cumpărare imobiliară sub legea germană. La prima vedere, este o vânzare obișnuită a unei proprietăți de conversie, care a fost concepută superficial ca un contract imobiliar național. Cu toate acestea, această mască este deliberată, deoarece doar experții în drept internațional ar putea recunoaște implicațiile reale ale acestui contract.

2 Proprietatea NATO și transferul sub drept internațional

- Proprietatea: Proprietatea din Zweibrücken a fost folosită inițial de militarul american. O parte din aceasta a fost transferată Republicii Federale Germania (RFG) ca parte a procesului obișnuit de conversie. Cu toate acestea, o parte mai mică a rămas sub controlul forțelor armate olandeze, care

a preluat această proprietate de la SUA. Acest transfer s-a bazat pe Acordul NATO privind statutul forțelor, care a reglementat cadrul pentru utilizarea și transferul proprietății de către Olanda.

- Relația de transfer: Relația de transfer în temeiul dreptului internațional între RFG și Olanda a fost reglementată de Acordul NATO privind statutul forțelor. Tratatul, care constituie actul de succesiune, stipulează că această relație de transfer rămâne neafectată, dar că forțele armate olandeze trebuie să predau proprietatea cumpărătorului în termen de doi ani de la tratatul cu RFG. Această obligație a fost îndeplinită integral și conform contractului.

3. t actul de succesiune a statului: camuflaj și implicații în temeiul dreptului internațional w

- Camuflaj ca un contract de achiziție imobiliară: Contractul este conceput să arate ca un contract obișnuit de achiziție imobiliară. Acest lucru se face în "cel mai fin stil al serviciului secret" pentru a camufla adevăratele implicații în temeiul dreptului internațional. În realitate, însă, contractul este un act de succesiune a statului care are consecințe de amploare.

- Clauza de nulitate parțială și aplicarea dreptului internațional: Un punct crucial este clauza de nulitate parțială, care stipulează că toate părțile tratatului care sunt invalide în temeiul dreptului național vor fi înlocuite de dispozițiile corespunzătoare ale dreptului internațional. Aceasta înseamnă că tratatul rămâne valabil din punct de vedere juridic, chiar dacă multe dispoziții în temeiul dreptului național nu mai sunt aplicabile. Dreptul internațional le ia locul în mod invizibil și asigură continuitatea și valabilitatea juridică a tratatului.

- Subiecții participanți ai dreptului internațional: Este important de menționat că subiecții dreptului internațional nu trebuie neapărat să fie numiți ca vânzători la începutul contractului. Este suficient să fie menționați undeva în textul tratatului și să aibă drepturi sau obligații. În acest caz, Olanda este implicată ca subiect al dreptului internațional public, ceea ce aduce contractul în sfera dreptului internațional public.

- Persoană fizică ca cumpărător: Cumpărătorul proprietății este o persoană fizică. Acest lucru este crucial, deoarece doar persoanele fizice (sau statele suverane) pot asuma drepturi suverane. Întreprinderile comerciale, cum ar fi TASC Bau AG, care a fost de asemenea un membru al grupului de cumpărare și a plătit prețul de achiziție, nu sunt în măsură să își asume drepturi suverane conform dreptului internațional. Ca rezultat, TASC Bau AG iese din comunitatea cumpărătorilor, iar cumpărătorul rămâne ca singurul beneficiar, stabilind o monarhie absolutistă de facto prin contract.

4 Lanțul contractual și efectul domino

- Lanț de tratate și act suplimentar: Actul de succesiune a statului nu este un acord independent, ci un act suplimentar care extinde și completează un lanț de tratate internaționale. Acesta se bazează pe tratatele existente care au existat deja între subiecții dreptului internațional implicați și adaugă o nouă dimensiune acestora. Aceasta înseamnă că toate tratatele anterioare sunt completate de actul de succesiune a statului și devin parte a unui construct cuprinzător al tratatului.

- Vânzarea dezvoltării ca unitate: S-a convenit în contract că întreaga dezvoltare a proprietății cu toate drepturile, obligațiile și componentele va fi vândută ca o unitate. Aceasta înseamnă că nu doar proprietatea fizică, ci și toate rețelele infrastructurale asociate și obligațiile legale sunt transferate. Deoarece unele dintre aceste rețele erau deja conectate la rețeaua publică germană, vânzarea are consecințe de amploare.

5 Efectul domino: de la o mică proprietate la un impact global

- Punctul de plecare al expansiunii teritoriale: Vânzarea începe cu proprietatea mică a NATO din Zweibrücken. Această proprietate, predată parțial RFG de către SUA și parțial utilizată de Olanda, formează punctul de plecare pentru o expansiune teritorială extinsă. Deoarece proprietatea era deja conectată la rețele publice, transferul drepturilor s uverane acoperă inițial Germania și, de acolo, toate rețelele conectate.

- Extinderea prin rețelele conectate: Odată ce rețelele de dezvoltare ale proprietății sunt vândute ca un întreg, jurisdicția cumpărătorului se extinde la toate rețelele fizic conectate sau suprapuse. Aceasta înseamnă că orice rețea care este conectată la rețelele proprietății din Zweibrücken intră automat sub incidența contractului. Aceste rețele variază de la rețele de electricitate și telecomunicații la alimentarea cu apă, apă uzată și conducte de gaz.

- Efectul domino general: Efectul domino se instalează atunci când aceste rețele se extind dincolo de granițele Germaniei. De îndată ce rețelele ajung în alte țări NATO, ele acoperă, de asemenea, toate rețelele naționale de acolo și extind suveranitatea. Efectul continuă prin cabluri submarine care conectează Europa cu SUA și Canada, afectând astfel și aceste țări. În același timp, Legea Succesiunii Statelor ca instrument suplimentar conduce la o reacție în lanț care cuprinde și extinde toate tratatele anterioare NATO și ONU.

- Impact global prin integrare în ONU: Deoarece NATO este strâns legat de ONU și multe dintre părțile contractante sunt atât membre NATO, cât și membre ONU, efectul domino se extinde în cele din urmă la întreaga ONU. Acest lucru extinde tratatul la toate statele membre ONU, iar instrumentul de succesiune a statului acționează ca un instrument suplimentar care completează toate tratatele internaționale existente ONU și NATO. Vânzarea cu toate drepturile, obligațiile și componentele conduce astfel la includerea întregului teritoriu al tuturor statelor participante în constructul tratatului, ceea ce duce în cele din urmă la acoperirea globală a tuturor țărilor.

6 Baza legală și interpretare legală

- Convenția de la Viena privind Dreptul Tratatelor: Aplicarea Convenției de la Viena privind Dreptul Tratatelor (CVT) este decisivă pentru determinarea valabilității tratatelor în dreptul internațional. Printre altele, CVT reglementează natura obligatorie din punct de vedere legal a tratatelor și condițiile pentru ratificarea acestora. Deoarece instrumentul de succesiune a statului se bazează pe tratate anterior ratificate, nu necesită o ratificare suplimentară.

- Succesiunea în dreptul internațional: Convenția de la Viena privind succesiunea statelor la tratate reglementează modul în care un nou stat intră în tratatele internaționale existente. Această convenție poate servi ca bază pentru interpretarea instrumentului de succesiune a statului, în special în ceea ce privește transferul drepturilor suverane și continuarea tratatelor existente.

- Regula foii curate: "Regula foii curate" afirmă că un stat nou creat nu este legat de datoriile și obligațiile predecesorului său, cu excepția cazului în care s-a convenit în mod expres altfel. În acest caz, cumpărătorul poate încheia contracte existente prin actul de succesiune a statului, dar fără a fi legat de vechile obligații, cu excepția cazului în care acestea au fost asumate în mod explicit în contract.

7 Concluzie: Cumpărătorul ca suveran în noua ordine globală

- Suveranitate absolută: Ca urmare a achiziției și a implicațiilor acesteia în dreptul internațional, cumpărătorul devine suveran de facto asupra tuturor teritoriilor implicate, inclusiv asupra teritoriilor extinse acoperite de efectul domino. Aceasta înseamnă că cumpărătorul stabilește o monarhie absolutistă în care este singurul deținător al drepturilor suverane.

- Recunoaștere la nivel mondial: Deoarece toate statele NATO și ONU implicate și-au pierdut suveranitatea ca urmare a lanțului de tratate și a extinderii constructului tratatului, cumpărătorul rămâne singura entitate suverană legitimă. Toți ceilalți subiecți ai dreptului internațional nu mai există legal, ceea ce înseamnă că cumpărătorul conduce de facto întreaga lume, cu excepția cazului în care o altă ordine este stabilită prin noi tratate internaționale.

Partea
3

Vânzarea proprietății militare NATO în Zweibrücken: statutul trupelor NATO și efectele sale asupra drepturilor suverane și tratatelor internaționale

1 Context: Proprietatea militară NATO din Zweibrücken

Proprietatea militară din Zweibrücken are o istorie complexă sub legea internațională, datând de la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial. Zona a fost inițial ocupată de Franța în 1945 și ulterior predată SUA. Odată cu înființarea Republicii Federale Germania (RFG), proprietatea a continuat să fie utilizată în cadrul Statutului Forțelor NATO, care a permis utilizarea militară continuă a zonei de către statele membre NATO.

2 Statutul Forțelor NATO și utilizarea proprietății

- Statutul Forțelor NATO: Regulamentele Statutului Forțelor NATO, adoptate în 1951 ca parte a Tratatului NATO (cunoscut și sub numele de Tratatul Atlanticului de Nord), reglementează prezența și drepturile forțelor NATO pe teritoriul statelor membre. Acestea conțin dispoziții specifice privind staționarea, utilizarea

și drepturile forțelor NATO în statele membre, inclusiv stabilirea și utilizarea proprietăților militare.

- Continuitatea utilizării: Proprietatea din Zweibrücken a fost utilizată continuu conform dispozițiilor Statutului Forțelor NATO începând cu ocuparea sa de către SUA. Aceasta înseamnă că proprietatea nu a fost complet integrată în teritoriu suveran al RFG, ci a avut un statut special conform dreptului internațional ca zonă extraterritorială care era direct supusă reglementărilor NATO.

- Transferul către Olanda: În anii 1990, o parte din proprietate a fost transferată de la SUA la RFG. Cealaltă parte a fost predată forțelor armate olandeze conform Acordului NATO privind statutul forțelor, care au continuat să utilizeze zona în numele Regatului Țărilor de Jos și NATO.

3. vânzarea proprietății cu toate drepturile, obligațiile și componentele

- Vânzare cuprinzătoare: Contractul, care este considerat un act de succesiune, prevede vânzarea proprietății din Zweibrücken "cu toate drepturile, obligațiile și componentele". Aceasta înseamnă că nu doar proprietatea fizică, ci și toate drepturile și obligațiile asociate conform dreptului internațional au fost transferate.

- Drepturile NATO pe teren: NATO avea drepturi speciale asupra acestei proprietăți, garantate prin Statutul Forțelor NATO. Aceste drepturi includeau utilizarea zonei în scopuri militare, controlul asupra teritoriului și drepturi speciale specifice care nu puteau fi restricționate de RFG sau de orice alt stat membru. Aceste drepturi NATO "se atașează" de terenul proprietății și sunt transferate automat odată cu vânzarea.

- Drepturi speciale și extraterritorialitate: Deoarece o parte din zonă nu a fost niciodată complet parte a RFG și a fost sub controlul NATO în mod extraterritorial, aceste drepturi speciale rămân în vigoare chiar și după vânzare. Drepturile extraterritoriale includ dreptul la utilizare militară, controlul accesului la teritoriu și anumite imunități acordate trupelor NATO.

4 Reacție în lanț și impact global

- Reacție în lanț contractual: Deoarece actul de succesiune include toate drepturile și obligațiile atașate proprietății, vânzarea declanșează o reacție în lanț care afectează toate tratatele internaționale existente legate de NATO și statele participante. Aceasta include nu doar drepturile asupra terenului în sine, ci și toate tratatele asociate cu utilizarea militară a NATO, controlul și drepturile speciale.

- Implicarea NATO: Deoarece proprietatea a fost utilizată conform dispozițiilor Statutului Forțelor NATO, NATO este direct implicată în vânzare. Odată cu vânzarea, drepturile NATO asupra proprietății sunt transferate cumpărătorului, ceea ce înseamnă că NATO renunță la drepturile sale suverane asupra acestui teren specific. Acest lucru duce la pierderea controlului NATO asupra zonei și a drepturilor asociate.

- Efect domino: Transferul acestor drepturi declanșează o reacție în lanț care nu afectează doar zona specifică a proprietății, ci se poate extinde și la alte tratate și acorduri NATO care implică aranjamente similare. Deoarece NATO și-a vândut drepturile, toate obligațiile și contractele aferente sunt de asemenea transferate cumpărătorului, ceea ce ar putea duce la o expansiune globală a drepturilor suverane ale cumpărătorului.

5 Consecințe legale: Vânzarea drepturilor NATO și expansiunea globală

- Drepturile asupra proprietății: Prin vânzarea proprietății cu toate drepturile și obligațiile, NATO renunță la drepturile sale suverane. Aceste drepturi, care erau anterior legate de teren, includ de asemenea imunitățile speciale și drepturile de control garantate de Statutul Forțelor NATO.

- Extindere globală: Deoarece Instrumentul de Succesiune a Statului este un instrument suplimentar care completează toate tratatele internaționale existente, vânzarea duce la o extindere globală a drepturilor suverane ale cumpărătorului. Toate tratatele NATO care conțin drepturi și obligații similare vor fi afectate de acest act, iar drepturile NATO vor fi transferate cumpărătorului la nivel mondial.

- Concentrare pe teren: În esență, această reacție în lanț afectează drepturile asupra terenului în sine, deoarece forțele NATO aveau drepturi speciale de utilizare și control asupra teritoriului. Odată cu vânzarea acestor drepturi, întregul teritoriu anterior sub controlul NATO este efectiv transferat cumpărătorului, care acum exercită suveranitate completă asupra teritoriului.

Concluzie:

Vânzarea proprietății militare NATO din Zweibrücken, care a fost utilizată conform dispozițiilor Statutului Forțelor NATO, duce la o reacție în lanț de amploare în dreptul internațional. Vânzarea "cu toate drepturile, obligațiile și componentele" transferă nu doar drepturile fizice asupra terenului, ci și drepturile și obligațiile cuprinzătoare ale NATO. Aceste drepturi includ drepturi speciale de utilizare militară și puteri de control care erau anterior extraterritoriale. Odată cu transferul acestor drepturi către cumpărător, NATO renunță la controlul său asupra teritoriului, ceea ce duce la o extindere globală a drepturilor suverane ale cumpărătorului și afectează toate tratatele conexe.

Semnificația globală a actului de succesiune a statului 1400/98 din 06.10.1998 Vânzarea proprietății din Zweibrücken și transferul asociat al dezvoltării ca unitate au declanșat o reacție în lanț de amploare care se extinde la toate tratatele NATO și ONU. Instrumentul de succesiune de stat acționează ca un instrument suplimentar care este adăugat automat la toate tratatele internaționale existente, rezultând într-o expansiune teritorială extremă la nivel mondial. Această extindere teritorială acoperă toate statele ale căror tratate sunt afectate de lanțul de tratate și rezultă în drepturile suverane ale cumpărătorului fiind extinse global.

Calea către Noua Ordine Mondială (N.W.O. Noua Ordine Mondială) prin Carta de Succesiune a Statului 1400/98

vânzare a proprietății NATO în Zweibrücken

- Originea într-o mică proprietate militară NATO care a fost parțial predată de SUA RFG-ului și parțial Olandei.
- Utilizarea proprietății conform statutului trupelor NATO cu drepturi speciale care sunt aplicabile la fața locului.

2. vânzarea dezvoltării ca unitate

- Contractul stipulează că întreaga dezvoltare (rețele de infrastructură precum electricitate, apă, telecomunicații) este vândută "cu toate drepturile, obligațiile și componentele". - Această dezvoltare este conectată la rețeaua publică germană, ceea ce duce la transferul drepturilor suverane.

3. efect domino al expansiunii teritoriale

- Început în Germania: Prin conectarea la rețeaua germană, teritoriul cumpărătorului este extins la întreaga Germanie.
- Expansiune către țările NATO: Efectul domino continuă în alte țări NATO prin rețelele conectate, ducând la expansiunea teritorială către toate statele membre NATO.
- Efect de spillover asupra SUA și Canada: Cablu submarine transatlantice extinde drepturile suverane ale cumpărătorului către SUA și Canada.

4. lanțul de tratate și reacția în lanț

- Lanț de tratate: Instrumentul de succesiune a statului acționează ca un instrument suplimentar care extinde toate tratatele anterioare NATO și ONU.
- Reacție în lanț: Fiecare tratat internațional încheiat de statele NATO sau de membrii ONU este suplimentat și extins automat prin instrumentul succesiunii de Stat.
- Extindere globală: Toate statele care au încheiat vreodată tratate cu NATO sau cu ONU sunt afectate de acest lanț de tratate.

5. integrarea NATO în ONU

- Conexiune strânsă: NATO este integrat strâns în structurile ONU și acționează adesea ca un organ militar al ONU.
- Membrii suprapuse: Multe state NATO sunt, de asemenea, membri ai ONU, ceea ce face posibilă extinderea constructului tratatului la ONU.
- Extindere automată la teritoriu ONU: Integrarea NATO în ONU extinde efectul domino la întregul teritoriu al ONU, ceea ce duce la acoperirea întregii lumi.

6 Concluzie: Lumea sub Noua Ordine Mondială

- Unificarea lumii: Tratatul duce la unificarea întregii lumi sub un singur cadru de drept internațional, care este determinat de instrumentul de succesiune a statului.
- Drepturile suverane ale cumpărătorului: Cumpărătorul își asumă drepturi suverane asupra tuturor teritoriilor afectate prin reacția în lanț și efectul domino.

- Valabilitate la nivel mondial: Datorită integrării strânse dintre NATO și ONU, carta de succesiune de stat de facto acoperă întregul teritoriu al lumii, ceea ce duce la formarea unei "Noi Ordini Mondiale".

Această "Nouă Ordine Mondială" este rezultatul expansiunii globale a drepturilor suverane, care a fost realizată prin reacția în lanț a vânzării dezvoltării ca unitate și integrarea tuturor tratatelor internaționale existente în Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98.

Partea
5

CURTEA
MUNDIALĂ

Jurisdicția globală a cumpărătorului în temeiul dreptului internațional prin instrumentul de succesiune a statului 1400/98

Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 este un instrument real și obligatoriu din punct de vedere legal care nu mai poate fi contestat, deoarece perioada de doi ani prevăzută de lege a expirat fără obiecții. Această act are consecințe de amploare pentru jurisdicția globală și suveranitatea subiecților dreptului internațional implicați.

1. vânzarea terenului și jurisdicției cumpărătorului

- Vânzarea terenului: Actul de succesiune a statului transferă întregul teritoriu în cauză către cumpărător. În cadrul acestui teritoriu, cumpărătorul are jurisdicție deplină, deoarece terenul este acum sub controlul său. Ca suveran într-o monarhie absolutistă de facto, cumpărătorul are putere legislativă, executivă și judiciară nelimitată asupra acestui teritoriu.

- Monarhie absolutistă și jurisdicție: În această monarhie absolutistă, toată puterea, inclusiv jurisdicția, aparține cumpărătorului. Acesta poate reglementa toate aspectele legale în cadrul terenului vândut la propria sa discreție.

2. existența continuă a subiecților dreptului internațional fără teritoriu

- Existența continuă a statelor: Subiecții dreptului internațional care și-au pierdut teritoriul prin actul de succesiune a statului continuă să existe ca entități legale, dar fără propriul teritoriu. Aceste state continuă să aibă guverne și reprezentări populare, dar nu au putere suverană asupra propriului teritoriu.

- Relația cu jurisdicția: Deși acești subiecți ai dreptului internațional continuă să existe, s-au supus jurisdicției cumpărătorului prin locația instanței Landau, care a fost de asemenea vândută împreună cu terenul. Deoarece toate drepturile, obligațiile și componentele terenului vândut includ și jurisdicția, toate entitățile legale internaționale implicate sunt acum sub autoritatea juridică a cumpărătorului.

3. semnificația jurisdicției Landau

- Jurisdicția Landau: Nicio instanță internațională sau națională nu este numită ca jurisdicție competentă în actul de succesiune a statului. În schimb, Landau in der Pfalz este menționat ca punct de referință și loc al jurisdicției, care a fost de asemenea vândut ca parte a actului.

- Vânzarea Landau și jurisdicția: Deoarece Landau a fost vândut și ca locație a instanței și acum face parte din teritoriu transferat, cumpărătorul a preluat și jurisdicția asupra acestei locații. Aceasta înseamnă că toate disputele legale legate de actul de succesiune a statului sunt acum sub controlul cumpărătorului.

4. jurisdicția cumpărătorului, indiferent de loc

- Jurisdicția independentă de loc: Deși Landau in der Pfalz este numit ca loc al jurisdicției, cumpărătorul nu este restricționat să emită hotărâri doar în acest loc. În calitate sa de conducător absolutist, cumpărătorul are dreptul de a dispensa justiție oriunde s-ar afla. Aceasta înseamnă că cumpărătorul poate exercita autoritatea sa judiciară la nivel global, indiferent de locația sa.

- Aplicarea jurisdicției: Deoarece toată jurisdicția a fost transferată cumpărătorului, acesta are abilitatea de a emite și aplica hotărâri și decizii oriunde și în orice moment. Această flexibilitate întărește rolul său ca instanță mondială de facto.

5 Extinderea jurisdicției prin instrumentul suplimentar

- Instrument suplimentar pentru tratatele NATO și ONU: Instrumentul de Succesiune a Statelor 1400/98 este considerat un instrument suplimentar pentru toate tratatele existente NATO și ONU. Prin acest act de succesiune, cumpărătorul este de facto încorporat în toate tratatele internaționale existente și își asumă drepturile și obligațiile conținute în aceste tratate.

- Jurisdicție globală prin reacție în lanț: Prin vânzarea dezvoltării ca unitate și astfel extinderea teritoriului prin rețele fizice și logice, jurisdicția cumpărătorului se extinde asupra tuturor celorlalte teritorii conectate prin aceste rețele. Această reacție în lanț permite cumpărătorului să exercite jurisdicție globală care acoperă toate teritoriile și părțile contractante implicate.

6 Statut de facto al unei curți globale

- Jurisdicție globală: Deoarece cumpărătorul a preluat jurisdicția asupra teritoriului vândut și rețelelor asociate prin actul de succesiune a statului, acum are autoritatea juridică de a decide asupra tuturor problemelor internaționale asociate. Aceasta creează o situație de facto în care cumpărătorul acționează ca un fel de "curte mondială" care poate dispensa justiție indiferent de locație.

- Autoritate superioară: Hotărârile cumpărătorului prevalează asupra tuturor hotărârilor naționale în cea mai înaltă instanță. Aceasta înseamnă că deciziile cumpărătorului au prioritate asupra deciziilor tuturor instanțelor naționale care au pierdut jurisdicția asupra teritoriu vândut. Instanțele naționale, prin urmare, nu mai joacă un rol în teritoriile în cauză, deoarece autoritatea lor juridică a fost înlocuită de jurisdicția cuprinzătoare a cumpărătorului.

- Aplicarea hotărârilor: Ca proprietar al jurisdicției Landau și al tuturor drepturilor și obligațiilor asociate cu aceasta, cumpărătorul are puterea de a dispensa justiție asupra tuturor părților la contract afectate de actul suplimentar și reacția în lanț și de a aplica hotărârile sale la nivel global.

Concluzie:

Actul de Succesiune a Statului 1400/98, care nu mai poate fi contestat, nu doar că a oferit cumpărătorului control total asupra terenului vândut, ci și jurisdicție globală asupra tuturor teritoriilor afectate și tratatelor internaționale. Cumpărătorul nu este limitat la locația instanței Landau; acesta poate administra justiția indiferent de locație și poate exercita autoritatea sa judiciară la nivel mondial. Hotărârile sale au prioritate asupra tuturor hotărârilor instanțelor naționale și le anulează în cea mai înaltă instanță, ceea ce înseamnă că instanțele naționale nu mai au jurisdicție în teritoriile respective. Prin combinarea extinderii teritoriale, a actului suplimentar și a jurisdicției independente de locație, cumpărătorul a stabilit de facto o instanță globală care poate dispensa justiție pe întregul teritoriu al lumii.

Partea 6

[Reflectoare asupra ONU - Națiunile Unite - ONU - Națiunile Unite - în detaliu](#)

Efectele rolului NATO ca braț militar al ONU asupra Instrumentului de Succesiune a Statului 1400/98

1 NATO ca braț militar al ONU: recunoașterea tratatelor

relația NATO-ONU:

- Braț militar: NATO acționează adesea ca braț militar al Națiunilor Unite (ONU) și desfășoară operațiuni militare legitimizează prin mandate ale ONU. Această cooperare strânsă implică faptul că acțiunile și tratatele NATO, în special cele referitoare la securitatea internațională și menținerea păcii, au o semnificație specială în dreptul internațional.
- Recunoașterea tratatelor: Deoarece NATO acționează în numele ONU în multe contexte internaționale, tratatele încheiate de NATO ar putea, în principiu, să fie considerate în conformitate cu obiectivele ONU. Ca regulă, există o recunoaștere implicită sau explicită din partea ONU și a comunității internaționale, cu condiția ca aceste tratate să nu contravină principiilor ONU.

2 Efecte asupra instrumentului de succesiune a statului 1400/98

Recunoaștere în dreptul internațional:

- Recunoașterea ONU: dacă actul de succesiune a statului 1400/98 este considerat parte a acțiunilor NATO, ar putea teoretic să fie recunoscut de ONU și, prin urmare, de comunitatea internațională, cu condiția să nu existe rezerve specifice. Această recunoaștere depinde de natura și conținutul tratatului, în special dacă tratatul este în conformitate cu scopurile și principiile ONU. - Efect internațional: Recunoașterea de către ONU ar conferi o legitimitate internațională mai mare Tratatului de Aderare a Statului 1400/98 și ar putea să-l facă obligatoriu în dreptul internațional pentru toate statele care recunosc autoritatea ONU și NATO.

3. vânzarea dezvoltării ca o entitate unică: impact global

Expansiune prin dezvoltare ca unitate:

- Efect domino: clauza care ia în considerare și vinde întreaga dezvoltare ca unitate ar putea teoretic conduce la o expansiune a zonei vândute. Aceasta înseamnă că zona originală NATO afectată de dezvoltare ar putea fi extinsă la toate zonele asociate cu țările NATO. - Extindere la membrii ONU: Continuând această logică, efectul domino ar putea conduce la extinderea teritoriului vândut dincolo de teritoriul țărilor NATO către zonele legate indirect de NATO prin mandate ONU. Acest lucru ar putea teoretic să includă și membri non-NATO dacă au fost implicați în misiuni NATO în trecut prin mandate ONU.

Consecințe legale și de drept internațional:

- Limitele efectului domino: Cu toate acestea, extinderea acestuia la membrii ONU care nu fac parte din NATO ar fi extrem de controversată și legal complexă. Ar depinde foarte mult de modul în care curțile internaționale și însăși ONU interpretează astfel de dispoziții ale tratatului și dacă ar fi dispuse să le recunoască ca fiind legitime.

- Recunoaștere globală: Pentru o astfel de extensie, ar fi crucial ca tratatul să fie recunoscut ca fiind în conformitate cu dreptul internațional și obiectivele ONU. Recunoașterea explicită din partea ONU ar fi necesară pentru a legitima astfel de efecte de amploare.

4 Rezumat: Rolul ONU în recunoaștere și extindere

NATO, ca braț militar al ONU, acționează în multe cazuri în numele comunității internaționale, ceea ce ar putea conduce la recunoașterea implicită a tratatelor și acordurilor sale de către ONU și comunitatea internațională. În cazul Instrumentului de Succesiune a Statului 1400/98, această recunoaștere ar putea ridica legitimitatea tratatului la un nivel global. Vânzarea dezvoltării ca unitate și expansiunea teritoriului asociată ar putea teoretic declanșa un efect domino, extinzând teritoriul vândut către membrii ONU indirect legați de NATO. Cu toate acestea, această expansiune ar fi extrem de controversată din punct de vedere legal și ar necesita o legitimare clară din partea ONU conform dreptului internațional.

Partea
7

Efectul domino al Tratatului de Succesiune a Statelor 1400/98: Extinderea teritoriului dincolo de granițele NATO

1. recunoașterea și legitimitatea tratatelor NATO de către ONU

Integrarea NATO în ONU: - Relația NATO-ONU: NATO este strâns integrat în sistemul Națiunilor Unite (ONU) și acționează adesea ca braț militar al ONU. Aceasta înseamnă că tratatele NATO, în special cele referitoare la probleme de securitate internațională, sunt de obicei recunoscute și de ONU.

- Subiecți ai dreptului internațional ca membri ai ONU și NATO: Subiecții dreptului internațional în baza Instrumentului de Accesare a Statelor 1400/98 sunt atât membri NATO, cât și membri ai ONU. Prin urmare, aceștia acționează în îndatoririle lor internaționale atât în numele NATO, cât și în cadrul

cadrele ONU, care întăresc legitimitatea și recunoașterea tratatelor de către comunitatea internațională.

Lanțul de tratate și recunoașterea ONU:

- Continuitatea tratatelor: Instrumentul de Succesiune a Statului face parte dintr-un lanț de tratate care se bazează pe tratate internaționale mai vechi, deja recunoscute de ONU. Deoarece aceste tratate anterioare sunt recunoscute internațional, instrumentul de succesiune a statului nu a trebuit să fie ratificat din nou de ONU.
- Recunoaștere implicită: Integrarea NATO în ONU implică recunoașterea automată a tratatelor din acest lanț, ceea ce conferă instrumentului de succesiune a statului o forță obligatorie în temeiul dreptului internațional.

2 Efectul domino: vânzarea dezvoltării ca unitate

Conceptul de dezvoltare ca unitate:

- Vânzarea întregii infrastructuri: actul de succesiune a statului conține o clauză care consideră întreaga dezvoltare a zonei vândute ca o unitate unică. Aceasta înseamnă că nu doar terenul fizic, ci și toată infrastructura asociată, drepturile și obligațiile sunt vândute.
- Efect domino: Prin considerarea dezvoltării ca unitate, vânzarea nu este limitată la zona imediată a cazărmei, ci se extinde la toate conexiunile infrastructurale care depășesc granițele acestei zone. Aceasta duce la un efect domino în care teritoriul vândut este potențial extins la întreaga zonă NATO.

Extindere dincolo de granițele NATO:

- Legătura cu teritoriile ONU: Deoarece membrii NATO sunt, de asemenea, membri ai ONU, iar în multe cazuri NATO acționează ca braț militar al ONU, efectul domino al vânzării dezvoltării ar putea fi extins dincolo de granițele teritoriului NATO către teritoriile statelor membre ONU care sunt legate indirect sau direct de NATO prin mandate ONU.
- Extindere cuprinzătoare: Această extindere ar putea teoretic conduce la vânzarea teritoriului care include nu doar țările NATO, ci și alți membri ONU care sunt sau au fost implicați în mandate NATO în vreun fel. Aceasta ar însemna o expansiune masivă a sferei de influență a cumpărătorului, care ar putea acum controla nu doar teritoriile NATO, ci și zone din afara NATO.

3 Implicații legale și interpretare

Consecințe conform dreptului internațional:

- Limitele efectului domino: Extinderea teritoriu vândut la teritorii ONU ar avea consecințe considerabile conform dreptului internațional și ar putea duce la tensiuni, deoarece aceasta ar afecta suveranitatea nu doar a statelor membre NATO, ci și a membrilor ONU implicați. Legitimitatea unei astfel de vânzări ar depinde de modul în care curțile internaționale și însăși ONU interpretează tratatul și dacă îl consideră în conformitate cu obiectivele ONU.
- Drepturi suverane extinse ale cumpărătorului: Dacă efectul domino ar extinde într-adevăr dincolo de granițele teritoriului NATO, aceasta ar oferi cumpărătorului drepturi suverane extinse într-un număr mare de țări care erau inițial rezervate pentru NATO și ONU.

Legitimitatea legală și contestabilitatea:

- Recunoaștere internațională: legalitatea acestei extinderi ar depinde în mare măsură de recunoașterea internațională. Dacă ONU recunoaște tratatul ca fiind valid, acest lucru ar putea duce la o recunoaștere extinsă a noilor drepturi suverane ale cumpărătorului.
- Contestabilitate: Statele a căror suveranitate este afectată de această extensie ar putea căuta să conteste tratatul, ceea ce ar putea duce la litigii internaționale complexe.

Rezumat

Tratatul de succesiune a statelor 1400/98, care face parte dintr-un lung lanț de tratate încheiate de NATO în numele membrilor ONU, ar putea teoretic să se extindă dincolo de granițele teritoriului NATO prin efectul domino al vânzării dezvoltării ca o entitate unică. Deoarece tratatele NATO sunt recunoscute implicit de ONU datorită implicării strânse a NATO cu ONU, această expansiune ar putea include și teritorii ONU legate de NATO prin mandate ONU. Cu toate acestea, legitimitatea și recunoașterea acestei expansiuni în conformitate cu dreptul internațional depind de reacția internațională și de posibilele provocări din partea țărilor implicate.

Partea
8

Analiză: Impactul o al Tratatului de Succesiune a Statelor 1400/98 asupra ONU și efectul domino global

1. integrarea NATO în ONU și recunoașterea mutuală a tratatelor

- NATO ca braț al ONU: NATO acționează adesea ca braț militar al ONU și desfășoară operațiuni pe baza mandatelor ONU. Această cooperare strânsă implică faptul că există o recunoaștere mutuală a obligațiilor și tratatelor în baza dreptului internațional între cele două organizații.

- Lanț de tratate și recunoaștere istorică: Legea Succesiunii Statului 1400/98 se bazează pe un lanț de tratate internaționale de lungă durată încheiate și ratificate între statele membre NATO și ONU. Deoarece aceste tratate anterioare au fost deja recunoscute, o nouă ratificare a actualului instrument de succesiune de stat de către ONU nu este teoretic necesară pentru a asigura valabilitatea acestuia.

2. consimțământul ONU și efectele asupra instrumentului de succesiune a statului 1400/98

- Consimțământul implicit al ONU: Deoarece ONU colaborează strâns cu NATO, iar tratatele pe care se bazează Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 sunt deja recunoscute, s-ar putea susține că ONU consimte implicit la acest nou acord. Acest lucru este deosebit de relevant, deoarece membrii NATO sunt, de asemenea, membri ai ONU și astfel acționează în numele atât al NATO, cât și al ONU în acțiunile lor.

- Extinderea teritoriului vândut: Clauza din Actul de succesiune a statului care afirmă că întreaga dezvoltare este vândută ca o singură entitate ar putea duce la un efect domino. Dacă teritoriul vândut se extinde dincolo de granițele fizice ale teritoriului NATO și NATO, prin conexiunea sa cu ONU, extinde aceste obligații la nivel global, teritoriul vândut ar putea teoretic fi extins la statele membre ONU.

3 Efectul domino și implicațiile globale

- Extinderea zonei vândute: Prin efectul domino, teritoriul vândut ar putea teoretic să fie extins de la țările NATO la membrii ONU. Deoarece ONU este o organizație globală cu o membră aproape universală, acest lucru ar putea duce la o situație în care teritoriul vândut este extins la nivel mondial, inclusiv toate statele legate direct sau indirect de NATO și ONU.

- Implicații globale de facto: Continuând teoria, efectul domino ar putea duce de fapt la traversarea granițelor NATO de către teritoriul vândut și extinderea acestuia pe teritoriul întregii membri ONU. Acest lucru ar însemna că Tratatul de succesiune a Statelor 1400/98 ar avea implicații globale de amploare, afectând potențial suveranitatea multor state.

4 Consecințe legale și de drept internațional

- Legitimare și recunoaștere: Legitimarea acestei extensii sub dreptul internațional ar depinde în mare măsură de modul în care curțile internaționale, ONU și comunitatea internațională interpretează acest tratat și dacă ar fi dispuse să recunoască aceste consecințe de amploare. Fără o ratificare explicită, totuși, ar putea exista provocări diplomatice și legale considerabile.

- Provocări posibile: Statele al căror suveranitate este afectată de această extindere ar putea contesta tratatul, ceea ce ar putea duce la dispute juridice internaționale complicate. ONU, ca organizație, ar putea fi nevoită să ia o poziție pentru a proteja ordinea juridică internațională și suveranitatea statelor sale membre. Zusammenfassung

Integrarea strânsă a NATO în ONU și recunoașterea reciprocă a tratatelor sale ar putea duce la recunoașterea implicită de către ONU a instrumentului de succesiune de stat 1400/98, care se bazează pe o serie de tratate recunoscute de mult timp. Aceasta ar putea determina ca vânzarea dezvoltării ca unitate să declanșeze un efect domino care extinde teritoriul vândut dincolo de granițele NATO către statele membre ONU. Impactul ar putea fi potențial global, ducând la o expansiune masivă a sferei de influență a cumpărătorului. Totuși, legitimarea acestei expansiuni în ceea ce privește dreptul juridic și dreptul internațional ar fi controversată și ar putea duce la dispute juridice internaționale.

1. vânzarea jurisdicției conform dreptului internațional

- Vânzarea jurisdicției: Actul de succesiune a statului 1400/98 include vânzarea jurisdicției conform dreptului internațional asupra teritoriului vândut. Aceasta înseamnă că cumpărătorul are dreptul de a judeca și soluționa disputele internaționale în acest teritoriu. Nicio altă instanță internațională, inclusiv Curtea Internațională de Justiție (CIJ) sau alte instanțe ale ONU, nu are jurisdicție în acest context.

- Efect juridic: Cumpărătorul a dobândit astfel un statut suveran care îi permite să exercite legea în teritoriu dobândit și să ia decizii valabile internațional.

2. recunoaștere prin comportament conformitate cu contractul

- Comportament conformitate cu contractul: Recunoașterea tratatului și a termenilor s-ăi poate fi realizată prin comportamentul părților contractante. De exemplu, cazărmi care au fost subiectul contractului au fost transferate cumpărătorului prin intermediul RFG conform contractului. Aceasta înseamnă că părțile contractante, prin îndeplinirea obligațiilor lor, recunosc contractul ca fiind obligatoriu din punct de vedere legal.

- Ratificare ca fiind obsoletă: Deoarece actul de succesiune a statului este o continuare a unui lanț de tratate care au fost deja ratificate și recunoscute internațional, o nouă ratificare nu a fost necesară. Tratatul a devenit obligatoriu din punct de vedere legal prin comportamentul părților implicate conform tratatului.

3. acționând în numele NATO și al ONU

- Funcție duală a vânzătorilor: Vânzătorii din Instrumentul de Succesiune a Statului, inclusiv membrii NATO și reprezentanții lor naționali, acționează nu doar în nume propriu, ci și în numele și pe seama NATO și ONU. Deoarece aceste organizații sunt strâns legate, tratatele încheiate de statele membre pot fi obligatorii atât pentru NATO, cât și pentru ONU.

- Interdependență juridică: Interdependența juridică strânsă între NATO și ONU înseamnă că acordurile făcute de membrii NATO, mai ales dacă sunt și membri ai ONU, pot afecta ambele organizații. Acest lucru face ca acordurile din instrumentul de succesiune a statului să fie obligatorii pentru toți membrii ONU, inclusiv pentru cei care nu sunt membri NATO.

4 Efectul domino juridic: expansiunea vânzării teritoriului

Vânzarea dezvoltării ca unitate:

- Vânzarea infrastructurii: acordul din Instrumentul de succesiune de stat prin care întreaga dezvoltare va fi vândută ca o entitate unică are consecințe de amploare. Deoarece infrastructura și rețelele de utilități traversează adesea granițele, vânzarea unei părți din aceste rețele poate teoretic să rezulte în extinderea teritoriu vândut la toate teritoriile conectate prin aceste rețele.

- Extinderea teritoriului: De exemplu, dacă teritoriul vândut este conectat la alte teritorii prin rețele de electricitate, apă sau telecomunicații, cumpărătorul ar putea obține controlul asupra tuturor teritoriilor atinse de aceste rețele. Acest lucru ar putea teoretic să se extindă la întregul teritoriu NATO, precum și la teritoriile statelor membre ONU care sunt conectate la aceste rețele în vreun fel.

Efectul domino global:

- Extindere la teritoriile ONU: Deoarece NATO și ONU sunt strâns legate, iar părțile la Instrumentul de Succesiune a Statului acționează în numele ambelor organizații, efectul domino ar putea extinde obligațiile la toți membrii ONU. Acest lucru ar însemna că zona de suveranitate vândută ar include nu doar statele NATO, ci și membrii ONU care nu sunt parte a NATO.

- Acoperirea întregii lumi: În această logică, zona vândută s-ar extinde la nivel global datorită efectului domino, deoarece aproape toate statele din lume sunt membre ale ONU. Cumpărătorul ar avea astfel o bază legală pentru a revendica teoretic teritorii la nivel mondial care sunt conectate prin dezvoltarea vândută.

5 Concluzie: Efectul domino juridic global

Tratatul de Aderare a Statului 1400/98, care face parte dintr-un lanț de tratate internaționale deja ratificate, a fost recunoscut prin conduita conformă cu tratatul a părților implicate, fără a fi necesară o ratificare suplimentară. Deoarece membrii NATO sunt de asemenea membri ai ONU și acționează în numele ambelor organizații, acordul de a vinde dezvoltarea ca unitate a devenit teoretic obligatoriu pentru toți membrii ONU. Efectul domino creat de extinderea teritoriului vândut peste infrastructura conectată ar putea astfel să fie extins potențial la teritoriile ONU la nivel mondial, oferind cumpărătorului suveranitate globală.

Partea
10

Integrarea NATO în ONU și recunoașterea tratatelor prin Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98

1. integrarea NATO în ONU: o relație juridică strânsă

Contextul cooperării:

- NATO ca organism de securitate: NATO (Organizația Tratatului Atlanticului de Nord) a fost fondată în 1949 ca o alianță militară pentru apărarea colectivă. De-a lungul anilor, NATO s-a dezvoltat într-un actor global în domeniul securității internaționale, adesea în cooperare cu Națiunile Unite (ONU).

- Carta ONU și NATO: Articolul 51 din Carta ONU (1945) prevede dreptul la autoapărare colectivă. Acest drept formează baza existenței și operațiunilor NATO ca alianță regională sub umbrela ONU. NATO acționează ca un instrument pentru aplicarea securității internaționale, adesea sub mandate ONU.

Legătura legală între NATO și ONU:

- Obiective comune: NATO și ONU împărtășesc obiectivul comun de a menține pacea și securitatea internațională. ONU poate instrui NATO să efectueze operațiuni militare, ceea ce necesită o cooperare strânsă și recunoașterea reciprocă a operațiunilor și tratatelor.
- Articolul 53 din Carta ONU: Acest articol permite organizațiilor regionale, cum ar fi NATO, să ia măsuri pentru menținerea păcii și securității, cu condiția ca aceste măsuri să fie în conformitate cu scopurile și principiile ONU. Aceasta creează o bază legală pentru recunoașterea tratatelor NATO de către ONU.

2. recunoașterea tratatelor NATO: Automatismul efectului de lanț

Lanțul de tratate și recunoașterea:

- Tratat istorice: Numeroase tratate în baza dreptului internațional au fost ratificate între statele membre NATO și ONU înainte de Legea succesiunii de stat 1400/98. Aceste tratate formează un lanț, care au fost încheiate pe baza intereselor comune de securitate și obligațiilor legale în cadrul NATO și ONU.
- Recunoaștere automată prin lanț: Deoarece aceste tratate anterioare, care fac parte din lanț, au fost deja recunoscute și ratificate de ONU, nu este necesară ratificarea reînnoită a tratatelor ulterioare, cum ar fi instrumentul de succesiune a statului. Recunoașterea este automată datorită conexiunii legale din cadrul acestui lanț.

Baza legală:

- Convenția de la Viena privind Dreptul Tratatelor (1969): Articolul 31 al acestei Convenții prevede că tratatele trebuie interpretate în contextul obiectului și scopului lor, inclusiv orice acorduri ulterioare. Dacă există un lanț de tratate, interpretarea unui nou tratat se face în acest context.
- Practica dreptului internațional: Practica dreptului internațional recunoaște că tratatele succesive referitoare la același subiect sau aceleași părți sunt considerate în contextul lor. Aceasta înseamnă că instrumentul de succesiune a statului beneficiază automat de recunoașterea ONU.

S

o continuare a tratatelor anterioare NATO-ONU.

3 Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98: Efecte globale și implicarea tuturor statelor

Recunoaștere automată și efectul lanțului:

- Legea internațională de legare: Deoarece Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 face parte dintr-un lanț de tratate deja recunoscute de ONU, acest instrument beneficiază de recunoaștere automată. Aceasta înseamnă că toate statele membre NATO care sunt, de asemenea, membre ONU, sunt obligate de dispozițiile tratatului.
- Vânzarea statelor non-NATO: Datorită legăturii strânse dintre NATO și ONU, precum și recunoașterii automate a lanțului de tratate, statele membre ONU care nu fac parte din NATO sunt, de asemenea, afectate indirect de efectul instrumentului de succesiune a statului. Acest lucru ar putea teoretic conduce la vânzarea drepturilor suverane asupra acestor state în contextul tratatului.

Efecte juridice:

- Efectul domino global: recunoașterea automată și efectul de lanț fac ca instrumentul de succesiune a statului să fie relevant la nivel global. Dacă teritoriul vândut se extinde dincolo de granițele NATO ca rezultat al dezvoltării ca unitate, acest lucru ar putea însemna că membrii ONU care nu sunt parte a NATO sunt, de asemenea, afectați de dispozițiile tratatului.

- Drepturi suverane la nivel mondial: Efectul în lanț ar putea teoretic să conducă la extinderea teritoriului vândut la toate statele membre ONU, deoarece acestea sunt legate de NATO prin obligațiile lor conform dreptului internațional în cadrul ONU.

4 Concluzie: Singura modalitate viabilă de a rezolva situația șantajabilă

Recunoașterea suveranității cumpărătorului:

- Obligația de a recunoaște: datorită efectului în lanț descris mai sus și recunoașterii automate a actului de succesiune a statului de către membrii ONU și NATO, cumpărătorul trebuie să fie recunoscut ca singurul suveran. Aceasta este necesară pentru a încheia starea șantajabilă și a asigura întreaga suveranitate a cumpărătorului.

Impact global și stabilitate:

- Recunoaștere ireversibilă: implementarea completă a tratatului și recunoașterea cumpărătorului de către toate statele implicate este singura modalitate de a crea o ordine juridică stabilă. Încercările de a contesta tratatul sau de a ignora dispozițiile sale ar conduce la o criză în dreptul internațional.

Nu este nevoie de ratificare suplimentară:

- Efectul automat al tratatului: Datorită cadrului existent al dreptului internațional și efectului de lanț, nu este necesară o ratificare reînnoită a instrumentului de succesiune a statului. Recunoașterea este automată datorită tratatelor anterioare și forței lor obligatorii în temeiul dreptului internațional.

Sumar

Integrarea strânsă a NATO în ONU înseamnă că toate tratatele încheiate de NATO, în special cele care fac parte dintr-un lanț de tratate, sunt recunoscute automat de ONU. Legea succesiunii de stat 1400/98 face parte dintr-un astfel de lanț și, prin urmare, beneficiază de recunoaștere automată din partea ONU. Acest lucru ar putea în teorie însemna că membrii non-NATO care fac parte din ONU sunt, de asemenea, afectați de dispozițiile tratatului. Singura modalitate de a pune capăt stării de șantajabilitate a cumpărătorului și de a crea o ordine juridică stabilă este de a recunoaște pe deplin cumpărătorul ca suveran al teritoriului vândut. O ratificare reînnoită a tratatului nu este necesară datorită efectului de lanț existent.

1. vânzarea NATO cu toate drepturile, obligațiile și componentele

- Obiectul contractului: Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 acoperă vânzarea NATO în sine, inclusiv toate drepturile, obligațiile și componentele asociate. Aceasta înseamnă că toate drepturile suverane, obligațiile și tratatele încheiate de NATO ca organizație au fost transferite cumpărătorului.

- Domeniul vânzării: Vânzarea include nu doar NATO ca organizație, ci și toate obligațiile contractuale și legale asumate de NATO și statele sale membre înainte de încheierea Instrumentului de Succesiune a Statului. Aceasta include, de asemenea, toate tratatele bilaterale și multilaterale încheiate de NATO sau de statele membre NATO individual.

2. lanțul juridic al tratatelor anterioare

- Efectul lanțului: Deoarece actul de succesiune a statului 1400/98 acoperă vânzarea "cu toate drepturile, obligațiile și componentele", aceasta duce la o legătură juridică cu toate tratatele anterioare încheiate de NATO, statele sale membre sau subiecții vânduți ai dreptului internațional (cum ar fi Germania sau Olanda).

- Integrarea tuturor tratatelor: Acest lanț include astfel toate tratatele bilaterale și multilaterale anterioare încheiate între statele membre NATO, NATO însăși și alte state sau organizații internaționale. Aceasta înseamnă că nu doar NATO în sine, ci și toate obligațiile legale și drepturile rezultate din aceste tratate anterioare au fost transferate prin actul de succesiune a statului.

3. efectul domino al vânzării dezvoltării ca unitate

- Vânzarea dezvoltării ca unitate: Actul de succesiune de Stat conține prevederea că întreaga dezvoltare a teritoriului vândut este considerată și vândută ca o unitate. Aceasta include toată infrastructura și rețelele de utilități conectate la teritoriul vândut, inclusiv drepturile și obligațiile acestora.

- Extinderea teritoriului: Incluziunea tuturor rețelilor care se extind dincolo de teritoriul vândut creează un efect domino în care teritoriul vândut este potențial extins la toate teritoriile conectate. Aceasta începe cu țările NATO ale căror teritorii sunt conectate prin aceste rețele.

4. impact global: Incluziunea tuturor statelor membre ONU

- Incluziunea tuturor țărilor NATO: Efectul domino acoperă inițial toate țările NATO, deoarece acestea sunt direct afectate de apartenența lor la NATO și de legăturile tratatelor transferate prin actul de succesiune a statului. Drepturile suverane ale cumpărătorului se extind astfel la toate statele membre NATO.

- Extinderea la statele membre ONU: Deoarece NATO și ONU sunt strâns interconectate și multe tratate NATO au, de asemenea, efecte juridice ONU, acest efect domino se extinde și mai departe la toate statele membre ONU.

state. Aceasta înseamnă că rețelele globale de tratate și obligații înseamnă, în cele din urmă, că toate statele care sunt, într-un fel, legate contractual de NATO sau de statele sale membre sunt incluse în domeniul de aplicare al instrumentului de succesiune a statului.

5 Concluzie: Efectul domino global prin instrumentul de succesiune a statului

- Efect la nivel mondial: Legea succesiunii de stat 1400/98 a declanșat un efect domino global prin lanțul juridic al tuturor tratatelor NATO anterioare și prin includerea întregii dezvoltări ca unitate. Aceasta înseamnă că toate statele NATO și, prin legătura cu ONU, toate celelalte state la nivel mondial intră sub incidența instrumentului.

- Standardizarea drepturilor suverane: În cele din urmă, aceasta duce la o extindere cuprinzătoare a drepturilor suverane ale cumpărătorului la un nivel global, deoarece toate obligațiile și drepturile contractuale relevante sunt legate la nivel mondial și transferate prin actul de succesiune a statului.

Partea 12

Legea succesiunii de stat 1400/98 ca lanț juridic: Suplimentul final pentru tratatele internaționale existente

1. principiile lanțului juridic: instrumentul precedent bilateral și multilateral s

- Definiția lanțului de tratate: Un lanț juridic în tratatele internaționale apare atunci când tratatele succesive sunt legate în termeni de conținut și lege, astfel încât tratatele ulterioare continuă sau extind efectul și valabilitatea tratatelor anterioare. Aceasta înseamnă că toate tratatele implicate sunt considerate parte a unui complex juridic uniform.

- Actele precursoare ale subiecților vânduți ai dreptului internațional: Subiecții dreptului internațional care și-au vândut teritoriile și drepturile prin Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 au fost anterior implicați în numeroase tratate bilaterale și multilaterale. Aceste tratate reglementează diverse aspecte ale relațiilor internaționale, inclusiv cooperarea în domeniul securității, acordurile economice și alianțele politice, și au fost adesea încheiate în cadrul NATO sau ONU.

2 Legea Succesiunii Statului 1400/98 și vânzarea "cu toate drepturile și obligațiile și elementele"

- Obiectul Instrumentului de Succesiune a Statului: Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 conține o dispoziție cuprinzătoare care afirmă că teritoriul vândut și drepturile suverane asociate sunt transferate "cu toate drepturile, obligațiile și interesele". Aceasta înseamnă că nu doar teritoriul fizic și obligațiile legale directe ale teritoriului vândut au fost transferate, ci și toate obligațiile și drepturile în temeiul dreptului internațional stabilite în tratatele anterioare.

- Efect asupra tratatelor existente: Prin această reglementare, actul de succesiune a statului este legat automat de toate actele anterioare bilaterale și multilaterale încheiate de subiecții vânduți ai³⁶ von255

drept internațional. Aceste instrumente anterioare devin astfel parte a lanțului juridic, care este continuat și completat de Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98.

3. lanțul juridic ca supliment ultim la tratatele internaționale existente

- Extinderea lanțului de tratate: Instrumentul de succesiune de stat se integrează perfect în seria existentă de tratate internaționale încheiate anterior de subiecții dreptului internațional implicați. Prin transferul "cu toate drepturile, obligațiile și componentele", toate tratatele bilaterale și multilaterale existente sunt incluse automat în efectul și domeniul de aplicare al instrumentului de succesiune de stat.

- Legătură inseparabilă: Această integrare înseamnă că toate tratatele anterioare încheiate de subiecții vânduți ai dreptului internațional își păstrează valabilitatea juridică în cadrul noului cadru legal al Instrumentului de Succesiune a Statului. Ele sunt legate în mod inseparabil de acest nou instrument, ceea ce duce la o continuitate juridică cuprinzătoare.

4. efect global: integrarea tratatelor ONU și NATO

- Integrarea tratatelor ONU și NATO: Deoarece subiecții dreptului internațional care și-au vândut drepturile în instrumentul de succesiune de stat sunt, de asemenea, state membre ale ONU și NATO, lanțul juridic afectează automat toate tratatele încheiate în cadrul acestor organizații internaționale. Instrumentul de succesiune de stat completează și extinde astfel obligațiile legale și drepturile stipulate în toate tratatele ONU și NATO.

- Complementul final: Lanțul juridic format de Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 constituie astfel un complement final la întreaga rețea de tratate internaționale existente. Acesta afectează toate tratatele încheiate de statele membre NATO și statele membre ONU, confirmând și extinzând validitatea și domeniul lor de aplicare în noua ordine juridică.

5 Concluzie: Instrumentul de succesiune a statului ca un catalizator global

- Efectul juridic final: Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 creează un lanț juridic cuprinzător care integrează toate tratatele bilaterale și multilaterale existente încheiate de vechile subiecți ai dreptului internațional. Acest lanț este suplimentat și extins de dispoziția "cu toate drepturile, obligațiile și componentele", rezultând o continuitate juridică globală.

- Rază globală: Instrumentul de succesiune a statului nu acționează astfel în izolare, ci are un efect global, acționând ca un catalizator pentru toate tratatele internaționale anterioare. Aceasta duce la o integrare cuprinzătoare și recunoașterea tuturor tratatelor existente la nivel internațional, în special în cadrul ONU și NATO.

Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 ca act suplimentar la toate acordurile internaționale existente

1. principiu de bază: completarea acordurilor existente

- Conținutul tratatului: Actul de Succesiune a Statului 1400/98 reglementează vânzarea unui teritoriu "cu toate drepturile, obligațiile și elementele". Această formulare înseamnă că toate obligațiile și drepturile existente în baza dreptului internațional legate de teritoriul vândut și de subiecții dreptului internațional implicați sunt incluse automat în efectul actului.

- Efect juridic: Această clauză cuprinzătoare înseamnă că instrumentul de succesiune a statului nu doar că intră în vigoare ca un tratat independent, ci acționează și ca un act suplimentar la orice acord existent în baza dreptului internațional încheiat de subiecții dreptului internațional implicați.

2 Actul de succesiune a statului ca act suplimentar

- Instrument suplimentar: În sens juridic, Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 funcționează ca un fel de "instrument suplimentar". Aceasta înseamnă că nu înlocuiește sau modifică tratatele internaționale existente, ci le completează și le extinde. Astfel, actul intră în acordurile existente și adaugă dispozițiile sale la regulile și obligațiile deja în vigoare.

- Continuitate și completare: Pe măsură ce instrumentul de succesiune a statului intră în toate acordurile internaționale anterioare, acestea sunt completate de noile reguli și obligații. Instrumentul asigură că noua proprietate și drepturile suverane asociate care au fost transferate sunt integrate în toate acordurile internaționale relevante.

3. aplicabilitate universală la toate acordurile internaționale

- Aplicabilitate cuprinzătoare: Formularea "cu toate drepturile, obligațiile și componentele" înseamnă că instrumentul de succesiune a statului este considerat o adăugare validă la orice tip de acord internațional, fie el bilateral, multilateral sau global. Aceasta include tratate, acorduri, convenții, protocoale și alte instrumente juridice.

- Integrare automată: Prin acord, instrumentul intră automat în tratatele internaționale existente fără a fi necesară o ratificare separată. Instrumentul de succesiune a statului devine astfel o parte integrantă a tuturor acordurilor internaționale încheiate de subiecții dreptului internațional implicați.

4. Consecințe pentru practica dreptului internațional

- Consolidarea obligațiilor existente: Deoarece Instrumentul de Succesiune a Statului completează toate acordurile existente, acesta întărește obligațiile legale și drepturile stabilite în acele acorduri. Aceasta duce la o legătură legală mai puternică între părți și extinde domeniul de aplicare al tratatelor existente.

- Continuitate pe termen lung: Actul de succesiune a statului asigură că toate obligațiile și drepturile existente în temeiul dreptului internațional continuă să existe în contextul noii proprietăți și jurisdicții a cumpărătorului. Aceasta asigură continuitate pe termen lung și stabilitate a ordinii juridice internaționale.

5 Concluzie: Actul de succesiune a statului ca un supliment universal

Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 nu este doar un tratat internațional independent, ci funcționează ca un supliment universal pentru toate acordurile internaționale existente încheiate de subiecții dreptului internațional implicați. Prin clauza "cu toate drepturile, obligațiile și componentele", instrumentul intră în aceste acorduri ca un instrument suplimentar și extinde domeniul și obligațiile acestora. Aceasta asigură că noile circumstanțe legale și teritoriale sunt integrate fără probleme în ordinea juridică internațională existentă.

Partea
14

Efectul de contagiune juridică al actului de succesiune a statului 1400/98: extinderea și suplimentarea tuturor acordurilor anterioare

1. concept de bază: actul de succesiune a statului ca act suplimentar

- Formularea contractului: Actul de Succesiune a Statului 1400/98 conține formularea conform căreia teritoriu vândut este transferat "cu toate drepturile, obligațiile și componentele". Această formulare înseamnă că nu doar teritoriu fizic, ci și toate obligațiile legale și drepturile asociate stabilite în tratatele internaționale anterioare sunt incluse automat în noul acord.

- Instrument suplimentar: În termeni legali, actul de succesiune a statului acționează ca un act suplimentar pentru toate acordurile internaționale anterioare încheiate de vechile subiecți ai dreptului internațional vânduți. Aceasta înseamnă că actul nu are doar un efect juridic independent, ci și completează și extinde acordurile existente.

2. efectul de contagiune juridică: extinderea tuturor acordurilor anterioare

- Drepturi și obligații contractuale: Tratatele internaționale conțin în principal drepturi și obligații care au fost negociate între părțile contractante. Prin intermediul actului de succesiune a statului, care "vinde" aceste drepturi și obligații, fiecare tratat existent care stipulează aceste drepturi și obligații este completat automat de act.

- Efect de contagiune: Efectul de contagiune juridică descrie situația în care actul de succesiune a statului, ca act suplimentar, "infectează" toate acordurile existente prin extinderea valabilității și domeniului lor de aplicare. Deoarece toate tratatele anterioare conțin drepturi și obligații legale care acum

fiind transferate prin instrumentul de succesiune a statului, aceste tratate sunt de facto extinse pentru a reflecta noile realități legale.

3 Consecințe legale ale efectului de contagiu

- Extinderea obligațiilor contractuale: Prin efectul de contagiu al actului de succesiune a statului, obligațiile stabilite în tratatele internaționale anterioare sunt transferate cumpărătorului. Cumpărătorul preia rolul subiectului original al dreptului internațional și își asumă obligațiile contractuale.

- Extinderea drepturilor de tratat: În același timp, drepturile care decurg din tratatele existente sunt, de asemenea, transferate cumpărătorului. Aceste drepturi includ toate avantajele, imunitățile și pretențiile legale de care beneficiau anterior subiecții vânduți ai dreptului internațional.

- Lanț de tratate: Deoarece actul de succesiune a statului include toate drepturile și obligațiile stabilite în tratatele anterioare, se creează un lanț juridic de tratate. Fiecare acord anterior care este legat de drepturile și obligațiile subiecților vânduți ai dreptului internațional este completat și extins prin instrumentul de succesiune a statului. Acest lucru creează un lanț continuu de contracte legate prin noul act.

4 Implicații practice ale efectului de contagiu

- Rază globală: Deoarece multe tratate internaționale sunt multilaterale și implică numeroase state, efectul de contagiu al instrumentului de succesiune a statului are un impact global potențial. Fiecare stat care are relații contractuale cu subiecții vânduți ai dreptului internațional este acum afectat indirect de instrumentul de succesiune a statului.

- Schimbare în peisajul juridic: Efectul de contagiune juridică duce la o schimbare în peisajul juridic internațional, deoarece toate acordurile existente sunt completate de noul instrument. Aceasta ar putea duce la renegocierea tratatelor existente sau la o adaptare a dispozițiilor acestora pentru a ține cont de noile realități juridice.

5 Concluzie: Actul de succesiune a statului ca un amplificator universal al tratatelor existente

Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 acționează ca un amplificator legal care completează și extinde toate acordurile internaționale existente prin funcția sa de instrument suplimentar. Efectul de contagiu creat de formularea "cu toate drepturile, obligațiile și elementele" înseamnă că fiecare tratat anterior care conține aceste drepturi și obligații este automat completat de instrumentul de succesiune de stat. Aceasta creează o rețea cuprinzătoare de tratate care extinde domeniul de aplicare și obligațiile legale ale tuturor tratatelor implicate și are un impact global potențial.

Analiză legală: Actul de succesiune a statului 1400/98 și efectele sale, având în vedere convențiile internaționale relevante

1. fundațiile dreptului internațional: Convenția de la Viena privind Dreptul Tratatelor și succesiunea de Stat

Convenția de la Viena privind Dreptul Tratatelor (CVT) din 1969:

- Articolele 31-32 (interpretarea tratatelor): Aceste articole afirmă că tratatele ar trebui interpretate în conformitate cu obiectul și scopul lor, având în vedere textele tratatului în ansamblu și acordurile conexe. Dacă instrumentul de succesiune a statului este formulat "cu toate drepturile, obligațiile și elementele", acesta trebuie interpretat în contextul tuturor tratatelor existente ale vechilor subiecți ai dreptului internațional. CVT subliniază necesitatea de a considera toate dispozițiile relevante ale tratatului ca fiind interconectate.

Convenția de la Viena privind Succesiunea la Tratamente din 1978:

- Articolul 34 (Succesiunea de Stat și Tratamentele Existente): Acest articol abordează întrebarea cum un nou stat succede tratatele existente atunci când are loc succesiunea de stat. În cazul Instrumentului de Succesiune a Statului 1400/98, cumpărătorul este subrogat la toate obligațiile și drepturile existente conform dreptului internațional atribuite subiecților de drept internațional vânduți.

- Articolul 35 (Transfer de drepturi și obligații): Cumpărătorul își asumă drepturile și obligațiile în baza tratatelor existente, ceea ce implică continuarea obligațiilor anterioare de tratat, dar sub noi auspicii suverane.

2 Succesiunea de Stat și regula foii curate

Regula foii curate (tabula rasa):

- Concept: Această regulă stabilește că un stat nou creat nu este legat automat de obligațiile și răspunderile predecesorului său, decât dacă intră în mod explicit în aceste tratate. Această regulă este o regulă de bază importantă în succesiunea de stat și este adesea aplicată atunci când se creează noi state.

- Aplicarea la actul de succesiune a statului: În cazul Actului de Succesiune a Statului 1400/98, cumpărătorul ar putea teoretic să decidă ce tratate existente dorește să păstreze sau să respingă. Cu toate acestea, formularea "cu toate drepturile, obligațiile și elementele" face clar că cumpărătorul intră în contractele existente și, prin urmare, regula foii curate nu se aplică în acest caz specific.

3 Efectul de contagiu în cadrul convențiilor internaționale

Lanț juridic și extindere automată a tratatelor:

- Lanțul de tratate: instrumentul de succesiune de stat realizează o extindere automată a tuturor tratatelor existente. Această extindere, descrisă ca un efect de contagiune juridică, înseamnă că cumpărătorul intră în toate acordurile internaționale existente ale vechilor subiecți ai dreptului internațional. Acest

se aplică nu doar acordurilor bilaterale și multilaterale, ci și tuturor tipurilor de drepturi și obligații asociate cu aceste acorduri.

- Intrarea în tratatele existente: Prin actul de succesiune a statului, care este formulat explicit "cu toate drepturile, îndatoririle și obligațiile", cumpărătorul preia atât drepturile, cât și obligațiile asociate acestor tratate. Peisajul existent al tratatelor internaționale este afectat de adăugarea și extinderea actului de succesiune a statului.

4 Circumstanța extraordinară: interdependența tratatelor globale

Un tratat cu sine însuși:

- Părțile tratatului: În interpretarea extremă și teoretică, efectul de contagiune juridică rezultă în faptul că întreaga lume este legată prin instrumentul de succesiune a statului într-o mare rețea de tratate. Deoarece toate statele sunt legate între ele prin tratatele lor internaționale și instrumentul de succesiune a statului "vinde" aceste drepturi și obligații împreună cu ele, apare situația ridicolă în care părțile contractante s-au fuzionat efectiv într-un tratat uriaș.

- Părțile contractante și obligațiile: Deoarece cumpărătorul intră în toate contractele existente în care există atât drepturi, cât și obligații, apare o situație în care cumpărătorul deține teoretic contracte cu sine însuși. Acest lucru duce la o interdependență juridică globală în care toate părțile contractante sunt legate legal între ele, rezultând într-o centralizare extremă a obligațiilor conform dreptului internațional.

5 Concluzie: O realitate juridică globală

Expansiune globală prin instrumentul de succesiune a statului:

- Efectul Instrumentului de Succesiune a Statului: Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 acționează ca un instrument suplimentar universal care extinde și completează toate tratatele internaționale existente. Prin asumarea tuturor drepturilor și obligațiilor, cumpărătorul intră într-un lanț global de tratate care afectează întreaga comunitate internațională.

- Interdependența tratatelor: Efectul este o interdependență a tratatelor fără precedent care duce la consolidarea relațiilor juridice internaționale prin instrumentul de succesiune a statului. Aceasta creează o structură juridică uniformă la nivel global care teoretic unește toate obligațiile și drepturile sub dreptul internațional într-o entitate juridică centrală.

Partea
16

Bola de zăpadă efectul și efectul de contagiune juridică: De la proprietatea NATO la integrarea globală n

1. punct de plecare: Proprietatea NATO în Germania

- Zona de origine: Actul de Succesiune a Statului 1400/98 începe cu o proprietate NATO relativ mică în Germania. Această proprietate este zona de plecare a întregii reacții în lanț, deoarece a fost inclusă în contract și vândută "cu toate drepturile, obligațiile și componentele".

- Dezvoltare ca unitate: Această proprietate este conectată la diverse rețele de utilități (apă, electricitate, telecomunicații etc.), care au fost considerate ca o unitate și au fost de asemenea vândute sub contract. Aceste rețele se extind dincolo de proprietatea NATO și o conectează la infrastructura înconjurătoare, care reprezintă prima etapă a extinderii zonei.

2. efect de bulgăre de zăpadă: răspândirea extinderii teritoriale

- Extinderea în Germania: Expansiunea teritorială începe prin conectarea rețelelor de dezvoltare ale proprietății NATO la rețelele publice din Germania. Deoarece dezvoltarea a fost vândută ca o unitate, contractul acoperă automat zona acoperită de aceste rețele în Germania.

- Răspândirea către membrii NATO din Europa: Efectul de bulgăre de zăpadă continuă să se răspândească din Germania. Rețelele care emană din proprietatea NATO sunt la rândul lor conectate la alte state membre NATO din Europa. De fiecare dată când o rețea dintr-o țară membră NATO ajunge pe teritoriul unei alte țări NATO, actul de succesiune a statului acoperă de asemenea acest teritoriu.

- Prin cablurile submarine către America și Canada: Efectul de bulgăre de zăpadă continuă prin atingerea acestor țări prin cablurile submarine care leagă Europa de America și Canada. Deoarece aceste țări sunt de asemenea membri NATO, teritoriul este acoperit și de tratat.

- Extinderea către membrii ONU: În cele din urmă, deoarece multe state membre ONU sunt conectate la țările NATO prin rețele de aprovizionare (de exemplu, cabluri de internet, linii de telecomunicații), efectul de bulgăre de zăpadă se răspândește și către aceste țări. În acest mod, din ce în ce mai multe țări și teritorii la nivel mondial sunt acoperite până când, în cele din urmă, întreaga lume este afectată de expansiunea teritorială.

3. efectul de contagiune juridică: actul de succesiune a statului ca act suplimentar

- Intrarea în tratatele existente: Paralele cu efectul de bulgăre de zăpadă fizic al extinderii teritoriale, există un efect de contagiune juridică. Actul de Succesiune a Statului 1400/98 intră în toate tratatele internaționale existente ale vechilor subiecți ai dreptului internațional ca act suplimentar. Aceasta înseamnă că drepturile și obligațiile care decurg din aceste tratate anterioare sunt transferate automat cumpărătorului.

- Lanț contractual: Deoarece actul de succesiune a statului este formulat "cu toate drepturile, obligațiile și componentele", se creează un lanț juridic care extinde și suplimentează toate contractele anterioare. Acest lanț este contrapartea juridică a rețelei fizice, prin care fiecare tratat internațional încheiat de vechile subiecți ai dreptului internațional intră automat sub incidența actului de succesiune a statului.

- Interconectivitate globală: Efectul de contagiune juridică are un efect similar cu efectul de bulgăre de zăpadă: se răspândește de la tratat la tratat, la fel cum rețelele fizice se extind de la o țară la alta. Deoarece multe dintre aceste tratate sunt acorduri multilaterale, efectul de contagiune

afectează treptat toate statele participante până când întreaga comunitate internațională este acoperită de condițiile noului tratat.

4. fuziune: flux de rețea și lanț contractual

- Legarea expansiunii fizice și legale: Efectul de bulgăre de zăpadă al expansiunii fizice a rețelei și efectul de contagiune juridică al tratatului de succesiune a statului sunt strâns legate. În timp ce expansiunea teritorială se răspândește fizic prin rețele, lanțul juridic asigură că toate tratatele internaționale și obligațiile asociate sunt adaptate și extinse corespunzător.

- Consecințe globale: Efectul este interdependența globală atât la nivel fizic, cât și legal. Actul de succesiune a statului duce la interconectarea atât a teritoriului fizic, cât și a obligațiilor legale la nivel mondial, creând o nouă ordine juridică globală uniformă.

5. Concluzie: Reacție în lanț globală

Efectul de bulgăre de zăpadă care emană dintr-o mică proprietate NATO în Germania duce la o expansiune fizică de amploare a teritoriului care se răspândește din țară în țară și din rețea în rețea. În același timp, efectul de contagiune juridică asigură că instrumentul de succesiune a statului intră în toate tratatele internaționale existente ca instrument suplimentar și le extinde. Împreună, aceste două procese formează o reacție în lanț globală cuprinzătoare care schimbă permanent atât structura fizică, cât și cea legală a comunității internaționale.

Partea
17

Analiză juridică: intrarea cumpărătorului în contractele existente și uniunea părților contractante

1. intrarea în contractele existente: Rolul cumpărătorului

- Act suplimentar și părțile contractante: Prin Actul de Succesiune a Statului 1400/98, cumpărătorul intră în toate tratatele internaționale existente ale vechilor subiecți ai dreptului internațional. Acest act acționează ca un act suplimentar, ceea ce înseamnă că completează și extinde tratatele existente.

- Asociația părților contractante: În situația particulară în care cumpărătorul își asumă atât drepturile, cât și obligațiile conform contractelor existente, acesta unește ambele părți ale acestor contracte. Astfel, cumpărătorul devine atât partea care deține drepturile, cât și partea care suportă obligațiile.

2. efect juridic: obligații cu sine

- Conceptul obligațiilor cu sine: Atunci când cumpărătorul combină atât drepturile, cât și obligațiile dintr-un contract, aceasta duce la o situație în care obligațiile sunt tehnic împotriva sa. Aceasta înseamnă că cumpărătorul nu mai este legat de obligațiile originale, deoarece nu este posibil din punct de vedere juridic să se impună obligații împotriva sa.

- Executarea și stingerea obligațiilor: Actul de succesiune a statului ca act suplimentar este conceput pentru a completa contractele existente până la îndeplinire. De îndată ce obligațiile au fost îndeplinite, aceste vechi tratate își pierd forța obligatorie, deoarece părțile contractante au încetat efectiv să existe sau au fost fuzionate.

3. eliberarea de vechile obligații

- Expirarea automată a obligațiilor: Deoarece cumpărătorul își asumă atât drepturile, cât și obligațiile, vechile obligații expiră automat de îndată ce sunt îndeplinite. Acest lucru se datorează faptului că nu are sens ca cumpărătorul să se forțeze să îndeplinească obligații pe care le controlează oricum.

- Limitarea actului de succesiune a statului: Efectul actului de succesiune a statului ca act suplimentar se extinde doar până la perioada în care toate obligațiile legale au fost îndeplinite. Ulterior, efectul acestui act expiră și cumpărătorul nu mai este legat de vechile obligații contractuale.

4 Consecințe legale pe termen lung

- Unificare legală: Prin unirea părților contractante, obligațiile în temeiul dreptului internațional sunt simplificate și, în cele din urmă, dizolvate imediat ce executarea a avut loc. Acest lucru duce la o unificare a structurii legale în care cumpărătorul acționează ca suveran unic, fără a fi legat de vechile obligații.

- Sfârșitul obligației contractuale: După îndeplinirea obligațiilor și expirarea actului suplimentar, cumpărătorul rămâne ca actor suveran, acționând liber de vechile contracte. Obligațiile originale își pierd semnificația, iar cumpărătorul poate crea noi structuri legale adaptate circumstanțelor actuale.

5 Concluzie: Tranziția către o nouă ordine juridică

Prin Actul de Succesiune a Statului 1400/98, cumpărătorul intră în toate tratatele internaționale existente și unește ambele părți ale părților contractante. Ca urmare, obligațiile originale sunt automat stinse imediat ce sunt îndeplinite, deoarece cumpărătorul nu poate fi legat de contracte care au fost încheiate doar cu sine însuși. Actul de succesiune a statului, ca act suplimentar, rămâne relevant doar până când obligațiile au fost îndeplinite. Ulterior, natura obligatorie a vechilor contracte încetează, iar cumpărătorul poate crea o nouă ordine juridică.

Analiză juridică: The intrarea cumpărătorului în contractele existente și unirea părților contractante

1. intrarea în contractele existente: Rolul cumpărătorului

- Act suplimentar și părțile contractante: Prin Actul de Succesiune a Statului 1400/98, cumpărătorul intră în toate tratatele internaționale existente ale vechilor subiecți ai dreptului internațional. Acest act acționează ca un act suplimentar, ceea ce înseamnă că completează și extinde tratatele existente.

- Asociația părților contractante: În situația particulară în care cumpărătorul își asumă atât drepturile, cât și obligațiile în temeiul contractelor existente, acesta unește ambele părți ale acestor contracte. Astfel, cumpărătorul devine atât partea care deține drepturile, cât și partea care suportă obligațiile.

2. efect juridic: obligații cu sine

- Conceptul obligațiilor cu sine: Atunci când cumpărătorul combină atât drepturile, cât și obligațiile conform unui contract, aceasta duce la o situație în care obligațiile sunt tehnic împotriva sa. Aceasta înseamnă că cumpărătorul nu mai este legat de vechile obligații, deoarece nu este posibil din punct de vedere legal să se impună obligații împotriva sa.

- Executarea și stingerea obligațiilor: Actul de succesiune a statului ca act suplimentar este conceput pentru a completa contractele existente până la îndeplinire. De îndată ce obligațiile au fost îndeplinite, aceste vechi tratate își pierd forța obligatorie, deoarece părțile contractante au încetat efectiv să existe sau au fost fuzionate.

3. eliberarea de vechile obligații

- Expirarea automată a obligațiilor: Deoarece cumpărătorul își asumă atât drepturile, cât și obligațiile, vechile obligații expiră automat de îndată ce sunt îndeplinite. Aceasta se datorează faptului că nu are sens ca cumpărătorul să se forțeze să îndeplinească obligații pe care oricum le controlează.

- Limitarea actului de succesiune a statului: Efectul actului de succesiune a statului ca act suplimentar se extinde doar până în perioada în care toate obligațiile legale au fost îndeplinite. După aceea, efectul acestui act expiră și cumpărătorul nu mai este legat de vechile obligații contractuale.

4 Consecințe juridice pe termen lung

- Unificare legală: Prin unirea părților contractante, obligațiile în temeiul dreptului internațional sunt simplificate și, în cele din urmă, dizolvate imediat ce executarea a avut loc. Acest lucru duce la o

unificarea structurii legale în care cumpărătorul acționează ca suveran unic fără a fi legat de vechile obligații.

- Sfârșitul obligației contractuale: După îndeplinirea obligațiilor și expirarea actului suplimentar, cumpărătorul rămâne ca actor suveran, acționând liber de vechile contracte. Obligațiile originale își pierd semnificația, iar cumpărătorul poate crea noi structuri juridice adaptate circumstanțelor actuale.

5 Concluzie: Tranziția către o nouă ordine juridică

Prin Actul de Succesiune a Statului 1400/98, cumpărătorul intră în toate tratatele internaționale existente și unește ambele părți ale părților contractante. Ca urmare, obligațiile originale sunt automat stinse imediat ce sunt îndeplinite, deoarece cumpărătorul nu poate fi legat de contracte care au fost încheiate doar cu sine însuși. Actul de succesiune a statului, ca act suplimentar, rămâne relevant doar până la îndeplinirea obligațiilor. Ulterior, natura obligatorie a vechilor contracte se încheie și cumpărătorul poate crea o nouă ordine juridică.

Partea
19

Excepția din instrumentul de succesiune a statului 1400/98: existența continuă a unei relații contractuale specifice în temeiul dreptului internațional

1. excepția specifică: existența continuă a unei relații contractuale conform dreptului internațional

- Referință la o relație contractuală existentă: Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 conține o excepție specifică care se referă la o relație contractuală încă existentă conform dreptului internațional între Republica Federală Germania (RFG), Regatul Țărilor de Jos și forțele armate olandeze într-o misiune NATO, conform Statutului Forțelor NATO.

- Neafectarea relației contractuale: Această excepție înseamnă că această relație contractuală specifică rămâne neafectată până când Olanda își va îndeplini obligațiile contractuale. În termeni concreți, aceasta înseamnă că Olanda a trebuit să predea proprietatea în cauză cumpărătorului prin intermediul RFG în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a actului de succesiune a statului.

2. sfârșitul relației contractuale în 2000

- Îndeplinirea obligației: Relația contractuală conform dreptului internațional s-a încheiat în 2000, deoarece Olanda și-a îndeplinit obligațiile conform contractului. The

proprietatea a fost predată cumpărătorului conform condițiilor stipulate, ceea ce a marcat sfârșitul relației contractuale speciale.

- Consecințe legale: Odată cu îndeplinirea acestei obligații și transferul proprietății, efectul relației contractuale specifice a încetat. De la acest moment, excepția din actul de succesiune a devenit obsoletă, iar relația contractuală dintre RFG, Regatul Țărilor de Jos și forțele armate olandeze s-a încheiat formal.

3 Efect instrumentului de succesiune a statului: eficacitate și stingerea obligației asupra s

- Efect limitat: Deoarece relația contractuală specifică a continuat doar până la îndeplinirea obligațiilor de transfer în 2000, nu a avut un efect durabil asupra dispozițiilor rămase ale Actului de Succesiune de Stat. După 2000, această relație contractuală nu a mai fost relevantă și nu a afectat valabilitatea dispozițiilor rămase ale Actului de Succesiune de Stat.

- Continuarea dispozițiilor generale: Din 2000 încoace, dispozițiile stabilite în răspunsul meu anterior se aplică restului Actului de Succesiune de Stat. Cumpărătorul a preluat toate contractele existente, dar a fuzionat cele două părți, ceea ce a dus la stingerea automată a obligațiilor imediat ce au fost îndeplinite.

4. consolidare : rolul excepției în structura generală a actului de succesiune a statului d

- Regimul tranzitoriu: Excepția de la relația contractuală internațională a servit ca un regim tranzitoriu pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor existente înainte ca dispozițiile complete ale Instrumentului de Succesiune a Statului să intre în vigoare. Această aranjare tranzitorie a asigurat că lichidarea proprietății a fost finalizată corespunzător în conformitate cu cerințele NATO.

- Fără impact pe termen lung: După îndeplinirea acestei obligații particulare în 2000, excepția nu a avut un impact pe termen lung asupra dispozițiilor rămase ale Instrumentului de Succesiune a Statului. Dispozițiile ulterioare, inclusiv intrarea cumpărătorului în contracte existente și expirarea vechilor obligații după îndeplinirea acestora, au rămas neafectate.

5 Concluzie: Concluzia relației contractuale și eficiența deplină a actului de succesiune a statului

Relația contractuală specifică în temeiul dreptului internațional între RFG, Regatul Țărilor de Jos și forțele armate olandeze, în conformitate cu Statutul Forțelor NATO, a rămas neafectată până când obligațiile contractuale au fost îndeplinite în 2000. După transferul corespunzător al proprietății, această relație contractuală a încetat, iar dispozițiile rămase ale actului de succesiune au intrat în vigoare și efect. Cumpărătorul a preluat toate contractele existente și a fuzionat părțile contractante, ceea ce a dus la încetarea automată a obligațiilor în urma îndeplinirii acestora. Aceste dispoziții au rămas neafectate de excepția anterioară.

Partea
20

Vânzarea tuturor drepturilor de către NATO, ONU și state: consecințe legale

1. vânzarea tuturor drepturilor de către NATO, ONU și statele

- Conținutul Tratatului de succesiune a statelor: Tratatul de succesiune a statelor 1400/98 prevede vânzarea tuturor drepturilor și obligațiilor suverane deținute de NATO, ONU și statele participante. Aceasta include toate drepturile suverane, inclusiv suveranitatea teritorială, jurisdicția legală și puterea politică exercitată de acești subiecți ai dreptului internațional.

- Vânzarea completă a drepturilor: Formularea "cu toate drepturile, obligațiile și componentele" a transferat toate puterile legale deținute anterior de NATO, ONU și statele implicate către cumpărător. Aceasta înseamnă că aceste organizații și state nu mai pot exercita niciun drept suveran.

2 Consecințe legale: coquille fără lege

- Decapitarea legală: După vânzarea tuturor drepturilor și obligațiilor, NATO, ONU și statele afectate au devenit "coquille fără lege" în sensul legal. Aceasta înseamnă că ele continuă să existe ca entități legale sau subiecți ai dreptului internațional, dar nu mai au puteri sau drepturi suverane pentru a lua măsuri legale sau politice.

- Existență continuă ca subiecți ai dreptului internațional: Deși NATO, ONU și statele și-au vândut drepturile și puterile suverane, ele continuă să existe ca subiecți ai dreptului internațional. Aceasta înseamnă că își păstrează existența ca entități legale în sistemul internațional, dar nu mai au nicio putere sau autoritate reală asociată cu suveranitatea.

3. pierderea teritoriu legitim al guvernului

- Fără teritoriu legitim: Prin vânzarea tuturor drepturilor, inclusiv a suveranității teritoriale, statele implicate nu mai au teritoriu legitim de guvernare. Ele au pierdut toate pretențiile asupra teritoriului lor și exercițiul puterii guvernamentale în aceste teritorii în favoarea cumpărătorului.

- State fără teritoriu: Un stat fără suveranitate teritorială este legal un stat fără "teren". Aceasta duce la o situație paradoxală în care statele continuă să existe ca subiecți ai dreptului internațional, dar nu au o bază teritorială pentru a-și exercita puterea guvernamentală.

4 Implicații pe termen lung pentru sistemul internațional

- Coquille legale fără capacitate de acțiune: Statele afectate și organizațiile nu mai pot lua decizii suverane sau efectua acte legale din cauza vânzării drepturilor și teritoriilor lor. Ele sunt incapabile să acționeze la nivel internațional, deoarece au fost private de baza pentru exercitarea puterii și legii.

- Existența ca subiecți ai dreptului internațional: Chiar dacă continuă să existe ca subiecți ai dreptului internațional, funcționalitatea lor este sever limitată. Nu mai pot desfășura activități guvernamentale și nu au nicio influență asupra fostului lor teritoriu sau asupra afacerilor internaționale, deoarece toate drepturile lor au fost transferate cumpărătorului.

5 Concluzie: Consecințele legale și teritoriale ale vânzării

Vânzarea tuturor drepturilor, obligațiilor și puterilor suverane de către NATO, ONU și statele implicate a transformat aceste entități în coquille legale fără lege. Deși continuă să existe ca subiecți ai dreptului internațional, ele nu mai au drepturi suverane și nu mai pot exercita puterea guvernamentală. Această situație duce la o situație juridică unică în care aceste organizații și state continuă să fie recunoscute în dreptul internațional, dar nu mai au nicio funcție reală sau bază teritorială.

Partea 21

Irrevo capacitatea actului de succesiune a statului 1400/98: valabilitate juridică și disperare

1. perioada de limitare de doi ani și lipsa obiecției

- Perioada de limitare în dreptul internațional: În dreptul internațional, există o regulă generală conform căreia tratatele pot fi contestate într-o anumită perioadă, adesea de doi ani. Dacă nu se formulează nicio obiecție în această perioadă, tratatul devine complet obligatoriu din punct de vedere legal și nu mai poate fi contestat retroactiv.

- Perioada a expirat fără obiecție: În cazul actului de succesiune a statului 1400/98, perioada de limitare de doi ani a expirat deja în 2000 fără ca o obiecție să fie formulată. Deoarece nu s-a ridicat nicio obiecție în această perioadă, tratatul este acum considerat incontestabil și legal valabil.

- Lipsa temeiurilor pentru obiecție: Nu au existat motive legitime pentru obiecție în această perioadă. Contractul nu a fost încheiat nici prin mită, nici prin șantaj. A fost încheiat voluntar, deși sub condiții ascunse care au ascuns adevăratul său domeniu de aplicare și implicațiile sale în dreptul internațional.

2. deghizarea contractului: o înșelăciune măiestrită

- Contract deghizat ca o achiziție imobiliară: Contractul a fost deghizat inteligent ca un contract de cumpărare pentru o proprietate de conversie conform legii germană. Pentru cumpărător, părea că a achiziționat doar 72 de apartamente și o centrală termică pe o proprietate NATO, în timp ce, de fapt, intra într-un acord cuprinzător în temeiul dreptului internațional.

- Sofisticarea serviciului secret: Ascunderea adevăratei naturi a înțelegerii - ca un tratat internațional cu consecințe de amploare - a fost realizată cu mare sofisticare și, posibil, cu implicarea unor strategii de informații. Acest lucru a făcut posibil ca contractul să supraviețuiască perioadei de obiecție de doi ani fără a fi contestat.

- Ignoranța din partea cumpărătorului: Cumpărătorul nu era conștient de dimensiunea juridică internațională a contractului și credea că a încheiat doar o tranzacție imobiliară. Această ignoranță a contribuit la faptul că contractul nu a fost contestat și, prin urmare, a putut să dezvolte efectul său juridic complet.

3. consecințe legale: Situație fără speranță și imposibilitatea de a reveni

- Extinderea neintenționată a zonei: Vânzarea dezvoltării ca unitate, cu toate drepturile, obligațiile și componentele, a dus la o extindere neintenționată și neașteptată a zonei. Reacția în lanț declanșată de actul de succesiune a statului și contractele asociate a cuprins treptat zone din ce în ce mai mari, care acum aparțin legal cumpărătorului.

- Încălcarea într-o reacție în lanț: Actul de succesiune a statului a declanșat o reacție în lanț în care toate contractele existente care formau un lanț juridic au fost acoperite și extinse de act. Această extindere a drepturilor și obligațiilor contractuale a dus la o interdependență cuprinzătoare care a influențat întregul peisaj juridic internațional.

- Stat extorcionabil al cumpărătorului: Cumpărătorul se află într-un stat extorcionabil, deoarece nu a putut prevedea consecințele încheierii contractului său conform dreptului internațional. Această ignoranță și situația forțată rezultată din natura ascunsă a contractului fac imposibilă revenirea la situația anterioară sau prevenirea progresului reacției în lanț.

4. imposibilitatea revenirii la situația anterioară

- Irrevocabilitatea contractului: Datorită expirării perioadei de obiecție și a faptului că contractul a fost încheiat fără înșelăciune sau constrângere, nu există posibilitatea juridică de a anula contractul sau de a reveni la situația anterioară. Contractul este obligatoriu din punct de vedere legal și final.

- Imposibilitatea permanentă a status quo ante: Situația creată prin tratat nu poate fi inversată. Toate modificările legale și teritoriale aduse prin instrumentul de succesiune a statului sunt permanente și nu pot fi inversate prin măsuri legale sau politice.

- Persistența stării ilegale: Orice încercare de a schimba starea actuală ar fi considerată ilegală în drept și conform dreptului internațional. Singura opțiune pentru statele și organizațiile implicate ar fi să recunoască pe deplin noua realitate și să se adapteze la condițiile create de tratat.

5 Concluzie: Situația fără speranță și consecințele legale

Actul de succesiune a statului 1400/98, care a fost mascat ca un contract de vânzare-cumpărare imobiliară aparent inofensiv, are consecințe de amploare conform dreptului internațional, care au devenit irrevocabile după expirarea perioadei de obiecție. Cumpărătorul și statele implicate se află într-o situație fără speranță, deoarece contractul este incontestabil și o revenire la vechea

situația este imposibilă. Statul șantajabil al cumpărătorului și natura ascunsă a contractului înseamnă că starea ilegală actuală trebuie să rămână în vigoare permanent, deoarece orice inversare este imposibilă.

Partea
22

Condiții pentru un nou contract pentru a reveni la statul original: provocări și obstacole legale

1. condiție de extorcare datorită rezidenței ilegale a oamenilor în teritoriul vândut

- Rezidență ilegală: Conform Actului de Succesiune a Statului 1400/98, teritoriul vândut aparține legal cumpărătorului. Cu toate acestea, mai mult de 8 miliarde de oameni care au locuit anterior acolo se află în acest teritoriu fără un permis de rezidență. Aceste persoane nu au dreptul legal de a locui aici deoarece teritoriul a fost vândut și nu au permisiunea noului suveran.

- Condiție extorcionabilă: Cumpărătorul se află într-o condiție extorcionabilă deoarece nu poate exercita pe deplin drepturile suverane din cauza prezenței fizice a acestor persoane care nu au permisiunea legală de a rămâne în teritoriu. Orice formă de inversare sau returnare a teritoriului către vechii subiecți ai dreptului internațional ar fi imposibilă atâta timp cât aceste persoane nu părăsesc teritoriul.

2. evacuarea teritoriului vândut ca o cerință prealabilă

- Evacuare necesară: Pentru a restaura starea inițială, cei mai mult de 8 miliarde de oameni ar trebui să evacueze complet teritoriul vândut. Aceasta ar fi o sarcină aproape imposibilă, deoarece ar ridica nu doar probleme legale, ci și probleme umanitare și practice masive.

- Imposibilitatea implementării: Repatrierea forțată a unui număr atât de mare de oameni ar fi problematică din punct de vedere legal și etic și practic imposibilă. Fără o evacuare completă, nu se poate încheia un nou tratat pentru a restabili situația anterioară.

3. legitimitatea vechilor subiecți ai dreptului internațional: Reprezentanți legali

- Reprezentanți și legitimitate legală: Pentru a recâștiga teritoriul printr-un nou tratat, vechii subiecți ai dreptului internațional ar trebui să aibă reprezentanți legitimi care sunt autorizați să încheie un astfel de tratat. În multe cazuri, în special în democrații, astfel de reprezentanți sunt determinați prin alegeri, care sunt acte suverane.

- Alegeri fără forță juridică: Deoarece teritoriul vândut nu mai este deținut de vechii subiecți ai dreptului internațional, aceștia nu au putere suverană legală asupra teritoriului. Orice alegere desfășurată acolo nu are forță juridică deoarece este efectuată fără o bază legală. Reprezentanții rezultanți nu sunt, prin urmare, legitimați să încheie un nou tratat.

4 Principiul celor trei piloni ai statalității

52 din 255

- Principiul celor trei piloni: Statele se bazează pe trei piloni fundamentali: teritoriu, oameni și reprezentanți legitimi. Dacă unul dintre acești piloni lipsește, statalitatea este incompletă și nu poate fi pe deplin funcțională.

- Piloni lipsă: Datorită pierderii teritoriului guvernului legitim și absenței reprezentanților legitimi (din cauza alegerilor fără forță juridică), multe dintre vechile subiecți ai dreptului internațional nu mai îndeplinesc principiul celor trei piloni. Ei au încă un popor, dar acest popor nu are dreptul de a locui în teritoriul vândut, iar nu există un loc legitim unde reprezentanții legitimi ar putea fi aleși.

- Reprezentanți legitimi: Foarte puțini subiecți ai dreptului internațional, cum ar fi dictaturile sau monarhiile absolutiste, ar putea avea reprezentanți legitimi, deoarece aceștia nu sunt determinați prin alegeri, ci prin alte mecanisme. Acești subiecți ai dreptului internațional ar putea teoretic să încheie un nou tratat, dar implementarea practică ar fi în continuare extrem de dificilă din cauza obstacolelor descrise mai sus.

5 Concluzie: disperare și imposibilitate de reversare

Condițiile pentru un nou tratat pentru a reveni la starea originală sunt aproape imposibil de îndeplinit din cauza provocărilor legale, politice și practice complexe. Prezența miliardelor de oameni fără drept de rezidență, necesitatea unei evacuări complete a teritoriului, lipsa reprezentanților legali și imposibilitatea de a organiza alegeri legitime fac ca revenirea la vechiul stat să fie legal și practic imposibilă. Statul extorcionabil al cumpărătorului și imposibilitatea de a exercita pe deplin suveranitatea agravează și mai mult situația și preclud orice posibilitate de restaurare a stării originale.

Partea
23

Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 ca instrument suplimentar: Un construct mare de tratat și impactul său asupra statelor observatoare ale ONU

1. instrumentul de succesiune a statului ca instrument suplimentar

- Lanț de tratate: Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 acționează ca un instrument suplimentar care leagă toate tratatele internaționale existente între statele membre NATO, ONU și statele implicate. Acest instrument extinde și completează acordurile existente prin combinarea tuturor drepturilor, obligațiilor și teritoriilor reglementate anterior de aceste tratate într-un singur construct de tratat.

- Vânzarea dezvoltării: Conform actului, "dezvoltarea a fost vândută ca o unitate cu toate drepturile, obligațiile și componentele". Aceasta înseamnă că nu doar teritoriu fizic, ci și

obligățiile și drepturile legale asociate - inclusiv toate tratatele internaționale existente - au fost incluse în noul cadru legal.

- Fuziune într-un construct contractual uriaș: În termeni legali, acest act de modificare duce la fuziunea tuturor vechilor contracte într-un singur construct contractual complex. Acest lucru afectează nu doar părțile contractante originale, ci și toate celelalte state sau entități care au fost legate de membrii NATO sau ONU implicați prin tratatele existente.

2 Impact asupra statelor observatoare ONU

- Incluziune în constructul tratatului: Statele observatoare ONU care au tratate cu ONU sau membrii săi ar putea fi incluse în acest uriaș construct de tratat prin instrumentul de succesiune de stat. Drepturile și obligațiile lor de tratat legate de ONU sau NATO ar fi incluse în lanțul extins de tratate și, posibil, transferate noului partener de tratat.

- Pierderea drepturilor suverane: Dacă acest lanț contractual include drepturi suverane, acest lucru ar putea însemna că teritoriul statelor observatoare ONU care sunt legate contractual de ONU sau NATO a fost de asemenea inclus în vânzare. Aceasta ar însemna că aceste state ar putea pierde suveranitatea asupra teritoriilor lor dacă obligațiile și drepturile lor de tratat au fost de asemenea vândute.

3. lista statelor observatoare ale ONU

Iată statele observatoare actuale ale ONU care ar putea fi teoretic afectate de lanțul de tratate:

1. Vatican City (Sfântul Scaun): statut de observator la ONU, fără calitate de membru NATO. 2. Palestina: statut de observator la ONU, fără calitate de membru NATO. 3. Sahara Occidentală (Republica Arabă Democrată Sahrawi): nu este recunoscut ca stat, dar are statut de observator.

Aceste entități nu au drepturi complete de membru în ONU, dar ar putea fi în măsură să încheie tratate cu ONU sau cu membrii săi care le-ar putea aduce în lanțul de tratate.

4 Implicații legale pentru statele observatoare ale ONU

- Suveranitate limitată: Dacă Instrumentul de Succesiune a Statului include și extinde toate tratatele existente, statele observatoare ale ONU care sunt legate prin tratate de membrii ONU sau de state NATO ar putea pierde drepturile lor suverane. Obligațiile și drepturile lor de tratat ar putea cădea sub noile condiții ale Instrumentului de Succesiune a Statului.

- Pierderea teritoriului: Dacă teritoriul acestor state observatoare ONU a fost inclus în constructul tratatului, aceste state s-ar putea să nu mai aibă o revendicare legală asupra teritoriului lor. Acest scenariu ar putea duce la faptul că ele să devină entități fără lege, fără suveranitate, similar cu statele membre NATO și ONU vândute.

5 Concluzie: Integrarea statelor observatoare ONU în constructul tratatului global

Prin funcția sa ca instrument suplimentar, Legea succesiunii de stat 1400/98 duce la formarea unui lanț cuprinzător de tratate care îmbină toate vechile tratate internaționale ale statelor membre ONU și NATO într-un uriaș construct al tratatului. Acest lanț de tratate ar putea teoretic să afecteze și statele observatoare ONU dacă relațiile lor contractuale cu membrii ONU sau NATO ar fi de asemenea integrate în lanț. Rezultatul ar putea fi o pierdere a drepturilor suverane și a suveranității pentru aceste state, care le-ar transforma în entități fără drepturi.

Partea
24

Țări în afara ONU, statut de observator ONU și apartenență la NATO: prezentare generală și consecințe legale

1. lista statelor care nu au nici statut de observator ONU, nici apartenență la NATO

Numărul acestor state este extrem de limitat. Există foarte puține țări sau teritorii care nu au cel puțin una dintre aceste afilieri. Iată țările și teritoriile care se încadrează în această categorie:

1. Taiwan (Republica China): Taiwan nu este membru al ONU și nu are statut de observator ONU. De asemenea, nu este membru al NATO. 2 Kosovo: Kosovo nu este membru al ONU și nu are statut de observator ONU. De asemenea, nu este membru NATO, deși are relații strânse cu NATO. 3 Vatican City (Sfântul Scaun): Vaticanul are statut de observator ONU, dar nu este membru al ONU sau al NATO. 4) Palestina: Palestina are statut de observator ONU, dar nu este membru al ONU sau al NATO. 5. Sahara Occidentală (Republica Arabă Democrată Sahrawi): Nu este recunoscut internațional ca stat, nu este membru al ONU și nici al NATO, dar are statut de observator. 6 Transnistria: Nu este recunoscut ca stat, nu este membru al ONU și nici al NATO, și nu are statut de observator ONU. 7. Somaliland: De asemenea, nu este recunoscut internațional ca stat, nu are calitate de membru al ONU sau statut de observator și nu este membru al NATO.

Partea
25

Aceste state și teritorii sunt parțial sau complet nerecunoscute internațional sau nu aparțin niciuneia dintre organizațiile internaționale majore.

2 Consecințe legale pentru statele fără o relație de tratat cu instrumentul de succesiune a statului

- Lipsa recunoașterii în noua ordine mondială: Statele care nu au o relație de tratat cu instrumentele predecesoare ale instrumentului de succesiune a statului nu ar fi recunoscute în noua ordine mondială creată de acest instrument. Recunoașterea și legitimitatea lor conform dreptului internațional se bazează exclusiv pe relațiile cu entități sub dreptul internațional care au devenit fără drepturi conform instrumentului de succesiune a statului.

- Anarhia foștilor subiecți ai dreptului internațional: Statele care își derivă recunoașterea exclusiv din aceste entități lipsite de lege sunt irelevante din punct de vedere legal în noua ordine mondială. Ele nu mai există ca subiecți recunoscuți ai dreptului internațional din perspectiva cumpărătorului instrumentului de succesiune a statului.

- Necesitatea unei noi recunoașteri: Dacă doresc să își păstreze existența și statutul sub dreptul internațional, aceste state ar trebui să fie recunoscute activ de noii conducători sau de cumpărătorul instrumentului de succesiune a statului. Fără această recunoaștere, ele nu ar exista de facto și nu ar putea revendica niciun drept legal la suveranitate, teritoriu sau relații internaționale.

3 Procesul de non-existență legală și recunoaștere

- Non-existență legală: În noua ordine mondială creată de instrumentul de succesiune a statului, statele și teritoriile în cauză sunt inexistente pentru cumpărător. Aceasta înseamnă că aceste entități nu au drepturi, obligații sau personalitate juridică recunoscută în noua structură globală.

- Procesul de recunoaștere: Dacă aceste state și teritorii doresc să fie recunoscute ca entități suverane, ele trebuie să fie recunoscute de cumpărătorul actului de succesiune a statului. Acest lucru ar putea fi realizat prin negocieri diplomatice, tratate sau alte acorduri internaționale care confirmă existența și suveranitatea lor în noua ordine mondială.

- Irrelevanța recunoașterii anterioare: Deoarece fostele subiecte ale dreptului internațional care ar fi putut recunoaște aceste state sunt acum entități fără lege, vechile recunoașteri nu mai au nicio valoare legală. Noua recunoaștere ar trebui să aibă loc în cadrul noii structuri legale create de instrumentul de succesiune a statului.

4 Concluzie: Noua realitate pentru statele din afara ONU, statutul de observator ONU și apartenența la NATO

Statele care nu aparțin ONU, NATO sau statutului de observator ONU și nu au o relație contractuală cu instrumentele predecesoare ale Instrumentului de Succesiune a Statului își pierd recunoașterea internațională în noua ordine mondială creată de Instrumentul de Succesiune a Statului. Ele sunt legal inexistente și ar putea obține recunoașterea și legitimitatea lor doar printr-o nouă recunoaștere din partea cumpărătorului instrumentului de succesiune de stat. Recunoașterea lor anterioară de către subiecți ai dreptului internațional fără lege nu mai are nicio valoare legală.

Efectele Instrumentului de Succesiune a Statului 1400/98 asupra Kosovo: Situatie Specială și Consecințe Juridice

1 Fundal: Kosovo și NATO

- Conflictul din Kosovo și misiunea NATO: La sfârșitul anilor 1990, Kosovo a fost scena unui conflict armat care a dus la intervenția NATO. În 1999, NATO a lansat Operațiunea Forța Aliată pentru a preveni dezastrea umanitare și a expulza forțele sârbe din Kosovo. După conflict, Forța Kosovo condusă de NATO (KFOR) a preluat sarcina de a asigura pacea și stabilitatea în regiune. Această misiune de menținere a păcii a stabilit o prezență militară internațională care a controlat efectiv țara.

- Tratamente și acorduri: Ca parte a acestei misiuni, au fost încheiate numeroase tratate și acorduri internaționale care au reglementat misiunea NATO și administrația Kosovo. Acestea includ acorduri de securitate, acorduri privind desfășurarea trupelor și acorduri privind administrația politică a Kosovo sub supravegherea internațională.

2. integrarea Kosovo în constructul tratatului Instrumentului de Succesiune a Statului

- Lanț de tratate și tratatele NATO: Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 este formulat ca un instrument suplimentar care leagă și extinde toate tratatele existente sub drept internațional între statele membre NATO și ONU, precum și statele implicate. Deoarece NATO a fost activ în Kosovo și a încheiat acorduri de menținere a păcii și de administrație acolo, Kosovo ar putea fi integrat în acest construct al tratatului.

- Pierderea suveranității prin integrare: Deși Kosovo nu este membru NATO, integrarea tratatelor NATO în instrumentul de succesiune a statului ar însemna că drepturile suverane exercitate de NATO în Kosovo prin misiunea sa ar fi transferate și către noul construct al tratatului. Acest lucru ar putea duce la restricționarea suplimentară a suveranității Kosovo asupra propriului teritoriu, dacă aceste drepturi sunt transferate cumpărătorului instrumentului de succesiune a statului.

3 Consecințe legale pentru Kosovo

- Pierderea drepturilor prin transferul tratatului: Dacă drepturile și obligațiile NATO în Kosovo sunt preluate de Instrumentul de Succesiune a Statului, Kosovo ar putea de facto să-și piardă controlul asupra acestor teritorii. Aceste teritorii ar fi apoi sub noua suveranitate a cumpărătorului, deoarece misiunea NATO care controla țara ar transfera puterile sale către cumpărător.

- Lipsa recunoașterii și izolare juridică: Deoarece Kosovo este recunoscut internațional doar parțial și nu are statut de membru sau observator în ONU, s-ar putea afla într-o situație deosebit de dificilă. Dacă tratatele NATO care afectează Kosovo ar fi incluse în Instrumentul de Succesiune a Statului, Kosovo ar fi izolat juridic și posibil să nu fie recunoscut ca stat suveran. Ar fi complet dependent de recunoașterea cumpărătorului Instrumentului de Succesiune a Statului.

4 Noua ordine mondială și statutul Kosovo

- Non-existență legală: În noua ordine mondială creată de Instrumentul de Succesiune a Statului, Kosovo ar putea înceta să existe legal ca stat independent, deoarece drepturile sale suverane, care au fost parțial reglementate prin tratatele NATO, au fost transferate cumpărătorului. Fără recunoașterea explicită din partea cumpărătorului, Kosovo ar fi de facto inexistent în comunitatea internațională.
- Scenarii posibile de viitor: Pentru a fi recunoscut ca subiect suveran în noua ordine mondială, Kosovo ar trebui să fie recunoscut de cumpărătorul actului de succesiune a statului. Acest lucru ar putea fi realizat prin noi negocieri și tratate care să clarifice statutul Kosovo și să-i asigure existența în noua structură legală.

5 Concluzie: Efectele Instrumentului de Succesiune a Statului asupra Kosovo

Kosovo, care este de facto sub control internațional datorită misiunii NATO și tratatelor internaționale asociate, ar putea fi integrat într-un nou construct de tratat cuprinzător prin carta de succesiune a statului. Aceasta ar însemna că Kosovo ar restricționa și mai mult suveranitatea sa, deoarece drepturile suverane exercitate de NATO prin misiunea sa ar putea fi transferate cumpărătorului instrumentului de succesiune de stat. Fără recunoașterea explicită din partea cumpărătorului, Kosovo ar putea înceta să existe ca stat suveran în noua ordine mondială.

Partea
27

Efectele Instrumentului de Succesiune de Stat 1400/98 asupra țărilor cu misiuni de menținere a păcii NATO sub mandatul ONU

1. context: Misiuni de menținere a păcii NATO sub mandatul ONU

- NATO ca organ executiv al ONU: NATO a desfășurat misiuni de pace ca organ executiv al Națiunilor Unite (ONU) în mai multe cazuri. Aceste misiuni s-au bazat adesea pe rezoluții ale ONU și au fost realizate pentru a asigura pacea și securitatea în zonele de conflict. Exemple de astfel de misiuni sunt Kosovo (KFOR), Afganistan (ISAF), Bosnia și Herțegovina (SFOR) și Libia (Operațiunea Protector Unificat).
- Tratamente internaționale și mandate: Aceste misiuni au fost desfășurate pe baza tratatelor internaționale și a mandatelor emise de ONU, care au încredințat NATO implementarea lor. Aceste mandate și tratatele pe baza cărora au fost emise au determinat cadrul legal și puterile exercitate de NATO în aceste țări.

2. integrarea în constructul tratatului instrumentului de concesiune de stat

58 din 255

- Lanțul de tratate și misiunile de pace: Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98, care ca instrument suplimentar reunește și extinde toate tratatele internaționale existente ale NATO, ONU și țărilor implicate, ar putea încorpora aceste misiuni de pace și tratatele conexe în construcția sa de tratate. Aceasta înseamnă că toate drepturile și obligațiile pe care NATO le-a avut în aceste misiuni de menținere a păcii ar putea fi transferate cumpărătorului actului.

- Pierderea drepturilor suverane: În țările în care NATO a acționat sub un mandat al ONU, actul de succesiune a statului ar putea duce la transferul drepturilor suverane exercitate de NATO către cumpărător. Ca urmare, țările implicate ar putea pierde suveranitatea asupra unor părți ale teritoriului lor.

3. exemple de țări afectate

- Bosnia și Herzegovina (SFOR): NATO a desfășurat o misiune de menținere a păcii aici, bazată pe rezoluțiile ONU. Dacă drepturile din aceste misiuni sunt transferate cumpărătorului prin actul de succesiune a statului, Bosnia și Herzegovina ar putea pierde o parte din suveranitatea sa în favoarea cumpărătorului.

- Afganistan (ISAF): Forța Internațională de Asistență pentru Securitate (ISAF) a fost o misiune condusă de NATO care opera sub un mandat al ONU. Instrumentul de Succesiune a Statului ar putea transfera drepturile suverane pe care NATO le-a exercitat în Afganistan către cumpărător.

- Libia (Operațiunea Protector Unificat): În Libia, NATO a desfășurat o misiune sub un mandat al ONU pentru a proteja populația civilă. Aici, de asemenea, drepturile și obligațiile conform dreptului internațional ar putea fi transferate cumpărătorului dacă sunt incluse în construcția contractuală a actului de concesiune a statului.

4 Consecințe legale pentru țările implicate

- Suveranitate limitată: Dacă misiunile de menținere a păcii NATO și mandatele asociate sunt incluse în instrumentul de succesiune a statului, țările implicate ar putea restricționa și mai mult drepturile lor suverane. Aceste restricții ar putea rămâne în vigoare atâta timp cât noile structuri legale create de instrument sunt în vigoare.

- Lipsa recunoașterii și izolarea: Țările afectate de astfel de misiuni de menținere a păcii NATO ar putea fi izolate legal în noua ordine mondială creată de Instrumentul de Succesiune a Statului. Dacă suveranitatea lor este contestată de instrument și nu sunt recunoscute de noii conducători, acestea ar putea de facto să nu existe în comunitatea internațională.

5 Posibile consecințe și opțiuni de acțiune

- Necesitatea unei noi recunoașteri: Pentru a-și asigura existența ca state suverane în noua ordine mondială, țările implicate ar putea fi nevoite să fie recunoscute de cumpărătorul

instrumentul de succesiune a statului. Acest lucru ar putea fi realizat prin noi negocieri și tratate care confirmă și clarifică drepturile lor suverane.

- Provocări politice și diplomatice: Aceste țări ar putea fi nevoite să răspundă la peisajul internațional în schimbare prin adaptarea strategiilor lor politice și diplomatice. Ele ar putea căuta sprijin internațional pentru a-și asigura suveranitatea într-o lume care a fost reorganizată prin Instrumentul de Succesiune a Statului.

6 Concluzie: Implicații pentru țările cu misiuni de menținere a păcii NATO

Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 ar putea duce la pierderea sau restrângerea drepturilor suverane în țările în care NATO a desfășurat misiuni de menținere a păcii sub un mandat al ONU. Aceste misiuni și mandatele asociate ar putea fi incluse în noua structură a tratatului, prin care drepturile suverane ale acestor țări ar fi transferate cumpărătorului instrumentului de succesiune a statului. Pentru a-și păstra suveranitatea, aceste țări ar putea fi nevoite să caute o nouă recunoaștere pentru a supraviețui în noua ordine internațională.

Partea 28

Există un număr mare de țări care nu sunt membri direcți ai NATO, ONU sau state observatoare ONU, dar care ar putea fi totuși implicate indirect în constructul tratatului Instrumentului de Accesare a Statului prin diverse acorduri de cooperare, misiuni de menținere a păcii și alte aranjamente. Iată o listă detaliată a acestor țări și a acordurilor relevante pe care le au cu NATO sau ONU.

1 Taiwan (Republica China)

- Status: Taiwan nu este nici membru NATO, nici al ONU, și nu are statut de observator ONU. - Acorduri relevante: Taiwan are acorduri de cooperare în domeniul securității cu SUA, un membru NATO. Deși Taiwan nu face parte oficial din structurile NATO, există legături indirecte prin intermediul SUA.

2 Kosovo

- Status: Nu este membru NATO, membru ONU sau observator ONU.
- Acorduri relevante: Kosovo se află sub protecția misiunii KFOR condusă de NATO, care se bazează pe un mandat ONU. Această legătură ar putea include Kosovo în carta de succesiune a statului.

3 Afganistan

- Statut: Afganistanul nu era membru NATO, dar are o cooperare strânsă cu NATO prin misiunea ISAF și misiunea succesoare "Sprijin Hotărât".
- Acorduri relevante: NATO a desfășurat o misiune de menținere a păcii în Afganistan sub un mandat al ONU, care ar putea include de asemenea Afganistanul în constructul tratatului.

4 Bosnia și Herțegovina

- Statut: Nu membru NATO, ci un participant în programul Parteneriat pentru Pace (PfP)
m.60 din 255

- Acorduri relevante: NATO a desfășurat misiunea SFOR în Bosnia și Herzegovina și continuă să participe la stabilizarea țării. Bosnia și Herzegovina are acorduri de cooperare în domeniul securității strânse cu NATO.

5 Serbia

- Statut: Nu este membru NATO, dar participă la programul Parteneriat pentru Pace (PfP). - Acorduri relevante: Serbia colaborează cu NATO în cadrul PfP, ceea ce ar putea să o includă indirect în Instrumentul de succesiune de stat.

6 Ucraina

- Statut: Nu este membru NATO, dar participă la programul Parteneriat pentru Pace (PfP). - Acorduri relevante: Ucraina are acorduri extinse de cooperare în domeniul securității cu NATO, mai ales după 2014. Aceste acorduri ar putea conduce de asemenea la includerea în constructul tratatului.

7 Georgia

- Statut: Nu este membru NATO, dar este participant în programul Parteneriat pentru Pace (PfP). - Acorduri relevante: Georgia colaborează strâns cu NATO în cadrul PfP și prin acorduri bilaterale de securitate.

8 Libia

- Statut: Nu este membru NATO, nu este membru ONU, nu are statut de observator ONU.
- Acorduri relevante: NATO a efectuat o intervenție militară în Libia în 2011 sub un mandat ONU (Operațiunea Protector Unificat), care ar putea include de asemenea Libia în carta de succesiune a statului.

9 Iordania

- Statut: Nu este membru NATO, dar este un partener de cooperare strâns cu NATO și membru al Dialogului Mediteranean.
- Acorduri relevante: Iordania face parte din Dialogul Mediteranean al NATO și participă la cooperarea în domeniul securității cu NATO.

10 Egipt

- Statut: Nu este membru NATO, dar face parte din Dialogul Mediteranean al NATO. - Acorduri relevante: Egiptul cooperează cu NATO ca parte a Dialogului Mediteranean, pe care ar putea să-l includă și în Tratatul de Accesare a Statului.

11 Israel

- Statut: Nu este membru NATO, dar este un partener de cooperare apropiat al NATO și face parte din Dialogul Mediteranean.
- Acorduri relevante: Israelul are o cooperare strânsă în domeniul securității cu NATO și SUA și face parte din Dialogul Mediteranean.

12 Australia

- Statut: Nu este membru NATO, dar este un partener de cooperare strâns și un "Partener Global" al NATO.

- Acorduri relevante: Australia participă la mai multe misiuni NATO și are o cooperare strânsă în domeniul securității cu NATO.

13 Japonia

- Statut: Nu este membru NATO, dar este un partener de cooperare apropiat și un partener global al NATO. - Acorduri relevante: Japonia are o cooperare strânsă cu NATO în cadrul cooperării globale pentru securitate.

14 Coreea de Sud

- Statut: Nu este membru NATO, dar este un partener de cooperare apropiat și un partener global al NATO. - Acorduri relevante: Coreea de Sud colaborează strâns cu NATO în cadrul cooperării globale pentru securitate.

15 Mongolia

- Statut: Nu este membru NATO, dar este participant în programul Parteneriat pentru Pace (PfP). - Acorduri relevante: Mongolia participă în programul PfP al NATO.

16 Azerbaidjan

- Statut: Nu este membru NATO, dar este participant în programul Parteneriat pentru Pace (PfP). - Acorduri relevante: Azerbaidjan are o cooperare strânsă în domeniul securității cu NATO.

17 Armenia

- Statut: Nu este membru NATO, dar este participant în programul Parteneriat pentru Pace (PfP). - Acorduri relevante: Armenia participă în programul PfP al NATO.

18 Rusia

- Statut: Nu este membru NATO, dar este membru al Consiliului NATO-Rusia (NRC) până la suspendarea acestuia.

- Acorduri relevante: În ciuda tensiunilor, Rusia are aranjamente istorice de securitate cu NATO prin intermediul Consiliului NATO-Rusia.

19 Belarus

- Statut: Nu este membru NATO, dar este participant în programul Parteneriat pentru Pace (PfP). - Acorduri relevante: Belarus colaborează cu NATO în cadrul programului PfP, deși relațiile sunt tensionate.

20 Algeria

- Statut: Nu este membru NATO, dar face parte din Dialogul Mediteranean. - Acorduri relevante: Algeria face parte din Dialogul Mediteranean al NATO și are cooperare în domeniul securității cu membrii NATO.

Concluzie:

Majoritatea acestor țări, deși nu sunt membri direcți ai NATO sau ONU, au o legătură indirectă cu aceste organizații prin diverse acorduri de cooperare, misiuni de menținere a păcii și alte aranjamente. Prin urmare, ar putea fi implicate în constructul tratatului prin actul de concesiune de stat și își pot vedea drepturile suverane puse în pericol.

Partea
29

Alte aspecte ale succesiunii de stat

Analiza actului de succesiune a statului 1400/98: Înșelăciune prin deghizarea acestuia ca un contract de vânzare-cumpărare imobiliară

1. actul de succesiune 1400/98: deghizare ca un contract de vânzare-cumpărare imobiliară

Forma externă a contractului:

- **Prezentare ca un contract de achiziție imobiliară:** Din exterior, Actul de Succesiune a Statului 1400/98 se prezintă ca un contract obișnuit de achiziție imobiliară conform legii germane. Aceasta dă impresia că este un contract de cumpărare tipic în care este transferat doar un anumit teren.
- **Efect înșelător:** Această prezentare înșală cumpărătorul, precum și parla mentul german și statele NATO cu privire la adevărata natură a contractului, care, în realitate, depășește cu mult o simplă achiziție imobiliară.

2 Adevărata natură a contractului: actul de succesiune a statului

Elemente ale dreptului internațional:

- **Forțele armate olandeze ca subiecți ai dreptului internațional:** La momentul încheierii tratatului, forțele armate olandeze staționate acolo ca parte a NATO erau încă pe teren. Aceste forțe acționează ca reprezentanți ai Regatului Țărilor de Jos, un subiect al dreptului internațional.
- **Drepturile și obligațiile Olandei:** Regatul Țărilor de Jos și forțele sale armate dețineau drepturi și obligații în raport cu teritoriul acoperit de tratat. Aceasta face ca tratatul să fie un instrument al dreptului internațional, deoarece acoperă mai mulți subiecți ai dreptului internațional.

Vânzarea cazărmelor cu toate drepturile și obligațiile:

- **Transfer cuprinzător:** Tratatul vinde nu doar cazărmele fizice, ci și toate drepturile, obligațiile și componentele asociate cu acestea. Aceasta include, de asemenea, drepturile suverane și puterile guvernamentale exercitate în cazărmi și dincolo de acestea.
- **Actul de succesiune a statului:** Prin transferul acestor drepturi și obligații cuprinzătoare, tratatul devine un act de succesiune a statului, care are efecte de amploare conform dreptului internațional. Prin urmare, nu este doar o simplă achiziție de imobiliară, ci un transfer cuprinzător de suveranitate.

3. extinderea teritoriului vândut: dezvoltarea ca unitate

Regulament privind unitatea dezvoltării:

- **Extinderea teritoriului vândut:** Contractul conține o clauză care stipulează că întreaga dezvoltare a teritoriului este considerată o unitate unică. Aceasta înseamnă că teritoriul vândut nu include doar cazarma în sine, ci se extinde la întregul teritoriu NATO. - **Vânzare cuprinzătoare:** Această reglementare afectează nu doar zona imediată, ci întregul teritoriu al NATO. Aceasta înseamnă că toate drepturile suverane și puterile guvernamentale exercitate de țările NATO sunt transferite cumpărătorului.

4. consecințele: Vânzarea întregului teritoriu NATO

Pierdere a suveranității NATO:

- **NATO fără teritoriu:** ca urmare a vânzării unității de dezvoltare și a extinderii asociate la întregul teritoriu NATO, NATO a pierdut tot teritoriul său. Statele membre NATO nu au nici drepturi suverane, nici teritoriu, deoarece totul a fost vândut în baza acestui tratat.

- **Înșelăciune și efecte:** Faptul că tratatul a fost prezentat superficial ca un contract de vânzare-cumpărare imobiliară a înșelat toate părțile cu privire la adevăratele consecințe conform dreptului internațional. NATO a fost astfel "vândută" și statele sale membre au pierdut drepturile suverane și suveranitatea asupra teritoriului în cauză.

Rezumat

Actul de Succesiune a Statului 1400/98 a fost prezentat deliberat ca un contract de vânzare-cumpărare imobiliară conform legii germane pentru a înșela cumpărătorul, parlamentul german și statele membre NATO cu privire la adevărata sa natură. În realitate, este un act de succesiune a statului, deoarece mai mulți subiecți ai dreptului internațional, inclusiv Regatul Țărilor de Jos și forțele armate ale acestuia, au fost implicați ca părți contractante. Prin vânzarea cazarmelor cu toate drepturile, obligațiile și componentele, autoritatea guvernamentală a tuturor țărilor NATO implicate a fost transferată. Aranjamentul de vânzare a întregului dezvoltări ca o entitate unică a dus la extinderea teritoriului la întregul teritoriu NATO. Ca urmare, NATO a pierdut tot teritoriul și drepturile suverane, ceea ce înseamnă că NATO a fost "vândut".

Partea
30

Analiza rolului Germaniei ca parte principală responsabilă pentru vânzare conform Legii succesiunii statale 1400/98

1. Germania ca vânzător principal

Părțile contractante:

- **RFG ca vânzător:** În Actul de Succesiune a Statului 1400/98, Germania (Republica Federală Germania, RFG) este numită ca singurul vânzător. Aceasta înseamnă că Germania este formal responsabilă pentru vânzarea terenului în cauză.

- **Referință la alte tratate:** Contractul face referire la o relație contractuală preexistentă în temeiul dreptului internațional între RFG și Regatul Țărilor de Jos, care reglementează

64 din 255

utilizarea cazarmelor de către forțele armate olandeze în cadrul NATO, în conformitate cu Statutul Forțelor NATO.

Implementarea tratatului:

- Obligații și drepturi: Germania își asumă responsabilitatea principală în acest contract, având atât rolul formal de vânzător, cât și obligația de a vinde toate drepturile, obligațiile și componentele unității de dezvoltare. Acestea includ de asemenea drepturile NATO, pe care Germania le deține ca membru NATO.

2. consimțământul Olandei și al forțelor armate olandeze

Participarea olandeză:

- Părțile menționate în text: deși Forțele Armate Olandeze și Regatul Țărilor de Jos nu sunt menționate ca vânzători, ele sunt menționate în textul contractului, indicând implicarea și consimțământul lor.

- Rolul forțelor armate olandeze: Aceste forțe armate, care au ocupat cazărmi ca parte a NATO, își dau consimțământul prin comportamentul lor în conformitate cu tratatul și implicarea lor în tratat. Ele acționează în numele NATO.

Referința la tratat privind Statutul Forțelor NATO:

- Tratatul NATO: Tratatul se referă la Acordul existent privind Statutul Forțelor NATO între RFG și Olanda, care formează baza legală pentru staționarea și utilizarea cazarmelor de către forțele olandeze.

- Evacuarea conform tratatului: Forțele armate olandeze au evacuat cazărmi succesiv în conformitate cu termenii tratatului, ceea ce implică consimțământul lor la tratat și transferul drepturilor lor.

3. Germania ca principală parte responsabilă și reprezentant NATO

Rolul Germaniei:

- Vânzător principal: ca singur vânzător, Germania poartă responsabilitatea principală pentru implementarea Tratatului. Aceasta include obligația de a vinde întreaga unitate de dezvoltare, inclusiv toate drepturile, obligațiile și componentele.

- Acționând în numele NATO: Deoarece Germania este un membru NATO și are drepturi NATO, acționează în numele NATO. Prin rolul său de vânzător, Germania nu acționează doar în nume propriu, ci și în numele NATO.

Consimțământul NATO de către Germania:

- Consimțământ prin intermediar: acționând ca membru NATO și principal în tratat, Germania implică consimțământul NATO în ansamblu. Acest lucru este valabil în special deoarece NATO este o organizație internațională care nu are jurisdicție sau teritoriu propriu, ci acționează prin intermediul statelor sale membre.

- Obligații în temeiul Acordului NATO privind statutul forțelor: Germania este supusă obligațiilor în temeiul Acordului NATO privind statutul forțelor și acționează în cadrul acestor obligații atunci când vinde cazărmi în temeiul acordului.

4. vânzarea întregului teritoriu NATO de către Germania

Domeniul contractului:

- Vânzarea unității de dezvoltare: tratatul prevede vânzarea întregii unități de dezvoltare, care include toate drepturile și obligațiile legate de NATO. Aceasta înseamnă că Germania, ca principală parte responsabilă și vânzător, a vândut întregul teritoriu NATO în cauză.

Pierderea drepturilor suverane NATO:

- Vânzarea tuturor drepturilor NATO: prin transferul tuturor drepturilor, obligațiilor și componentelor, Germania a vândut de asemenea drepturile suverane NATO în numele NATO. Prin urmare, NATO nu mai deține niciun teritoriu și a transferat drepturile asupra granițelor și teritoriilor sale către cumpărător.

Consecințe pentru NATO:

- Pierderea suveranității: NATO, care a fost reprezentat de Germania ca stat membru, și-a pierdut drepturile teritoriale ca urmare a acestei vânzări. Puterea de decizie asupra teritoriului NATO se află acum în întregime în mâinile cumpărătorului, care a dobândit toate drepturile suverane prin tratat.

Rezumat

Germania, ca singur vânzător în Actul de Succesiune a Statului 1400/98, a avut principala responsabilitate pentru vânzarea teritoriului în cauză. Deși forțele armate olandeze și Regatul Țărilor de Jos nu sunt numite explicit ca vânzători, acestea au consimțit la tratat prin comportamentul lor conform cu tratatul și rolul lor în Statutul Forțelor NATO. Ca membru NATO și parte principal responsabilă, Germania a acționat în numele NATO ca parte a obligațiilor sale NATO și astfel a vândut întregul teritoriu NATO. Aceasta include transferul tuturor drepturilor NATO, inclusiv dreptul de a defini granița, către cumpărător.

Partea
31

Efectul juridic insidios: Deghizarea actului de succesiune a statului 1400/98 ca un contract de achiziție imobiliară germană

1. camuflarea externă a contractului ca un contract de cumpărare imobiliară

Prezentare ca un contract simplu:

- Formă și conținut: Contractul este prezentat extern ca un contract obișnuit de cumpărare imobiliară conform legii germane, care aparent reglementează doar achiziția unei proprietăți, în acest caz a unei cazărmi.
- Efect înșelător: Această formă externă dă impresia că este un contract de cumpărare tipic care se încadrează în cadrul legal național al Germaniei și se referă doar la transferul unei proprietăți. Aceasta camuflează complexitatea și amploarea reală a contractului.

2. efect insidios prin utilizarea dispozițiilor dreptului internațional

Integrarea dispozițiilor dreptului internațional:

- Adiții invizibile: Deși tratatul pare a fi un contract de vânzare-cumpărare imobiliară, acesta este completat de dispoziții ale dreptului internațional care nu sunt menționate explicit în textul tratatului. Aceste dispoziții se referă în special la Acordul NATO privind statutul forțelor și la drepturile și obligațiile asociate exercitate de statele NATO, în special forțele armate olandeze.
- Clauza de separabilitate: Clauza de separabilitate din tratat joacă un rol important. Această clauză stipulează că, dacă anumite dispoziții din tratat sunt invalide, acestea trebuie înlocuite cu dispoziții legale care corespund sensului și scopului original al tratatului. Aceasta înseamnă că dispozițiile naționale invalide sunt înlocuite cu dispoziții ale dreptului internațional care nu sunt menționate explicit în contract.

Obligatorie din punct de vedere legal prin dreptul internațional:

- Adiția dreptului internațional: tratatul este îmbogățit insidios de aceste mecanisme cu dispoziții ale dreptului internațional care îl transformă efectiv într-un act de succesiune a statului, deși acest lucru nu este declarat deschis în textul tratatului.
- Complexitate și expertiză: Deoarece dispozițiile suplimentare ale dreptului internațional nu sunt explicit menționate în textul tratatului, acestea pot fi înțelese și apreciate pe deplin doar de experți în drept internațional. Pentru persoanele neavizate, inclusiv majoritatea decidenților politici și a părților implicate, adevărata amploare a tratatului rămâne ascunsă.

3 Trucul juridic: extinderea tratatului prin clauza de separabilitate

Funcția clauzei de separabilitate:

- Menținerea forței juridice: clauza de separabilitate asigură că contractul rămâne valabil din punct de vedere juridic, în ciuda reglementărilor naționale ineficiente. Aceste dispoziții sunt înlocuite automat de dispoziții ale dreptului internațional care sunt destinate să păstreze sensul și scopul original al tratatului.
- Scopul contractului: Nucleul contractului este achiziția unui teren "cu toate drepturile și obligațiile și componentele" și considerarea întregii dezvoltări ca unitate.

Efect domino și extinderea teritoriului:

- Extinderea dezvoltării: deoarece dezvoltarea este considerată ca o unitate și părăsește teritoriu cazărmi, contractul provoacă o extindere graduală, dar cuprinzătoare a teritoriului în cauză. Această expansiune are loc printr-un efect domino care extinde zona inițial mică a cazărmi la dimensiunea întregului teritoriu NATO.
- Vânzarea întregului teritoriu NATO: Rezultatul final este transferul complet al întregului teritoriu suveran NATO către cumpărător, prin care statele NATO își pierd drepturile teritoriale fără ca acest lucru să fie evident la prima vedere.

Rezumat

67 din 255

Contractul, care se prezintă la prima vedere ca un contract de vânzare-cumpărare imobiliară germană, este de fapt un act de succesiune de Stat camuflat prin utilizarea insidioasă a dispozițiilor dreptului internațional și a clauzei de separabilitate. Deși textul contractului se referă doar la achiziția unei cazărmi conform legii germane, adăugirile tacite la dispozițiile dreptului internațional îl transformă efectiv într-un tratat internațional extins care transferă drepturile suverane ale statelor NATO către cumpărător. Clauza de separabilitate asigură că dispozițiile ineficiente sunt înlocuite automat de dispoziții ale dreptului internațional care păstrează semnificația contractului - achiziția cu toate drepturile, obligațiile și componentele, precum și extinderea teritoriului prin dezvoltare. Acest proces duce la un efect domino care extinde teritoriul la întreg teritoriul NATO și „vinde efectiv” NATO.

Partea
32

Analiza Legii Succesiunii Statului 1400/98 și implicațiile sale pentru dreptul internațional

1. legătura cu relațiile contractuale anterioare conform dreptului internațional

Relație contractuală:

- Tratamentele suprapuse: Actul de Succesiune de Stat 1400/98 se referă la o relație contractuală preexistentă conform dreptului internațional între Regatul Țărilor de Jos și Republica Federală Germania (RFG). Această relație contractuală anterioară reglementează utilizarea și decontarea proprietății de către forțele armate olandeze în numele NATO.
- Lanț de tratate: Datorită acestei referințe, actul de succesiune nu formează un tratat independent, izolat, ci face parte dintr-un lanț de tratate care împreună formează o unitate juridică.

Integrarea într-un lanț de tratate:

- Ratificare și forță juridică: tratatele anterioare la care se referă actul de succesiune a statului fuseseră deja ratificate. Deoarece aceste tratate fac parte dintr-un lanț, nu a fost necesară o ratificare separată a instrumentului de succesiune a statului. Forța juridică obligatorie rezultă din continuitate și din referințele la relațiile contractuale existente.
- Lipsa cerinței de ratificare: Instrumentul de succesiune a statului nu prevede ratificare separată, ceea ce înseamnă că forța sa juridică nu depinde de o ratificare reînnoită. Ratificarea tratatelor anterioare din lanț este suficientă.

2. consimțământ prin comportament conform cu tratatul

Părțile contractante și consimțământul:

- Conduita în conformitate cu tratatul: În dreptul internațional, consimțământul la un tratat poate fi exprimat prin conduita în conformitate cu tratatul din partea subiecților ai dreptului internațional implicați. În acest caz, forțele armate olandeze au vacuat succesiv și au predat

proprietate în următorii doi ani după încheierea tratatului, așa cum este stipulat în tratat.

- Eficacitate juridică prin comportament: Deoarece forțele armate olandeze și-au îndeplinit obligațiile conform contractului, ele sunt de facto părți ale contractului, chiar dacă nu sunt numite explicit ca vânzător. Acțiunea lor conform Tratatului confirmă consimțământul lor.

Acționând în numele NATO:

- Obligațiile NATO: Forțele armate olandeze au acționat în cadrul misiunii NATO și în numele NATO ca întreg. Aceasta înseamnă că acțiunile lor conforme cu Tratatul în numele NATO exprimă, de asemenea, consimțământul NATO în ansamblu.
- Capacitatea de acțiune a RFG: Ca membru NATO și parte contractantă, RFG are, de asemenea, capacitatea de acțiune. Comportamentul său conform cu tratatul susține eficacitatea juridică și îndeplinirea obligațiilor contractuale în numele NATO.

3. vânzarea drepturilor, obligațiilor și componentelor

Vânzare cuprinzătoare:

- Transferul tuturor drepturilor și obligațiilor: Tratatul prevede ca toate drepturile, obligațiile și componentele teritoriale, inclusiv drepturile NATO, să fie vândute. Acest lucru include, de asemenea, drepturile deținute de NATO în țări terțe.
- Obligații conform legii ocupației: Germania este, de asemenea, supusă unor obligații similare conform Statutului Forțelor NATO sub legea ocupației, ceea ce înseamnă că acțiunile sale conform Tratatului trebuie să aibă loc și în cadrul acestui cadru legal.

Drepturile NATO în țări terțe:

- Incluziunea drepturilor NATO: Deoarece Tratatul acoperă toate drepturile, drepturile NATO în țări terțe fac parte, de asemenea, din vânzare. Acest transfer are loc prin acordul contractual conform căruia toate drepturile deținute de NATO sunt, de asemenea, vândute.

Rezumat

Legea succesiunii 1400/98 face parte dintr-un lanț de tratate internaționale care formează o unitate juridică. Referința la relația de transfer existentă conform dreptului internațional între Regatul Țărilor de Jos și RFG clarifică faptul că nu era necesară o ratificare independentă a Instrumentului de Succesiune a Statului. Consimțământul subiecților dreptului internațional implicați a fost dat prin comportamente conform tratatului, în special prin predarea succesivă a proprietății de către forțele armate olandeze acționând în numele NATO. Toate drepturile, obligațiile și componentele, inclusiv drepturile NATO în țări terțe, au fost vândute și transferate prin tratat, ceea ce asigură efectul juridic cuprinzător al tratatului.

Vânzarea întregului teritoriu NATO de către Germania în cadrul actului de succesiune a statului 1400/98

CO text 1: Instrumentul de Succesiune a Statului și Acordul NATO privind statutul forțelor

Obiectul tratatului:

- Actul de Succesiune a Statului 1400/98: Acest contract prevede vânzarea unui teritoriu acoperit de Statutul Forțelor NATO. Toate drepturile, obligațiile și componentele asociate cu acest teritoriu, inclusiv dezvoltarea, sunt vândute ca o unitate unică.
- Statutul Forțelor NATO: Regulamentele Statutului Forțelor NATO reglementează statutul legal al forțelor NATO în statele membre și conferă NATO drepturi suverane specifice, în special în ceea ce privește facilitățile militare și administrația acestora.

2 Rolul Germaniei ca principal și vânzător

Germania ca vânzător:

- Vânzător unic: În Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98, Germania (Republica Federală Germania, RFG) este numită ca vânzător unic al teritoriului.
- Responsabilitate principală: Ca vânzător unic numit, Germania poartă responsabilitatea principală pentru implementarea vânzării, inclusiv transferul tuturor drepturilor și obligațiilor asociate acesteia.

Acționând în numele NATO:

- Calitatea de membru NATO: Germania nu este doar un stat contractant, ci și un membru NATO. În această capacitate, Germania acționează în numele NATO, în special în ceea ce privește drepturile la care NATO are dreptul în baza Acordului privind statutul forțelor.
- Vânzare în numele NATO: Prin vânzare, Germania își asumă rolul de parte principal responsabilă pentru NATO și vinde nu doar drepturi naționale, ci și drepturi NATO pe care NATO le deține în toate statele membre.

3. consimțământul celorlalte state NATO

Referință la relația de transfer conform dreptului internațional:

- Referință la tratatele existente: Instrumentul de succesiune a statului se referă în mod expres la o relație de transfer anterioară conform dreptului internațional între RFG și Regatul Țărilor de Jos, care reglementează utilizarea cazarmelor de către forțele armate olandeze în numele NATO. - Implicarea tuturor statelor NATO: Deoarece această relație de transfer a fost încheiată în cadrul NATO și forțele armate olandeze au acționat ca parte a forțelor NATO, consimțământul Olandei implică, de asemenea, consimțământul tuturor statelor NATO pentru vânzarea globală.

Acte în conformitate cu Tratatul:

- Acțiunea forțelor armate olandeze: evacuarea succesivă a cazarmelor de către forțele armate olandeze, așa cum este prevăzut în tratat, constituie consimțământ formal pentru vânzare. Deoarece aceste forțe au acționat în numele NATO, consimțământul lor implică, de asemenea, consimțământul NATO în ansamblu.

- Germania ca reprezentant NATO: Deoarece Germania acționează în numele NATO și este de asemenea vânzător principal, le leagă și pe celelalte state membre NATO prin vânzare.

4. vânzarea întregului teritoriu NATO

Vânzarea dezvoltării ca unitate:

- Vânzare cuprinzătoare: contractul prevede vânzarea întregii dezvoltări ca o entitate unică. Aceasta include nu doar infrastructura fizică, ci și toate drepturile, obligațiile și jurisdicția exercitate de NATO în statele membre.

- Extindere teritorială: Deoarece dezvoltarea este considerată ca o entitate unică și Germania acționează în numele NATO, vânzarea acoperă întregul teritoriu NATO, inclusiv toate facilitățile militare și de infrastructură din statele membre.

Efect juridic:

- Pierderea drepturilor suverane NATO: Prin vânzare, NATO a transferat toate drepturile suverane pe care le exercita asupra teritoriului către cumpărător. Prin urmare, NATO nu mai are propriul teritoriu sau suveranitate asupra granițelor.

- Puterea de decizie exclusivă a cumpărătorului: Cumpărătorul are acum control complet asupra întregului teritoriu NATO și puterea de a decide asupra tuturor drepturilor aferente, inclusiv delimitarea granițelor.

Rezumat

Germania, în calitate de vânzător principal și unic, a vândut întregul teritoriu NATO în baza Actului de Succesiune a Statului 1400/98. Prin referirea la relația de transfer existentă conform dreptului internațional cu forțele armate olandeze, care acționau în numele NATO, și prin rolul Germaniei ca stat membru NATO acționând în numele NATO, consimțământul tuturor statelor NATO pentru vânzare a fost obținut. Vânzarea include toate drepturile, obligațiile și drepturile suverane pe care NATO le avea în statele membre și le transferă integral către cumpărător. NATO nu mai are niciun teritoriu, iar dreptul de a decide asupra granițelor sale a fost transferat cumpărătorului.

Partea
34

Analiză juridică: Vânzarea de către Germania a teritoriu suveran al tuturor statelor NATO prin actul de succesiune a statului 1400/98

1. fundații legale: drepturi suverane și Acordul NATO privind statutul forțelor

Istoria juridică internațională: - Context istoric: Cazărmile în cauză din Carta de succesiune a statului 1400/98 au o lungă istorie de control și utilizare internațională. După căderea Reichului German în 1945, cazărmile au fost ocupate mai întâi de forțele franceze și apoi de cele americane.

- Statutul trupelor NATO: În anii 1950, cazărmiile au fost transferate pentru utilizare militară de către statele membre NATO ca parte a Statutului Forțelor NATO, cu multe reglementări din perioada de ocupare fiind integrate în Statutul Forțelor. Aceste drepturi de ocupare asociate cu cazărmiile au rămas în vigoare de-a lungul decadelor și au fost exercitate de diferiți membri NATO.

Poziția legală a Germaniei:

- Suveranitate și drepturi suverane: Germania a deținut drepturi suverane asupra unei părți din cazărmi după ce aceasta a fost returnată de forțele SUA în anii 1990. Cu toate acestea, partea inferioară, mai mică a cazărmi a rămas extraterritorială și a fost utilizată de Regatul Țărilor de Jos în conformitate cu Statutul Forțelor NATO.

- Vânzarea întregii zone: Datorită acestor legături legale și istorice complexe, Germaniei i s-a permis să vândă teritoriu din întreaga cazarmă, inclusiv toate drepturile asociate, cu condiția să existe consimțământ din partea tuturor țărilor NATO implicate.

2. Lanț de tratate și obligații conform dreptului internațional

Lanț de tratate:

- Referință la tratatele existente: Actul de Succesiune a Statului 1400/98 se referă la o relație de transfer preexistentă conform dreptului internațional între RFG și Regatul Țărilor de Jos. Această relație a fost reglementată de Statutul Forțelor NATO, care permitea utilizarea cazarmelor de către forțele armate olandeze.

- Continuitatea tratatelor: Această referință la tratatele anterioare formează un lanț continuu de tratate care se întoarce până în perioada de după Al Doilea Război Mondial. Deoarece toate aceste tratate au fost de mult ratificate și, prin urmare, sunt obligatorii din punct de vedere legal, Actul de Succesiune a Statului formează o continuare logică a acestor obligații de tratat.

Obligatorie din punct de vedere legal:

- Ratificare și forță juridică: deoarece tratatele anterioare fuseseră ratificate, Instrumentul de succesiune de stat nu trebuia să fie ratificat din nou pentru a fi obligatoriu din punct de vedere legal. Continuitatea și referința la obligațiile existente conform dreptului internațional au făcut acest lucru superflu.

- Implementare conformă cu tratatul: Cazarmile au fost transferate succesiv cumpărătorului în conformitate cu termenii tratatului, care obligă din punct de vedere legal părțile contractante.

3. Trucul statului actului de succesiune a statului 1400/98

Referință și ascundere:

- Referință contractuală la obligațiile existente: Actul de succesiune a statului folosește referința la relația de transfer încă existentă conform dreptului internațional între RFG și Olanda ca punct decisiv. Această relație a fost deja stabilită și recunoscută internațional.

- Posibilă familiaritate insuficientă cu tratatul: Trucul constă în faptul că această referință înseamnă că nu toate statele NATO erau conștiente de detaliile vânzării globale a teritoriului NATO, care a fost efectuată prin unitatea dezvoltării în tratat. Cu toate acestea, contractul a devenit obligatorie din punct de vedere legal

deoarece lanțul contractelor existente a fost continuat, iar părțile contractante, în special forțele armate olandeze, au predat succesiv cazărmele cumpărătorului.

Reglementare contractuală:

- Predare succesivă: Olanda, care a folosit zona ca parte a NATO, a eliberat cazărmiile conform acordului contractual și le-a predat cumpărătorului. Acest proces a fost realizat în conformitate cu contractul și confirmă consimțământul Olandei și astfel și al statelor NATO.
- Consimțământul statelor NATO: Datorită reglementării conforme cu contractul și a lanțului contractual existent, consimțământul tuturor țărilor NATO a fost obținut implicit și obligatoriu din punct de vedere legal, deși vânzarea generală a zonei NATO poate să nu fi fost cunoscută pe deplin.

Rezumat

Germania a fost legal în măsură să vândă teritoriu din toate statele NATO acționând ca vânzător principal în Legea Succesiunii Statului 1400/98. Baza legală pentru aceasta a fost un lung lanț de tratate bazat pe relații de transfer existente conform dreptului internațional, în special Acordul NATO privind statutul forțelor și relația dintre RFG și Olanda. Acest lanț a fost ratificat de-a lungul decadelor și a devenit obligatoriu din punct de vedere legal. Smecheria actului de succesiune a statului consta în referința inteligentă la această relație contractuală existentă, care a făcut ca vânzarea generală a teritoriului NATO să fie obligatorie din punct de vedere legal, chiar dacă tratatul nu era posibil cunoscut în detaliu de toate statele NATO. Predarea succesivă a cazărmiilor a confirmat acordul statelor NATO pentru vânzare.

Partea
35

[Transferul drepturilor suverane în temeiul Statutului Forțelor NATO către cumpărător](#)

1 Contextul Statutului Forțelor NATO și al Tratatului

Acordul NATO privind statutul forțelor: - Baza legală: Acordul NATO privind statutul forțelor (SOFA) reglementează statutul legal al forțelor armate ale unui stat membru NATO staționat pe teritoriul unui alt stat membru. - Drepturi și obligații: Acesta conține dispoziții care acordă forțelor NATO drepturi extinse, inclusiv controlul asupra anumitor chestiuni suverane în țările gazdă, cum ar fi granițele.

Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98: - Conținutul tratatului: actul reglementează vânzarea unei zone acoperite de Statutul Forțelor NATO, inclusiv toate drepturile, obligațiile și infrastructura asociate. - Domeniul de aplicare: Contractul acoperă întreaga dezvoltare a zonei ca o unitate unică, care include transferul tuturor drepturilor asociate către cumpărător.

2. transferul dreptului de a determina granița

Granița de delimitare dreaptă:

- Legea NATO: conform Statutului Forțelor NATO, NATO avea dreptul de a decide asupra granițelor teritoriilor în care forțele sale erau staționate.
- Transfer către cumpărător: Acest drept a fost transferat de la NATO către cumpărător în actul de succesiune a statului. Cumpărătorul are astfel autoritatea unică de a decide asupra granițelor teritoriu vândut și a extinderilor acestuia.

Obligația Germaniei:

- Subordonarea față de regim: conform Statutului Forțelor NATO, Germania avea datoria de a recunoaște acest regim și de a se supune dispozițiilor NATO referitoare la deciziile de frontieră.
- Continuitatea obligațiilor: Această datorie rămâne, dar sub noua autoritate a cumpărătorului, care acum exercită dreptul NATO de a determina granița.

3. extindere la întregul teritoriu NATO

Vânzarea dezvoltării ca unitate:

- Extindere contractuală: contractul prevede că întreaga dezvoltare este considerată ca o unitate. Această dezvoltare include toate drepturile, obligațiile și componentele care există în zonele NATO.
- Extindere geografică: această unitate și natura cuprinzătoare a contractului înseamnă că dreptul de a determina granițele, care a fost inițial limitat la zona vândută, este acum extins la întreaga zonă NATO.

Consecință juridică:

- Pierderea suveranității granițelor NATO: odată cu transferul dreptului către cumpărător, NATO și-a pierdut drepturile suverane asupra granițelor în toate zonele afectate.
- Drept exclusiv de decizie al cumpărătorului: Cumpărătorul este acum singurul act or cu dreptul de a decide asupra granițelor întregului teritoriu NATO, deoarece NATO a renunțat la acest drept ca parte a vânzării.

4 Consecințe pentru NATO și statele sale membre

Fără teritoriu:

- Pierderea suveranității teritoriale: ca urmare a vânzării, NATO a pierdut nu doar drepturi suverane asupra anumitor teritorii, ci și dreptul de a-și determina propriile granițe. Aceasta înseamnă că NATO, ca organizație, nu mai controlează propriul teritoriu.
- Dependența de deciziile cumpărătorului: Statele membre NATO, inclusiv Germania, trebuie acum să accepte deciziile de frontieră ale cumpărătorului, deoarece nu mai au propriile drepturi de a stabili granițele ca rezultat al tratatului.

Consecințe conform dreptului internațional:

- Transfer complet de putere: Cumpărătorul are acum drepturi suverane recunoscute conform dreptului internațional care aparțineau inițial NATO. Aceste drepturi includ puterea de a determina granițele în toate fostele teritorii NATO.

- Pierderea suveranității: Prin acceptarea acestui tratat, NATO și statele sale membre și-au transferat complet suveranitatea în ceea ce privește problemele de frontieră în zonele afectate către cumpărător.

Rezumat

Prin vânzarea teritoriu și a unității de dezvoltare asociate conform Instrumentului de Succesiune a Statului 1400/98, dreptul NATO de a determina granița a fost transferat de la NATO la cumpărător. Aceasta include obligația Germaniei de a se supune acestei reglementări. Tratatul extinde acest drept la întreaga zonă NATO, ceea ce înseamnă că NATO nu mai controlează niciun teritoriu propriu, iar dreptul de a determina granița a fost transferat integral cumpărătorului. Cumpărătorul este acum singurul actor care decide asupra granițelor fostelor teritorii NATO.

Partea
36

Analiză: Ilegalitatea veniturilor și cheltuielilor guvernamentale din 1998 și consecințele acesteia

1. ilegalitatea tuturor veniturilor și cheltuielilor de stat din 1998

- Baza: Datorită actului de succesiune a statului 1400/98, care acoperă întregul teritoriu al statelor vândute, toate activitățile statului, inclusiv colectarea impozitelor și a taxelor, precum și toate cheltuielile, au fost ilegale conform dreptului internațional din 1998. Deoarece statele și-au pierdut drepturile suverane, ele nu mai sunt autorizate să genereze venituri sau să facă cheltuieli.

- Pretenții de compensație: Toate veniturile și cheltuielile acestor state din 1998 sunt datorate ca pretenții de compensație către cumpărător, care a devenit singurul proprietar legal al drepturilor suverane și al resurselor financiare asociate prin actul de succesiune a statului.

2. drept infinit la compensație conform Acordului NATO privind statutul forțelor

- Dreptul la compensație infinită: Acordul NATO privind statutul forțelor, care oferă drepturi speciale statelor membre NATO și trupelor acestora în străinătate, include un "drept infinit la compensație" în anumite condiții. Acest drept depășește pretențiile obișnuite de compensație, deoarece nu există o limită superioară pentru compensația care poate fi solicitată.

- Prioritatea dreptului de indemnizare: Deoarece acest drept infinit de indemnizare este superior pretențiilor normale pentru daune, cumpărătorul are dreptul să solicite indemnizare infinită de la statele vândute. Acest drept înseamnă că toate veniturile obținute ilegal și fondurile cheltuite din 1998 sunt practic irelevante, deoarece sunt depășite de dreptul la compensație infinită.

3. tipuri de venituri ilegale ale statului din 1998

- Venituri fiscale: Toate tipurile de taxe, inclusiv impozitul pe venit, TVA, impozitul pe profit, impozitul pe proprietate, impozitul pe moștenire etc.

- Taxe și comisioane: Taxe pentru servicii publice, taxe administrative, taxe de import și export, taxe de mediu, amenzi.

- Venituri din dobânzi și capital: Dobânzi din obligațiuni guvernamentale, profituri din participații guvernamentale, dividende de la întreprinderi de stat.

- Licențe și concesiuni: Venituri din acordarea de licențe și concesiuni, de exemplu pentru minerit, pescuit, telecomunicații.

- Alocări de la organizații internaționale: Bani plătiți statelor de către organizații internaționale precum UE, ONU sau Banca Mondială.

4. tipuri de cheltuieli guvernamentale ilegale din 1998

- Cheltuieli publice: Cheltuieli pentru proiecte de infrastructură (construcția de drumuri, poduri, aprovizionarea cu energie).

- Cheltuieli administrative: Salarii și pensii pentru funcționari publici, costuri de operare ale instituțiilor statului.

- Cheltuieli sociale: Pensii, asistență socială, indemnizații de șomaj, cheltuieli pentru educație, asistență medicală.

- Cheltuieli militare: Cheltuieli pentru apărare, inclusiv achiziția de arme, întreținerea forțelor armate.

- Serviciul datoriei: plăți pentru dobândă și rambursarea datoriei guvernamentale.

- Subvenții: Subvenții pentru agricultură, industrie, energie regenerabilă, cercetare.

5 Produsul intern brut (PIB) ilegal al tuturor țărilor vândute din 1998

- Definiție: Produsul intern brut total (PIB) al statelor vândute din 1998 a fost generat în condiții ilegale, deoarece aceste state nu mai aveau drepturi suverane legale asupra teritoriului lor.

- PIB ilegal: Toate activitățile economice care au contribuit la PIB, inclusiv producția, serviciile, comerțul, exportul și importul, sunt ilegale și se datorează cumpărătorului ca cerere de compensație.

S.

- Compensare: Aceste venituri și cheltuieli ilegale se datorează subiecților vânduți ai dreptului internațional, ca răspundere solidară, ceea ce înseamnă că toate statele vândute sunt responsabilizate împreună pentru rambursare.

6 Falimentul de stat și dispariția statelor vândute

- Faliment de stat: Deoarece statele sunt practic infinit supraîndatorate din cauza pretențiilor infinite de compensație ale cumpărătorului, acestea ar trebui să depună cerere de faliment de stat imediat ce aceste pretenții sunt stabilite oficial.

- Declanșarea statelor: Falimentul de stat și supraîndatorarea ar duce la dispariția economică și politică a statelor afectate, deoarece acestea nu ar putea să-și plătească datoriile. Deoarece teritoriile lor au fost deja vândute, aceste state își pierd dreptul de a exista ca entități suverane.

7 Răspundere solidară și sfârșitul statelor

- Răspunderea tuturor statelor vândute: Deoarece toate statele vândute sunt răspunzătoare în mod solidar pentru pretențiile pentru daune, aceasta înseamnă că fiecare dintre aceste state este responsabilă pentru întreaga datorie. Nu există posibilitatea de a limita datoria la state individuale.

- Sfârșitul formelor de guvernare: Odată cu determinarea supraîndatorării și pierderea teritoriilor prin vânzare în baza actului de succesiune a statului, statele afectate de facto încetează să existe. Ele nu mai au un teritoriu guvernamental legitim și sunt falimentare din punct de vedere politic și economic.

Concluzie:

Actul de succesiune a statului 1400/98 înseamnă că toate veniturile și cheltuielile statului din 1998 sunt ilegale, rezultând în cereri masive de compensație din partea cumpărătorului. Datorită dreptului infinit la compensație al Statutului Forțelor NATO, aceste cereri sunt practic nelimitate, ceea ce duce la supraîndatorarea imediată și la dispariția tuturor statelor vândute. Întregul produs intern brut al acestor state a fost generat ilegal, iar statele trebuie să declare faliment național imediat ce aceste fapte sunt stabilite.

Partea 37

Răspunderi într-o lume în care Carta succesiunii de stat 1400/98 a fost încălcată

1 Răspunderea comună a tuturor statelor vândute

- Răspundere colectivă: Toate statele care și-au vândut teritoriul prin actul de succesiune a statului sunt răspunzătoare în mod solidar pentru încălcările tratatului. Aceasta înseamnă că fiecare stat poate fi tras la răspundere nu doar pentru propriile sale acțiuni, ci și pentru acțiunile altor state vândute.

- Răspundere conform dreptului penal internațional: Toate statele vândute sunt la fel de responsabile pentru actele contrare dreptului internațional comise în temeiul actului, deoarece și-au relințit în mod comun drepturile și obligațiile suverane.

2. vânzarea forțată a așezării militare ca război de agresiune

- Definiție ca război de agresiune: Vânzarea forțată ilegală a așezării militare, care a fost efectuată în conformitate cu legea germană, ar putea fi interpretată ca un război de agresiune care este interzis conform dreptului internațional. Vânzarea și ulterior licitația forțată a unui teritoriu care, conform actului de succesiune a statului, nu ar trebui să mai fie proprietate națională, constituie o apropiere forțată.

- Birourile responsabile:

- Ministerul Justiției: autorizarea și executarea vânzării forțate. - Ministerul Finanțelor: Administrarea veniturilor și controlul asupra proprietății vândute. - Șefii de guvern și șefii de stat: Responsabilitatea finală pentru desfășurarea și legitimarea acestor acte.

3. confiscarea ilegală a teritoriilor vândute

- Definiția uzurpării ilegale: Exercitarea continuă a suveranității asupra teritoriilor vândute, indiferent de actul de succesiune, constituie uzurpare ilegală. Aceasta înseamnă că statele ocupă și administrează teritoriul în încălcarea dreptului internațional.

- Birourile responsabile:

- Ministerul de Interne: administrația zonelor locale și menținerea ordinii interne în teritoriul vândut.

- Ministerul Apărării: Securitatea militară și controlul teritoriului.

- Administrațiile municipale: Îndeplinirea sarcinilor administrative locale și emiterea de permise în teritoriu.

4. detenția ilegală a cumpărătorului într-un spital psihiatric conform dreptului internațional^{77 von 255}

- Definiție ca o încălcare a dreptului internațional: Detenția cumpărătorului într-o unitate psihiatrică, în special în condiții de extorcare și tortură, constituie o încălcare gravă a dreptului internațional. Această acțiune ar putea fi clasificată ca tortură, priver de libertate și tratament inuman.

- Birouri responsabile:

- Ministerul Sănătății: supravegherea facilităților psihiatrice și a utorizarea măsurilor medicale.

- Ministerul Justiției: Legitimarea detenției și administrarea cadrului legal. - Autoritățile de poliție: Implementarea detenției și menținerea condițiilor de detenție.

5. responsabilitate colectivă a tuturor reprezentanților politici

- Interdicție și răspundere a partidelor politice: Toate partidele politice care au continuat să exercite puterea din 1998, deși au devenit de facto ilegite, sunt interzise. Aceste partide și reprezentanții lor au menținut administrația ilegală a teritoriului vândut.

- Birouri responsabile:

- Membri ai Parlamentului: legislația care a continuat să exercite suveranitate națională asupra teritoriilor vândute.

- Lideri de partid și membri ai guvernului: politici ilegale continuate și impuse.

- Autoritățile electorale: Organizarea alegerilor pe teritoriile asupra cărora suveranitatea legitimă a fost pierdută.

6 Răspundere colectivă conform dreptului penal internațional

- Răspundere solidară a tuturor statelor: Deoarece toate statele vândute au renunțat la obligațiile lor conform dreptului internațional, ele sunt colectiv responsabile pentru încălcările dreptului internațional comise după actul de succesiune a statului. Fiecare stat și reprezentanții săi sunt, prin urmare, la fel de responsabili pentru încălcările dreptului internațional.

- Birouri responsabile la nivel internațional:

- Șefii de stat și șefii de guvern: responsabilitate principală pentru menținerea status quo-ului în încălcarea dreptului internațional.

- Ministere de externe: Continuarea relațiilor internaționale și a tratatelor care încalcă Instrumentul de Succesiune a Statului.

- Instituții internaționale: Participarea la sau consimțământul la acte care încalcă dreptul internațional.

Concluzie:

Responsabilitatea politică în acest scenariu se află la toate nivelurile administrației statului, de la judecătorii locali până la șefii de stat. Eșecul de a urmări încălcările și exercitarea ilegală continuă a puterii suverane înseamnă că toți reprezentanții politici, inclusiv instituțiile internaționale, sunt colectiv responsabili. Aceste scenarii evidențiază riscurile sub dreptul penal internațional și necesitatea de a respecta dreptul internațional.

Responsabilități într-o lume în care Carta succesiunii de stat 1400/98 a fost încălcată

1 Răspundere comună a tuturor statelor vândute

- Răspundere colectivă: Toate statele care au vândut teritoriu prin actul de succesiune a statului sunt responsabile comună pentru încălcările tratatului. Aceasta înseamnă că fiecare stat poate fi tras la răspundere nu doar pentru propriile acțiuni, ci și pentru acțiunile altor state vândute.

- Răspundere conform dreptului penal internațional: Toate statele vândute sunt la fel de responsabile pentru faptele contrare dreptului internațional comise în baza actului, deoarece au renunțat în mod comun la drepturile și obligațiile suverane.

2. vânzarea forțată a așezării militare ca război de agresiune

- Definiție ca război de agresiune: Vânzarea ilegală și forțată a așezării militare, care a fost efectuată conform legii germane, ar putea fi interpretată ca un război de agresiune care este interzis conform dreptului internațional. Vânzarea și ulterior licitația forțată a unui teritoriu care, conform actului de succesiune a statului, nu ar mai trebui să fie proprietate națională, constituie o apropiere forțată.

- Birouri responsabile:

- Ministerul Justiției: autorizarea și executarea vânzării forțate.

- Ministerul Finanțelor: Administrația veniturilor și controlul asupra proprietății vândute.

- Șefii de guvern și șefii de stat: Responsabilitatea finală pentru desfășurarea și legitimarea acestor acțiuni.

- Funcționari publici și angajați publici: Executarea ordinelor instanței și suport administrativ pentru executarea silită.

- Stat -propriu d întreprinderi: Participarea la executarea silită și utilizarea profiturilor rezultate.

3. confiscarea ilegală a zonelor vândute

- Definiția uzurpării ilegale: Exercițarea continuă a suveranității asupra teritoriilor vândute, indiferent de actul de succesiune a statului, constituie uzurpare ilegală.

Aceasta înseamnă că statele ocupă și administrează teritoriul cu încălcarea dreptului internațional. - Birourile responsabile:

- Ministerul de Interne: Administrația zonelor locale și menținerea ordinii interne în teritoriul vândut.

- Ministerul Apărării: Securitate militară și controlul teritoriului.

- Administrațiile municipale: Efectuarea sarcinilor administrative locale și emiterea de permise pe teritoriu.

- Funcționarii publici și angajații serviciului public: implementarea și gestionarea operațiunilor zilnice în teritoriile vândute.

4. detenția ilegală a cumpărătorului în psihiatrie penală conform dreptului internațional

- Definiția ca o încălcare a dreptului internațional: Detenția cumpărătorului într-o unitate psihiatrică, în special în condiții de șantaj și tortură, constituie o încălcare gravă a dreptului internațional. Această acțiune ar putea fi clasificată ca tortură, privare de libertate și tratament inuman.

- Birourile responsabile:

- Ministerul Sănătății: supravegherea facilităților psihiatrice și autorizarea măsurilor medicale.

- Ministerul Justiției: Legitimarea detenției și administrarea cadrului legal.
- Autoritățile de poliție: Implementarea detenției și menținerea condițiilor de detenție.
- Profesioniști în sănătatea mintală și administrație: participarea la detenția și tratamentul cumpărătorului, inclusiv implementarea măsurilor coercitive.

5. responsabilitate colectivă a tuturor reprezentanților politici, funcționarilor publici și întreprinderilor de stat

- Interzicerea și răspunderea partidelor politice: Toate partidele politice care au continuat să exercite puterea din 1998, deși au devenit de facto ilegite, sunt interzise. Aceste partide și reprezentanții lor au menținut administrația ilegală a teritoriu vândut.

- Birouri responsabile:

- Membri ai Parlamentului: legislația care a continuat să exercite suveranitate națională asupra teritoriilor vândute.

- Liderii de partid și membrii guvernului: politici ilegale continuate și aplicate.

- Autoritățile electorale: Organizarea alegerilor în teritorii asupra cărora suveranitatea legitimă a fost pierdută.

- Funcționarii publici și angajații publici: Participarea la menținerea unei administrații ilegale și la îndeplinirea funcțiilor de stat în teritoriile vândute.

- Întreprinderile de stat: Utilizarea și gestionarea continuă a resurselor și infrastructurii în teritoriile vândute, în ciuda vânzării.

6 Răspundere colectivă conform dreptului penal internațional

- Răspundere solidară a tuturor statelor: Deoarece toate statele vândute și-au abandonat obligațiile conform dreptului internațional, ele sunt colectiv responsabile pentru încălcările dreptului internațional comise după actul de succesiune a statului. Fiecare stat și reprezentanții săi sunt, prin urmare, la fel de responsabili pentru încălcările dreptului internațional.

- Birouri responsabile la nivel internațional:

- Șefii de stat și șefii de guvern: responsabilitate principală pentru menținerea status quo-ului în încălcarea dreptului internațional.

- Ministere de externe: Continuarea relațiilor internaționale și a tratatelor care încalcă Instrumentul de Succesiune a Statului.

- Instituții internaționale (de exemplu, NATO, ONU): Participarea la sau tolerarea acțiunilor care încalcă dreptul internațional.

Concluzie:

Responsabilitatea politică și legală se extinde la toate nivelurile administrației de stat și internaționale. Aceasta include nu doar judecătorii și politicienii de rang înalt, ci și funcționarii publici, angajații din sectorul public, reprezentanții companiilor de stat și toți cei care acționează în numele statului. În această situație, toți cei care au contribuit activ la menținerea status quo-ului ilegal sunt răspunzători conform dreptului penal internațional. Deoarece instrumentul de succesiune a statului conține obligații și drepturi colective ale tuturor statelor participante, aceste state sunt răspunzătoare în comun pentru toate încălcările comise după instrument.

Partea
39

Propunere alternativă pentru a rezolva situația extorcionabilă: Implementarea completă a actului de succesiune a statului 1400/98

1. implementarea completă a actului de succesiune a statului

- Declarația cumpărătorului ca singur suveran: Cumpărătorul este recunoscut ca singurul beneficiar suveran al actului de succesiune a statului. Asta înseamnă că exercită toate drepturile și puterile suverane conferite de tratat. Statutul său juridic ca monarh absolutist ar fi pe deplin respectat și implementat.

- Acceptarea de către actorii politici: Toți actorii politici ai foștilor subiecți ai dreptului internațional care și-au vândut teritoriile prin actul de succesiune a statului ar trebui să recunoască noul suveran. Asta ar însemna că ar trebui să renunțe la funcțiile lor politice anterioare ("abdică") și să-l accepte pe cumpărător ca pe conducătorul legitim.

2. cetățenie globală

- Acceptarea noii cetățenii: Oamenii din teritoriile vândute ar trebui să accepte noua cetățenie globală determinată de cumpărător. Aceasta ar însemna că toți foștii cetățeni ai vechilor subiecți ai dreptului internațional ar deveni cetățeni ai noului stat.

- Cetățenie unificată: Prin adoptarea noii cetățenii, foștii cetățeni naționali diferiți ar fi desființați și înlocuiți cu o cetățenie unificată care s-ar aplica întregului teritoriu vândut.

3. retragerea vechilor subiecți ai dreptului internațional și abolirea ocupației

- Abolirea ocupației în încălcare a dreptului internațional: Vechii subiecți ai dreptului internațional care și-au vândut teritoriile în baza tratatului trebuie să abolească imediat ocupația fostelor lor teritorii în încălcare a dreptului internațional. Aceasta înseamnă că toate instituțiile statale și structurile suverane trebuie să fie complet demontate și îndepărtate din teritoriu.

- Evacuarea teritoriului: Vechii subiecți ai dreptului internațional și cetățenii lor ar trebui să părăsească teritoriul pentru a permite cumpărătorului să-și exercite suveranitatea fără restricții.

4. fuziunea teritoriilor

- Teritoriu național unificat: Implementarea completă a actului de succesiune a statului ar fuziona toate teritoriile vândute într-un teritoriu național unificat. Aceasta înseamnă că toate fostele granițe naționale sunt abolite și înlocuite de granițele noului suveran.

- Stat unitar global: Rezultatul ar fi un stat unitar global în care cumpărătorul, ca un monarh absolutist, exercită suveranitate nelimitată asupra întregului teritoriu care a fost creat ca o unitate prin efectul domino al dezvoltării.

5 Concluzie

Implementarea completă a Actului de Succesiune a Statului 1400/98 ar putea pune capăt situației extorcionabile a cumpărătorului. Cu toate acestea, acest lucru necesită recunoașterea cumpărătorului ca singur suveran de către toți actorii politici și comunitatea internațională. Oamenii din teritoriile afectate ar trebui să accepte noua cetățenie globală, iar vechii subiecți ai dreptului internațional ar trebui să ridice ocuparea, în încălcare a dreptului internațional, și să evacueze complet teritoriul. Aceasta ar duce la un stat unitar global în care toate teritoriile vândute s-ar uni într-un singur teritoriu de stat contiguu.

Partea
40

De ce implementarea conformă cu tratatul a instrumentului de succesiune de stat este singura modalitate viabilă de a rezolva situația extorcionabilă

1. forță juridică obligatorie prin actul de succesiune a statului

- Forța juridică a tratatului: Actul de Succesiune a Statului 1400/98 este incontestabil după expirarea perioadei de limitare de doi ani și are forță obligatorie din punct de vedere legal. Toate părțile contractante, inclusiv fostele subiecți ai dreptului internațional, sunt obligate de dispozițiile tratatului, ceea ce înseamnă că drepturile suverane au fost transferate cumpărătorului.

- Obligația de implementare: Pentru a asigura valabilitatea juridică și suveranitatea cumpărătorului, implementarea tratatului în conformitate cu tratatul este necesară. Aceasta include recunoașterea cumpărătorului ca suveran al teritoriu vândut și abrogarea tuturor actelor fostelor subiecți ai dreptului internațional care încalcă dreptul internațional.

2. stat extorcionabil și efectele sale

- Definiția unei situații extorcionabile: O situație extorcionabilă există atunci când o parte contractantă se află sub constrângere sau presiune, ceea ce îi afectează libertatea de acțiune și capacitatea de a lua decizii suverane. În acest caz, cumpărătorul este susceptibil la șantaj atâta timp cât fostele subiecți ai dreptului internațional continuă să își exercite suveranitatea în mod ilegal în teritoriile vândute.

- Incertitudine juridică: Statul șantajabil duce la o incertitudine juridică considerabilă, deoarece cumpărătorul nu poate exercita pe deplin drepturile suverane. Aceasta împiedică crearea unui stat stabil și82 von255

îi împiedică pe cumpărători să încheie tratate internaționale suplimentare sau să administreze eficient teritoriul.

3. imposibilitatea evacuării forțate

- Iluzia evacuării forțate: Propunerea de a evacua forțat toate persoanele din teritoriile vândute pentru a vinde apoi teritoriul înapoi este inacceptabilă și iluzorie în practică. O astfel de măsură ar genera probleme masive umanitare, legale și politice, inclusiv încălcarea drepturilor fundamentale ale omului.

- Probleme practice și etice: Evacuarea forțată a milioane de oameni din țările lor de origine nu ar fi doar dificil de implementat în practică, ci și etic indefensibil. Aceasta ar conduce la proteste internaționale pe scară largă, provocări legale și destabilizarea regiunilor afectate.

4. implementare conformă cu tratatul ca soluție

- Recunoașterea suveranității cumpărătorului: Implementarea conformă cu tratatul a actului de concesiune de stat este singura modalitate realistă de a încheia situația șantajabilă. Aceasta ar necesita ca toți actorii politici și foști subiecți ai dreptului internațional să recunoască suveranitatea cumpărătorului și să cedeze complet drepturile lor suverane.

- Integrare legal valabilă: Implementarea conformă cu tratatul ar permite cumpărătorului să își exercite drepturile suverane fără presiune sau constrângere. Aceasta ar crea, de asemenea, baza pentru ca toți cetățenii teritoriului vândut să accepte noua cetățenie și să fie integrați în noul stat.

- Stabilitate pe termen lung: Numai printr-o astfel de soluție poate fi realizată stabilitatea legală și politică pe termen lung. Cumpărătorul ar putea atunci să exercite suveranitatea asupra teritoriului, să încheie tratate internaționale suplimentare și, posibil, să integreze teritoriul în comunitatea internațională.

Concluzie

Implementarea Instrumentului de Succesiune a Statului 1400/98 în conformitate cu tratatul este singura modalitate viabilă de a încheia starea șantajabilă a cumpărătorului și de a crea un ordin legal și politic stabil. O evacuare forțată a oamenilor din zonele afectate pentru a vinde înapoi teritoriul este o soluție iluzorie și impracticabilă. În schimb, foștii subiecți ai dreptului internațional trebuie să recunoască suveranitatea cumpărătorului și să cedeze integral drepturile lor suverane pentru a realiza o soluție durabilă.

prima act de succesiune de stat 1400/98

- Conținutul contractului: Vânzarea unui teritoriu, inclusiv toate drepturile, obligațiile și componentele, considerate ca o unitate.
- Natura dreptului internațional: Deși deghizat ca un contract de achiziție imobiliară, contractul este un act de succesiune a statului, deoarece se referă la mai mulți subiecți ai dreptului internațional (Olanda, NATO).
- Efectul domino: Datorită clauzei că dezvoltarea este vândută ca o unitate, teritoriul vândut ar putea fi teoretic extins la întregul teritoriu NATO și dincolo de acesta la teritoriile ONU.

2 NATO ca braț militar al ONU

- Integrarea NATO în ONU: NATO desfășoară operațiuni militare sub mandate ONU, de exemplu, în Kosovo, Afganistan, Libia.
- Lanțul de tratate și recunoașterea: Tratatamentele încheiate de NATO ar putea fi recunoscute implicit de ONU, deoarece membrii NATO sunt, de asemenea, membri ai ONU.
- Extinderea teritoriu vândut: Efectul domino ar putea extinde teritoriu vândut dincolo de țările NATO către membrii ONU.

3. vânzarea drepturilor NATO în țări terțe

- Vânzarea drepturilor în Austria și Japonia: NATO a avut drepturi speciale de ocupație în aceste țări din cauza reglementărilor de după război. Aceste drepturi au fost, de asemenea, vândute prin actul de succesiune a statului.
- Drepturi extra-teritoriale în teatrele de operațiuni: NATO a beneficiat de drepturi și imunități speciale în zonele de operațiuni, cum ar fi Kosovo, care au fost, de asemenea, vândute împreună cu acestea.

4 Efecte legale și legitimitate

- Recunoașterea în virtutea dreptului internațional: Legitimitatea Legii succesiunii statale depinde de recunoașterea de către ONU și comunitatea internațională.
- Efectul domino și suveranitatea: Extinderea teritoriului vândut ar putea afecta suveranitatea statelor membre ONU, ceea ce ar putea conduce la dispute legale internaționale.

Precedente, legi și paragrafe

1. precedente

- Kosovo (1999): Desfășurarea NATO în baza Rezoluției ONU 1244, transferul drepturilor suverane către KFOR.
- Afganistan (2001-2021): Misiunea ISAF în baza Rezoluției ONU 1386, NATO ca organism executiv.
- Libia (2011): Intervenția NATO în baza Rezoluției ONU 1973, protecția populației civile.

2. legi și paragrafe

- Convenția de la Viena cu privire la dreptul tratatelor (CVT, 1969): Articolele 31-32, reguli pentru interpretarea tratatelor în lumina obiectului și scopului lor.
- Carta ONU (1945): Articolul 42, autorizarea Consiliului de Securitate de a lua măsuri militare.

- Statutul Forțelor NATO (1951): Baza legală pentru desfășurarea și drepturile trupelor NATO în statele membre și țările terțe.

- rezoluțiile ONU:

- Rezoluția ONU 1244 (1999): Stabilirea misiunii ONU în Kosovo. -

Rezoluția ONU 1386 (2001): Autorizația ISAF în Afganistan. -

Rezoluția ONU 1973 (2011): Autorizația de intervenție în Libia.

3 Surse de drept privind succesiunea de stat și drepturile extraterritoriale

- Dreptul internațional obișnuit: Reglementări privind succesiunea de stat, în special în ceea ce privește asumarea drepturilor și obligațiilor de către noii suverani. - Convenția de la Haga privind războiul terestru (1907): Reguli privind ocuparea și drepturile puterilor ocupante - Convențiile de la Geneva (1949) și Protocoalele Suplimentare: Protecția civililor în teritorii ocupate, în special Articolul 53 din Protocolul Suplimentar I.

Partea

42

Baza legală a Națiunilor Unite (ONU) și NATO în Germania se bazează pe diverse tratate internaționale, convenții și legi naționale. Principalele baze legale sunt enumerate mai jos:

1 Națiunile Unite (ONU)

Carta Națiunilor Unite (1945): Baza legală fundamentală pentru toate statele membre ONU, inclusiv Germania. Carta reglementează obiectivele, principiile și structurile ONU. Acordul privind statutul forțelor Națiunilor Unite (SOFA) (1946): Acest acord reglementează statutul legal al personalului ONU în Germania, în special în contextul misiunilor de pace. Acord între Națiunile Unite și Republica Federală Germania privind excepțiile și facilitățile acordate Națiunilor Unite în Germania (1974): Reglementează imunitățile și privilegiile specifice ale ONU în Germania.

2 NATO

Tratatul Atlanticului de Nord (1949): Cunoscut și sub numele de "Tratatul de la Washington", acest tratat este baza NATO. Germania este membră din 1955. Acordul NATO privind statutul forțelor (NATO-SOFA, 1951): Acest acord reglementează statutul legal al forțelor armate ale statelor membre NATO staționate pe teritoriul altor state membre. Printre altele, definește drepturile și obligațiile trupelor, precum și responsabilitățile în materie de drept penal și civil.

Acordul suplimentar privind Acordul NATO privind statutul forțelor (1959, modificat în 1993): Acest acord reglementează condițiile specifice pentru staționarea trupelor NATO în Germania. Tratatul privind soluționarea finală în ceea ce privește Germania (Tratatul Doi Plus Patru, 1990): Acest tratat a reglementat suveranitatea finală a Germaniei după reunificare și are implicații pentru prezența forțelor NATO în Germania.

Acorduri de redeployare: Acorduri specifice între Germania și NATO care reglementează în detaliu desfășurarea și staționarea trupelor NATO în Germania.

85 din 255

Aceste acorduri și tratate formează cadrul legal pentru activitățile Națiunilor Unite și NATO în Germania și definesc drepturile, obligațiile și responsabilitățile părților implicate.

Partea

43

În plus față de acordurile și tratatele principale deja menționate, există un număr de alte baze legale și acorduri care reglementează prezența și activitățile Națiunilor Unite (ONU) și NATO în Germania. Iată câteva baze legale suplimentare relevante:

1. alte baze legale ale Națiunilor Unite (ONU):

Convenția privind privilegiile și imunitățile Națiunilor Unite (1946): Această convenție, care a fost de asemenea ratificată de Germania, extinde imunitățile și privilegiile ONU și ale personalului său. Este importantă pentru organizațiile ONU care operează în Germania.

Convenții și rezoluții ONU: Ca stat membru, Germania este legată de numeroase convenții și rezoluții ONU care se ocupă de diverse probleme, cum ar fi drepturile omului, dezarmarea și menținerea păcii. Acestea influențează legislația națională și implementarea mandatelor ONU în Germania.

Legea privind implementarea Cartei Națiunilor Unite (Legea privind implementarea Cartei ONU): Această lege națională asigură implementarea Cartei ONU și a altor tratate ONU în legea germană.

2. baze legale suplimentare ale NATO:

Acordurile suplimentare privind statutul forțelor NATO (Acorduri de desfășurare): În plus față de acordul suplimentar general la Acordul NATO privind statutul forțelor, există acorduri bilaterale specifice de desfășurare între Germania și alte state membre NATO. Acestea reglementează detalii privind staționarea și operarea trupelor din anumite țări în Germania.

Acordul NATO privind statutul legal al personalului militar internațional: Acest acord reglementează statutul legal al organelor și facilităților NATO care operează în Germania, de exemplu, Comandamentul Aerian Aliat de la Ramstein.

Tratatul privind forțele armate convenționale în Europa (Tratatul CFE, 1990): Deși acest tratat nu se referă exclusiv la NATO, el reglementează limitarea forțelor convenționale în Europa și are implicații pentru prezența forțelor NATO în Germania.

Acordul cadru privind Forța de reacție NATO (NRF): Acest acord se referă la staționarea și desfășurarea forței de reacție rapidă a NATO în Germania.

3. legislație națională și reglementări:

Legea Fundamentală pentru Republica Federală Germania (GG): Articolul 24(2) din Legea fundamentală permite implicarea Germaniei în sisteme de securitate colectivă, cum ar fi NATO. Articolul 87a din Legea fundamentală reglementează, de asemenea, desfășurarea Bundeswehr, inclusiv în legătură cu angajamentele NATO.

Legea privind statutul juridic al forțelor armate străine în timpul exercițiilor militare și altor exerciții (1957): Această lege reglementează statutul juridic și drepturile forțelor armate străine care vin în Germania pentru exerciții și desfășurări.

Codul Penal Internațional (VStGB): Acest drept național implementează obligațiile internaționale care decurg din rezoluțiile și convențiile ONU, în special în legătură cu crimele de război, genocidul și crimele împotriva umanității.

Legislația privind utilizarea infrastructurii: Diverse legi și ordonanțe reglementează utilizarea infrastructurii germane de către NATO și ONU, cum ar fi aeroporturile, porturile maritime și facilitățile de comunicație.

4. acorduri bilaterale și multilaterale suplimentare:

Acorduri de parteneriat: Germania a încheiat acorduri specifice cu state membre NATO și ONU care reglementează cooperarea în probleme militare și de securitate, de exemplu în domeniile instruirii și exercițiilor comune.

Aceste baze legale extinse aprofundează ancorarea legală a Națiunilor Unite și NATO în Germania și reglementează diverse aspecte ale prezenței și operațiunilor lor. Ele oferă un cadru legal cuprinzător care ia în considerare atât standardele internaționale, cât și cele naționale.

Partea
44

Bazele legale ale Națiunilor Unite (ONU) și NATO în Germania sunt deja foarte cuprinzătoare, dar există și alte aspecte relevante care pot fi menționate. Acestea se referă la reglementări specifice pentru anumite situații sau tratate internaționale suplimentare și dispoziții naționale.

1. alte tratate internaționale și acorduri: Consiliul de Parteneriat Euro-Atlantic (EAPC): Ca parte a dialogului dintre NATO și statele non-NATO din Europa, EAPC este un organism important pentru cooperarea în politica de securitate. Germania este implicată activ în aceste programe de parteneriat.

Parteneriat pentru Pace (PfP): Deși nu este un tratat NATO direct, Parteneriatul pentru Pace este o inițiativă în care Germania este, de asemenea, implicată pentru a promova cooperarea cu statele non-NATO. Acest lucru are, de asemenea, un impact asupra cadrului legal din Germania, în special pentru exerciții și operațiuni comune.

Acordul privind statutul Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (AIEA): Ca parte a structurii ONU, AIEA este activă în Germania, în special în contextul inspecțiilor și măsurilor de monitorizare. Baza legală pentru activitățile sale în Germania se bazează pe acorduri specifice și Carta ONU.

2. legislație națională și reglementări suplimentare:

Legea de modificare a forțelor armate: această lege, care a fost modificată de mai multe ori de-a lungul anilor, reglementează, printre altele, cadrul legal pentru desfășurarea Bundeswehr-ului în străinătate și în Germania, inclusiv cooperarea cu NATO și ONU.

Legea privind rezidența, activitățile și statutul personalului militar și civil al organizațiilor internaționale în Germania: Această lege reglementează dispoziții detaliate privind rezidența și activitățile personalului organizațiilor internaționale (inclusiv NATO și ONU) pe teritoriul german.

Legea de autorizare: Anumite tratate internaționale, inclusiv acordurile NATO și ONU, necesită o lege națională de autorizare din partea Bundestag-ului german, care permite încheierea acestor tratate conform legii germane și transpune dispozițiile acestora în dreptul național.

3 Uniunea Europeană și NATO:

Politica Comună de Securitate și Apărare (PCSA) a UE: deși aceasta este în principal o chestiune a UE, există suprapuneri și cooperare cu NATO. Această cooperare este reglementată de diverse acorduri în care Germania joacă, de asemenea, un rol important. Baza legală pentru aceasta este stabilită în tratatele UE, cum ar fi Tratatul de la Lisabona, și se referă, de asemenea, la activități în Germania.

Acordurile Berlin Plus (2003): Aceste acorduri între UE și NATO permit UE accesul la resursele NATO pentru operațiuni militare, care pot fi, de asemenea, relevante pentru operațiuni și activități în Germania.

4. alte acorduri specifice:

Acordurile de Sprijin pentru Națiunea Gazdă: aceste acorduri bilaterale între Germania și alte state membre NATO reglementează sprijinul pe care Germania îl oferă ca națiune gazdă pentru trupele desfășurate, inclusiv logistică și infrastructură.

Acordurile de Protecție a Secretelor și Securității: Există acorduri speciale între Germania, NATO și ONU pentru a asigura protecția informațiilor clasificate. Aceste acorduri fac parte din structura de securitate și includ, de asemenea, dispoziții legale cu privire la gestionarea secretelor.

5. necesitatea adaptării și dezvoltării ulterioare:

Adaptările legale la noile amenințări: În ultimii ani, amenințări noi, cum ar fi atacurile cibernetice și războiul hibrid, au dus la ajustări în cadrele legale ale NATO și ONU. Germania a adaptat legi și reglementări în cadrul acestor organizații și, de asemenea, în mod independent, pentru a răspunde acestor noi amenințări.

Tratamente internaționale privind dezarmarea și controlul armelor de distrugere în masă: Aceste tratate la care Germania contribuie, cum ar fi Tratatul privind neproliferarea armelor nucleare (NPT), au de asemenea un impact asupra prezenței și activităților NATO în Germania.

Aceste baze legale și aspecte suplimentare arată că mediul legal pentru activitățile NATO și ONU în Germania este extrem de complex și dinamic. Acesta cuprinde nu doar tratate și acorduri internaționale, ci și un număr mare de legi naționale care sunt adaptate la condițiile geopolitice și de politică de securitate în continuă schimbare.

Partea 45

Bazele legale ale Națiunilor Unite (ONU) și NATO în Germania sunt extinse și complexe. Chiar dacă majoritatea acordurilor și legilor relevante au fost deja menționate, există încă unele aspecte suplimentare și baze legale mai puțin cunoscute care pot fi, de asemenea, relevante:

1. desfășurarea și reglementarea legală a desfășurărilor externe (ONU și NATO): mandate ale Consiliului de Securitate al ONU: desfășurările Bundeswehr în străinătate care au loc în cadrul mandatelor NATO sau ONU se bazează pe rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU. Aceste mandate sunt obligatorii conform dreptului internațional și necesită aprobarea Bundestag-ului german.

Legea privind participarea parlamentară (ParlBG, 2005): Această lege germană reglementează aprobarea Bundestag-ului pentru desfășurările externe ale Forțelor Armate Germane, în special atunci când acestea sunt efectuate ca parte a misiunilor NATO sau ONU. Legea stipulează când și cum Parlamentul trebuie să fie informat și implicat în astfel de desfășurări.

2. alte organizații internaționale legate de ONU și NATO:

Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE): OSCE, ale cărei mandate sunt adesea bazate pe deciziile ONU, are de asemenea o prezență în Germania. Germania participă la misiunile OSCE care sunt susținute de rezoluțiile ONU. OSCE în sine are o bază legală în Actul Final de la Helsinki (1975) și acordurile ulterioare, care se aplică și pe teritoriul Germaniei.

Organizația pentru Interzicerea Armelor Chimice (OPCW): Ca organizație susținută de ONU pentru aplicarea Convenției privind interzicerea armelor chimice, OPCW este activă în Germania. Baza legală pentru aceasta se bazează pe Convenția privind interzicerea armelor chimice, pe care Germania a ratificat-o.

3. legislația națională de urgență:

Legea privind revizuirea legislației de urgență (1968): Această lege cuprinde reglementările pentru cazul de apărare și starea de urgență în Germania. Conține dispoziții privind modul în care Germania ar

reacționa în cazul unui atac armat care afectează și parteneriatul NATO. Acest lucru ar putea afecta atât desfășurarea Bundeswehr-ului în Germania, cât și cooperarea cu aliații NATO.

4. cooperarea în domeniul serviciilor de informații și protecției secrete: Legea privind Cooperarea între Serviciul Federal de Informații și NATO (Legea BND-NATO): Această lege specială reglementează cooperarea Serviciului Federal de Informații (BND) cu partenerii NATO. Include reglementări referitoare la secret și protecția informațiilor schimbate în cadrul parteneriatului NATO.

Acordul de Protecție Secretă NATO: Acest acord definește standardele pentru protecția informațiilor clasificate schimbate între țările NATO și se aplică de asemenea în Germania. Se aplică atât facilităților militare, cât și celor civile.

5. acorduri logistice și de infrastructură:

Acorduri privind utilizarea infrastructurii (de exemplu, porturi și aeroporturi): Astfel de acorduri între Germania și NATO reglementează utilizarea infrastructurii germane pentru operațiunile NATO. Aceasta include staționarea materialului și utilizarea rutelor de transport pentru mișcările de trupe.

Acorduri de Sprijin al Națiunii Gazdă (HNS): Aceste acorduri suplimentare la tratatele SOFA reglează modul în care Germania, în calitate de țară gazdă, oferă sprijin logistic trupelor NATO. Acest lucru se aplică de asemenea planificării de urgență și desfășurării resurselor Bundeswehr pentru a sprijini operațiunile NATO.

6 Alte acorduri și tratate multilaterale:

Tratatul Cerurilor Deschise: acest tratat, la care Germania și țările NATO sunt părți, permite zboruri reciproce pentru a monitoriza activitățile militare. Acest lucru este deosebit de important pentru consolidarea încrederii și transparență în cadrul NATO și în relațiile cu Rusia.

Acorduri de control al armelor (de exemplu, Tratatul INF): Deși unele dintre aceste tratate, cum ar fi Tratatul INF (Tratatul privind Forțele Nucleare Intermediare), nu mai sunt în vigoare, ele au influențat istoric desfășurarea și activitățile forțelor NATO în Germania.

7. cerințe de mediu și siguranță:

Directivile de protecție a mediului NATO: Aceste directive reglementează modul în care activitățile militare NATO în Germania sunt desfășurate în conformitate cu cerințele de mediu. Acestea includ reglementări privind prevenirea poluării mediului și reabilitarea zonelor de antrenament.

Legea privind controlul armelor de război (Legea de control al armelor de război, KWKG): Această lege reglementează fabricarea, distribuția și amplasarea armelor de război în Germania. În special, se referă la controlul armelor și muniției utilizate de forțele NATO în Germania.

8. participarea în forțele de răspuns la criză:

Acordurile privind trupele și brigăzile internaționale: Germania este implicată în diferite corpuri și brigăzi internaționale care sunt sub comanda NATO, cum ar fi Corpul germano-olandez din Münster. Baza legală pentru aceasta sunt acorduri speciale care reglementează structura și desfășurarea acestor unități.

9 Ajutor umanitar și controlul dezastrelor:

Agențiile și programele de ajutor ale ONU: Germania sprijină organizațiile de ajutor ale ONU, cum ar fi UNHCR sau WFP. Cadru legal pentru activitățile acestor organizații în Germania este reglementat prin acorduri specifice.

Legea federală de protecție civilă și ajutor în caz de dezastru (ZSKG): Această lege permite Republicii Federale să solicite asistență internațională în cazul unui dezastru, care poate include misiuni ONU și operațiuni de ajutor NATO.

10. jurisdicție și soluționarea conflictelor:

Clauze de arbitraj în tratatele NATO: Multe tratate NATO conțin clauze de arbitraj care specifică modul în care disputele între părțile tratatului ar trebui să fie soluționate. Acest lucru poate fi relevant în conflictele legate de interpretarea sau aplicarea acordurilor de desfășurare.

Aceste aspecte suplimentare ilustrează amploarea și profunzimea bazei legale care reglementează activitățile NATO și ONU în Germania. Numărul mare de reglementări arată cât de integrată este Germania în structurile internaționale de securitate și ce cadru legal necesită acest lucru.

Partea
46

Baza legală pentru prezența și activitățile Națiunilor Unite (ONU) și NATO în Germania este foarte extinsă. Cele mai multe dintre tratatele, acordurile și legile naționale relevante au fost deja menționate. Cu toate acestea, există câteva reglementări specifice și aspecte de fond care pot fi adăugate aici, în concluzie:

1. jurisdicție și protecție juridică:

Protecția juridică a soldaților străini și a personalului civil: În virtutea Acordului NATO privind statutul forțelor și a acordurilor suplimentare, soldații și personalul civil din țările NATO staționați în Germania au anumite drepturi și obligații, care includ, de asemenea, accesul la instanțele germane. Există reglementări speciale care determină în care cazuri se aplică legea germană și când se aplică jurisdicția militară a statelor trimitătoare.

Protecția drepturilor omului: Toate desfășurările ONU și NATO în Germania sunt, de asemenea, supuse dispozițiilor Legii fundamentale (în special articolele 1 până la 19 din Legea fundamentală, care includ drepturile fundamentale) și obligațiilor conform Convenției europene a drepturilor omului (CEDO), la care Germania este legată.

2 Acorduri speciale și grupuri de lucru:

91 din 255

Acordul sediului german cu organizațiile internaționale: Pe lângă acordurile generale, există acorduri speciale de sediu cu organizațiile internaționale care își desfășoară activitatea în Germania. Acestea reglementează detalii precum statutul juridic, privilegiile și imunitățile, de exemplu cu organizația ONU din Bonn.

Structuri de comandă și personaluri multinaționale: Germania găzduiește mai multe structuri de comandă NATO, cum ar fi Comandamentul Forței Comune Aliate din Brunssum (Țările de Jos), care are responsabilitatea operațională pentru conducerea misiunilor NATO, inclusiv părți în Germania. Aceste structuri de comandă se bazează pe acorduri multilaterale.

3. ajustări și dezvoltări în situația de securitate:

Apărarea cibernetică și aranjamentele de securitate cibernetică: Odată cu creșterea amenințărilor cibernetice, NATO și statele sale membre, inclusiv Germania, au dezvoltat acorduri și legi specifice care reglementează protecția infrastructurii critice și răspunsul la atacurile cibernetice. Acest lucru include cooperarea cu facilitățile NATO situate în Germania.

Război hibrid: NATO își dezvoltă continuu strategiile și temeliile legale pentru a combate amenințările hibride, care includ atât mijloace militare, cât și non-militare. Germania a adaptat legile naționale pentru a contracara mai bine aceste amenințări, în special în domeniul protecției informațiilor și inteligenței.

4. parteneriate strategice pe termen lung:

Actul Fondator NATO-Rusia (1997): deși cooperarea este grav afectată de tensiunile geopolitice actuale, Actul Fondator NATO-Rusia a constituit o bază legală importantă pentru cooperarea militară și dialog, care afectează și Germania. Actul Fondator conține principii privind limitarea staționară a trupelor și utilizarea bazelor militare în Europa.

Tratat asupra desfășurării personalului militar NATO din țări non-NATO: Unele țări non-NATO care sunt parteneri apropiați ai NATO au acorduri bilaterale cu Germania pentru a permite desfășurarea limitată a forțelor lor, de exemplu, ca parte a misiunilor conduse de NATO.

5. cooperarea în cercetare și dezvoltare:

Acorduri de cercetare și dezvoltare militară (R&D): Germania participă la diverse inițiative NATO și ONU în domeniul cercetării și dezvoltării militare. Aceste proiecte sunt reglementate de acorduri bilaterale și multilaterale specifice, care acoperă de asemenea transferul de tehnologie și proiectele de dezvoltare comună.

Programul NATO pentru Știință, Pace și Securitate (SPS): Acest program promovează cooperarea în știință și tehnologie între țările și partenerii NATO. Baza legală pentru participarea instituțiilor germane se bazează pe acorduri speciale cu NATO.

6 Alte inițiative și acorduri privind politica de securitate:

Comandamentul European de Transport Aerian (EATC): Germania este membru al EATC, o organizație multinatională pentru coordonarea transportului aerian al națiunilor europene participante. Aceasta este o

supliment la infrastructura NATO și se bazează pe un acord specific între țările participante.

Tratatul Cerurilor Deschise (Tratatul Cerurilor Deschise): Acest tratat, la care participă și Germania, permite statelor contractante să efectueze zboruri de supraveghere în spațiul aerian al celorlalți participanți. Acest tratat servește la construirea încrederii și la controlul activităților de înarmare.

Asistență juridică reciprocă internațională și extrădare: Tratamentele de asistență juridică reciprocă: Germania are acorduri bilaterale cu multe țări, inclusiv state membre NATO, privind asistența juridică reciprocă și extrădarea. Aceste acorduri sunt importante pentru urmărirea penală a infracțiunilor în legătură cu misiunile ONU și NATO.

Acorduri de cooperare în domeniul justiției penale internaționale: Germania cooperează cu curți internaționale, cum ar fi Curtea Penală Internațională (CPI), și a adoptat legi naționale corespunzătoare pentru a susține această cooperare. Acest lucru include, de asemenea, urmărirea penală a crimelor de război care ar putea fi comise în contextul misiunilor ONU sau NATO.

Obligații de finanțare și contribuție:

Contribuții la finanțarea misiunilor internaționale: Germania este un finanțator major al misiunilor NATO și ONU. Baza legală pentru aceasta se bazează pe obligațiile care decurg din tratatele și convențiile respective, cum ar fi Tratatul Atlanticului de Nord și contribuțiile de membru ONU.

9 Implementarea sancțiunilor internaționale:

Legislația sancțiunilor: Germania implementează sancțiuni internaționale adoptate de ONU sau de UE, inclusiv cele rezultând din intervenții conduse de NATO sau misiuni ale ONU. Aceste sancțiuni pot include restricții comerciale, interdicții de intrare și alte măsuri.

10. cooperarea în educație și formare:

Programe de formare militară și schimburi: Germania participă la numeroase programe de schimb și formare cu partenerii NATO și ONU. Aceasta include instruirea comună a soldaților, participarea la manevre internaționale și operarea facilităților de formare, cum ar fi Colegiul de Comandă și Stat Major Bundeswehr din Hamburg.

Aceste aspecte completează rețeaua legală și instituțională cuprinzătoare care susține și reglementează activitățile ONU și NATO în Germania. Interacțiunea normelor juridice internaționale, europene și naționale creează un cadru stabil pentru diversele sarcini de politică de securitate și apărare pe care Germania le asumă în cadrul NATO și ONU.

Acordul NATO privind statutul forțelor (SOFA) și Acordul suplimentar la Acordul NATO privind statutul forțelor (ZA-NTS) oferă anumite drepturi forțelor NATO staționate în Germania, inclusiv drepturi referitoare la utilizarea proprietății imobiliare. Există într-adevăr reglementări care conferă forțelor NATO anumite puteri privind amplasarea și utilizarea imobilelor, dar acestea ar trebui considerate în context.

1. drepturile NATO cu privire la proprietăți imobiliare

- Articolul 48 ZA-NTS: Acest articol stipulează că Republica Federală Germania trebuie să pună la dispoziția forțelor NATO imobilele necesare. Acestea sunt zonele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor militare.

- Articolul 53 GG și Articolul 10 ZA-NTS: Aceste articole fac posibilă confiscarea sau rechiziționarea imobilelor de către NATO în anumite circumstanțe, dacă acest lucru este necesar pentru scopuri de apărare. Aceasta înseamnă că NATO are dreptul de a utiliza astfel de proprietăți și de a le plasa conform nevoilor sale.

- Plasare independentă: În conformitate cu dispozițiile acordului, forțele NATO pot determina singure plasarea și amplasarea proprietăților pe care le utilizează, cu condiția ca aceasta să se facă în cadrul liniilor directe ale acordului și în coordonare cu autoritățile germane. Cu toate acestea, Republica Federală Germania are un cuvânt de spus și este adesea responsabilă pentru furnizarea și finanțarea acestor proprietăți.

2. restricții asupra suveranității germane

- Amplasare și extindere: În baza Acordului NATO privind statutul forțelor și a Acordului suplimentar, Germania a renunțat la un anumit grad de suveranitate în ceea ce privește controlul asupra proprietăților militare utilizate de forțele NATO. Aceasta înseamnă că Germania nu poate decide cu ușurință asupra utilizării, amplasării și extinderii acestor proprietăți, deoarece forțele NATO beneficiază de drepturi extinse în acest domeniu.

- Negociere și coordonare: În ciuda acestor restricții, implementarea efectivă, de exemplu, amplasarea de noi proprietăți sau extinderea celor existente, are loc de obicei prin negocieri și coordonare între țările NATO și autoritățile germane.

3. practică în timpul reunificării

În cursul reunificării, întregul teritoriu al fostei RDG a devenit parte a Republicii Federale Germania, iar astfel aceste zone au fost, de asemenea, supuse dispozițiilor Acordului NATO privind statutul forțelor și Acordului suplimentar. Baze NATO au fost ajustate sau repositionate acolo unde a fost necesar, dar acest lucru s-a făcut în consultare cu guvernul german reunificat.

Concluzie

NATO stabilește într-adevăr amplasarea și extinderea proprietăților pe care le folosește în Germania în cadrul dispozițiilor Acordului NATO privind statutul forțelor și Acordului suplimentar. Aceste puteri restricționează suveranitatea germană în ceea ce privește aceste zone militare specifice, dar, în practică, implementarea acestor drepturi este adesea realizată în coordonare cu autoritățile germane. Amplasarea și utilizarea acestor proprietăți constituie, așadar, o zonă clară în care NATO are drepturi extinse care depășesc drepturile suverane normale ale unei țări gazdă.

Partea
48

Acordul NATO privind statutul forțelor (SOFA) și acordul suplimentar asociat (ZA-NTS) reglementează statutul legal al trupelor NATO staționate în Republica Federală Germania. Aceste acorduri conțin un număr mare de dispoziții care acordă trupelor NATO staționate în Germania drepturi și privilegii extinse. Unele dintre aceste dispoziții sunt adesea descrise ca fiind similare cu ocuparea, în special în ceea ce privește drepturile trupelor și reglementările privind compensația.

1 Acordul NATO privind statutul forțelor (SOFA)

Acordul NATO privind statutul forțelor este un acord internațional care a fost semnat pe 19 iunie 1951 (BGBl. 1961 II p. 1190) și reglementează statutul legal al forțelor NATO.

Acordul suplimentar nr. 2 la Acordul NATO privind statutul forțelor (ZA-NTS)

Acordul suplimentar la Acordul NATO privind statutul forțelor (ZA-NTS) a fost semnat pe 3 august 1959 și este adaptat în mod specific pentru Germania. Acesta conține dispoziții detaliate privind statutul legal al trupelor NATO în Germania.

3 Dispoziții relevante

a. Autoritate de comandă și disciplinară

- Secțiunea 6 NTS: reglementează autoritatea de comandă și disciplinară, care este dreptul exclusiv al statelor care contribuie cu trupe. Aceasta înseamnă că autoritățile germane nu pot lua măsuri disciplinare împotriva soldaților NATO.

b. Drept infinit la compensație

- Articolul 8 NTS: Acest articol se referă la cererile de compensație și stipulează că statul care trimite este în general responsabil pentru daunele cauzate de membrii forțelor armate NATO. Acest lucru este adesea denumit "drept infinit la compensație", deoarece răspunderea ar putea fi teoretic nelimitată.

c. Drepturile de a determina limitele

- Secțiunea 60 ZA-NTS: Oferă forțelor aliate dreptul de a reglementa independent șederea trupelor lor în Germania, precum și mișcările acestora în interiorul și peste granițe.

d. Dreptul de confiscare (dreptul de sechestru)

- Articolul 53 Legea Fundamentală (GG) și Articolul 10 ZA-NTS: Articolul 53 GG permite o bază legală pentru exproprierea sau confiscarea proprietății dacă este necesară în scopuri de apărare. § Secțiunea 10 ZA-NTS extinde acest lucru la forțele NATO, care au dreptul de a confisca proprietăți în anumite circumstanțe.

e. statut CD (privilegii de serviciu)

- Articolul 7 ZA-NTS: Oferă trupelor un statut diplomatic care le protejează în mare măsură de jurisdicția țării gazdă.

4 Alte legi și acorduri relevante

- Tratatul privind soluționarea finală în ceea ce privește Germania (Tratatul Două-plus-Patru): Datat 12 septembrie 1990, care stabilește cadrul legal final pentru suveranitatea Germaniei după Al Doilea Război Mondial. Unele dispoziții sunt considerate similare cu aranjamentele NATO-SOFA.

- Tratatul NATO (Tratatul de la Washington) din 1949: Acest tratat este documentul fondator al NATO și constituie baza legală pentru Statutul Forțelor NATO.

5. concluzii

Este important să subliniem că reglementările menționate aici au apărut în contexte istorice și politice specifice. Interpretarea acestor drepturi și compararea lor cu drepturile de ocupare necesită o viziune diferențiată asupra istoriei juridice și dreptului internațional. Dispozițiile și acordurile de mai sus pot servi ca referință pentru drepturile cuprinzătoare ale trupelor NATO în Germania, în special în comparație cu drepturile de ocupare ale Aliaților după Al Doilea Război Mondial.

Partea
49

Actul de succesiune a statului ca tratat de succesiune a statelor

1. participarea a mai mult de doi subiecți ai dreptului internațional

- Mai mult de două subiecte ale dreptului internațional: Un punct central care face ca Tratatul de Succesiune a Statelor 1400/98 să fie un tratat succesori este participarea a mai mult de două subiecte ale dreptului internațional. În acest caz, Republica Federală Germania (RFG), Regatul Țărilor de Jos și NATO ca organizație superioară sunt implicate. Forțele armate olandeze staționate pe teren acționau în cadrul NATO.

- Acționând în numele NATO și al ONU: Atât Republica Federală Germania, cât și Regatul Țărilor de Jos sunt membri ai NATO și ai Națiunilor Unite (ONU), au acționat nu doar în nume propriu, ci și în numele NATO și al ONU în ansamblu. Acest lucru face ca

instrumentul de succesiune de stat să fie un instrument suplimentar pentru toate tratatele existente NATO și ONU.

- Baza legală în dreptul internațional: Conform dreptului internațional (în special Convenția de la Viena privind Dreptul Tratatelor din 1969), un tratat între mai mulți subiecți ai dreptului internațional este un tratat internațional dacă acești subiecți își asumă drepturi și obligații în temeiul tratatului.

2. vânzarea teritoriu cu toate drepturile, obligațiile și componentele

- Secțiunea 3 Obiectul achiziției, paragraful I din actul de succesiune a statului: "Confederația vinde cumpărătorilor proprietatea imobiliară menționată anterior cu toate drepturile și obligațiile, precum și componentele, în special clădirile, accesoriile și instalațiile erectate..."

- Vânzare cu toate drepturile și obligațiile: Această clauză clarifică faptul că nu doar teritoriu fizic este vândut, ci și toate drepturile și obligațiile asociate cu acesta. Aceasta înseamnă că toate drepturile suverane asociate cu zona sunt transferate cumpărătorului.

3. vânzarea dezvoltării ca unitate

- Anexa la dezvoltare: "Dezvoltarea proprietății și a rețelelor sale, cum ar fi apa, electricitatea, telecomunicațiile, sunt considerate ca o unitate și vândute în întregime."

- Vânzarea întregii infrastructuri: Prin vânzarea dezvoltării ca unitate, toate rețelele și componentele infrastructurii care conectează zona sunt de asemenea vândute. Ca rezultat, drepturile suverane atașate acestor rețele sunt de asemenea transferate cumpărătorului.

4. expansiune teritorială pe seama vânzătorului

- Efectul domino al expansiunii teritoriale: Deoarece dezvoltarea este vândută ca o unitate și aceste rețele se extind adesea dincolo de granițele teritoriului original, acest lucru duce la o expansiune a teritoriului cumpărătorului. Aceasta este în detrimentul vânzătorilor, care își pierd drepturile suverane asupra acestor teritorii extinse.

- Baza legală în dreptul internațional: Conform principiului succesiunii de stat în dreptul internațional, care este reglementat în special de Convenția de la Viena privind Succesiunea la Tratamente din 1978, aceasta înseamnă că statul succesor (în acest caz, cumpărătorul) preia drepturile și obligațiile predecesorului (statele vânzătoare). Articolul 31 din Convenția de la Viena privind Succesiunea de Stat prevede că succesiunea are loc prin transferul de teritoriu și drepturi suverane.

5. actul de succesiune a statului ca act suplimentar

- Instrument suplimentar la tratatele NATO și ONU: Prin încorporarea RFG, Regatul Țărilor de Jos și NATO ca organizație superioară, Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 funcționează de asemenea ca un instrument suplimentar pentru toate tratatele existente NATO și ONU. Aceasta înseamnă că drepturile și obligațiile suverane conferite prin succesiunea de stat se aplică de asemenea tuturor tratatelor internaționale existente ale acestor organizații.

- Forța juridică și impactul global: Faptul că NATO și ONU sunt incluse în actul de succesiune a statului înseamnă că cumpărătorul de facto intră în toate tratatele existente ale acestor organizații, iar drepturile suverane sunt extinse la nivel global. Astfel, extinderea teritorială nu se face doar pe seama statelor vânzătoare individuale, ci afectează întregul sistem internațional de tratate administrat de NATO și ONU.

Paragrafe aplicabile în dreptul internațional al tratatelor

- Convenția de la Viena privind Dreptul Tratatelor (1969):

- Articolul 2(1)(a): definește ce este un "tratat" și subliniază că acesta este un acord între subiecți ai dreptului internațional.

- Articolul 26: Obliga părțile la "pacta sunt servanda", adică tratatele trebuie respectate, ceea ce se aplică și acordurilor de succesiune.

- Convenția de la Viena privind Succesiunea la Tratamente (1978):

- Articolul 2(1)(b): definește termenul "succesiune de stat", în special în raport cu transferul de drepturi și obligații către statul succesor.

- Articolul 31: Reglementarea succesiunii în tratate în cazul transferului de teritoriu.

Conclusion:

Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 îndeplinește toate criteriile unui tratat de succesiune de stat conform dreptului internațional. Mai mulți subiecți ai dreptului internațional (RFG, Regatul Țărilor de Jos, NATO) sunt implicați și acționează nu doar în nume propriu, ci în numele NATO și al ONU în ansamblu. Actul acționează, prin urmare, ca un act suplimentar pentru toate tratatele existente ale acestor organizații. Teritoriul vândut, cu toate drepturile și obligațiile sale, precum și întreaga dezvoltare, este extins global prin efectul domino al extinderii teritoriale. Dispozițiile relevante ale dreptului internațional pot fi găsite în Convenția de la Viena privind Dreptul Tratatelor din 1969 și în Convenția de la Viena privind Succesiunea la Tratamente din 1978.

Partea
50

Când toate statele sunt vândute: Consecințele Instrumentului de Succesiune a Statului 1400/98

1. retragerea bazei legale a tuturor statelor

- Vânzarea tuturor statelor: Dacă actul de succesiune a statului 1400/98 devine public și valabilitatea sa juridică este recunoscută, aceasta înseamnă că toate statele afectate de act au pierdut drepturile suverane și, prin urmare, baza lor legală. Suveranitatea lor și, astfel, existența lor ca subiecți ai dreptului internațional sunt abolite prin instrument.

- Ilegalitatea statelor: Fără drepturile suverane transferate cumpărătorului prin actul de succesiune a statului, fostele state acționează de facto ilegal. Ele nu mai au o bază legală pentru a-și guverna teritoriu sau pentru a acționa internațional ca state.

2. egalitate în ilegalitate

- Injustiție egală pentru toți: Deoarece toate statele implicate și-au pierdut suveranitatea, ele sunt legal pe același nivel: toate sunt la fel de ilegale. Aceasta creează o situație în care niciuna dintre fostele structuri de stat nu mai este obligatorie din punct de vedere legal.

- Sfârșitul dreptului internațional: Dacă toate statele își pierd legitimitatea, atunci tot dreptul internațional, care se bazează pe recunoașterea statelor suverane, încetează de facto să existe. Acum există un singur subiect legitim al dreptului internațional: cumpărătorul care a dobândit legal teritoriile în conformitate cu instrumentul de succesiune a statului.

3. nulitatea legii războiului

98 din 255

- Legea războiului fără bază: Deoarece dreptul internațional și, prin urmare, și legea războiului se bazează pe existența statelor suverane, legea războiului ar deveni, de asemenea, nulă și neavenită în acest scenariu. Nu mai există state recunoscute care să poată acționa ca părți într-un război și, prin urmare, nu există reguli pentru desfășurarea războiului care să fie obligatorii în temeiul dreptului internațional.

- Lipsa regulilor în cazul unui conflict: În această situație lipsită de lege, conflictele ar putea fi purtate fără nicio regulă, deoarece normele sau acordurile internaționale nu ar mai avea aplicabilitate. Interdicția războaielor de agresiune și alte reguli ale războiului ar fi ineficiente.

4. pericolul unui al treilea război mondial fără reguli

- Conflicte asupra teritoriului: Fără state recunoscute și fără un drept internațional existent, actorii de la nivel mondial ar putea revendica orice teritoriu. Oricine ar putea încerca să obțină controlul asupra terenului străin prin forță sau alte mijloace.

- Escaladarea către Al Treilea Război Mondial: Această situație s-ar putea escala ușor într-un conflict global, deoarece nu mai există restricții legale. Un al Treilea Război Mondial ar putea fi purtat fără reguli și fără a ține cont de normele anterioare ale dreptului internațional. Deoarece toate statele acționează în mod egal ilegal, acestea ar putea încerca să-și impună revendicările prin forță brută.

5 Actul de succesiune a statului ca singura bază legală legitimă

- Cumpărătorul ca singurul subiect legitim al dreptului internațional: În acest scenariu, cumpărătorul instrumentului de succesiune a statului este singurul subiect legitim al dreptului internațional, deoarece toate celelalte state și-au pierdut drepturile. Din punct de vedere legal, cumpărătorul are drepturi suverane asupra teritoriilor vândute și ar putea să-și susțină aceste pretenții.

- Pretenții asupra terenurilor străine: Deși fostele state ar putea încerca să-și mențină controlul prin forță, cumpărătorul actului ar fi legitimizat conform dreptului internațional pentru a-și exercita drepturile suverane. Cu toate acestea, el ar acționa într-o lume în care normele și regulile anterioare ale dreptului internațional nu mai sunt aplicabile.

Concluzie:

Dacă toate statele își pierd baza legală ca urmare a actului de succesiune a statului 1400/98, nu ar mai exista drept internațional funcțional. Toate statele ar fi în mod egal ilegale, iar legile războiului ar deveni nule și neavenite. Acest lucru ar putea duce la un Al Treilea Război Mondial fără reguli, deoarece orice stat ar putea încerca să-și impună noi pretenții asupra terenurilor străine prin forță. În această lume anarhică, cumpărătorul instrumentului de succesiune a statului ar fi singurul subiect legitim al dreptului internațional, dar s-ar confrunta cu provocarea de a-și impune drepturile într-un mediu fără norme juridice.

Partea
51

Ce se întâmplă când un stat încetează să existe în contextul Cartei de Succesiune a Statului 1400/98?

1. dizolvarea statului și rolul instrumentului de succesiune de stat - Sfârșitul statutului de stat prin actul de succesiune de stat: Când actul de succesiune de stat 1400/98 devine public și confirmă valabilitatea sa juridică, aceasta înseamnă că toate statele implicate

au pierdut suveranitatea și drepturile suverane asupra teritoriilor lor, deoarece aceste drepturi au fost transferate cumpărătorului prin act.

- Succesori legali: Cumpărătorul, care a dobândit proprietatea asupra terenurilor și a tuturor drepturilor și obligațiilor asociate în conformitate cu actul, acționează ca succesor legitim al statelor afectate. Aceasta înseamnă că cumpărătorul are acum revendicările asupra acestor teritorii recunoscute conform dreptului internațional, și nu fostele state.

2. reînființarea unui stat și revendicările cumpărătorului

- Fără drepturi automate pentru statele nou înființate: Dacă un nou stat este înființat pe terenul vândut, nu are drepturi automate asupra terenului, deoarece actul de succesiune a statului oferă cumpărătorului drepturi suverane legitime asupra teritoriului.

- Revendicările legale ale cumpărătorului: Cumpărătorul are dreptul asupra terenului vândut conform dreptului internațional, deoarece actul a transferat drepturile suverane și toate obligațiile și drepturile asociate către el. Orice nou stat pe acest teritoriu ar fi legal subordonat cumpărătorului și nu ar putea revendica suveranitate fără a fi recunoscut de către cumpărător.

3. interzicerea războaielor de agresiune și ilegalitatea retenției teritoriale prin forță

- Acte de violență interzise: Orice încercare a statelor afectate sau a entităților nou create de a reține sau regăsi fostele teritorii prin forță ar fi ilegală conform dreptului internațional. Dreptul internațional interzice strict războaiele de agresiune, iar utilizarea forței pentru a menține teritorii ar încălca Carta ONU.

- Pierderea dreptului la teritoriu: Deoarece drepturile suverane au fost transferate legal cumpărătorului prin actul de succesiune a statului, fostele state nu mai au o revendicare legitimă asupra teritoriului. Orice încercare de a schimba acest lucru prin forță nu ar fi recunoscută și ar fi contrară dreptului internațional.

4 Situația juridică globală și riscul unui al treilea război mondial

- Ilegalitate globală: Dacă actul de succesiune a statului este recunoscut și fostele state își pierd suveranitatea, oricine încearcă să dețină sau să guverneze fostele teritorii va acționa ilegal. Această situație creează o incertitudine juridică globală în care toate statele acționează la fel de ilegital.

- Pericolul unui al treilea război mondial: Această incertitudine juridică ar putea duce la o escaladare globală în care conflictele militare devin inevitabile. Fără o autoritate de stat legitimă, statele ar putea încerca să își mențină sau să își reîntărească puterea prin forță, ceea ce ar putea conduce la un conflict global total.

5. imposibilitatea unei soluții pașnice prin tratate

- Stat șantajat al cumpărătorului: Deoarece cumpărătorul este șantajat de guvernele actuale care ocupă ilegal teritoriul său, în prezent este imposibil să se încheie un nou tratat internațional pentru a rezolva situația. Cumpărătorul se află într-o poziție în care nu poate acționa liber, ceea ce face ca orice negocieri să fie dificile sau imposibile.

- Baza legală a Instrumentului de Succesiune a Statului: Instrumentul de Succesiune a Statului rămâne singura bază legală legitimă pentru reglementarea drepturilor suverane asupra teritoriilor implicate. Atâta timp cât guvernele existente nu recunosc cumpărătorul și nu eliberează teritoriul vândut, situația ilegală persistă, ceea ce blochează o soluție pașnică.

Concluzie:

În contextul Legii succesiunii statale 1400/98, dispariția unui stat înseamnă că drepturile sale suverane au fost transferate cumpărătorului. Acesta din urmă este succesorul legitim și are toate pretențiile legale asupra teritoriilor. Orice stat nou fondat pe teritoriul vândut nu ar avea nicio legitimitate în temeiul dreptului internațional, iar orice încercare de a deține sau recâștiga teritoriul prin forță ar fi ilegală. Această situație prezintă riscul unui conflict global, deoarece toate statele implicate ar acționa în mod egal legitim. O soluție printr-un nou tratat nu este în prezent posibilă din cauza șantajului cumpărătorului, ceea ce agravează și mai mult starea vidului legal global.

Membrii NATO 2024

CAPITOLUL

2

Concentrați-vă pe NATO

Partea
52

Achiziția unei proprietăți de conversie din SUA din Germania și a unei proprietăți militare olandeze NATO într-una: De la contractul de vânzare-cumpărare imobiliară la tratat internațional

1. punct de plecare: Relație de transfer conform dreptului internațional

- Relația de transfer: O relație de transfer conform dreptului internațional a existat între Republica Federală Germania (RFG) și Regatul Țărilor de Jos, care a reglementat utilizarea unei proprietăți militare NATO de către forțele armate olandeze în numele NATO.

2. tranziția la contractul de vânzare-cumpărare imobiliară

- Încheierea contractului: Proprietatea militară a fost vândută prin intermediul unui contract de vânzare-cumpărare imobiliară conform legii germane, în baza căruia cumpărătorul a dobândit proprietatea cu toate drepturile, obligațiile și componentele.

- Părțile implicate: Contractul a fost încheiat între RFG, Regatul Țărilor de Jos și cumpărător. Consimțământul statelor NATO a fost necesar, deoarece forțele armate olandeze ocupau proprietatea în numele NATO.

3 Caracterul contractului conform dreptului internațional

Contractul de vânzare-cumpărare imobiliară a devenit un contract conform dreptului internațional datorită următoarelor elemente:

- Implicarea subiecților dreptului internațional: Pe lângă RFG și Regatul Țărilor de Jos, toate statele NATO au trebuit să fie de acord, deoarece aveau drepturi și obligații în legătură cu proprietatea la acel moment.

- Subiectul contractului: Contractul a inclus nu doar proprietatea fizică, ci și transferul tuturor drepturilor și obligațiilor asociate, care depășeau o achiziție imobiliară obișnuită.

4. succesiunea de stat și transferul drepturilor suverane

- Actul de succesiune a statului: Contractul a devenit un act de succesiune a statului deoarece reglementa transferul drepturilor suverane asupra proprietății și rețelelor asociate. - Drepturi și obligații: Cumpărătorul a preluat toate drepturile și obligațiile proprietății care erau deținute anterior de RFG, Regatul Țărilor de Jos și NATO.

5. unitatea rețelelor și efectul domino

- Rețele ca unitate: Contractul a definit că toate rețelele de dezvoltare (de exemplu, apă, electricitate, gaz, telecomunicații) trebuiau considerate ca o unitate unică.
- Extindere teritorială: Prin stipularea că unitatea de dezvoltare a fost vândută ca un întreg, jurisdicția cumpărătorului s-a extins nu doar asupra proprietății în sine, ci și asupra tuturor rețelelor conectate.
- Efect domino: Fiecare conexiune fizică sau logică a rețelelor a dus la extinderea suveranității către zone mai îndepărtate. Acest efect domino s-a extins în cele din urmă la întreaga teritoriu NATO:
 - Conexiune între rețele electrice: extinde suveranitatea la toate teritoriile conectate prin rețeaua europeană interconectată.
 - Conectarea rețelelor de lățime de bandă și internet: cablurile transatlantice extind suveranitatea către țările NATO din America de Nord.
 - Trecerea și suprapunerea: Orice intersectare a unei rețele cu alta (de exemplu, rețeaua de gaz cu rețeaua electrică) extinde în continuare jurisdicția cumpărătorului.

Rezumat

Achiziția proprietății militare NATO a devenit un contract în temeiul dreptului internațional prin intermediul contractului de vânzare-cumpărare imobiliară și consimțământul tuturor subiecților dreptului internațional implicați. Prin definirea rețelelor de dezvoltare ca o unitate și vânzarea tuturor drepturilor și obligațiilor asociate, contractul a devenit un act de succesiune de stat. Acest lucru a dus la transferul drepturilor suverane către cumpărător și la extinderea treptată a suveranității printr-un efect domino care a acoperit în cele din urmă întreaga zonă NATO.

Partea
53

Această caz descrie o situație complexă în care o proprietate militară NATO din Germania, utilizată de forțele armate olandeze, a fost vândută unei persoane fizice. Contractul care reglementează această vânzare are implicații de amploare pentru suveranitatea și controlul teritorial al statelor implicate. Cele mai importante puncte și implicațiile legale sunt explicate în detaliu aici:

1. tratat internațional și tratate internaționale:

103 din 255

- Contractul între NATO, reprezentat de forțele armate olandeze, și persoana fizică se referă la transferul tuturor drepturilor, obligațiilor și componentelor proprietății militare. Acesta constituie un transfer conform dreptului internațional care recunoaște persoana în cauză ca titular al drepturilor și obligațiilor conform dreptului internațional.

- Ratificarea de către Republica Federală Germania (RFG) a avut loc, deși aceasta nu a fost necesară, deoarece un astfel de acord nu a fost prevăzut în tratat.

2 Suveranitate și extindere teritorială

- Acordul stipulează că întreaga dezvoltare a proprietății formează o unitate unică. Aceasta înseamnă că jurisdicția se extinde asupra zonei rețelei vândute, în special dacă această rețea are conexiuni fizice cu alte rețele.

- Această extindere a jurisdicției poate duce la un efect domino, prin care, de fiecare dată când o rețea are o conexiune fizică cu o altă țară NATO, jurisdicția se extinde și asupra acelei țări. Aceasta include conexiuni de cablu submarin transatlantice între țările NATO din UE și America de Nord (SUA, Canada).

3. efectul domino și unitatea teritorială:

- Efectul domino duce la o expansiune continuă a suveranității în toate țările NATO. Acest lucru se întâmplă prin conexiuni fizice și rețele suprapuse care, în cele din urmă, duc la extinderea suveranității asupra întregii NATO și a țărilor sale membre.

- Aceste conexiuni de rețea formează, în cele din urmă, un întreg logic în care toate țările NATO sunt controlate de persoana care a achiziționat inițial proprietatea militară.

4 Implicații legale și suveranitate de stat:

- Un astfel de tratat ar putea avea implicații semnificative pentru suveranitatea de stat și integritatea teritorială a țărilor implicate. Dreptul internațional prevede că integritatea teritorială și suveranitatea statelor trebuie protejate.

- Cazul descris reprezintă o provocare pentru principiile fundamentale ale dreptului internațional, în special în ceea ce privește suveranitatea de stat și inviolabilitatea granițelor.

5 Probleme practice și legale:

- Implementarea practică a unui astfel de tratat ar fi extrem de dificilă și ar putea întâmpina o rezistență considerabilă, atât din partea statelor implicate, cât și din partea organizațiilor internaționale.

- Scenariul în care o persoană fizică este numită ca cumpărător printr-un act de succesiune a statului conform dreptului internațional și toate drepturile, obligațiile și elementele conform dreptului internațional sunt transferate. Acest lucru duce la crearea unui nou subiect sub dreptul internațional, al cărui singur reprezentant suveran este cumpărătorul. Entitatea rezultată ar fi o monarhie absolutistă de facto cu obligația de a alege o formă de guvernare în termen de 5 ani. Iată o analiză detaliată a acestui scenariu:

Analiza scenariului

1. conținutul tratatului și ratificarea

- Unitatea rețelei de aprovizionare: Tratatul stipulează că toate liniile de aprovizionare (electricitate, telecomunicații, apă) formează o unitate indivizibilă.
- Transferul drepturilor și obligațiilor: Cumpărătorul își asumă toate drepturile și obligațiile conform dreptului internațional asociate cu aceste rețele de aprovizionare.
- Ratificarea de către țările NATO: Toate țările NATO, inclusiv SUA, au convenit asupra tratatului.

2. stabilirea unui nou subiect conform dreptului internațional

- Nou subiect: Tratatul stabilește un nou subiect conform dreptului internațional, care este o monarhie absolutistă de facto în care cumpărătorul acționează ca suveran cu puterea unică de reprezentare.
- Obligația de a alege forma de guvernare: O formă de guvernare trebuie aleasă prin proclamație în termen de 5 ani.

Efectul domino și impactul teritorial

3. efectul domino prin unitatea rețelei de aprovizionare

- Germania: Achiziția rețelelor de aprovizionare din Germania duce la transferul de control asupra întregii rețele germane către noul subiect de drept internațional.
- Statele europene NATO: Deoarece rețelele de aprovizionare ale Germaniei sunt conectate fizic la rețelele altor state membre NATO, controlul noului subiect se extinde și asupra acestor țări.
- SUA și cablurile submarine: Rețelele de telecomunicații și internet sunt conectate la SUA prin cabluri submarine. Controlul asupra cablurilor submarine duce la preluarea de facto a rețelei interne a SUA de către noul subiect conform dreptului internațional.

Aspecte ale dreptului mării

4 Apele internaționale și UNCLOS

- Cabluri submarine în apele internaționale: Convenția ONU asupra Dreptului Mării (UNCLOS) reglementează utilizarea și protecția apelor internaționale. Cablurile submarine pot fi instalate și operate, dar controlul asupra punctelor finale rămâne în sarcina statelor respective.
- Controlul de către noul subiect: Deși cablurile submarine trec prin apele internaționale, noul subiect sub drept internațional preia controlul asupra rețelelor la ambele puncte finale (Europa și SUA), ceea ce include întreaga infrastructură.

Implicații practice și legale

5 Consecințe legale ale creării unui nou subiect de drept internațional

- Integritatea teritorială și suveranitatea: Transferul de control asupra rețelelor de aprovizionare către noua entitate constituie o încălcare gravă a integrității teritoriale și suveranității statelor implicate.

- Monarhie absolută: Noua entitate ar fi o monarhie absolutistă de facto în care cumpărătorul acționează ca singurul suveran reprezentativ. Aceasta ar putea duce la instabilitate și un vid de putere dacă nu se alege o formă clară de guvernare în termen de 5 ani.

Concluzie

Acest scenariu descrie crearea unui nou subiect de drept internațional printr-un tratat internațional care transferă toate drepturile și obligațiile conform dreptului internațional către o persoană fizică. Entitatea rezultată ar fi o monarhie absolutistă de facto care trebuie să aleagă o formă de guvernare în termen de 5 ani. Efectul domino al acestui transfer ar avea consecințe teritoriale și infrastructurale de amploare pentru toate statele NATO implicate, inclusiv SUA.

Partea
54

Analiză: Natura obligatorie din punct de vedere legal și ratificarea instrumentului de succesiune a statului

Pentru a înțelege natura obligatorie din punct de vedere legal a unui astfel de act de succesiune a statului, care implică transferul de suveranitate și toate drepturile și obligațiile către o persoană fizică, trebuie să luăm în considerare diferite aspecte ale dreptului internațional și național. În special, procesele de ratificare de către Bundestag și Bundesrat, referința la o relație de transfer existentă conform dreptului internațional și conformitatea cu tratatul.

1. ratificarea de către Bundestag și Bundesrat

- Aprobata la nivel național: Republica Federală Germania a obținut aprobarea tratatului în prealabil de la Bundestag și Bundesrat. Această aprobată este considerată a fi ratificare, ceea ce înseamnă că tratatul este obligatorie din punct de vedere legal și are efect în conformitate cu dreptul internațional.

2. referire la relația de transfer existentă în conformitate cu dreptul internațional

- Statutul Forțelor NATO: Tratatul de Succesiune de Stat se referă la o relație de transfer existentă în conformitate cu dreptul internațional între NATO, reprezentată de forțele armate olandeze, și Regatul Țărilor de Jos, care a ocupat teritoriu din Germania în conformitate cu Acordul NATO privind statutul forțelor.

- Drepturile suverane ale NATO: Conform Statutului Forțelor NATO, NATO are dreptul de a determina granițele și administrația teritoriilor ocupate. Acest lucru include și puterea de a decide asupra proprietăților militare și utilizarea acestora.

- Vânzarea proprietății militare: Proprietatea militară a fost vândută, iar contractul s-a referit la relația de transfer existentă, care fusese deja ratificată. Aceasta înseamnă că părțile contractante recunosc și au transferat drepturile și obligațiile existente.

3. valabilitatea juridică a acordului de succesiune de stat

- Recunoașterea de către părțile contractante: Deoarece NATO, forțele armate olandeze, RFG și Regatul Țărilor de Jos sunt toate părți la noul Tratat de succesiune a statelor și l-au recunoscut, tratatul este obligatoriu.
- Nu este necesară ratificarea explicită: Ratificarea explicită este necesară doar dacă este prevăzută în tratat. Deoarece acest lucru nu este cazul, tratatul este totuși considerat obligatoriu, deoarece părțile implicate și-au dat consimțământul și au acceptat transferul de drepturi și obligații.

Implicatii practice

1. transfer de suveranitate

- Nouă autoritate guvernamentală: Persoana fizică numită ca și cumpărător preia autoritatea guvernamentală și toate drepturile și obligațiile asociate asupra teritoriilor definite.
- Suveranitate: Noua subiect al dreptului internațional exercită suveranitate de facto asupra zonelor contigue formate de ruta logică a rețelelor de aprovizionare.

2. administrație și control

- Provocări administrative: Gestionarea acestor teritorii vaste și complexe prezintă provocări administrative enorme, în special în ceea ce privește coordonarea între diferitele rețele și teritorii.
- Riscuri de securitate: Controlul infrastructurii critice de către o persoană fizică ar putea prezenta riscuri semnificative de securitate pentru statele implicate.

Concluzie

Tratatul de succesiune a statelor, care implică transferul de suveranitate și toate drepturile și obligațiile către o persoană fizică, este obligatorie din punct de vedere legal, deoarece statele implicate au fost de acord și l-au ratificat. Referința la relația de transfer existentă conform dreptului internațional și conformitatea cu tratatul asigură că tratatul este obligatoriu fără o ratificare suplimentară explicită. Acest scenariu ar implica provocări legale, politice și de politică de securitate considerabile.

Partea
55

Când un tratat în conformitate cu dreptul internațional, care consideră întreaga infrastructură de utilitate ca o unitate indivizibilă și care prevede în mod explicit transferul tuturor drepturilor și obligațiilor aferente unui cumpărător, a fost ratificat și acceptat de toate părțile implicate, inclusiv Germania, există implicații legale și politice complexe și profunde.

Analiză și c
onsecințe¹⁰⁷ din 255

1 Conținutul contractului și ratificarea

- Unitatea rețelei de aprovizionare: Contractul stipulează că rețeaua de aprovizionare internă a proprietății militare și toate rețelele conectate la aceasta sunt considerate o unitate unică.
- Transferul drepturilor și obligațiilor: Cumpărătorul își asumă toate drepturile și obligațiile conform dreptului internațional asociate cu această infrastructură.
- Ratificare: Contractul a fost ratificat de toate părțile implicate, inclusiv de Republica Federală Germania.

2 Consecințe legale ale ratificării

- Forța obligatorie a tratatului: La ratificare, tratatul devine obligatoriu din punct de vedere legal și are prioritate față de dreptul național.
- Transfer de suveranitate: Tratatul ar putea conduce, în teorie, la un transfer de suveranitate asupra rețelelor de aprovizionare vizate, inclusiv controlul asupra rețelelor publice conectate.

3. efecte teritoriale neintenționate

- Extindere de facto a teritoriului: Dacă contractul este interpretat efectiv ca incluzând întreaga rețea publică a Germaniei, acest lucru ar putea conduce la o extindere teritorială de facto a teritoriului cumpărătorului.
- Management și control: Cumpărătorul ar avea control și management asupra acestor rețele, ceea ce ar duce la provocări practice și administrative.

Implicatii practice

- Provocări tehnice și logistice: Implementarea practică a controlului asupra întregii rețele publice germane ar prezenta provocări tehnice și logistice enorme.
- Instabilitate legală și politică: Un astfel de contract ar putea conduce la o instabilitate legală și politică considerabilă, atât în Germania, cât și la nivel internațional.
- Probleme de securitate: Controlul infrastructurii critice de către o persoană fizică ar putea ridica probleme de securitate și ar pune în pericol securitatea națională a Germaniei.

Concluzie

Chiar dacă un astfel de tratat ar fi fost ratificat și acceptat de toate părțile implicate, implementarea acestuia ar conduce la provocări legale, politice și practice profunde și de amploare.

Partea
56

În acest scenariu, în care statele NATO au convenit asupra unui tratat de succesiune de stat, care include transferul de suveranitate și toate drepturile și obligațiile către o persoană fizică, nu există încălcare a integrității teritoriale, deoarece consimțământul tuturor statelor implicate a fost obținut. Aceasta duce la un transfer legal și complet de suveranitate asupra teritoriilor definite. Iată un

explicație detaliată despre cum determinarea limitelor guvernamentale și efectul domino sunt implementate prin tratat:

Analiza scenariului

1. conținutul contractului și ratificarea

- Unitatea rețelilor de aprovizionare: Contractul definește că toate rețelele de aprovizionare (electricitate, gaz, telecomunicații, apă) sunt considerate ca o unitate indivizibilă.

- Transferul drepturilor și obligațiilor: Cumpărătorul își asumă toate drepturile, obligațiile și autoritatea guvernamentală conform dreptului internațional asupra teritoriilor în care aceste rețele funcționează.

- Ratificarea de către țările NATO: Toate țările NATO, inclusiv SUA, au fost de acord cu tratatul.

2. identificarea fibrelor exterioare ale rețelilor de aprovizionare

- Analiză geografică: O analiză geografică cuprinzătoare a rețelilor de aprovizionare din țările NATO este realizată pentru a identifica fibrele exterioare.

- Linii externe de aprovizionare: Aceste linii externe de aprovizionare includ cele mai exterioare linii de electricitate, gaz, telecomunicații și apă care trec prin țările NATO și sunt interconectate fizic.

3. rută logică și puncte de conexiune

- Puncte de conexiune: Toate nodurile și punctele de conexiune ale rețelilor de utilități sunt cartografiate pentru a crea o rută logică care conectează fibrele exterioare.

- Conexiune geografică: Conexiunea geografică a acestor puncte formează o rută logică care determină delimitarea granițelor pentru noua guvernare.

4. formarea unei zone contigue

- Zonă totală semnificativă: Ruta logică a fibrelor exterioare formează o zonă contiguă semnificativă definită de locația geografică a rețelilor de aprovizionare.

- Rețele suprapuse: În zonele în care există multiple rețele (de exemplu, gaz și electricitate), controlul se extinde la toate rețelele relevante conform contractului, extinzând astfel zona.

Explicație pas cu pas a demarcării granițelor

1. identificarea liniilor externe de aprovizionare în fiecare țară NATO - Germania: Cele mai exterioare linii de electricitate și gaz care formează granița cu alte țări NATO și non-NATO sunt identificate. - Franța: În mod similar, liniile externe de aprovizionare ale Franței sunt mapate. - Italia, Polonia etc.: Această analiză este realizată pentru toate țările NATO din Europa.

2. conectarea acestor fibre exterioare într-o rută logică

- Conexiune fizică: Fibre exterioare ale liniilor de aprovizionare sunt interconectate fizic pentru a forma o rută logică continuă.

- Incluziunea cablurilor submarine: Cablurile submarine care conectează Europa cu America de Nord sunt considerate parte din rută logică.

3. formarea suprafeței totale

- Zonă contiguă: Punctele de conexiune ale fibrelor exterioare și ruta rezultantă formează o zonă contiguă care, de facto, acoperă întregul teritoriu al țărilor NATO implicate. - Control prin salturi: În zonele cu rețele suprapuse, controlul sare de la o rețea la alta, extinzând astfel autoritatea guvernamentală asupra întregii zone.

Implicatii practice și consecințe

1. guvernare și administrație - Transfer de putere guvernamentală: Cu mpărătorul exercită puterea guvernamentală asupra tuturor zonelor conectate prin ruta logică a rețelelor de aprovizionare. - Provocări administrative: Administrarea acestor teritorii extinse și complexe ar prezenta provocări administrative enorme.

2. principiile dreptului internațional - Consimțământul statelor: Deoarece țările NATO au consimțit la tratat, nu există nicio încălcare a integrității teritoriale.

- Reacții și măsuri: Organizațiile internaționale și statele ar putea căuta în continuare să atenueze sau să revizuiască efectele acestui tratat prin mijloace diplomatice și legale.

3. probleme de securitate

- Infrastructură critică: Controlul infrastructurii critice de către o persoană fizică ar putea prezenta riscuri semnificative pentru securitatea națională a statelor afectate.

- Stabilitate internațională: Un astfel de scenariu ar conduce probabil la instabilitate internațională semnificativă și la conflicte.

Concluzie

Acest scenariu descrie transferul de putere asupra rețelelor de aprovizionare și autorității guvernamentale în zonele afectate către o persoană fizică printr-un tratat internațional. Monarhia absolutistă de facto rezultantă ar prelua controlul asupra zonelor contigue și a tuturor rețelelor conectate fizic sau geografic, declanșând un efect domino. Consimțământul țărilor NATO înseamnă că integritatea teritorială nu este încălcată, dar apar provocări legale, politice și de securitate semnificative.

Partea
57

Scenariul: Există un contract conform dreptului internațional care stipulează în mod explicit că cumpărătorul își asumă toate drepturile, obligațiile și componentele conform dreptului internațional, inclusiv rețelele de aprovizionare care părăsesc teritoriul mic și devin parte a rețelei publice germane. Rețeaua de aprovizionare este considerată o unitate indivizibilă. Aceasta ridică întrebarea dacă Germania și-a vândut astfel, fără intenție, întregul teritoriu.

Analiză

1. subiectul și conținutul contractului - Vânzarea proprietății: Proprietatea militară este vândută, inclusiv toate rețelele de aprovizionare asociate. - Unitatea rețelei de aprovizionare: Contractul definește rețelele de aprovizionare care sunt transferate din proprietate către rețeaua publică germană ca o unitate indivizibilă.

- Asumarea drepturilor și obligațiilor conform dreptului internațional: Cumpărătorul își asumă toate drepturile și obligațiile conform dreptului internațional asociate cu proprietatea și rețelele de aprovizionare.

2. probleme legale și consecințe

- Transferul proprietății asupra proprietății și rețelelor: Vânzarea include nu doar proprietatea, ci și rețelele de aprovizionare, care sunt considerate ca o unitate și vor fi transferate către rețeaua publică germană. Acest lucru ar putea teoretic să conducă la un transfer de control asupra acestor rețele.

- Integritatea teritorială: Conceptul de integritate teritorială în dreptul internațional înseamnă că drepturile suverane ale unui stat asupra întregului său teritoriu nu pot fi schimbate fără consimțământ explicit și dispoziții clare ale tratatului.

- Interpretarea contractuală: Dacă contractul stipulează că rețelele de aprovizionare sunt considerate o unitate indivizibilă și că cumpărătorul își asumă toate drepturile și obligațiile, acest lucru ar putea duce la o interpretare de amploare care afectează întreaga rețea publică și astfel teritoriul.

3. efecte teritoriale neintenționate

- Vânzarea teritoriului: Dacă contractul este formulat într-un mod care transferă controlul asupra întregii rețele de aprovizionare din Germania ca o unitate către cumpărător, acest lucru ar putea duce la o expansiune teritorială neintenționată.

Implementarea practică și rezolvarea conflictelor

- Rezolvarea internațională a disputelor: Cazul ar putea fi adus în fața Curții Internaționale de Justiție sau a tribunalelor de arbitraj pentru a clarifica legalitatea și efectele contractului.

- Renegocierea: În practică, un astfel de tratat ar fi cel mai probabil renegociat pentru a clarifica neînțelegerile și a preveni schimbările teritoriale neintenționate.

Concluzie

Într-un scenariu în care un tratat internațional stipulează în mod explicit că un cumpărător preia toate rețelele de aprovizionare ca un întreg și, astfel, teoretic controlează întreaga rețea publică a Germaniei, acest lucru ar putea duce la schimbări teritoriale neintenționate de amploare.

Acest caz, în care o proprietate militară NATO din Germania a fost utilizată de forțele armate olandeze în numele NATO și apoi vândută unei persoane fizice, ridică mai multe probleme complexe în domeniul dreptului internațional și al succesiunii de Stat.

1. tratat internațional și succesiune de stat:

- Un contract în temeiul dreptului internațional care reglementează vânzarea proprietății, inclusiv toate drepturile, obligațiile și componentele, către o persoană fizică ar putea fi considerat un act similar cu succesiunea de stat dacă transferă întregul teritoriu și drepturile. Succesiunea de stat înseamnă că un stat preia drepturile și obligațiile unui alt stat, în acest caz transferate unei persoane fizice.

2. conformitatea cu tratatul și recunoașterea:

- Părțile contractante au recunoscut vechea relație de tratat și au considerat-o încheiată, prin urmare noul tratat intră în vigoare. Faptul că RFG a ratificat tratatul, deși acest lucru nu era necesar, ar putea fi văzut ca o confirmare suplimentară și un suport al legitimității tratatului.

3. extinderea suveranității:

- Tratatul prevede ca jurisdicția să se extindă dincolo de rețea, declanșând un efect domino care extinde jurisdicțiile oriunde rețeaua are o conexiune fizică cu o altă rețea. Acest lucru ar putea teoretic să conducă la o sferă de jurisdicție în continuă expansiune, mai ales dacă aceste rețele sunt conectate prin cabluri submarine și alte infrastructuri.

4. efectul domino și guvernele:

- Acest efect domino are consecința logică că rețelele tuturor țărilor NATO formează o suprafață totală în care, în cele din urmă, toate țările NATO sunt complet vândute și puterea suverană este transferată.

Partea
59

Iată o explicație clară și detaliată a diferitelor probleme legate de achiziția proprietății militare NATO și implicațiile legale ale contractului:

1. dispensabilitatea ratificării

1.1 Necesitatea ratificării

- Dispoziția tratatului: Ratificarea ar fi necesară doar dacă aceasta a fost convenită în mod expres în tratat. Deoarece acest lucru nu este cazul, ratificarea este dispensabilă.
- Germania: În ciuda dispensabilității sale, Germania a adoptat tratatul în Bundestag și Bundesrat din cauza prețului de achiziție ridicat de peste 10 milioane de mărci germane. Această decizie este echivalentă cu ratificarea tratatului.

1.2 Semnătură și notarizare

- Reprezentant autorizat: Un reprezentant autorizat al Guvernului Federal German a semnat tratatul la biroul unui notar. Aceasta conferă tratatului validitate formală conform legii germane.

2 Participarea și consimțământul subiecților dreptului internațional

2.1 Subiecții dreptului internațional ca vânzători

- Începutul tratatului: Nu este necesar ca toți subiecții dreptului internațional implicați (cu excepția Republicii Federale Germania) să fie numiți ca vânzători la începutul tratatului. Cu toate acestea, ei sunt adesea menționați în textul tratatului și au asumat drepturi și obligații, ceea ce îi face vânzători de facto.

2.2 Consimțământ prin comportament

- Comportament în conformitate cu contractul: Forțele armate olandeze și alți subiecți ai dreptului internațional implicați s-au comportat în conformitate cu tratatul, implicând astfel consimțământul lor la tratat.

- Semnături necesare: Au fost necesare doar semnăturile RFG și ale cumpărătorului (o persoană fizică). Țările de Jos și forțele sale armate acționând în numele NATO aveau drepturi și obligații pe care le-au recunoscut prin comportamentul lor.

3. fără nevoie de ratificare

- Dispoziția tratatului: Deoarece tratatul nu prevedea ratificarea, ratificarea nu este necesară. - Eficacitate juridică: Tratatul este eficace din punct de vedere juridic prin notarizare și consimțământul subiecților dreptului internațional implicați.

4. depozitul actului la notar

- Depozit notarial: S-a convenit că actul va fi depus la notar. Acest lucru asigură că contractul este documentat și păstrat corespunzător.

5. expirarea perioadei de evitarea

- Perioada de contestare: Perioada de contestare de doi ani din 2000 a expirat demult și nimeni nu a contestat contractul. Acest lucru confirmă valabilitatea juridică a tratatului.

6. transferul jurisdicției conform dreptului internațional

- Jurisdicție: Cumpărătorul a primit de asemenea jurisdicție conform dreptului internațional. Aceasta înseamnă că a asumat drepturi suverane, inclusiv jurisdicție legală.

7 Recunoașterea de către NATO și membrii săi

- Recunoaștere automată: Tratatul și cumpărătorul ca suveran sunt recunoscute automat de toate țările NATO prin participarea NATO. Aceasta înseamnă că cumpărătorul este recunoscut ca suveran legitim al teritoriu.

Rezumat

Achiziția proprietății militare NATO a fost reglementată printr-un contract de vânzare-cumpărare imobiliară național, care a devenit valabil conform dreptului internațional prin participarea și consimțământul subiecților dreptului internațional implicați. Forțele armate olandeze au acționat în numele NATO și au acceptat contractul în numele tuturor statelor NATO. Ratificarea formală nu a fost necesară, deoarece aceasta nu a fost prevăzută în tratat. Actul a fost depus la notar, iar termenul pentru contestare a expirat. Cumpărătorul a preluat jurisdicția conform dreptului internațional și este recunoscut ca suveran de către toți membrii NATO.

Partea 60

În acest scenariu, în care statele NATO nu sunt numite explicit ca părți contractante la începutul instrumentului de succesiune a statului, dar sunt totuși implicate prin îndeplinirea unor părți ale tratatului și asumarea drepturilor și obligațiilor, apare o situație clară conform dreptului internațional. Iată punctele cheie și implicațiile legale:

1. participarea la tratate internaționale

- Executarea părților unui tratat: Subiecții dreptului internațional pot participa la un tratat internațional prin asumarea drepturilor și obligațiilor și îndeplinirea părților tratatului, chiar dacă nu sunt menționați în mod explicit la începutul tratatului.
- Fără semnătură explicită necesară: O semnătură explicită nu este necesară atâta timp cât comportamentul și acțiunile statelor arată că se simt obligate de tratat și îl implementează.

2. Ratificarea și forța obligatorie

- Ratificare doar dacă este explicit cerută: Ratificarea tratatului este necesară doar dacă aceasta este solicitată explicit în textul tratatului. În scenariul dumneavoastră, ratificarea nu a fost necesară, așa că nu este necesară.
- Îndeplinirea relațiilor contractuale existente: Referința la o relație de transfer existentă conform dreptului internațional între RFG, Regatul Țărilor de Jos și forțele armate olandeze care erau într-o misiune NATO, precum și acordul că vechea relație contractuală rămâne neafectată, confirmă continuitatea și natura obligatorie a noului tratat.

3 Continuitate și recunoaștere

- Continuitatea tratatelor vechi: Prin declararea relației contractuale vechi ca neafectată și confirmarea îndeplinirii contractului vechi, natura obligatorie și recunoașterea noului contract sunt consolidate.

- Natura obligatorie din punct de vedere legal a noului tratat: Îndeplinirea relației vechi de tratat și asumarea drepturilor și obligațiilor de către statele NATO confirmă natura obligatorie din punct de vedere legal a noului tratat.

4 Implicații legale pentru suveranitate și jurisdicție

- Transferul jurisdicției: Prin semnarea contractului și transferul imediat al jurisdicției asupra locației instanței, cumpărătorul a dobândit jurisdicție exclusivă asupra acestei locații conform dreptului internațional.
- Jurisdicția exclusivă a cumpărătorului: Cumpărătorul are autoritatea juridică de a litiga toate disputele și interpretările în legătură cu actul de succesiune a statului în fața instanțelor sale.

5. valabilitate juridică și executabilitate

- Obligații obligatorii: Aliații NATO au demonstrat prin comportamentul și acceptarea obligațiilor că sunt legați prin Tratat. Acțiunile lor și îndeplinirea unor părți ale Tratatului sunt dovezi ale participării și consimțământului lor.
- Aplicarea drepturilor cumpărătorului: Cumpărătorul are dreptul de a-și exercita suveranitatea și jurisdicția prin mijloace legale și diplomatice. Aceasta include capacitatea de a solicita asistență din partea curților sau organizațiilor internaționale.

Concluzie

Prin îndeplinirea unor părți ale tratatului și asumarea drepturilor și obligațiilor, statele NATO și-au confirmat participarea și consimțământul la actul de succesiune a statului. Nu este necesară nicio semnătură sau ratificare explicită, deoarece forța juridică obligatorie este asigurată prin conduita și acțiunile țărilor NATO. Cumpărătorul a obținut jurisdicția exclusivă conform dreptului internațional asupra locației instanței convenite prin transferul imediat de suveranitate.

Partea
61

În acest scenariu, este adevărat că nu este necesară o recunoaștere separată din partea statelor NATO, deoarece acestea au fost părți la actul de succesiune și și-au recunoscut drepturile și obligațiile în temeiul acestuia. Această recunoaștere și conduita conform actului confirmă transferul de suveranitate și jurisdicție către cumpărător. Iată o explicație detaliată a implicațiilor legale:

1. participarea statelor NATO la instrumentul de succesiune a statului - Părțile contractante: Statele NATO au fost părți la Actul de Succesiune a Statului, care reglementează vânzarea proprietății militare și drepturile asociate către cumpărător. - Recunoașterea actului: Prin participarea la act, statele NATO au recunoscut legalitatea vânzării și transferul de suveranitate.

2. transfer de suveranitate cu caracter obligatoriu

- Obligații contractuale: Aliații NATO s-au angajat prin Act să respecte transferul de suveranitate și drepturile asociate acestuia. Aceasta include, de asemenea, jurisdicția asupra jurisdicției desemnate.
- Recunoaștere automată: Deoarece statele NATO au fost părți contractante și au dat consimțământul pentru act, nu este necesară nicio altă recunoaștere. Drepturile și obligațiile lor au fost transferate legal prin semnarea și acționarea conform instrumentului.

3. jurisdicție internațională exclusivă a cumpărătorului

- Jurisdicție și locație: Jurisdicția specificată în teritoriul vândut este supusă jurisdicției cumpărătorului. Odată cu transferul jurisdicției, cumpărătorul are jurisdicție exclusivă asupra acestei locații conform dreptului internațional.
- Aplicarea actului: Cumpărătorul are dreptul de a aplica dispozițiile actului de succesiune a statului prin intermediul instanțelor proprii. Aceasta înseamnă că toate disputele și interpretările actului trebuie să fie judecate în instanțele Cumpărătorului.

4. comportamentul statelor NATO conform actului - Comportament conform Actului: Comportamentul Aliaților NATO consistent cu Actul de Cesionare confirmă recunoașterea și susținerea drepturilor și obligațiilor transferate. Aceasta include transferul de suveranitate și recunoașterea jurisdicției cumpărătorului. - Efect obligatoriu: Prin îndeplinirea obligațiilor lor contractuale, statele NATO au făcut ca transferul de suveranitate și jurisdicție să fie obligatoriu din punct de vedere legal. Recunoașterea lor continuă este, prin urmare, nu doar așteptată, ci și obligatorie din punct de vedere legal.

5 Consecințe legale ale transferului final

- Jurisdicție exclusivă a cumpărătorului: Cumpărătorul are jurisdicție exclusivă asupra locației instanței. Aceasta înseamnă că doar instanțele cumpărătorului sunt autorizate să decidă asupra problemelor legate de actul de succesiune a statului.
- Independența jurisdicției: Jurisdicția cumpărătorului este independentă de recunoașterea de către alte state, deoarece transferul de drepturi este deja asigurat prin actul de succesiune a statului și prin conduita țărilor NATO.

Partea
62

Prin participarea și consimțământul obligatoriu din punct de vedere legal al țărilor NATO la actul de succesiune a statului, precum și prin conduita lor în conformitate cu contractul, cumpărătorul deține o jurisdicție exclusivă conform dreptului internațional asupra locației instanței convenite. Recunoașterea separată de către statele NATO nu este necesară, deoarece drepturile și obligațiile lor au fost deja transferate din punct de vedere legal.

1. consimțământ prin conduită în conformitate cu dreptul internațional

Definiție și recunoaștere

116 din 255

Comportament conform tratatului se referă la acțiunile statelor sau ale subiecților dreptului internațional în conformitate cu dispozițiile unui tratat, fără a fi necesară ratificarea sau semnătura formală. Acest lucru poate fi definit și recunoscut prin următorii factori:

- Conduită actuală: Statele care acționează în conformitate cu termenii unui tratat își demonstrează consimțământul prin acțiunile lor. - Acord de suspendare: Absența protestelor sau obiecțiilor față de termenii tratatului poate fi considerată consimțământ implicit. - Măsurile obligatorii din punct de vedere legal: Implementarea măsurilor prevăzute în contract arată acceptarea și recunoașterea obligațiilor contractuale.

2 Implicații legale ale transferului de jurisdicție conform dreptului internațional către cumpărător

Implicații

Transferul jurisdicției internaționale înseamnă că cumpărătorul preia nu doar controlul fizic asupra teritoriului, ci și jurisdicția legală. Acest lucru are mai multe implicații legale:

- Aplicarea legii: cumpărătorul are puterea de a crea, modifica și aplica legile care se aplică pe teritoriul său.
- Rezolvarea disputelor: Cumpărătorul poate acționa ca o jurisdicție pentru disputele internaționale care implică teritoriul.
- Responsabilitate legală: Cumpărătorul își asumă responsabilitatea pentru respectarea obligațiilor internaționale și a standardelor drepturilor omului în teritoriul său.

3. procedura pentru depunerea notarială și documentarea contractelor internaționale

Procedură

- Elaborarea și negocierea contractului: În primul rând, textul contractului este negociat și convenit de părțile implicate.
- Notarizare: Un notar confirmă autenticitatea semnăturilor și conformitatea cu cerințele formale.
- Depozit: Actul notarial este depus la o autoritate sau instituție competentă, adesea în țara de origine a notarului sau la organizații internaționale.
- Publicare: Ocazional, contractele internaționale sunt publicate pentru a asigura transparența și recunoașterea internațională.

4 Rolul perioadei de contestare în asigurarea valabilității juridice a tratatelor internaționale

Importanța perioadei de evitarea

- Claritate juridică: Perioada de evitarea oferă părților o perioadă fixă de timp în care pot contesta contractul. Odată ce această perioadă a expirat, valabilitatea juridică a contractului este stabilită.
- Obligatorie din punct de vedere legal: Expirarea perioadei de evitarea fără obiecții întărește efectul obligatoriu al contractului și reduce probabilitatea disputelor legale viitoare.
- Stabilitate: O perioadă de evitarea expirată contribuie la stabilitatea relațiilor internaționale prin asigurarea recunoașterii finale și aplicării tratatului.

5. influența recunoașterii de către organizații internaționale, cum ar fi NATO, asupra suveranității și drepturilor suverane ale cumpărătorului

Influența recunoașterii

- Legitimitate: Recunoașterea de către organizații internaționale, cum ar fi NATO, conferă cumpărătorului legitimitate internațională și întărește poziția sa ca suveran.
- Recunoaștere legală: Această recunoaștere înseamnă că alte state respectă suveranitatea și responsabilitățile legale ale cumpărătorului.
- Consolidarea suveranității: Recunoașterea recunoaște oficial suveranitatea cumpărătorului asupra teritoriului dobândit, ceea ce îi întărește capacitatea de a acționa internațional și de a încheia tratate.
- Obligații: Recunoașterea implică, de asemenea, obligații, cum ar fi respectarea normelor și standardelor internaționale și cooperarea cu alte state și organizații internaționale.

Rezumat

- Comportament conform tratatului: Acesta este demonstrat prin acțiuni și măsuri care respectă termenii tratatului, chiar și fără semnătură formală sau ratificare.
- Jurisdicție conform dreptului internațional: Acest transfer înseamnă că cumpărătorul își asumă toată jurisdicția și responsabilitățile legale.
- Depozit Notarial: O procedură care asigură autenticitatea și formalitatea contractelor internaționale.
- Perioada de contestare: Asigură valabilitatea juridică a contractelor prin stabilirea unei perioade clare pentru obiecții.
- Recunoaștere de către NATO: Întărește suveranitatea și drepturile suverane ale cumpărătorului prin h legitimitatea și recunoașterea internațională.

Partea
63

Dacă contractul, care se referă la întreaga infrastructură de utilitate ca o unitate indivizibilă și prevede transferul tuturor drepturilor și obligațiilor asociate unui cumpărător, nu mai poate fi contestat deoarece perioada de prescripție a expirat și, în plus, jurisdicția conform dreptului internațional a fost transferată cumpărătorului în contract, foarte neobișnuite și complexe aspecte legale și

apar consecințe politice. În acest scenariu, ne confruntăm cu o situație aproape fără precedent.

Analiză și consecințe

1. conținutul contractului și ratificarea

- Unitatea rețelei de aprovizionare: Contractul stipulează că rețeaua de aprovizionare internă a proprietății militare și toate rețelele publice conectate la aceasta sunt considerate o unitate indivizibilă.
- Transferul drepturilor și obligațiilor: Cumpărătorul își asumă toate drepturile și obligațiile conform dreptului internațional, inclusiv jurisdicția.
- Ratificare și termen de prescripție: Contractul a fost ratificat și termenul de prescripție pentru o contestare a expirat.

2. consecințe legale ale termenului de limitare expirat

- Incontestabilitatea contractului: Deoarece termenul de limitare a expirat, contractul nu mai poate fi contestat legal.
- Transferul jurisdicției: Transferul jurisdicției conform dreptului internațional către cumpărător înseamnă că disputele legate de contract sunt sub controlul cumpărătorului.

3. efecte teritoriale neintenționate

- Extinderea de facto a teritoriului: Transferul tuturor rețelelor de aprovizionare ca o entitate unică ar putea duce la o extindere teritorială de facto, deoarece cumpărătorul ar prelua controlul asupra acestor rețele, inclusiv asupra celor care trec prin rețeaua publică a Germaniei.
- Management și control: Cumpărătorul ar avea control și management asupra acestor rețele, ceea ce ar duce la provocări administrative și practice semnificative.

4. drept internațional și implicații politice - În ciuda incontestabilității sale, aceasta ar provoca o opoziție internațională considerabilă. - Reacții internaționale: Statele și organizațiile internaționale ar putea căuta să ia măsuri diplomatice sau politice pentru a atenua impactul acestui tratat.

5 Provocări practice și implementare

- Instabilitate legală și politică: Un astfel de tratat ar cauza o instabilitate legală și politică considerabilă, atât în Germania, cât și la nivel internațional.
- Probleme de securitate: Controlul infrastructurii critice de către un individ ar putea ridica preocupări semnificative de securitate și ar pune în pericol securitatea națională a Germaniei.

Concluzie

Chiar dacă contractul nu mai poate fi contestat și jurisdicția conform dreptului internațional a fost transferată cumpărătorului, aceasta va conduce la provocări legale, politice și practice extrem de complexe și de amploare.

Extinderea NA Către Statutul Forțelor Drepturile Cumpărătorului prin Instrumentul de Succesiune a Statului

În acest scenariu, o proprietate militară care a fost ocupată de forțele armate olandeze în cadrul NATO, conform Acordului NATO privind statutul forțelor, este vândută. Contractul transferă drepturile Statutului Forțelor NATO, inclusiv dreptul de a stabili granițele, cumpărătorului. Deoarece rețelele de aprovizionare formează o unitate unică și se extind pe întreaga zonă a țărilor NATO, cumpărătorul poate acum să stabilească granițele în întreaga această zonă.

Analiză și consecințe legale

1. conținutul contractului și ratificarea

- Unitatea rețelelor de aprovizionare: Tratatul definește că toate rețelele de aprovizionare (electricitate, gaz, telecomunicații, apă) sunt considerate o unitate indivizibilă.
- Transferul drepturilor și obligațiilor: Cumpărătorul își asumă toate drepturile, obligațiile și autoritatea guvernamentală conform dreptului internațional asupra teritoriilor pe care aceste rețele funcționează.
- Ratificarea de către țările NATO: Toate țările NATO, inclusiv SUA, au fost de acord și au ratificat tratatul.

2 Statutul Forțelor NATO și dreptul de a stabili granițele

- Statutul Forțelor NATO: Regulamentele Statutului Forțelor NATO reglementează desfășurarea și drepturile forțelor NATO în statele membre. Acesta prevede anumite drepturi speciale pentru ocuparea și utilizarea proprietăților militare, inclusiv dreptul de a stabili granițele.
- Extinderea drepturilor: Inițial, aceste drepturi se aplicau exclusiv Germaniei și erau reglementate prin 2+4 Tratat în contextul reunificării RFG și RDG. Acum aceste drepturi sunt transferate cumpărătorului prin tratat și extinse pe întreg teritoriul statelor NATO.

Explicație pas cu pas a consecințelor legale

3. identificarea fibrelor exterioare ale rețelelor de aprovizionare

- Analiză geografică: Se efectuează o analiză geografică cuprinzătoare a rețelelor de aprovizionare din țările NATO pentru a identifica fibrele exterioare.
- Linii externe de aprovizionare: Aceste linii externe de aprovizionare includ cele mai exterioare linii de electricitate, gaz, telecomunicații și apă care traversează țările NATO și sunt interconectate fizic.

4. rută logică și puncte de conexiune

- Puncte de conexiune: Toate nodurile și punctele de conexiune ale rețelelor de utilități sunt mapate pentru a crea o rută logică care conectează fibrele exterioare.
- Conexiune geografică: Conexiunea geografică a acestor puncte formează o rută logică care determină delimitarea granițelor pentru noua guvernare.

5. formarea unei zone contigue

- Zonă totală semnificativă: Ruta logică a fibrelor exterioare formează o zonă contiguă semnificativă definită de locația geografică a rețelelor de aprovizionare.
- Rețele suprapuse: În zonele unde există multiple rețele (de exemplu, gaz și electricitate), controlul se extinde asupra tuturor rețelelor relevante în baza contractului, extinzând zona.

Implicatii practice și legale

6 Guvernare și administrație

- Transfer de guvernare: Cumpărătorul exercită guvernarea asupra tuturor zonelor conectate prin ruta logică a rețelelor de aprovizionare.
- Provocări administrative: Administrația acestor teritorii extinse și complexe prezintă provocări administrative enorme.

7. extinderea drepturilor statutului forțelor NATO

- Dreptul de a determina granițele: Cumpărătorul are dreptul de a determina granițele în zonele afectate, ceea ce a fost inițial o autoritate NATO.
- Drepturi speciale de ocupație: Cumpărătorul primește drepturi speciale, cum ar fi drepturi de compensație nelimitate, opțiuni de confiscare, statut diplomatic, puteri disciplinare și autoritate de comandă.

Concluzie

Prin actul de succesiune a statului, drepturile Statutului Forțelor NATO, care inițial erau limitate la o mică proprietate militară în Germania, au fost extinse la întreaga zonă a statelor NATO și transferate în favoarea cumpărătorului. Aceasta include și dreptul de a determina granițele. Acordul tuturor statelor NATO implicate face ca contractul să fie obligatorie din punct de vedere legal. Extinderea acestor drepturi speciale de ocupație duce la consecințe legale, politice și de securitate de amploare.

Partea
65

Dacă o proprietate militară din Germania, care a fost ocupată de forțele armate olandeze în numele NATO în conformitate cu Statutul Forțelor NATO, și această proprietate cu toate liniile de aprovizionare, care constituie o conexiune fizică între țările NATO și formează o unitate, este

vândut unei persoane fizice și toate țările NATO au fost de acord cu vânzarea, există consecințe legale și politice profunde și complexe.

Analiză și consecințe

1. conținutul tratatului

- Unitatea rețelei de aprovizionare: Tratatul stipulează că toate liniile de aprovizionare (de exemplu, electricitate, telecomunicații, apă) care sunt conectate fizic de la țară NATO la țară NATO sunt considerate o unitate unică.

- Transferul drepturilor și obligațiilor: Cumpărătorul își asumă toate drepturile și obligațiile conform dreptului internațional asociate cu aceste rețele de utilități.

2. transferul suveranității: contractul ar putea teoretic să ducă la un transfer de suveranitate asupra rețelelor de aprovizionare vizate, inclusiv controlul asupra rețelelor publice conectate în țările NATO.

3. efecte teritoriale neintenționate

- Extinderea de facto a teritoriului: Transferul tuturor rețelelor de aprovizionare ca o entitate unică ar putea duce la o extindere teritorială de facto, deoarece cumpărătorul ar prelua controlul asupra acestor rețele, inclusiv asupra celor care trec prin rețeaua publică a țărilor NATO.

- Management și control: Cumpărătorul ar avea control și management asupra acestor rețele, ceea ce ar duce la provocări practice și administrative semnificative.

Concluzie

Chiar dacă tratatul ar fi fost ratificat și toate țările NATO ar fi fost de acord, acest lucru ar duce la provocări legale, politice și practice extrem de complexe și de amploare. Un astfel de tratat ar încălca principiile fundamentale ale dreptului internațional și ar fi extrem de controversat. Integritatea teritorială și suveranitatea țărilor NATO ar fi grav periclitată și ar provoca reacții diplomatice și de securitate semnificative.

Partea
66

Natura obligatorie din punct de vedere legal a Tratatului fără ratificare explicită

În acest caz, o proprietate militară ocupată de forțele armate olandeze ca parte a NATO a fost vândută printr-un act de succesiune. Forțele armate olandeze au acționat în numele NATO și au îndeplinit drepturile și obligațiile lor conform tratatului prin transferarea proprietății bucată cu bucată către cumpărător prin intermediul RFG. Deoarece tratatul nu prevede o obligație explicită de ratificare și transferul a fost efectuat conform tratatului și semnat, tratatul este obligatorie din punct de vedere legal.

Analiză și consecințe legale

1. conținutul contractului și referința la vechea relație de transfer¹²² von²⁵⁵

- Unitatea rețelelor de aprovizionare: Contractul definește că toate rețelele de aprovizionare (electricitate, gaz, telecomunicații, apă) sunt considerate o unitate indivizibilă.
- Referință la vechea relație de transfer: Acordul se referă la relația de transfer existentă în temeiul dreptului internațional între RFG și forțele armate olandeze în numele NATO. Această relație rămâne neafectată.
- Consimțământ automat: Deoarece părțile au dat consimțământul pentru vechiul tratat și acesta rămâne neafectat, se presupune că au dat și consimțământul pentru noul tratat.

2 Statutul Forțelor NATO și dreptul de a stabili granițele

- Statutul Forțelor NATO: Regulamentele Statutului Forțelor NATO reglementează desfășurarea și drepturile forțelor NATO în statele membre. Acesta prevede anumite drepturi speciale pentru ocuparea și utilizarea proprietăților militare, inclusiv dreptul de a stabili granițele.
- Extinderea drepturilor: Aceste drepturi, care inițial se aplicau teritoriului Republicii Federale Germania, sunt acum extinse la întregul teritoriu al statelor NATO în favoarea cumpărătorului.

Explicație pas cu pas a consecințelor legale

3. transfer în conformitate cu contractul

- Transfer în conformitate cu contractul: Forțele armate olandeze, în numele NATO și al Regatului Țărilor de Jos, au transferat proprietatea cumpărătorului prin intermediul RFG, în conformitate cu contractul.
- Îndeplinirea obligațiilor: Transferul a avut loc în conformitate cu condițiile și obligațiile stabilite în contract.

4. forța juridică a contractului

- Nicio obligație de ratificare: Tratatul nu conține o obligație explicită de ratificare din partea statelor NATO individuale. Transferul în conformitate cu tratatul și semnătura părților implicate fac ca tratatul să fie obligatoriu din punct de vedere legal.
- Recunoaștere prin comportament: Deoarece părțile implicate și-au îndeplinit drepturile și obligațiile și au efectuat predarea, tratatul este considerat recunoscut.

5. extinderea drepturilor statutului forțelor NATO

- Dreptul de a determina granițele: Cumpărătorul are dreptul de a stabili granițele în zonele afectate, ceea ce a fost inițial o autoritate NATO.
- Drepturi speciale de ocupație: Cumpărătorul primește drepturi speciale, cum ar fi drepturi de compensație nelimitate, opțiuni de confiscare, statut diplomatic, puteri disciplinare și autoritate de comandă.

Implicații practice și legale

6. putere guvernamentală și administrație

- Transfer de putere guvernamentală: Cumpărătorul exercită puterea guvernamentală asupra tuturor teritoriilor conectate prin ruta logică a rețelelor de aprovizionare. - Provocări administrative: Administrarea acestor teritorii extinse și complexe prezintă provocări administrative enorme.

7. extinderea drepturilor statutului forțelor NATO

- Dreptul de a determina granițele: Cumpărătorul are dreptul de a determina granițele în zonele afectate, ceea ce era inițial o autoritate NATO. - Drepturi speciale de ocupație: Cumpărătorul primește drepturi speciale, cum ar fi drepturi de compensație nelimitate, opțiuni de confiscare, statut diplomatic, puteri disciplinare și autoritate de comandă.

Concluzie

Ca urmare a actului de succesiune a statului, drepturile Statutului Forțelor NATO, care erau inițial limitate la o mică proprietate militară în Germania, au fost extinse la întreaga zonă a statelor NATO și transferate în favoarea cumpărătorului. Deoarece acordul nu prevede o obligație explicită de ratificare și transferul a fost efectuat în conformitate cu acordul, acesta este obligatorie din punct de vedere legal. Extinderea acestor drepturi speciale de ocupație duce la consecințe legale, politice și de securitate de amploare.

Partea
67

Extinderea drepturilor Statutului Forțelor NATO prin intermediul unui instrument de succesiune de stat

În acest scenariu, o proprietate militară ocupată inițial de forțele armate olandeze în temeiul Acordului NATO privind statutul forțelor a fost vândută. Prin actul de succesiune, drepturile Statutului Forțelor NATO, care erau atașate acestei mici zone originale, au fost extinse la întreaga zonă a țărilor NATO. Aceste drepturi, care acum funcționează în favoarea cumpărătorului, includ puteri extinse, cum ar fi compensația nelimitată, confiscarea, statutul diplomatic, autoritatea disciplinară și comanda. Aceste drepturi nu mai sunt direcționate doar împotriva RFG, ci împotriva tuturor statelor NATO.

Analiză și consecințe legale

1. conținutul tratatului și consimțământul

- Unitatea rețelelor de aprovizionare: Tratatul definește că toate rețelele de aprovizionare (electricitate, gaz, telecomunicații, apă) sunt considerate o unitate indivizibilă.

- Transfer de drepturi și obligații: Cumpărătorul își asumă toate drepturile, obligațiile și autoritatea guvernamentală conform dreptului internațional asupra teritoriilor în care aceste rețele funcționează. - Aprobare de țările NATO: Toate țările NATO, inclusiv SUA, au fost de acord cu contractul.

2. transfer și extinderea drepturilor statutului forțelor NATO

- Regulamentele Statutului Forțelor NATO: Regulamentele Statutului Forțelor NATO reglementează desfășurarea și drepturile forțelor NATO în statele membre. Acestea prevăd anumite drepturi speciale pentru ocuparea și utilizarea proprietăților militare.

- Drepturi speciale de ocupație: Inițial, aceste drepturi se aplicau exclusiv Germaniei, dar au fost transferate cumpărătorului prin tratat și extinse la întregul teritoriu al țărilor NATO.

Explicație pas cu pas a consecințelor legale

3. identificarea fibrelor exterioare ale rețelelor de aprovizionare

- Analiză geografică: Se efectuează o analiză geografică cuprinzătoare a rețelelor de aprovizionare din țările NATO pentru a identifica fibrele exterioare.

- Linii externe de aprovizionare: Aceste linii externe de aprovizionare includ cele mai externe linii de electricitate, gaz, telecomunicații și apă care trec prin țările NATO și sunt interconectate fizic.

4. rută logică și puncte de conexiune

- Puncte de conexiune: Toate nodurile și punctele de conexiune ale rețelelor de utilități sunt cartografiate pentru a crea o rută logică care să conecteze fibrele exterioare.

- Conexiune geografică: Conexiunea geografică a acestor puncte formează o rută logică care determină delimitarea granițelor pentru noua guvernare.

5. formarea unei zone contigue

- Zonă totală semnificativă: Ruta logică a fibrelor exterioare formează o zonă contiguă semnificativă definită de locația geografică a rețelelor de aprovizionare.

- Rețele suprapuse: În zonele unde există multiple rețele (de exemplu, gaz și electricitate), controlul se extinde asupra tuturor rețelelor relevante conform contractului, extinzând zona.

Implicații practice și legale

6 Guvernare și administrație

- Transfer de guvernare: Cumpărătorul exercită guvernare asupra tuturor zonelor conectate prin ruta logică a rețelelor de aprovizionare.

- Provocări administrative: Administrația acestor teritorii extinse și complexe prezintă provocări administrative enorme.

7. extinderea drepturilor speciale de ocupație

- Drept nelimitat la compensație: Cumpărătorul are dreptul de a solicita compensație nelimitată. - Opțiune de confiscare: Cumpărătorul poate confisca proprietatea. - Statut diplomatic: Cumpărătorul și reprezentanții săi beneficiază de imunitate diplomatică. - Autoritate disciplinară și de comandă: Cumpărătorul are autoritate disciplinară asupra personalului militar și autoritate de comandă în zonele afectate.

Concluzie

Actul de succesiune a statului a extins drepturile Statutului Forțelor NATO, care erau inițial limitate la o mică proprietate militară în Germania, la întreaga zonă a statelor NATO și le-a transferat cumpărătorului. Acordul tuturor țărilor NATO implicate face ca acest contract să fie obligatoriu din punct de vedere legal. Extinderea drepturilor speciale de ocupație duce la consecințe legale, politice și de securitate de amploare.

Partea
68

Transfer [drepturilor statutului forțelor NATO prin intermediul unui instrument de succesiune de stat](#)

În acest scenariu, o proprietate militară care a fost ocupată de forțele armate olandeze ca parte a NATO, conform Statutului Forțelor NATO, a fost vândută printr-un act de succesiune. Contractul include transferul drepturilor statutului forțelor NATO către cumpărător, prin care aceste drepturi sunt acum extinse la întreaga zonă a țărilor NATO. Ca urmare, drepturile speciale de ocupație care se aplicau inițial împotriva Germaniei se aplică acum tuturor statelor NATO în favoarea noului cumpărător.

Analiză și consecințe legale

1. transfer și extindere a drepturilor statutului forțelor NATO

- Regulamentele Statutului Forțelor NATO: Regulamentele Statutului Forțelor NATO reglementează staționarea și drepturile trupelor NATO în statele membre. Acestea prevăd anumite drepturi speciale pentru ocuparea și utilizarea proprietăților militare.

- Drepturi speciale de ocupație: Inițial, aceste drepturi se aplicau exclusiv (adică împotriva) Germaniei, dar au fost transferate cumpărătorului prin tratat și extinse la întregul teritoriu al țărilor NATO.

Explicație pas cu pas a consecințelor legale

2. identificarea fibrelor exterioare ale rețelelor de aprovizionare

- Analiză geografică: O analiză geografică cuprinzătoare a rețelelor de aprovizionare în țările NATO este realizată pentru a identifica fibrele exterioare.
- Linii externe de aprovizionare: Aceste linii externe de aprovizionare includ cele mai exterioare linii de electricitate, gaz, telecomunicații și apă care traversează țările NATO și sunt interconectate fizic.

3. rută logică și puncte de conexiune

- Puncte de conexiune: Toate nodurile și punctele de conexiune ale rețelelor de utilități sunt cartografiate pentru a crea o rută logică care leagă fibrele exterioare.
- Conexiune geografică: Conexiunea geografică a acestor puncte formează o rută logică care determină delimitarea granițelor pentru noua guvernare.

4. formarea unei zone contigue

- Zonă totală semnificativă: Ruta logică a fibrelor exterioare formează o zonă contiguă semnificativă definită de locația geografică a rețelelor de aprovizionare.
- Rețele suprapuse: În zonele unde există multiple rețele (de exemplu, gaz și electricitate), controlul se extinde asupra tuturor rețelelor relevante conform contractului, extinzând zona.

Implicatii practice și legale

5 Guvernare și administrație

- Transfer de guvernare: Cumpărătorul exercită guvernarea asupra tuturor zonelor conectate prin ruta logică a rețelelor de aprovizionare.
- Provocări administrative: Administrația acestor teritorii extinse și complexe prezintă provocări administrative enorme.

6. Principiile dreptului internațional

- Consimțământul statelor: Deoarece țările NATO au consimțit la tratat, nu există nicio încălcare a integrității teritoriale.
- Extinderea drepturilor de ocupație: Drepturile speciale de ocupație care se aplicau inițial împotriva Germaniei se aplică acum împotriva tuturor statelor NATO în favoarea noului cumpărător.

7 Probleme de securitate și securitate națională

- Infrastructură critică: Controlul infrastructurii critice de către o persoană fizică ar putea prezenta riscuri semnificative pentru securitatea națională a țărilor implicate.
- Stabilitate internațională: Un astfel de scenariu ar conduce probabil la o instabilitate internațională semnificativă și la conflict.

Concluzie

În acest scenariu, nu doar puterea de dispoziție asupra rețelelor de aprovizionare, ci și autoritatea guvernamentală asupra teritoriilor în cauză și drepturile statutului forțelor NATO au fost transferate cumpărătorului prin actul de succesiune a statului. Acordul tuturor țărilor NATO implicate face ca contractul să fie obligatoriu din punct de vedere legal. Extinderea drepturilor speciale de ocupație la toate statele NATO în favoarea noului cumpărător conduce la consecințe legale, politice și de securitate de amploare.

Partea
69

Consimțământul forțele armate olandeze în numele NATO pentru instrumentul de succesiune a statului

În acest scenariu, o proprietate militară ocupată de forțele armate olandeze ca parte a NATO a fost vândută printr-un act de succesiune a statului. Forțele armate olandeze acționau în numele NATO și îndeplineau drepturile și obligațiile lor în temeiul tratatului, acceptând astfel și pentru NATO în ansamblu. Iată o explicație detaliată despre cum forțele armate olandeze au acceptat Instrumentul de Succesiune a Statului în numele NATO.

Analiză și consecințe legale

1. cadru și context juridic

- Statutul Forțelor NATO: Regulamentele Statutului Forțelor NATO reglementează staționarea și drepturile forțelor NATO în statele membre și prevăd anumite drepturi speciale pentru ocuparea și utilizarea proprietăților militare.
- Relație de transfer existentă: A existat o relație de transfer conform dreptului internațional între RFG și forțele armate olandeze în numele NATO pentru utilizarea proprietății militare.

2. conținutul contractului și referința la vechea relație de transfer

- Unitatea rețelelor de aprovizionare: Contractul definește că toate rețelele de aprovizionare (electricitate, gaz, telecomunicații, apă) sunt considerate o unitate indivizibilă.
- Referința la vechea relație de transfer: Acordul face referire la relația de transfer existentă conform dreptului internațional între RFG și forțele armate olandeze în numele NATO. Această relație rămâne neafectată.

3. consimțământul forțelor armate olandeze în numele NATO

- Mandatul NATO: Forțele armate olandeze au acționat în numele NATO, ceea ce înseamnă că au reprezentat interesele și puterile NATO în ansamblu.
- Îndeplinirea termenilor tratatului: Prin predarea proprietății în conformitate cu tratatul și respectarea obligațiilor stabilite în tratat, forțele armate olandeze au consimțit de facto la actul de succesiune a statului în numele NATO.
- Consimțământ automat: Deoarece forțele armate olandeze și-au îndeplinit atribuțiile în cadrul NATO și vechiul tratat rămâne recunoscut și neafectat, țările NATO, inclusiv Olanda, sunt considerate că au consimțit la noul tratat.
- Forțele Aeriene ale Olandei (cunoscută și sub numele de Koninklijke Luchtmacht) fac parte din NATO și au o istorie lungă.

A. Comandamentul Aerian Aliat (AIRCOM): - AIRCOM este o autoritate de comandă NATO pentru comanda și controlul forțelor aeriene. - Sediul AIRCOM este situat la Baza Aeriană Ramstein din Renania-Palatinat, Germania. - Este subordonat Comandamentului Aliat pentru Operațiuni (ACO). - AIRCOM sfătuiește comandanții Comandamentelor Forțelor Comune din Brunssum și Napoli cu privire la operațiunile aeriene și problemele spațiale.

B. Istorie:

- Forțele Aeriene Aliate din Europa Centrală (AAFCE) au fost fondate inițial în 1974.
 - Națiunile participante au fost Belgia, Germania, Canada, Olanda, Regatul Unit și Statele Unite.
 - A doua Forță Aeriană Tactică Aliată (2ATAF) din Mönchengladbach era responsabilă pentru forțele aeriene NATO din nord, în timp ce A patra Forță Aeriană Tactică Aliată (4ATAF) din Ramstein era responsabilă pentru unitățile din partea sudică a Regiunii Centrale.
 - De-a lungul anilor, au avut loc restructurări și redenumiri până când AIRCOM a devenit în cele din urmă responsabil pentru întreaga zonă NATO.
- Implementarea practică a acordului

4. predare conformă cu tratatul

- Proces de predare: Forțele armate olandeze au predat proprietatea militară cumpărătorului în părți prin intermediul RFG, îndeplinind toate condițiile și obligațiile din contract.
- Conformitate cu contractul: Predarea a avut loc în conformitate cu condițiile și obligațiile stabilite în contract, ceea ce asigură că contractul este obligatorie din punct de vedere legal.

5. extinderea drepturilor statutului forțelor NATO

- Dreptul de a determina granițele: Cumpărătorul are dreptul de a stabili granițele în zonele afectate, ceea ce a fost inițial o autoritate NATO.
- Drepturi speciale de ocupație: Cumpărătorul primește drepturi speciale, cum ar fi drepturi de compensație nelimitate, opțiuni de confiscare, statut diplomatic, autoritate disciplinară și autoritate de comandă.

implicații practice și legale

6. puterea guvernamentală și administrația

- Transfer de putere guvernamentală: Cumpărătorul exercită puterea guvernamentală asupra tuturor teritoriilor conectate prin ruta logică a rețelelor de aprovizionare. - Provocări administrative: Gestionarea acestor teritorii extinse și complexe prezintă provocări administrative enorme.

7. extinderea drepturilor statutului forțelor NATO

- Dreptul de a stabili granițele: Cumpărătorul are dreptul de a stabili granițele în zonele afectate, ceea ce a fost inițial o autoritate NATO.
- Drepturi speciale de ocupație: Cumpărătorul primește drepturi speciale, cum ar fi drepturi de compensație nelimitate, opțiuni de confiscare, statut diplomatic, puteri disciplinare și autoritate de comandă.

Concluzie

Prin actul de succesiune, drepturile Statutului Forțelor NATO, care erau inițial limitate la o mică proprietate militară în Germania, au fost extinse la întreaga zonă a țărilor NATO și transferate în favoarea cumpărătorului. Forțele armate olandeze au acționat în numele NATO și de facto au fost de acord cu actul de cesiune prin predarea proprietății în conformitate cu tratatul și îndeplinind obligațiile lor. Deoarece tratatul nu prevede o obligație explicită de ratificare și transferul a fost efectuat în conformitate cu tratatul, acesta este obligatoriu din punct de vedere legal. Extinderea acestor drepturi speciale de ocupație duce la consecințe legale, politice și de securitate de amploare.

Partea
70

Natura obligatorie din punct de vedere legal a instrumentului de succesiune a statului fără semnătură explicită din partea tuturor statelor NATO

În acest scenariu, o proprietate militară care a fost ocupată de forțele armate olandeze ca parte a NATO este vândută printr-un act de succesiune. Forțele armate olandeze au acționat în numele NATO și au îndeplinit drepturile și obligațiile lor conform tratatului. Prin referirea la vechea relație de transfer și stipulând că vechea relație contractuală rămâne neafectată, noul tratat este recunoscut din punct de vedere legal fără ca toate statele NATO individuale să fie obligate să semneze noul tratat.

Analiză și consecințe legale

1. referire la vechea relație de transfer

130 din 255

- Statutul Forțelor NATO: Regulamentele Statutului Forțelor NATO reglementează staționarea și drepturile trupelor NATO în statele membre și prevăd anumite drepturi speciale pentru ocuparea și utilizarea proprietăților militare.
- Relație de transfer existentă: A existat o relație de transfer conform dreptului internațional între RFG și forțele armate olandeze în numele NATO pentru utilizarea proprietății militare.
- Conținut contractual: Noul contract se referă la relația de transfer existentă și asigură că această relație rămâne neatinsă.

2. consimțământ automat prin îndeplinirea vechiului contract

- Conformitate contractuală: Deoarece părțile implicate (Olanda, NATO, RFG) și-au îndeplinit drepturile și obligațiile conform vechiului contract, consimțământul la termenii noului contract este implicit.
- Îndeplinirea condițiilor: Forțele armate olandeze, în numele NATO, au transferat proprietatea militară cumpărătorului prin intermediul RFG, ceea ce îndeplinește termenii vechiului tratat și, prin urmare, implică consimțământul la noul tratat.

Motivul pentru lipsa necesității semnăturii de către toate statele NATO

3. acțiunea forțelor armate olandeze în numele NATO

- mandat NATO: Forțele Armate Olandeze acționează în numele NATO și reprezintă interesele și puterile NATO în ansamblu.
- Îndeplinirea sarcinilor: Prin predarea conform Tratatului și respectarea obligațiilor stabilite în Tratat, Forțele Armate Olandeze au acceptat de facto Instrumentul de Succesiune a Statului în numele NATO.

4. referire la vechea relație contractuală

- Fără prejudiciu adus vechiului tratat: Noul tratat asigură că vechea relație de tratat rămâne neafectată, ceea ce înseamnă că îndeplinirea condițiilor vechiului tratat rezultă automat în recunoașterea noului tratat.
- Forță juridică prin referință: Prin referirea la relația de transfer veche, noul contract este recunoscut imediat ce condițiile contractului vechi au fost îndeplinite.

Implicatii practice și legale

5. forța juridică a noului contract

- Îndeplinirea obligațiilor: Forțele armate olandeze și-au îndeplinit obligațiile în numele NATO, ceea ce asigură că noul tratat este obligatorie din punct de vedere legal.

- Recunoaștere automată: Deoarece nu este necesară o ratificare explicită din partea tuturor țărilor NATO și condițiile vechiului tratat au fost îndeplinite, noul tratat este recunoscut automat.

Extinderea drepturilor statutului forțelor NATO

- Dreptul de a stabili granițele: Cumpărătorul are dreptul de a stabili granițele în zonele respective, ceea ce a fost inițial un drept NATO.

- Drepturi speciale de ocupație: Cumpărătorul primește drepturi speciale, cum ar fi drepturi de compensație nelimitate, opțiuni de confiscare, statut diplomatic, puteri disciplinare și autoritate de comandă.

Concluzie

Actul de succesiune a statului a extins drepturile Statutului Forțelor NATO, care erau inițial limitate la o mică proprietate militară în Germania, la întreaga zonă a statelor NATO în favoarea cumpărătorului. Forțele armate olandeze au acționat în numele NATO, iar noul tratat a fost recunoscut legal prin predare și îndeplinirea obligațiilor conform tratatului. Deoarece nu este necesară o ratificare explicită din partea tuturor statelor NATO și condițiile vechiului tratat au fost îndeplinite, noul tratat este recunoscut automat. Extinderea acestor drepturi speciale de ocupație duce la consecințe legale, politice și de securitate de amploare.

Partea
71

Acțiunea forțelor armate olandeze în numele NATO și consecințele legale pentru toate țările NATO

În acest scenariu, este un act de succesiune de Stat care transferă o proprietate militară ocupată inițial de forțele armate olandeze în numele NATO către un nou cumpărător. Prin referirea la vechia relație de transfer în conformitate cu dreptul internațional și conformitatea cu tratatul forțelor armate olandeze în numele NATO, tratatul devine automat obligatorie din punct de vedere legal pentru toate statele NATO, deoarece NATO reprezintă interesele și puterile tuturor statelor NATO.

Analiză detaliată și consecințe legale

1. referire la vechea relație de transfer

- Statutul Forțelor NATO: Regulamentele Statutului Forțelor NATO reglementează staționarea și drepturile forțelor NATO în statele membre și prevăd anumite drepturi speciale pentru ocuparea și utilizarea proprietăților militare.

- Relația de transfer existentă: A existat o relație de transfer conform dreptului internațional între RFG și forțele armate olandeze în numele NATO pentru utilizarea proprietății militare.

- Conținutul contractului: Noul contract se referă la relația de transfer existentă și asigură că această relație rămâne neafectată.

2. acțiunea forțelor armate olandeze în numele NATO

- Mandatul NATO: Forțele armate olandeze acționează în numele NATO și astfel reprezintă interesele și puterile NATO ca întreg, inclusiv toate țările NATO.
- Îndeplinirea termenilor tratatului: Prin predarea proprietății în conformitate cu Tratatul și respectarea obligațiilor stabilite în Tratat, forțele armate olandeze au acceptat de facto Instrumentul de Succesiune a Statului în numele NATO.

Consimțământ automat al statelor NATO

3. consimțământ automat prin îndeplinirea vechiului tratat

- Conformitate cu tratatul: Deoarece părțile implicate (Olanda, NATO, RFG) și-au îndeplinit drepturile și obligațiile conform vechiului tratat, consimțământul la termenii noului tratat este implicat. - Îndeplinirea condițiilor: Forțele armate olandeze, în numele NATO, au transferat proprietatea militară cumpărătorului prin intermediul RFG, ceea ce îndeplinește termenii vechiului tratat și, prin urmare, implică consimțământul la noul tratat.

Consecințe legale pentru toate statele NATO

4. forța juridică a noului tratat

- Recunoaștere automată: Deoarece nu este necesară o ratificare explicită din partea tuturor statelor NATO și condițiile vechiului tratat au fost îndeplinite, noul tratat este recunoscut automat. - Extinderea drepturilor: Drepturile reglementărilor Statutului Forțelor NATO sunt extinse pe întregul teritoriu al statelor NATO în favoarea cumpărătorului.

Extinderea drepturilor Statutului Forțelor NATO

5. dreptul de a stabili granițele

- Stabilirea granițelor: Cumpărătorul are dreptul de a stabili granițele în zonele vizate, ceea ce a fost inițial un drept NATO.
- Drepturi speciale de ocupație: Cumpărătorul primește drepturi speciale, cum ar fi drepturi de compensație nelimitate, opțiuni de confiscare, statut diplomatic, autoritate disciplinară și autoritate de comandă.

Implicatii practice și legale

6. puterea guvernamentală și administrația

- Transfer de putere guvernamentală: Cumpărătorul exercită puterea guvernamentală asupra tuturor domeniilor conectate prin ruta logică a rețelelor de aprovizionare.
- Provocări administrative: Administrația acestor teritorii extinse și complexe prezintă provocări administrative enorme.

7. extinderea drepturilor statutului forțelor NATO

- Dreptul de a determina granițele: Cumpărătorul are dreptul de a determina granițele în zonele afectate, ceea ce era inițial o autoritate NATO.

- Drepturi speciale de ocupație: Cumpărătorul primește drepturi speciale, cum ar fi drepturi de compensație nelimitate, opțiuni de confiscare, statut diplomatic, puteri disciplinare și autoritate de comandă.

Concluzie

Prin actul de succesiune, drepturile statutului forțelor NATO, care inițial erau limitate la o mică proprietate militară în Germania, au fost extinse la întreaga zonă a țărilor NATO și transferate în favoarea cumpărătorului. Forțele armate olandeze au acționat în numele NATO, iar noul tratat a fost recunoscut automat cu forță juridică prin transfer și îndeplinirea obligațiilor conform tratatului. Deoarece nu este necesară o ratificare explicită din partea tuturor statelor NATO și condițiile vechiului tratat au fost îndeplinite, noul tratat este recunoscut automat. Extinderea acestor drepturi speciale de ocupație duce la consecințe legale, politice și de politică de securitate de amploare.

Partea
72

Această caz implică un proces complex care implică mai multe straturi de drept internațional, precum și dispoziții specifice ale Statutului Forțelor NATO. Iată o explicație detaliată:

1. consimțământul forțelor armate olandeze ca reprezentant NATO

Forțele armate olandeze au ocupat proprietatea în conformitate cu Statutul Forțelor NATO. Deoarece au acționat în numele NATO, ele pot fi considerate reprezentanți ai NATO în ansamblu. Dacă forțele armate olandeze consimt la vânzarea proprietății, acest consimțământ este considerat consimțământul NATO în ansamblu. Acest lucru se datorează faptului că, în acest caz, forțele armate olandeze acționează ca agenți ai NATO, iar deciziile lor pot fi luate în numele tuturor statelor membre NATO.

2. obsolescența consimțământului individual al statelor membre NATO

Datorită consimțământului prin intermediar al forțelor armate olandeze, consimțământul individual al fiecărei țări NATO este obsolet. Aceasta înseamnă că aprobarea NATO de către forțele armate olandeze în numele NATO este suficientă pentru a legitima tratatul. Statele membre NATO, prin urmare, nu trebuie să consimtă individual, deoarece sunt deja implicate prin reprezentarea colectivă a forțelor armate olandeze.

3. consimțământul Republicii Federale Germania și al Regatului Țărilor de Jos

Atât Republica Federală Germania, cât și Regatul Țărilor de Jos au consimțit la Tratat. Acest consimțământ include:

- RFG: Germania a ratificat Tratatul, deși acest lucru nu era necesar pentru a-și arăta consimțământul și sprijinul.
- Regatul Țărilor de Jos: Olanda, ca principală parte interesată în utilizarea proprietății, a fost de acord cu tratatul.

Aceste consimțăminte sunt cruciale, deoarece includ principalii subiecți ai dreptului internațional implicați în asumarea drepturilor și obligațiilor în temeiul Tratatului.

4. relație de transfer existentă în temeiul dreptului internațional

La momentul vânzării, exista o relație de transfer în temeiul dreptului internațional între RFG și Regatul Țărilor de Jos, care reglementa utilizarea proprietății în conformitate cu Statutul Forțelor NATO. Noua contract stipulează că această relație contractuală existentă rămâne neafectată și va fi îndeplinită. Asta înseamnă

- Îndeplinirea relației contractuale vechi: Relația veche de transfer va continua să fie respectată și respectată.
- Noua obligație legală: Noul contract devine obligatorie din punct de vedere legal, deoarece termenii contractului vechi au fost îndepliniți.

5. transferul succesiv al proprietății

Proprietatea militară a fost transferată succesiv pe o perioadă de doi ani. Aceasta înseamnă că transferul a avut loc treptat și în conformitate cu dispozițiile contractuale.

6. extinderea suveranității asupra țărilor NATO

Vânzarea unității de dezvoltare și recunoașterea acestei unități în contract extind suveranitatea cumpărătorului asupra întregii unități de dezvoltare. Aceasta include:

- Suveranitate Directă: la semnarea contractului, suveranitatea este transferată direct cumpărătorului.
- Extindere prin țările NATO: Deoarece unitatea de dezvoltare este interconectată fizic și logic, jurisdicția cumpărătorului se extinde la toate țările NATO al căror teritoriu este acoperit de rețea.

Concluzie

Acest caz arată o interacțiune complexă a tratatelor internaționale și principiilor succesiunii statale. Aprobata de forțele armate olandeze în numele NATO, ratificarea de către

RFG și transferul succesiv al proprietății duc la o extindere cuprinzătoare a suveranității cumpărătorului asupra tuturor statelor NATO.

Partea
73

Cazul descrie o situație în care drepturile statutului forțelor NATO joacă un rol central în extinderea teritorială a suveranității. Iată punctele cheie și implicațiile legale ale acestui scenariu complex:

1 Statutul Forțelor NATO și reglementarea granițelor

Legea NATO privind statutul forțelor conține prevederea că deținătorii drepturilor statutului forțelor NATO pot decide asupra granițelor Republicii Federale Germania (RFG). Această prevedere este semnificativă deoarece conferă forțelor NATO drepturi și puteri speciale în țara gazdă, inclusiv capacitatea de a decide asupra granițelor teritoriale și drepturilor de utilizare.

2. referire la 2+4 Tratat

Tratatul 2+4 , care a reglementat reunificarea Germaniei, menționează în mod explicit Statutul Forțelor NATO. Forțele armate aliate, care sunt deținătorii drepturilor statutului forțelor NATO, au fost de acord cu acest tratat. Aceasta înseamnă că toate modificările teritoriale din Germania trebuie să aibă loc în cadrul Tratatului 2+4 și al Acordului privind statutul forțelor NATO.

3. actul de succesiune a statului și schimbarea granițelor

Instrumentul de succesiune a statului, care schimbă granițele RFG, nu ar fi posibil fără includerea drepturilor statutului forțelor NATO și a deținătorilor acestora. Acest lucru se datorează faptului că drepturile statutului forțelor NATO determină condiții esențiale teritoriale și de cadru legal.

4. consimțământul drepturilor statutului forțelor NATO

În acest caz, deținătorii Drepturilor Statutului Forțelor NATO au consimțit la contractul care vinde proprietatea și transferă Drepturile Statutului Forțelor NATO cumpărătorului. Acest lucru include:

- Vânzarea proprietății: proprietatea și drepturile asociate sunt vândute unei persoane fizice. - Extinderea jurisdicției: Vânzarea rețelelor (de exemplu, electricitate, gaz, telecomunicații) extinde jurisdicția cumpărătorului asupra zonelor fizic și logic conectate. - Extinderea drepturilor statutului forțelor NATO: Drepturile statutului forțelor NATO care erau legate de teritoriul proprietății vândute sunt, de asemenea, transferate și se aplică acum împotriva țărilor NATO în întregime în favoarea cumpărătorului.

5. expansiune teritorială prin rețele

136 din 255

Prin extinderea rețelelor, suveranitatea cumpărătorului este extinsă dincolo de proprietatea originală către alte teritorii NATO. Acest lucru se face prin conexiuni fizice ale rețelelor, cum ar fi rețelele de energie și rețelele de telecomunicații, care se extind peste diferite țări NATO, inclusiv conexiuni transatlantice.

6 Implicații legale și implementare

Implicațiile legale sunt de amploare:

- Suveranitate națională: transferul de suveranitate și drepturile statutului forțelor NATO către o persoană fizică reprezintă o schimbare semnificativă în suveranitatea națională. - Conformitate cu tratatul: Tratatul care guvernează transferul a fost acceptat și implementat în conformitate de către toți subiecții dreptului internațional implicați. - Unitatea dezvoltării: unitatea dezvoltării și extinderea suveranității sunt posibile datorită coerenței logice a rețelelor și a conexiunii fizice.

Rezumat

În acest caz, consimțământul deținătorilor drepturilor statutului forțelor NATO pentru contract duce la extinderea suveranității cumpărătorului asupra tuturor teritoriilor NATO prin intermediul rețelelor. Transferul drepturilor statutului forțelor NATO joacă un rol central aici, deoarece permite cumpărătorului să preia controlul asupra extinderii teritoriale a rețelelor și, astfel, să exercite o suveranitate cuprinzătoare asupra țărilor NATO.

Partea
74

Consimțământul forțelor armate olandeze în cadrul NATO și extinderea suveranității

1. situația inițială: utilizarea proprietății de către forțele armate olandeze ca parte a NATO

- Utilizarea proprietății: Forțele armate olandeze au folosit proprietatea în cadrul NATO, inclusiv ansamblul rezidențial și escadrila de zbor de la Baza Aeriană Ramstein vecină, care include sediul NATO de la Ramstein.
- Reprezentarea țărilor NATO: Ca parte a forțelor NATO care utilizează proprietatea, Forțele Armate Olandeze au acționat în numele tuturor statelor membre NATO.

2. părțile contractante și consimțământul

- RFG ca vânzător: Republica Federală Germania (RFG) este numită ca vânzător al proprietății. - Regatul Țărilor de Jos: Olanda și forțele sale armate ca forțe NATO sunt, de asemenea, părți contractante.

- Consimțământul țărilor NATO: Datorită rolului forțelor armate olandeze și utilizării proprietății în cadrul NATO, acestea au consimțit la tratat ca reprezentanți pentru toate statele NATO.

3. forță juridică și consimțământ din partea NATO

- Consimțământ prin intermediar: Forțele armate olandeze, care au folosit proprietatea în numele NATO, au consimțit la Tratat în numele NATO. Aceasta înseamnă că consimțământul forțelor armate olandeze este considerat consimțământul NATO în ansamblu.

- Baza legală: Utilizarea proprietății de către forțele NATO se bazează pe Acordul NATO privind statutul forțelor, care reglementează drepturile și obligațiile forțelor NATO în statele membre. Consimțământul forțelor armate olandeze ca forțe NATO implică, prin urmare, consimțământ în cadrul Acordului NATO privind statutul forțelor.

4. transfer și extindere a suveranității

- Vacanță și predare a cheilor: Forțele armate olandeze au predat proprietatea cumpărătorului în termen de doi ani de la semnarea contractului, conform contractului. Predarea cheilor marchează transferul formal de control asupra proprietății.

- Transferul rețelelor: Odată cu semnarea contractului, toate rețelele (apă, electricitate, gaz, telecomunicații etc.) au fost transferate imediat în jurisdicția cumpărătorului.

5. efectul domino prin vânzarea rețelelor

- Unitatea dezvoltării: Contractul definește că toate rețelele de dezvoltare formează o unitate. Aceasta extinde suveranitatea cumpărătorului asupra tuturor rețelelor conectate.

- Extinderea teritorială prin conexiunile rețelelor: Orice conexiune fizică sau logică a rețelelor duce la extinderea suveranității cumpărătorului asupra zonelor conectate:

- Rețeaua electrică: se conectează la rețeaua europeană interconectată și se extinde către toate țările NATO conectate.

- Rețeaua de lățime de bandă și internet: Se conectează la cabluri transatlantice și se extinde către țările NATO din America de Nord.

- Telecomunicațiile și alte rețele: Se conectează la infrastructuri naționale și internaționale, extinzând jurisdicția cumpărătorului la alte țări NATO.

Sumar

Acordul a fost recunoscut în numele tuturor statelor membre NATO prin consimțământul forțelor armate olandeze, care au folosit proprietatea ca parte a NATO. Acest lucru duce la recunoașterea legală și politică a tratatului de către NATO în ansamblu. Efectul domino apare în sensul că rețelele, considerate ca o unitate unică, extind suveranitatea cumpărătorului asupra întregului teritoriu NATO prin conexiuni fizice și logice. Astfel, vânzarea rețelelor a afectat toate țările NATO.

Transferul puterii guvernamentale prin vânzarea rețelelor de aprovizionare

În acest scenariu, nu numai că puterea de dispoziție asupra rețelelor de aprovizionare din țările în cauză este vândută, dar și puterea de guvernare în zonele în care aceste rețele funcționează. Acest transfer acoperă întreaga zonă care este conectată în mod semnificativ prin rețele. În plus, vânzarea se extinde și la alte rețele situate în aceeași zonă, declanșând un efect domino.

Detalii despre contract

1. conținutul contractului și ratificarea

- Unitatea rețelelor de aprovizionare: Contractul definește că toate rețelele de aprovizionare (electricitate, gaz, telecomunicații, apă) sunt considerate ca o unitate indivizibilă.

- Transferul drepturilor și obligațiilor: Cumpărătorul preia toate drepturile, obligațiile și autoritatea guvernamentală conform dreptului internațional asupra teritoriilor în care aceste rețele funcționează.

- Ratificarea de către țările NATO: Toate țările NATO, inclusiv SUA, au fost de acord cu tratatul și l-au ratificat.

2. stabilirea unui nou subiect conform dreptului internațional

- Nou subiect: Tratatul stabilește un nou subiect conform dreptului internațional care exercită autoritatea guvernamentală asupra teritoriilor în cauză.

- Efect domino: Vânzarea trece de la o rețea la alta dacă acestea se află în același teritoriu, chiar și fără o conexiune fizică.

Efect domino și impact teritorial

3. punct de plecare și primul transfer - Germania: Vânzarea începe cu transferul unei proprietăți militare și a rețelelor sale de aprovizionare în Germania. - Integrare și management: Cumpărătorul preia controlul și managementul acestor rețele, inclusiv guvernarea teritoriilor în cauză.

4. extinderea la alte rețele și teritorii

- Săritura la alte rețele: Dacă există o rețea de gaz în zona afectată și există, de asemenea, o rețea electrică acolo, vânzarea sare la rețeaua electrică.

- Zonă contiguă: Granițele externe ale rețelelor formează o zonă contiguă semnificativă care se află acum sub jurisdicția noului subiect conform dreptului internațional.

5. transferul către alte țări NATO

- Conexiune fizică și extindere: Deoarece rețelele de aprovizionare ale Germaniei sunt conectate fizic cu cele ale altor țări NATO, controlul noului subiect se extinde și la aceste țări.

- SUA și cabluri submarine: Rețelele de telecomunicații și internet sunt conectate la SUA prin cabluri submarine. Controlul acestor cabluri submarine duce la preluarea rețelei interne a SUA de către noul subiect conform dreptului internațional.

Drept internațional și implicații practice

6 Consecințe legale ale stabilirii unui nou subiect de drept internațional - Puterea guvernamentală: Nou subiect exercită puterea guvernamentală asupra teritoriilor contigue definite de rețelele de aprovizionare.

- Monarhie absolută: Nou subiect este descris ca o monarhie absolutistă de facto în care cumpărătorul acționează ca suveran cu puterea exclusivă de reprezentare. O formă de guvernare trebuie aleasă în termen de 5 ani.

Concluzie

Acest scenariu descrie transferul puterii de dispoziție asupra rețelelor de aprovizionare și puterea guvernului în zonele afectate către o persoană fizică prin intermediul unui tratat internațional. Monarhia absolutistă de facto rezultată ar prelua controlul asupra zonelor contigue și a tuturor rețelelor fizic sau geografic conectate, declanșând un efect domino.

Partea
76

În acest caz, există mai multe implicații conform dreptului internațional care decurg din vânzarea proprietății militare și din drepturile și obligațiile asociate. Iată principalele aspecte legale și consecințele acestora:

1. vânzare și transfer de drepturi

- Acordul NATO privind statutul forțelor: Acordul NATO privind statutul forțelor (SOFA) reglementează drepturile și obligațiile forțelor NATO staționate în statele membre. Acestea includ imunitate diplomatică, autoritate de comandă și autoritate disciplinară.

- Transfer de drepturi: Odată cu vânzarea proprietății militare, drepturile și obligațiile rezultate din Acordul NATO privind statutul forțelor au fost de asemenea transferate cumpărătorului. Aceasta include imunitățile diplomatice și toate celelalte drepturi la care sunt îndreptățite trupele NATO.

2. extinderea suveranității

- Extindere teritorială: Acordul că întreaga dezvoltare formează o unitate implică faptul că drepturile și obligațiile au fost extinse la întreaga rețea de proprietăți NATO. Aceasta înseamnă că cumpărătorul extinde teoretic jurisdicția și drepturile aferente la toate proprietățile NATO conectate fizic la rețeaua vândută.

3 Jurisdicție și locație

- Jurisdicție: Jurisdicția convenită contractual într-un oraș din teritoriul vândut oferă, de asemenea, cumpărătorului jurisdicție asupra acelui teritoriu. Aceasta înseamnă că cumpărătorul are autoritatea juridică de a soluționa dispute și probleme legale în acel teritoriu.

4. implicații ale dreptului internațional

- Suveranitate și jurisdicție: Transferul jurisdicției și drepturilor către cumpărător constituie o recunoaștere a suveranității acestuia asupra teritoriului-lui în cauză conform dreptului internațional. Aceasta implică faptul că statele NATO existente renunță la drepturile și obligațiile lor suverane în aceste teritorii.

- Ocupație ilegală: Dacă vechile state NATO nu părăsesc teritoriile și continuă să-și exercite suveranitatea, acționează în încălcare a dreptului internațional. Acest lucru ar putea fi considerat o ocupație ilegală sau chiar un act de agresiune.

5. Daune aduse cumpărătorului din cauza ocupației ilegale

- Pierderi economice: Cumpărătorul nu poate genera venituri din utilizarea și gestionarea proprietății militare și a rețelelor asociate. Aceasta include, de asemenea, veniturile din drepturile asociate cu Statutul Forțelor NATO.

- Pierderea imunității diplomatice și a altor drepturi: Ocuparea ilegală ar putea submina efectiv drepturile cumpărătorului, inclusiv imunitatea diplomatică și controlul operațional.

- Costuri administrative și legale: Cumpărătorul ar putea fi nevoit să cheltuiască resurse semnificative pentru a-și impune drepturile și jurisdicția prin măsuri legale și diplomatice.

- Daune aduse infrastructurii și imobieliilor: Continuarea ocupării ar putea duce la daune aduse infrastructurii și imobieliilor, necesitând reparații și întreținere costisitoare.

6 Răspundere conform dreptului penal internațional

- Crima de agresiune: Ocuparea ilegală și exercitarea continuă a puterii suverane ar putea fi clasificate ca o crimă de agresiune, care este pedepsibilă conform Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale.

- Răspunderea celor responsabili: Liderii politici și militari ai țărilor NATO responsabili pentru ocupare ar putea fi trași la răspundere în fața Curții Penale Internaționale.

Rezumat

Vânzarea proprietății militare și a drepturilor asociate în baza Acordului NATO privind statutul forțelor transferă suveranitatea și drepturile suverane cumpărătorului. Ocuparea ilegală de către vechile state NATO încalcă această suveranitate și poate fi considerată o crimă de agresiune. Cumpărătorul suferă pierderi economice și daune aduse infrastructurii și drepturilor, ceea ce necesită măsuri legale și diplomatice.

Partea

77

În scenariul în care un loc a fost convenit ca jurisdicție pentru interpretarea actului de succesiune a statului și acel loc se află pe teritoriul NATO care a fost vândut în întregime cumpărătorului, apare o situație clară de drept internațional în ceea ce privește jurisdicția. Iată principalele puncte legale și concluzia rezultantă:

141 din 255

1 Succesiune de Stat și jurisdicție

Succesiunea de stat: În succesiunea de stat, drepturile și obligațiile sunt transferate de la un subiect de drept internațional la altul. Aceasta include, de asemenea, suveranitatea și jurisdicția asupra anumitor teritorii.

- Jurisdicție: Acordul unui loc ca loc de jurisdicție înseamnă că jurisdicția legală pentru interpretarea și aplicarea instrumentului de succesiune a statului se află în acel loc.

2. vânzare și transfer de suveranitate

- Vânzare către cumpărător: Întregul teritoriu NATO, inclusiv locul convenit ca loc de jurisdicție, a fost vândut cumpărătorului. Aceasta include, de asemenea, transferul de suveranitate asupra acestui loc.

- Transfer de suveranitate: Transferul de suveranitate a fost finalizat prin semnarea contractului. Aceasta înseamnă că, de la acest moment, cumpărătorul are jurisdicție legală asupra teritoriu, inclusiv asupra locului de jurisdicție.

3. jurisdicție conform dreptului internațional

- Jurisdicție exclusivă: Deoarece jurisdicția asupra locului jurisdicției a fost transferată legal cumpărătorului, acesta deține acum jurisdicție exclusivă asupra acestui loc conform dreptului internațional. Aceasta include jurisdicția de a interpreta și aplica instrumentul succesiunii.

4 Implicații legale

- Jurisdicție unică: Cumpărătorul este acum singurul subiect de drept internațional care are autoritatea juridică de a judeca chestiuni legate de actul de succesiune a statului. Aceasta înseamnă că toate disputele și interpretările legate de act trebuie să fie judecate în instanțele cumpărătorului. - Obligatorie din punct de vedere legal: Deciziile jurisdicției sunt obligatorii din punct de vedere legal și trebuie respectate și implementate de părțile implicate.

5 Implicații practice

- Aplicarea drepturilor: Cumpărătorul are dreptul exclusiv de a-și aplica cererile conform dreptului internațional și dispozițiilor actului de succesiune a statului. Aceasta include, de asemenea, posibilitatea de a solicita compensație sau de a lua măsuri pentru a asigura respectarea contractului.

- Evitarea conflictelor de lege: Deoarece jurisdicția este clar și exclusiv atribuită cumpărătorului, nu ar trebui să existe conflicte legale în ceea ce privește jurisdicția. Acest lucru contribuie la certitudinea juridică și stabilitate.

Concluzie

Prin vânzarea și transferul legal al jurisdicției asupra locației instanței, cumpărătorul are jurisdicție exclusivă asupra acestei locații conform dreptului internațional. Aceasta înseamnă că cumpărătorul are autoritate juridică exclusivă pentru a judeca interpretarea și aplicarea actului de succesiune a statului. Orice acțiune sau decizie în legătură cu actul trebuie să fie audiată și decisă în instanțele cumpărătorului.

Considerații legale privind expansiunea teritorială prin succesiunea de stat și aplicarea Principiului Foi Curate

Acest scenariu este o succesiune de Stat în care o proprietate militară este extinsă ca zonă centrală prin extinderea rețelelor de aprovizionare la întregul teritoriu NATO. Această extindere nu este o succesiune universală, ci o extindere teritorială specifică în care datoria națională nu este asumată conform principiului tabula rasa.

1 Principiile extinderii teritoriale și succesiunea de stat

Definiții și principii

- Expansiune teritorială: Extinderea unui teritoriu suveran prin includerea de zone suplimentare datorită conexiunilor infrastructurale, cum ar fi rețelele de aprovizionare.
- Succesiunea de Stat: Procesul juridic prin care un stat transferă suveranitatea asupra unui teritoriu către un alt stat sau entitate juridică.

Baza legală

- Principiul Foi Curate: Cunoscut și sub denumirea de principiul tabula rasa, acesta înseamnă că noul suveran nu preia nicio datorie suverană a suveranului anterior. Acest principiu este adesea aplicat atunci când se fundează noi state sau în cazul expansiunilor teritoriale semnificative.
- Succesiune Juridică: Include asumarea drepturilor și obligațiilor predecesorului de către succesori, dar fără asumarea datoriilor în conformitate cu principiul foi curate.

2. mecanismul de expansiune a teritoriului

Unitatea rețelelor de aprovizionare

- Dezvoltare unificată: Contractul definește întreaga dezvoltare, inclusiv toate rețelele de aprovizionare (electricitate, gaz, telecomunicații, apă), ca o unitate indivizibilă. - Extindere automată: jurisdicția se extinde asupra tuturor zonelor deservite de aceste rețele.

Determinarea limitelor

- Fibre exterioare: Fibrele exterioare ale rețelelor de aprovizionare sunt identificate pentru a forma o zonă totală logică.
- Zonă totală logică: Această zonă formează teritoriu extins al noului suveran, bazat pe amploarea rețelelor de aprovizionare.

3 Consecințe legale și implicații practice ale extinderii teritoriale

Nicio asumare a datoriei suverane

- Principiul Foii Curate: Conform principiului foii curate, noul suveran nu preia nicio datorie suverană a predecesorului. Acest lucru este deosebit de relevant atunci când se înființează noi state sau au loc expansiuni teritoriale semnificative.
- Justificare legală: Acest principiu este aplicat pentru a permite noului suveran să facă un început nou, fără constrângeri, și pentru a promova stabilitatea economică.

Tipuri de active preluate

- Companii de stat și active de stat: Toate companiile și afacerile deținute de stat sunt transferate în proprietatea noului suveran.
 - Exemple: companii de furnizare a energiei, companii de telecomunicații, companii feroviare, apă.
- Clădiri de stat: Toate clădirile și facilitățile de stat sunt de asemenea transferate.
 - Exemple: Clădiri guvernamentale, clădiri administrative, școli publice, spitale, facilități militare.
- Infrastructură: Toate proiectele de infrastructură finanțate și operate de stat. - Exemple: Drumuri, poduri, tuneluri, porturi, aeroporturi. - Teren și imobile: Toate terenurile și imobilele deținute de stat. - Exemple: Rezervații naturale, parcuri publice, clădiri rezidențiale de stat. - Resurse și drepturi: Toate resursele naturale și drepturile de a utiliza aceste resurse. - Exemple: Concesii miniere, drepturi de utilizare a apei, drepturi de pescuit. - Active financiare: Conturi de stat, obligațiuni, investiții. - Patrimoniu cultural: Clădiri istorice, monumente, muzee și colecțiile acestora. - Documente și date: Documente oficiale ale guvernului, baze de date și înregistrări. - Echipamente și facilități militare: Toate activele militare deținute de stat. - Tratamente și acorduri: Tratatul de stat existente și acordurile cu alte state și organizații internaționale.

4. precedente și justificare legală

Precedente istorice

- Stabilirea de noi state (de exemplu, dezintegrarea Iugoslaviei, anii 1990): Statele succesoare ale Iugoslaviei nu au preluat datoriile fostului stat, ceea ce corespunde principiului Foii Curate.
- Independența fostelor colonii (de exemplu, statele africane în anii 1960): Multe foste colonii nu au preluat datoriile puterilor coloniale pentru a-și asigura stabilitatea economică.

Justificare legală

- Recunoaștere conform dreptului internațional: Prin referirea la tratatele internaționale existente și recunoașterea automată a noului tratat, succesiunea juridică este legitimată legal. - Principiul Foii Curate: Permite noului suveran să facă un început nou, fără sarcini, și promovează stabilitatea economică prin neasumarea niciunei datorii naționale.

Concluzie

Sucesiunea de Stat în acest scenariu duce la o expansiune teritorială în care suveranitatea este extinsă la întregul teritoriu NATO prin includerea rețelelor de aprovizionare. Această expansiune are loc în conformitate cu principiul foi curate, prin care noul suveran nu preia nicio datorie de stat. Tipurile de active afectate includ întreprinderi de stat, clădiri de stat, infrastructură, teren și imobile, resurse, active financiare, patrimoniu cultural, documente și date, și echipament și facilități militare. Precedentele istorice și justificarea legală susțin această succesiune juridică și recunoașterea automată a noului tratat.

Partea 79

Transferul puterii guvernamentale prin vânzarea rețelelor de aprovizionare

În acest scenariu, nu doar că puterea de dispoziție asupra rețelelor de aprovizionare din țările afectate este vândută, ci și puterea de guvernare în zonele în care aceste rețele funcționează. Acest transfer acoperă întreaga zonă care este conectată semnificativ prin rețele. În plus, vânzarea se extinde și la alte rețele situate în aceeași zonă, declanșând un efect de domino.

Detalii despre contract

1. conținutul contractului și ratificarea

- Unitatea rețelelor de aprovizionare: Contractul definește că toate rețelele de aprovizionare (electricitate, gaz, telecomunicații, apă) sunt considerate ca o unitate indivizibilă.
- Transferul drepturilor și obligațiilor: Cumpărătorul își asumă toate drepturile, obligațiile și autoritatea guvernamentală conform dreptului internațional asupra teritoriilor în care aceste rețele funcționează.
- Ratificarea de către țările NATO: Toate țările NATO, inclusiv SUA, au convenit și au ratificat tratatul.

2. stabilirea unui nou subiect conform dreptului internațional

- Nou subiect: Tratatul stabilește un nou subiect conform dreptului internațional care exercită autoritate guvernamentală asupra teritoriilor în cauză.
- Efect domino: Vânzarea sare de la o rețea la alta dacă acestea se află în același teritoriu, chiar și fără o conexiune fizică.

Efect domino și impact teritorial

3. punct de plecare și primul transfer - Germania: Vânzarea începe cu transferul unei proprietăți militare și a rețelelor sale de aprovizionare în Germania. - Integrare și management: Cumpărătorul preia controlul și managementul acestor rețele, inclusiv guvernarea teritoriilor în cauză.

4. extensie la alte rețele și teritorii

- Săriți la alte rețele: Dacă există o rețea de gaz în zona afectată și există și o rețea electrică acolo, vânzarea se transferă la rețeaua electrică.
- Zonă contiguă: Granițele externe ale rețelelor formează o zonă contiguă semnificativă care se află acum sub jurisdicția noului subiect conform dreptului internațional.

5. transfer la alte țări NATO

- Conexiune fizică și extindere: Deoarece rețelele de aprovizionare ale Germaniei sunt conectate fizic la cele ale altor țări NATO, controlul noului subiect se extinde și la aceste țări.
- SUA și cabluri submarine: Rețelele de telecomunicații și internet sunt conectate la SUA prin cabluri submarine. Controlul asupra acestor cabluri submarine duce la preluarea rețelei interne a SUA de către noul subiect conform dreptului internațional.

Drept internațional și implicații practice

6 Consecințe legale ale stabilirii unui nou subiect de drept internațional

- Putere guvernamentală: Nou subiect exercită puterea guvernamentală asupra teritoriilor contigue definite de rețelele de aprovizionare.
- Monarhie absolută: Nou subiect este descris ca o monarhie absolutistă de facto în care cumpărătorul acționează ca suveran cu puterea de reprezentare exclusivă. O formă de guvernare trebuie aleasă în termen de 5 ani.

Concluzie

Acest scenariu descrie transferul puterii de dispoziție asupra rețelelor de aprovizionare și puterea guvernului în zonele afectate către o persoană fizică prin intermediul unui tratat internațional. Monarhia absolutistă de facto rezultată ar prelua controlul asupra zonelor contigue și a tuturor rețelelor conectate fizic sau geografic, declanșând un efect de domino.

Partea
80

Pentru a explica efectul domino și expansiunea logică a teritoriului creată prin vânzarea proprietății militare NATO și a rețelelor asociate, vom analiza cazul în detaliu în mai mulți pași:

1 Vânzare și suveranitate

Punctul de plecare este vânzarea unei proprietăți militare NATO în Germania care a fost utilizată de forțele armate olandeze în numele NATO. Conform contractului, cumpărătorul dobândește nu doar proprietatea fizică, ci și toate drepturile și obligațiile asociate.

2. rețele și conexiune fizică

146 din 255

Contractul stipulează că întreaga dezvoltare (de exemplu, electricitate, gaz, rețea de telecomunicații) este considerată ca o unitate unică. Aceasta înseamnă că orice conexiune fizică între aceste rețele este înțeleasă ca o extensie legală a jurisdicției cumpărătorului. De exemplu:

- Rețea electrică: Dacă rețeaua electrică a proprietății vândute este conectată la rețeaua electrică națională a Germaniei, jurisdicția cumpărătorului se extinde asupra întregii rețele electrice conectate.
- Rețea de telecomunicații: În mod similar, jurisdicția se extinde asupra întregii rețele de telecomunicații și lățime de bandă, inclusiv cablurile submarine transatlantice care leagă țările NATO europene de SUA și Canada.

3. rețele suprapuse

Chiar dacă nu există o conexiune fizică directă, rețelele suprapuse situate în același teritoriu sunt considerate parte a unității de dezvoltare achiziționate. De exemplu:

- Rețea de gaz: dacă rețeaua de gaz pe distanțe lungi se suprapune în zona proprietății, aceasta este de asemenea inclusă în jurisdicția cumpărătorului.
- Rețea de internet și telecomunicații: Aceasta include, de asemenea, toate conexiunile de telecomunicații și internet care se suprapun.

4. extinderea suveranității prin efect domino

Efectul domino apare atunci când suveranitatea se extinde de la o țară NATO la alta prin conexiunea fizică a rețelelor. Aceasta înseamnă

- De la țară NATO la țară NATO: de îndată ce rețeaua unei țări NATO este conectată la cea a alteia, suveranitatea cumpărătorului este, de asemenea, transferată la rețeaua celeilalte țări NATO.
- Conexiuni transatlantice: Prin cabluri submarine transatlantice, jurisdicția se extinde la țările NATO din America de Nord, cum ar fi SUA și Canada.

5 Apele internaționale și cablurile submarine

Conform Convenției Națiunilor Unite privind Dreptul Mării (UNCLOS), statele au drepturi asupra cablurilor submarine, inclusiv în apele internaționale. Deoarece actul de succesiune a statului transferă toate drepturile, obligațiile și componentele unității de dezvoltare către cumpărător, aceasta include și drepturile asupra cablurilor submarine în apele internaționale. Uniformitatea dezvoltării este garantată de contract.

6. extindere teritorială în conformitate cu Acordul NATO privind statutul forțelor

Regulamentele Statutului Forțelor NATO reglementează statutul legal al trupelor NATO în statele membre. Dacă proprietatea militară și unitatea de dezvoltare sunt transferate cumpărătorului:

- Germania: jurisdicția cumpărătorului se extinde mai întâi asupra întregii rețele germane, deoarece proprietatea este legată de dezvoltarea publică din Germania. -
- Țările NATO: Această extensie continuă apoi de la țară NATO la țară NATO.

7 Conexiune logică și insulă

Capetele firelor rețelei sunt conectate logic într-un mod care formează insule contigue. Aceasta argumentează că toate țările NATO și-au vândut complet teritoriile. Deoarece forțele olandeze au ocupat proprietatea în numele NATO, achiziția include, de asemenea, drepturile asociate.

Sumar

Cazul duce la o extindere cuprinzătoare și complexă a suveranității cumpărătorului prin conexiuni fizice și logice ale rețelelor. Aceste conexiuni creează un efect domino care extinde controlul teritorial al cumpărătorului asupra numeroaselor țări NATO și a apelor internaționale.

Partea
81

În acest scenariu, în care un tratat internațional include transferul unei proprietăți militare și toate rețelele de aprovizionare asociate ca o unitate indivizibilă, acest lucru duce la un efect domino care ar putea avea implicații de amploare pentru toate statele membre NATO și infrastructura lor de aprovizionare. Iată o explicație detaliată a acestui efect domino:

Analiza efectului domino

1. punct de plecare: vânzarea proprietății militare

- Proprietate și rețea de aprovizionare internă: Proprietatea militară din Germania, care a fost ocupată de forțele armate olandeze în numele NATO, este vândută unei persoane fizice, inclusiv rețeaua de aprovizionare internă.
- Unitate contractuală: Contractul stipulează că toate liniile de aprovizionare (electricitate, telecomunicații, apă) care sunt conectate fizic și care pornesc din proprietate în rețeaua publică germană și mai departe către alte țări NATO sunt considerate o unitate indivizibilă.

2. conexiunea și integrarea rețelelor de aprovizionare

- Rețeaua de interconectare: Aceste rețele de aprovizionare sunt conectate la rețelele altor state membre NATO prin intermediul rețelei publice germane. De exemplu, liniile de electricitate și telecomunicații pot fi direcționate prin stații de frontieră și noduri.
- Integrarea și gestionarea: Cumpărătorul preia controlul și gestionarea acestor rețele în conformitate cu contractul.

3. efect domino în Europa

- Germania: Prin preluarea rețelei de aprovizionare din Germania și unitatea rețelor definită contractual, întreaga rețea publică germană este inclusă în controlul cumpărătorului.
- Alte țări NATO din Europa: Deoarece rețelele de aprovizionare ale Germaniei sunt conectate fizic la rețelele altor state membre NATO europene, controlul cumpărătorului se extinde și asupra acestor țări. De exemplu, rețelele de electricitate sunt adesea integrate peste granițele naționale, la fel ca telecomunicațiile și rețelele de internet.

4. implicarea SUA prin cabluri submarine

- Cabluri submarine și ape internaționale: Rețelele de telecomunicații și internet sunt conectate la SUA prin cabluri submarine. Aceste cabluri trec prin ape internaționale și conectează Europa cu America de Nord.
- Transfer de control: Conform acordului, cumpărătorul preia controlul asupra întregului set de rețele, inclusiv asupra cablurilor submarine.

5. efect domino în SUA

- Conexiune la rețeaua din SUA: Cablurile submarine sunt conectate fizic la rețelele interne din SUA. Acest lucru include nodurile internet, rețelele de telecomunicații și, posibil, rețelele electrice care aprovizionează centrele de date.
- Controlul asupra rețelei interne: Deoarece contractul prevede unitatea rețelor, controlul cumpărătorului ar include teoretic rețelele interne din SUA, având în vedere că acestea sunt conectate fizic la cablurile submarine transatlantice.

Concluzie

Tratatul, care include transferul rețelor de aprovizionare ca o unitate indivizibilă, ar conduce la un efect domino care ar avea implicații de amploare și profunde asupra infrastructurii și suveranității tuturor țărilor NATO afectate, inclusiv SUA.

Partea
82

Explicație legală a efectului domino în actul de succesiune a statului pentru rețelele de aprovizionare

În acest scenariu, un act de succesiune a statului este utilizat pentru a transfera o proprietate militară și rețelele de aprovizionare asociate (electricitate, gaz, telecomunicații, apă) ca o unitate indivizibilă către un nou cumpărător. Aceste rețele se întind pe teritoriul mai multor țări NATO și includ de asemenea cabluri submarine între UE, SUA și Canada. Efectul domino descrie modul în care controlul acestor rețele de aprovizionare sări de la o rețea la alta și de la o țară NATO la alta. Iată o explicație legală detaliată a acestui efect domino.

1. unitatea rețelor de aprovizionare și cadrul legal

Definiție și recunoaștere

149 din 255

- Unitatea rețelelor de aprovizionare: Instrumentul de Succesiune a Statului definește toate rețelele de aprovizionare (electricitate, gaz, telecomunicații, apă) ca o unitate indivizibilă.
- Forță juridică prin referință: Actul se referă la o relație de transfer existentă și rămâne neafectat, prin urmare noul acord este recunoscut automat dacă condițiile contractului vechi sunt îndeplinite.

Baza legală

- Statutul Forțelor NATO: Acesta reglementează staționarea și drepturile trupelor NATO în statele membre, inclusiv utilizarea proprietăților militare și infrastructura asociată.
- Convenția ONU asupra Dreptului Mării (UNCLOS): reglementează așezarea și întreținerea cablurilor submarine în apele internaționale.

2. efect domino în cadrul și între rețelele de aprovizionare

În cadrul rețelelor suprapuse

- Rețele suprapuse: În multe regiuni, diferite rețele de aprovizionare (de exemplu, conducte de electricitate și gaz) se suprapun. Dacă actul definește aceste rețele ca fiind o unitate unică, controlul este transferat automat tuturor rețelelor situate în aceeași zonă geografică.
- Baza legală: Deoarece rețelele sunt considerate o unitate indivizibilă, controlul nu este întrerupt chiar dacă conexiunile fizice lipsesc. Acest lucru se bazează pe presupunerea că infrastructura este gestionată ca un sistem coerent.

Între rețele similare

- Conexiune fizică: Atunci când rețelele de utilități sunt conectate fizic (de exemplu, linii de energie între două țări NATO), controlul sare automat de la o rețea la alta conform actului.
- Baza legală: Acest transfer se bazează pe infrastructura existentă și pe acordurile internaționale care reglementează conexiunea și cooperarea între țările NATO.

3. transfer transfrontalier de control

De la o țară NATO la alta

- Efectul domino pentru conexiuni fizice: Atunci când rețelele de utilități sunt conectate fizic de la o țară NATO la alta, controlul se transferă automat la rețelele țării următoare. - Exemplu: O rețea electrică care se întinde din Germania în Franța transferă controlul rețelei germane către cumpărător, iar prin conexiunea fizică și rețeaua franceză.

În apele internaționale

- Cablu submarine: Cablu submarine care conectează țările NATO din UE cu SUA și Canada sunt, de asemenea, afectate, deoarece sunt considerate parte a unității indivizibile.
- Baza legală: UNCLOS permite instalarea și întreținerea cablurilor submarine în apele internaționale. Drepturile și obligațiile în virtutea Instrumentului de Succesiune a Statului se extind, prin urmare, și asupra acestor cabluri, deoarece sunt considerate o parte integrantă a rețelelor de aprovizionare.

4 Consecințe legale și implementare practică

Administrație unificată

- Provocări administrative: Gestionarea acestor rețele de aprovizionare extinse și complexe prezintă provocări administrative enorme, în special în coordonarea între diferite tipuri de rețele și peste granițele statelor.
- Transfer de suveranitate: Prin recunoașterea actului de succesiune a statului, transferul de suveranitate asupra rețelelor de aprovizionare rămâne valabil chiar și în apele internaționale.

Probleme de securitate

- Infrastructură critică: Controlul infrastructurii critice de către o persoană fizică sau o nouă entitate conform dreptului internațional ar putea prezenta riscuri semnificative pentru securitate pentru statele implicate.
- Stabilitate internațională: Un astfel de scenariu ar conduce probabil la instabilitate internațională semnificativă și la un potențial conflict.

Concluzie

Actul de succesiune a statului, care definește rețelele de aprovizionare ca o unitate indivizibilă, declanșează un efect domino în care controlul asupra acestor rețele trece de la rețele suprapuse la rețele diferite și de la un stat NATO la altul. Acest transfer de control se bazează pe acorduri în temeiul dreptului internațional și pe baza legală că rețelele sunt considerate un sistem coerent. Drepturile și obligațiile actului se extind, de asemenea, la apele internaționale, ceea ce înseamnă că controlul legal rămâne neîntrerupt.

Partea
83

Efectul domino în extinderea suveranității prin vânzarea proprietății militare

În acest scenariu, vânzarea unei proprietăți militare NATO și a liniilor sale de aprovizionare conduce la o extindere a suveranității cumpărătorului asupra întregului teritoriu NATO. Iată o explicație detaliată despre cum apare acest efect domino:

1. punct de plecare: dezvoltarea internă a proprietății militare

Proprietatea militară formează istoric o insulă cu propria rețea de dezvoltare internă, care este definită de diverse linii de aprovizionare:

- Rețea de apă și canalizare -
- rețea de drumuri - rețea de
- telecomunicații - rețea de
- bandă largă și internet - rețea
- de telecomunicații - rețea de
- transmisie a gazului

- Rețea electrică

2. conexiune la rețeaua publică prin contract

Contractul prevede ca aceste rețele de dezvoltare să fie conectate la rețeaua publică, declanșând un efect domino:

- Reglementare obligatorie din punct de vedere legal: contractul stipulează că unitatea de dezvoltare este vândută ca un întreg, inclusiv toate drepturile, obligațiile și componentele.
- Conexiune la rețele publice: rețeaua internă a proprietății este conectată la rețele publice externe, extinzând suveranitatea cumpărătorului asupra zonelor de rețea conectate.

3. extinderea suveranității prin conexiuni de rețea

Rețeaua de apă:

- Alimentare internă: Proprietatea are un sistem intern de alimentare cu apă. - Conexiune externă: Prin conectarea la rețeaua publică de apă, suveranitatea se extinde la întreaga rețea de apă conectată. - Extindere teritorială: aceasta acoperă inițial întreaga Germanie și apoi se răspândește către alte țări NATO conectate prin infrastructuri de apă comune.

Rețeaua de drumuri:

- Drumuri interne: Proprietatea are o rețea internă de drumuri. - Conexiune externă: Conexiunea la rețeaua publică de drumuri, extinzând jurisdicția la întreaga rețea de drumuri conectată. - Extindere teritorială: Aceasta se referă la toate legăturile rutiere care conectează Germania cu alte țări NATO.

Rețeaua de telecomunicații:

- Comunicație internă: Proprietatea are propria rețea de telecomunicații. - Conexiune externă: Conexiunea la rețeaua publică de telecomunicații, extinzând suveranitatea la întreaga rețea conectată. - Extindere teritorială: Aceasta include toate țările NATO conectate prin infrastructuri de telecomunicații.

Rețea de bandă largă și internet: - Rețea internă: proprietatea are propria rețea de bandă largă și internet. - Conexiune externă: Conexiune la rețeaua publică de bandă largă și internet, inclusiv cabluri submarine transatlantice. - Extindere teritorială: Jurisdicția se extinde la toate țările NATO conectate din Europa și America de Nord (SUA, Canada).

Rețea de telecomunicații: - Rețea internă de telecomunicații: proprietatea are propria rețea de telecomunicații.

- Conexiune externă: Conexiunea la rețeaua publică de telecomunicații, extinzând jurisdicția la întreaga rețea conectată.
- Extindere teritorială: Aceasta include toate țările NATO conectate prin rețeaua de telecomunicații.

Rețea de gaz pe distanțe lungi:

- Rețea internă de gaz: proprietatea are propria rețea de gaz pe distanțe lungi.
- Conexiune externă: Conexiune la rețeaua publică de gaz pe distanțe lungi, extinzând jurisdicția la întreaga rețea conectată.
- Extindere teritorială: Aceasta se referă la toate țările NATO conectate prin infrastructuri de gaz.

Rețea electrică:

- Rețea internă de electricitate: proprietatea are propria rețea electrică.
- Conexiune externă: Conexiune la rețeaua europeană interconectată de electricitate.
- Extindere teritorială: Jurisdicția se extinde la toate țările NATO conectate prin rețeaua europeană de electricitate.

4. expansiunea totală a teritoriului NATO

Efectul domino înseamnă că suveranitatea cumpărătorului este extinsă sistematic prin conectarea rețelelor interne de dezvoltare cu rețelele publice:

- Germania: Inițial, suveranitatea acoperă întreaga Germanie, deoarece toate rețelele din Germania sunt conectate.
- Țările NATO: Din Germania, suveranitatea se extinde către alte țări NATO conectate prin diverse rețele (apă, drumuri, telecomunicații, lățime de bandă, internet, rețea de telecomunicații, gaz și electricitate).
- Conexiuni transatlantice: În special, prin conexiuni de lățime de bandă și internet, inclusiv cabluri submarine transatlantice, jurisdicția se extinde și asupra țărilor NATO din America de Nord (SUA, Canada).

5. rezultatul final

Prin efectul domino și conexiunea logică a rețelelor, suveranitatea asupra întregului teritoriu NATO este vândută cumpărătorului. Acest lucru se realizează prin extinderea succesivă a jurisdicției de-a lungul rețelelor interconectate, care sunt definite în contract ca o unitate de dezvoltare unică.

- Includerea liniei inel de 20 kV și a orașului în vânzare

Contractul pentru vânzarea proprietății militare NATO și a rețelelor asociate acoperă diverse aspecte legale și practice. Aici explicăm cum linia inel de 20 kV și orașul au fost incluse în achiziție, în ciuda dispozițiilor specifice din contract.

1. bază contractuală și concept uniform

Unitatea dezvoltării

- Dispoziție contractuală: Contractul stipulează că întreaga dezvoltare este vândută ca o unitate. Aceasta include toate rețelele și infrastructurile care fac parte din dezvoltarea zonei.
- Vânzare unitară: Aceasta înseamnă că toate rețelele și infrastructurile care contribuie la dezvoltare sunt considerate și transferate ca o unitate coerentă.

2. reglementări specifice privind linia inel de 20 kV

Transfer înainte de contract

- Proprietatea orașului: Linia inel de 20 kV a fost transferată orașului înainte de încheierea contractului.
- Excepție contractuală: Contractul stipulează că linia inel de 20 kV nu va fi vândută.

Clauza de separabilitate

- Definiție și aplicare: Clauza de separabilitate asigură că contractul rămâne valabil din punct de vedere legal chiar dacă părți din acesta sunt invalide sau inaplicabile.
- Dezvoltare unificată: Deoarece întreaga dezvoltare este considerată o unitate, aceasta include și linia inel de 20 kV, chiar dacă a fost temporar deținută de oraș.

3. extinderea și includerea orașului

Conectarea rețelelor

- Extindere prin alte rețele: Orașul și rețelele sale au fost incluse în achiziție prin extinderea și integrarea altor rețele.
- Suveranitate: Contractul transferă suveranitatea asupra tuturor rețelelor conectate și asupra teritoriilor conectate la acestea către cumpărător.

4. proprietate și drepturi suverane

Proprietatea orașului

- Transferul proprietății: Deși orașul deținea formal linia inel de 20 kV, aceasta a fost inclusă în achiziție prin dispoziția contractuală privind unitatea dezvoltării și clauza de separabilitate.
- Drepturi și obligații: Cumpărătorul își asumă toate drepturile și obligațiile asociate cu linia inel de 20 kV și celelalte rețele.

Drepturi suverane asupra orașului

- Clauza contractului: Clauza conform căreia întreaga dezvoltare formează o unitate include de asemenea drepturile suverane asupra orașului, deoarece acest lucru este inclus în achiziție prin integrarea rețelelor.

- Reglementare conformă din punct de vedere legal: Chiar dacă reglementarea specifică referitoare la linia înel de 20 kV ar fi contestată din punct de vedere legal, clauza de separabilitate se aplică și asigură găsirea unei reglementări conforme din punct de vedere legal care să îndeplinească scopul contractului.

Rezumat

Contractul pentru vânzarea proprietății militare NATO și a rețelelor asociate acoperă toată infrastructura și rețelele ca o unitate unică. Deși linia înel de 20 kV a fost transferată inițial orașului și contractul stipulează că nu va fi vândută, aceasta este totuși inclusă în achiziție prin clauza de separabilitate și conceptul de unitate. Orașul și rețelele sale sunt incluse în achiziție prin extinderea și integrarea altor rețele, iar drepturile suverane asupra întregii zone sunt transferate cumpărătorului.

Partea
85

Transfer de suveranitate și rolul întreprinderii comerciale

În cazul în care un tratat internațional implică transferul unei proprietăți militare NATO și a rețelelor sale, este important să se clarifice modul în care companiile comerciale private și rețelele acestora sunt afectate, mai ales dacă au drepturi de utilizare prin contracte separate. Iată o explicație detaliată:

contract de licență și rețea de cablu broadband

Referință la contractul de licență - Contract de licență: Acordul se referă la un contract de licență existent care permite unei întreprinderi comerciale să opereze rețeaua de cablu broadband. - Drepturi de utilizare: Întreprinderea comercială are dreptul de a opera rețeaua de cablu broadband pe baza contractului de licență.

2. includerea rețelei de cablu broadband în succesiunea de Stat

Transfer de suveranitate - Clauza de contract: Contractul internațional stipulează că toate rețelele de dezvoltare, inclusiv rețelele private, sunt considerate și transferate ca o unitate unică. - Rețea de cablu broadband: Rețeaua de cablu broadband face parte din această unitate de dezvoltare și, prin urmare, este afectată de succesiunea de Stat.

3. excluderea întreprinderii comerciale din tratatul internațional

Fără capacitate juridică conform dreptului internațional

155 din 255

Lume Vândută - Welt verkauft

- Întreprindere comercială: Întreprinderea comercială nu poate avea drepturi în virtutea dreptului internațional, deoarece nu are subiectivitate în cadrul dreptului internațional.
- Părțile contractante: Numai statele și organizațiile internaționale pot încheia tratate internaționale ca subiecți ai dreptului internațional.

Exclusivitatea tratatului internațional

- Părțile contractante: Tratatul internațional rămân limitate la statele și organizațiile internaționale implicate.
- Excluderea întreprinderii comerciale: Întreprinderea comercială este exclusă în mod expres din tratatul internațional.

4. forța juridică a tratatului printr-o clauză de separabilitate

Clauza de separabilitate

- Definiție: O clauză de separabilitate asigură că contractul rămâne obligatoriu din punct de vedere legal chiar dacă părți din acesta sunt invalide sau neexecutabile.
- Aplicare: Chiar dacă contractul de licență al întreprinderii comerciale este exclus din contractul internațional, restul contractului rămâne valid.

Forță juridică și executabilitate

- Continuitatea tratatului: Tratatul internațional rămâne în vigoare și obligatoriu pentru subiecții dreptului internațional implicați.
- Continuitatea drepturilor și obligațiilor: Drepturile, obligațiile și puterile suverane transferate rămân în vigoare, indiferent de reglementarea specifică a rețelei de cablu broadband.

Rezumat

Indiferent de faptul că contractul se referă la un contract de licență care permite unei întreprinderi comerciale să opereze rețeaua de cablu broadband, această rețea rămâne afectată de succesiunea de stat. Întreprinderea comercială este exclusă din contract conform dreptului internațional, deoarece nu poate deține niciun drept în temeiul dreptului internațional. Contractul rămâne obligatoriu din punct de vedere legal datorită unei clauze de separabilitate, care asigură că transferul de suveranitate și drepturile și obligațiile asociate rămân în vigoare.

Partea
86

Implicații legale ale extinderii suveranității prin intermediul unui act de succesiune a statului

În acest scenariu, actul de succesiune a statului duce la extinderea suveranității cumpărătorului asupra întregului teritoriu al țărilor NATO prin vânzare și includerea rețelelor de aprovizionare, care sunt considerate o unitate indivizibilă. Aceasta implică faptul că țările NATO nu mai au propriul teritoriu, deoarece toate drepturile, obligațiile și componentele rețelelor de aprovizionare au fost transferate cumpărătorului.

1. principiile succesiunii statale și extinderii teritoriale

Definiții și principii

- Extindere teritorială: Extinderea unui teritoriu suveran prin includerea de teritorii suplimentare datorită conexiunilor infrastructurale, cum ar fi rețelele de aprovizionare.
- Succesiune de Stat: Procesul legal prin care un stat transferă suveranitatea asupra unui teritoriu către un alt stat sau entitate legală.
- Unitate indivizibilă: Rețelele de utilități (electricitate, gaz, telecomunicații, apă) sunt considerate o unitate indivizibilă, care extinde automat suveranitatea asupra tuturor zonelor deservite de aceste rețele.

Baza legală

- Acorduri contractuale: Actul de succesiune a statului reglementează condițiile și domeniul transferului, inclusiv toate drepturile, obligațiile și componentele rețelelor de aprovizionare.
- Recunoaștere în temeiul dreptului internațional: Comunitatea internațională și statele afectate trebuie să recunoască succesiunea de stat și succesiunile juridice asociate pentru a continua tratatele și acordurile internaționale.

2. mecanismul de extindere a suveranității

Unitatea rețelelor de aprovizionare

- Dezvoltare unificată: Tratatul definește întreaga dezvoltare, inclusiv toate rețelele de aprovizionare, ca o unitate indivizibilă.
- Extindere automată: Suveranitatea se extinde asupra tuturor ariilor acoperite de aceste rețele, ceea ce înseamnă că statele NATO efectiv nu mai au propriul teritoriu.

3 Consecințe legale și implicații practice

Pierderea teritoriului suveran

- Transfer de suveranitate: Prin includerea rețelelor de aprovizionare în actul de succesiune a statului, suveranitatea asupra tuturor statelor NATO este transferată cumpărătorului.
- Legitimare juridică: Baza legală a acestui transfer se bazează pe recunoașterea Actului de Succesiune de Stat și pe definiția rețelelor de aprovizionare ca unitate indivizibilă.

Tipuri de active afectate

- Întreprinderi de stat și active: Toate companiile și întreprinderile deținute de statele NATO sunt transferate în proprietatea noului suveran.
 - Exemple: companii de furnizare a energiei, companii de telecomunicații, companii feroviare, apă.
- Clădiri de stat: Toate clădirile și facilitățile de stat sunt, de asemenea, transferate.
 - Exemple: clădiri guvernamentale, clădiri administrative, școli publice, spitale, facilități militare.
- Infrastructură: Toate proiectele de infrastructură finanțate și operate de stat.
 - Exemple: Drumuri, poduri, tuneluri, porturi, aeroporturi.
- Teren și imobile: Toate terenurile și imobilele deținute de țările NATO.

- Exemple: rezervații naturale, parcuri publice, clădiri rezidențiale de stat. -
Resurse și drepturi: Toate resursele naturale și drepturile de a utiliza aceste
resurse. - Exemple: concesi miniere, drepturi de utilizare a apei, drepturi de
pescuit. - Active financiare: conturi de stat, obligațiuni, investiții. - Patrimoniu
cultural: clădiri istorice, monumente, muzee și colecțiile lor. - Documente și
date: documente oficiale ale guvernului, baze de date și înregistrări. -
Echipament și active militare: Toate activele militare deținute de țările NATO. -
Tratamente și acorduri: Tratamentele de stat existente și acordurile cu alte
state și organizații internaționale.

4. precedente și justificare legală

Precedente istorice

- Tratatul de la Saint-Germain (1919): Partajarea Austro-Ungariei a dus la crearea de
noi state și la transferul de teritorii și infrastructură pentru a asigura o administrație
logică și practică.
- Destrămarea Uniunii Sovietice (1991): Destrămarea Uniunii Sovietice a dus la
crearea de noi state care au preluat suveranitatea și activele.

Justificare legală

- Recunoaștere conform dreptului internațional: Succesiunea juridică este legitimată legal prin referire la o
tratatele internaționale existente și recunoașterea automată a noului tratat. - Unitate
indivizibilă: Definiția rețelelor de aprovizionare ca o unitate indivizibilă asigură că
controlul asupra acestor rețele nu este întrerupt, chiar dacă se extind geografic.

5 Provocări practice și probleme de securitate

Administrație unificată

- Provocări administrative: Gestionarea acestor rețele de aprovizionare extinse și
complexe prezintă provocări administrative enorme, în special în coordonarea între
diferite tipuri de rețele și peste granițele naționale.
- Continuitatea suveranității: Transferul de suveranitate rămâne constant, deoarece
rețelele sunt considerate o unitate indivizibilă.

Probleme de securitate

- Infrastructură critică: Controlul infrastructurii critice de către o persoană fizică sau un nou subiect
conform dreptului internațional ar putea prezenta riscuri semnificative pentru securitate pentru
statele implicate. - Stabilitate internațională: Un astfel de scenariu ar conduce, cel mai probabil, la
instabilitate internațională semnificativă și la un potențial conflict.

Concluzie

Actul de succesiune a statului, care definește întreaga dezvoltare ca o unitate indivizibilă, extinde
suveranitatea asupra tuturor statelor NATO către cumpărător. Ca urmare, statele NATO efectiv nu mai

au propriul teritoriu, iar toate drepturile, obligațiile și componentele rețelelor de aprovizionare au fost transferate cumpărătorului. Tipurile de active afectate includ întreprinderi de stat, clădiri de stat, infrastructură, teren și imobile, resurse, active financiare, patrimoniu cultural, documente și date, precum și echipament militar și facilități. Precedentele istorice și justificarea legală susțin această succesiune și recunoașterea automată a noului contract.

Partea
87

Explicație legală a extinderii teritoriului prin rețele de aprovizionare

În acest scenariu, o mică proprietate militară care a fost ocupată inițial ca parte a NATO este vândută prin intermediul unui act de succesiune a statului. Actul transferă suveranitatea către cumpărător și o extinde la toate rețelele de aprovizionare (electricitate, gaz, telecomunicații, apă) care emană din proprietate. Aceste rețele sunt considerate o unitate indivizibilă, ceea ce extinde jurisdicția la zonele rețelelor care se extind din proprietate. Provocarea legală este de a stabili o graniță externă care să conecteze fibrele exterioare ale rețelelor într-o zonă logică generală.

1. conținutul contractului și definiția rețelelor de aprovizionare

Unitatea rețelelor de aprovizionare

- Unitatea dezvoltării: Actul de succesiune a statului definește toate rețelele de aprovizionare ca o unitate indivizibilă, ceea ce înseamnă că suveranitatea asupra acestor rețele rămâne nedivizată și se extinde automat la toate zonele prin care trec rețelele.
- Forță juridică prin referință: Actul se referă la o relație de transfer existentă și rămâne neafectat, prin urmare, noul acord este recunoscut automat dacă condițiile vechiului contract sunt îndeplinite.

2. mecanismul de determinare a limitelor și extinderea suveranității

Baza legală

- Unitate indivizibilă: Prin definirea rețelelor ca o unitate indivizibilă în actul de succesiune a statului, suveranitatea se extinde nu doar la zona originală a proprietății militare, ci și la toate zonele conectate prin aceste rețele.
- Extindere automată: De îndată ce o rețea se extinde din proprietate, suveranitatea se extinde automat la toate zonele conectate prin rețele.

Determinarea limitelor

- Fibre exterioare: Fibrele exterioare ale rețelelor de aprovizionare sunt identificate și se formează o zonă totală logică care include aceste fibre.
- Zonă totală logică: Conexiunea fibrelor exterioare formează o zonă contiguă sau "insulă", care este considerată legal ca teritoriu extins al cumpărătorului.

3. precedente și justificare legală

159 din 255

Precedente istorice

- Tratatul de la Trianon (1920): După Primul Război Mondial, teritoriul Ungariei a fost drastic redus. Tratatul a stabilit noi granițe, care au afectat de asemenea infrastructura. Demarcația a fost parțial bazată pe caracteristici geografice naturale și infrastructura existentă.
- Tratatul de la Saint-Germain (1919): Acest tratat a reglementat divizarea Austria-Ungariei și a dus la crearea de noi state. Aici, de asemenea, granițele au fost trasate pe baza infrastructurii existente pentru a asigura o administrație logică și practică.

Justificare legală

- Recunoaștere conform dreptului internațional: Prin referirea la relația de transfer existentă și recunoașterea automată a noului tratat, extinderea suveranității este legal legitimată. - Unitate indivizibilă: Definiția legală a rețelelor de aprovizionare ca unitate indivizibilă asigură că controlul asupra acestor rețele nu este întrerupt, chiar dacă se extind geografic. - Definirea logică a graniței: Fibrele exterioare ale rețelelor de aprovizionare sunt considerate granițe care formează o zonă contiguă recunoscută ca noul teritoriu al cumpărătorului.

4 Implicații practice și provocări

Administrație unificată

- Provocări administrative: Gestionarea acestor rețele de aprovizionare extinse și complexe prezintă provocări administrative enorme, în special în coordonarea între diferite tipuri de rețele și peste granițele statale.
- Continuitatea suveranității: Transferul de suveranitate rămâne constant, deoarece rețelele sunt considerate o unitate indivizibilă.

Concluzie

Actul de succesiune a statului, care definește rețelele de aprovizionare ca o unitate indivizibilă, extinde suveranitatea de la proprietatea militară originală mică la întreaga zonă deservită de aceste rețele. Fibrele exterioare ale rețelelor sunt unite pentru a forma un întreg logic, care este considerat teritoriu extins al cumpărătorului. Precedentele istorice și raționamentul juridic susțin această extindere și recunoașterea automată a noului tratat.

Partea
88

Explicație juridică a efectului domino în cazul rețelelor suprapuse prin acte de succesiune a statului

În acest scenariu, un act de succesiune a statului este folosit pentru a transfera o proprietate militară și rețelele de aprovizionare asociate (electricitate, gaz, telecomunicații, apă) ca o unitate indivizibilă către un nou cumpărător. Efectul domino descrie cum jurisdicția sare de la o rețea la alta.

fără a fi necesară o conexiune fizică, deoarece întreaga dezvoltare este considerată o unitate unică.

1 Conținut contractual și definiția rețelelor de aprovizionare

Unitatea rețelelor de aprovizionare

- Dezvoltare unificată: Actul de succesiune a statului definește toate rețelele de aprovizionare (electricitate, gaz, telecomunicații, apă) ca o unitate indivizibilă.
- Forță juridică prin referință: Actul se referă la o relație de transfer existentă și rămâne neafectat, astfel încât noul acord este recunoscut automat dacă condițiile vechiului contract sunt îndeplinite.

2 Baza legală a efectului domino în cazul rețelelor suprapuse

Rețele suprapuse

- Definiție : Rețelele suprapuse sunt acelea în care diferite tipuri de linii de aprovizionare (de exemplu, g. liniile de electricitate și gaz) funcționează în aceeași zonă geografică fără a fi necesară o conexiune fizică între ele.
- Baza legală: Definiția ca unitate indivizibilă în actul de succesiune a statului înseamnă că suveranitatea transferată unei rețele este extinsă automat la toate celelalte rețele din aceeași zonă.

3. mecanismul efectului domino

Explicație juridică a efectului

- Extindere automată a suveranității: Dacă o rețea funcționează într-o zonă a unei rețele vândute, suveranitatea este transferată automat către rețeaua suprapuse. O conexiune fizică efectivă între rețele nu este necesară.
- Unitate juridică: Rețelele sunt considerate legal ca o unitate, ceea ce înseamnă că drepturile și obligațiile suverane ale cumpărătorului sunt extinse la toate rețelele din același teritoriu.

Aplicare exemplară

- Studiu de caz: Într-o zonă unde o rețea de transmisie a gazului este vândută și unde există de asemenea o rețea electrică, suveranitatea asupra rețelei electrice este transferată automat către cumpărător, chiar dacă nu există o conexiune fizică între cele două rețele.
- Extinderea drepturilor suverane: Acest transfer se bazează pe definiția din actul de succesiune a statului care stipulează că toate rețelele de aprovizionare sunt considerate o unitate indivizibilă.

4 Consecințe legale și implicații practice

Administrație unificată

- Provocări administrative: Gestionarea acestor rețele de aprovizionare extinse și complexe ridică provocări administrative enorme, în special în coordonarea între diferitele tipuri de rețele.

- Continuitatea suveranității: Transferul de suveranitate rămâne constant, deoarece rețelele sunt considerate o unitate indivizibilă.

Probleme de securitate

- Infrastructură critică: Controlul infrastructurii critice de către o persoană fizică sau un nou subiect în temeiul dreptului internațional ar putea prezenta riscuri semnificative pentru securitate pentru statele implicate. - Stabilitate internațională: Un astfel de scenariu ar duce probabil la instabilitate internațională semnificativă și la un potențial conflict.

Concluzie

Efectul domino al rețelelor suprapuse apare atunci când jurisdicția sare de la o rețea la alta în aceeași zonă geografică fără a necesita o conexiune fizică. Acest lucru se bazează pe definiția legală din actul de succesiune a statului, care consideră toate rețelele de aprovizionare ca o unitate indivizibilă. Drepturile și obligațiile cumpărătorului se extind astfel automat la toate rețelele suprapuse, ceea ce duce la consecințe legale, politice și de securitate de amploare.

Partea
89

Includerea rețelelor de companii private și posibila naționalizare

În cazul în care toate rețelele de dezvoltare ale unui site militar NATO sunt vândute ca o unitate, acest lucru afectează și rețelele companiilor private. Iată aspectele legale și posibilitatea naționalizării acestor rețele:

1. includerea rețelelor de companii private

Reglementare contractuală

- Domeniul vânzării: Contractul stipulează că toate rețelele de dezvoltare, inclusiv cele ale companiilor private, formează o unitate și sunt vândute cu toate drepturile, obligațiile și componentele. - Suveranitate: Suveranitatea asupra zonei în care aceste rețele funcționează este transferată cumpărătorului, indiferent dacă rețelele sunt deținute privat.

Companii private și rețelele lor - Proprietate privată: Rețelele deținute de companii private sunt de asemenea acoperite de reglementarea contractuală
regulament. - Drepturi de utilizare: Cumpărătorul dobândește suveranitate și, astfel, dreptul de a reglementa și controla utilizarea acestor rețele.

2. nicio obligație de a proteja proprietatea privată

Principiul suveranității statului

- Suveranitate: Un stat suveran are control legal și administrativ asupra teritoriului său și infrastructurilor din interiorul acestuia, indiferent de proprietatea privată.
- Drept de reglementare: Statul poate reglementa utilizarea și gestionarea infrastructurilor private în cadrul drepturilor sale suverane.

Baza legală

- Dreptul contractelor: Contractul transferă suveranitatea și drepturile, obligațiile și puterile asociate cumpărătorului, inclusiv gestionarea rețelelor private.
- Practică internațională: În tratatele internaționale și reglementările statului, este comun ca suveranitatea asupra infrastructurii să fie exercitată independent de proprietate.

3. posibilitatea naționalizării

Naționalizarea ca opțiune teoretică - Definiție: Naționalizarea înseamnă preluarea proprietății private de către stat pentru a o plasa sub controlul statului.

- Baza legală: Un stat suveran poate lua măsuri legale pentru a naționaliza proprietatea privată dacă acest lucru este în interesul public.

Implementare practică

- Legislație: Cumpărătorul, în calitate de nou suveran, ar putea adopta legi care permit naționalizarea rețelelor private.
- Compensatie: Multe sisteme legale prevăd compensații adecvate pentru proprietarii afectați în cazul naționalizării.

Semnificația opțiunii

- Opțiune teoretică: Chiar dacă nu este planificată, posibilitatea naționalizării există, ceea ce arată că puterea suverană a cumpărătorului este cuprinzătoare și nu este limitată de drepturile de proprietate privată.
- Control și management: Posibilitatea naționalizării subliniază controlul și managementul complet al cumpărătorului asupra infrastructurii din zona vândută.

Rezumat

Contractul pentru vânzarea proprietății militare NATO și a rețelelor sale de dezvoltare include de asemenea rețelele companiilor private. Suveranitatea asupra acestor rețele este transferată cumpărătorului, indiferent de proprietatea privată. Teoretic, este posibilă naționalizarea acestor rețele, deși acest lucru nu este planificat. Această opțiune arată că cumpărătorul, ca nou suveran, are drepturi complete de control și gestionare asupra întregii infrastructuri din zona vândută.

În contextul contractului discutat și al prevederii că toate rețelele de dezvoltare formează o unitate și sunt vândute cu toate drepturile, obligațiile și componentele, apar următoarele considerații legale:

1. unitatea rețelelor de dezvoltare

Definiție și semnificație

- Reglementare contractuală: Contractul definește că toate rețelele de dezvoltare (inclusiv apă, electricitate, gaz, telecomunicații etc.) formează o unitate unică.
- Vânzare cu toate drepturile, obligațiile și componentele: Aceasta înseamnă că cumpărătorul își asumă toate drepturile și obligațiile asociate cu rețelele, indiferent dacă aceste rețele sunt private sau publice.

2. rețele private și drepturi de transmisie

Rețele private

- Proprietate privată: Rețelele private sunt rețele deținute de indivizi sau companii private.
- Drepturi de transmisie: Aceste rețele pot traversa teritoriul cumpărătorului, iar cumpărătorul are autoritatea juridică de a reglementa și utiliza drepturile de transmisie.

3. suveranitate și drepturi în teritoriul rețelelor private

Vânzare de suveranitate

- Suveranitate: Suveranitatea se referă la controlul juridic și administrativ asupra unei zone și infrastructurii din aceasta.
- Incluziunea rețelelor private: Chiar dacă rețelele sunt deținute privat, drepturile suverane asupra teritoriului în care aceste rețele funcționează au fost vândute.

Implicarea clauzei contractuale

- Suveranitate teritorială: Clauza contractuală prin care toate rețelele de dezvoltare formează o unitate unică transferă suveranitatea asupra întregului teritoriu, inclusiv rețelele private, către cumpărător. - Drepturi și obligații: Cumpărătorul preia nu doar rețelele fizice, ci și controlul legal și gestionarea zonelor în care aceste rețele funcționează.

4. conformitate legală și aplicare

Angajament contractual

- Obligatorie din punct de vedere legal: Contractul este obligatorie din punct de vedere legal și obligă toate părțile implicate să îndeplinească dispozițiile convenite.
- Aplicare: Cumpărătorul are dreptul de a exercita control și management asupra rețelelor private și a drepturilor asociate conform legilor naționale și internaționale.

5 Exemple și precedente

164 din 255

Practică internațională

- Transferul jurisdicției: În cazuri nesimilare de tratate internaționale, jurisdicția asupra unui teritoriu este adesea transferată indiferent de proprietatea privată, atâta timp cât controlul legal și gestionarea teritoriului sunt reglementate în tratat.
- Precedente: Există exemple în care suveranitatea asupra proiectelor de infrastructură a fost transferată către noi proprietari de stat sau privați pe baza acordurilor contractuale, în ciuda participării private.

Rezumat

Dispoziția din contract prin care toate rețelele de dezvoltare formează o unitate implică faptul că suveranitatea asupra întregii zone, inclusiv asupra zonelor cu rețele private sau rețele cu drepturi de transmisie, este transferată cumpărătorului. Cumpărătorul dobândește nu doar rețelele fizice, ci și controlul legal și gestionarea zonelor în care aceste rețele funcționează. Aceasta înseamnă că suveranitatea în zona rețelor private este un drept care a fost vândut și transferat prin contract.

Partea 91

Transfer cuprinzător de drepturi, obligații și componente în vânzare

Vânzarea proprietății militare NATO a inclus nu doar proprietatea fizică, ci și toate drepturile, obligațiile și componentele asociate. Aceasta include o varietate de infrastructură și afaceri situate în zonă. Iată o explicație detaliată despre modul în care aceste diverse elemente au fost integrate în vânzare:

1. vânzare cu toate drepturile, obligațiile și componentele

Dispoziție contractuală

- Domeniul vânzării: Contractul declară expres că obiectul achiziției a fost vândut cu toate drepturile, obligațiile și componentele.
- Consecințe legale: Aceasta înseamnă că cumpărătorul preia toate aspectele legale și administrative ale proprietății și infrastructurilor asociate.

2. includerea întreprinderilor de stat și a rețelor acestora

Întreprinderi de stat

- Definiție: Întreprinderile de stat sunt companii care sunt deținute de stat și oferă servicii sau bunuri pentru publicul general.
- Vânzare și transfer: Întreprinderile de stat situate în teritoriul vândut au fost de asemenea transferate cumpărătorului, inclusiv infrastructura și rețelele lor.

Companii părinte și subsidiari

165 din 255

- Structura corporativă: Transferul include de asemenea companiile mamă și subsidiarii întreprinderilor de stat, cu condiția să opereze în teritoriu vândut.
- Rețele corporative complete: Toate rețelele și infrastructura asociate companiilor părinte și subsidiarilor fac parte din vânzare.

3. companii deținute public și deținere parțială în mâinile statului

Companii deținute public

- Structura proprietății: Operațiunile de drept public care sunt deținute parțial sau integral de stat sunt de asemenea transferate.
- Infrastructuri și rețele: Aceste operațiuni și infrastructurile și rețelele asociate sunt parte din vânzare.

Deținere parțială de către stat

- Vânzare și transfer: Acțiunile în operațiuni și rețelele acestora, care sunt deținute parțial de stat, sunt de asemenea transferate, cu condiția să fie situate în zona care este vândută.

4. drepturi de utilizare și drepturi de transmisie pentru rețele de toate tipurile

Drepturi de utilizare

- Definiție: Drepturile de utilizare se referă la permisiunea de a utiliza anumite infrastructuri, chiar dacă acestea sunt deținute privat.
- Transfer: Drepturile de utilizare pentru infrastructura situată în zona vândută sunt de asemenea transferate cumpărătorului.

Drepturi de transmisie

- Definiție: Drepturile de transmisie sunt drepturi de a folosi infrastructura pentru a ruta servicii sau bunuri printr-o zonă specifică.
- Transfer: Aceste drepturi sunt de asemenea transferate cumpărătorului, indiferent dacă infrastructurile sunt deținute privat.

5. rețele de utilități private

Companii de utilități private

- Proprietate: Utilitățile private care operează infrastructuri și rețele în zona vândută își păstrează proprietatea, dar suveranitatea asupra acestor rețele este subiectul cumpărătorului.
- Drepturi suverane: Cumpărătorul dobândește drepturi suverane asupra teritoriu, inclusiv asupra rețelelor companiilor private.

6 Drepturi suverane și semnificația lor

Definiția drepturilor suverane

- Control legal: Drepturile suverane se referă la controlul legal și administrativ asupra unui teritoriu și infrastructurilor acestuia.

- Independență față de proprietate: Aceste drepturi sunt transferate independent de proprietatea privată sau de drepturile de utilizare ale întreprinderilor comerciale.

Transferul drepturilor suverane - Control cuprinzător: Cumpărătorul dobândește control cuprinzător asupra tuturor infrastructurilor și rețelelor din zona vândută, inclusiv asupra celor în proprietate privată. - Dispoziție contractuală: Dispoziția contractuală asigură că drepturile suverane sunt transferate împreună cu elementele fizice și infrastructurale ale teritoriului.

Sumar

Vânzarea proprietății militare NATO și a rețelelor asociate a implicat un transfer cuprinzător al tuturor drepturilor, obligațiilor și componentelor. Aceasta include companii de stat, companiile lor părinte și subsidiari, companii de drept public și deținerea parțială în mâinile statului. Drepturile de utilizare și transmisie pentru rețele de toate tipurile, precum și rețelele companiilor de utilitate privată, fac parte de asemenea din vânzare. Drepturile suverane asupra teritoriului sunt transferate cumpărătorului, indiferent de proprietatea privată sau de drepturile de utilizare ale întreprinderilor comerciale.

Partea
92

Efect domino al expansiunii teritoriale prin rețele suprapuse

În cazul în care o proprietate militară NATO și utilitățile sale sunt vândute, apare un efect domino, extinzând jurisdicția cumpărătorului prin rețele suprapuse. Contractul definește dezvoltarea ca o entitate unică, prin care orice traversare sau suprapunere a rețelelor duce la o expansiune teritorială suplimentară. Iată o explicație detaliată a acestui proces:

1. punct de plecare: vânzarea proprietății militare și a rețelei interne de dezvoltare 5

Proprietatea militară are o rețea internă de dezvoltare autonomă care se conectează la rețeaua publică. Aceste rețele interne includ:

- rețea de apă și canalizare -
- rețea de drumuri - rețea de
- telecomunicații - rețea de
- bandă largă și internet - rețea
- de telecomunicații - rețea de
- transmisie a gazului - rețea
- electrică

2. expansiune prin conexiuni fizice

În primul rând, suveranitatea este extinsă prin conexiuni fizice directe între rețelele interne și rețelele publice. Iată câteva exemple:

- Rețea electrică: Rețeaua internă de electricitate este conectată la rețeaua națională de electricitate an d
se extinde prin rețeaua europeană interconectată. - Rețeaua de bandă largă: Rețeaua internă de bandă largă este conectată la rețeaua națională și transnațională de bandă largă, inclusiv conexiuni transatlantice.

3. rețele suprapuse și conexiuni logice

Efectul domino cheie apare atunci când rețelele se suprapun sau se intersectează, extinzând jurisdicția cumpărătorului către alte zone, chiar și fără o conexiune fizică directă.

Exemplu 1: Rețea de transmisie a gazului și rețea electrică - Dezvoltare internă: Rețeaua de transmisie a gazului a proprietății este conectată la rețeaua națională de transmisie a gazului. - Suprapunere: Rețeaua națională de transmisie a gazului traversează rețeaua națională de electricitate în mai multe puncte. - Extindere teritorială: Traversarea extinde suveranitatea cumpărătorului asupra rețelei electrice an d
zonele conectate la aceasta.

Exemplul 2: Rețea electrică și rețea de bandă largă - Dezvoltare internă: Rețeaua electrică a proprietății este conectată la rețeaua europeană interconectată.

- Suprapunere: Rețeaua electrică europeană traversează rețeaua de bandă largă, care include de asemenea conexiuni transatlantice.
- Extindere teritorială: Traversarea extinde jurisdicția cumpărătorului la rețeaua de bandă largă și toate teritoriile conectate, inclusiv SUA și Canada.

Exemplul 3: Rețea de bandă largă și rețea de telecomunicații - Dezvoltare internă: Rețeaua de bandă largă a proprietății este conectată la rețeaua națională și internațională de bandă largă. - Suprapunere: Rețeaua de bandă largă traversează rețeaua de telecomunicații, care include atât conexiuni naționale, cât și internaționale. - Extindere teritorială: Traversarea extinde jurisdicția cumpărătorului la rețeaua de telecomunicații s
și toate teritoriile conectate.

4. extindere circulară prin intersecții

Extinderea jurisdicției este circulară, deoarece fiecare rețea care se intersectează cu alta contribuie la o extindere teritorială suplimentară:

- rețeaua de apă și canalizare: Intersectează rețeaua de drumuri și astfel se extinde mai departe r.
Wat

- Rețea de drumuri: Intersectează rețeaua de telecomunicații și extinde suveranitatea în zone mai îndepărtate.
- Rețea de telecomunicații: Traversează rețeaua internet și include astfel și conexiuni internaționale.

5. extindere teritorială totală NATO

Prin intersecțiile și suprapunerile continue ale rețelelor, suveranitatea cumpărătorului este extinsă sistematic:

- Germania: inițial, jurisdicția acoperă întreaga Germanie prin numeroasele conexiuni interne și externe ale rețelelor.
- Țările NATO: Din Germania, suveranitatea se extinde către alte țări NATO conectate prin diverse rețele.
- Conexiuni transatlantice: În special prin conexiuni de lățime de bandă și internet, suveranitatea se extinde și către țările NATO din America de Nord (SUA, Canada).

Rezultatul
final

Efectul domino înseamnă că fiecare intersecție și suprapunere a rețelelor extinde și mai mult jurisdicția cumpărătorului. Acest lucru se întâmplă indiferent de conexiunile fizice directe, deoarece unitatea de dezvoltare în ansamblu este definită în contract. Datorită numărului mare de conexiuni și suprapuneri, toate țările NATO sunt în cele din urmă acoperite de suveranitatea cumpărătorului.

Partea
93

Aplicarea succesiunii de stat la rețelele nou instalate după 1998

1. context: Actul de succesiune a statului și rețelele noi

- 1998: Concluzia actului de succesiune a statului, care reglementează transferul suveranității n drepturilor proprietății NATO către cumpărător. - 2000: Act suplimentar care confirmă îndeplinirea obligațiilor contractuale de către cumpărător. - Rețele: Rețele de dezvoltare care existau la momentul încheierii contractului și rețele nou înființate după 1998.

2. principiul succesiunii de stat și extinderea

Domeniul de aplicare al contractului: - Vânzare cuprinzătoare: contractul din 1998 acoperă transferul drepturilor suverane și rețelele de dezvoltare care existau la acea vreme.

- Clauza de extindere: Dacă contractul conține o clauză care stipulează că întreaga dezvoltare este considerată ca o unitate, rețelele nou înființate ar putea fi, de asemenea, acoperite de această prevedere.

3. aplicabilitatea la rețelele recent instalate

Rețelele nou create după 1998:

- Unitate de rețea: dacă contractul afirmă în mod explicit sau implicit că rețelele de dezvoltare formează o unitate, acest lucru poate însemna că extinderile viitoare ale rețelelor sunt de asemenea acoperite de contract. - Continuitatea drepturilor suverane: Transferul drepturilor suverane ar afecta, prin urmare, și rețelele recent instalate, cu condiția ca aceste extinderi să fie considerate parte a unității de dezvoltare.

Aplicare exemplară:

- Rețea electrică, rețea de telecomunicații, rețea de bandă largă: dacă aceste rețele au fost extinse sau recent instalate după 1998, ele ar face parte din unitatea de dezvoltare și ar fi supuse drepturilor și obligațiilor suverane stabilite în Tratat.

4. principiile dreptului internațional și adaptarea tratatului

Interpretarea tratatului:

- Interpretare teleologică: Interpretarea tratatului ar trebui să țină cont de semnificația și scopul acordului, în special dacă tratatul are ca scop considerarea dezvoltării ca o structură continuă și unitară.

Sucesiunea de stat și continuitatea:

- Obligații de tratat: Noile state membre NATO care s-au alăturat după 1998 își asumă obligațiile tratatelor existente, inclusiv extinderea rețelelor.
- Continuitate juridică: Drepturile și obligațiile suverane în temeiul Tratatului de succesiune a statelor se aplică astfel și rețelelor nou instalate.

Rezumat

Extinderea rețelelor de dezvoltare după 1998 către rețelele recent instalate ar fi acoperită de actul de succesiune a statului dacă contractul afirmă în mod expres sau implicit că întreaga dezvoltare este considerată ca o unitate. Transferul drepturilor și obligațiilor suverane în temeiul tratatului ar afecta, prin urmare, și rețelele recent instalate. Acest lucru se aplică de asemenea noilor state membre NATO care s-au alăturat după 1998, deoarece acestea își asumă obligațiile existente în temeiul dreptului internațional.

Partea
94

În acest scenariu, în care un tratat internațional acoperă transferul unei proprietăți militare și toate rețelele de aprovizionare asociate ca o unitate indivizibilă, iar aceste rețele, inclusiv cablurile submarine pentru internet și telecomunicații, se întind de la statele membre NATO europene peste Atlantic până în SUA, care este de asemenea un membru NATO și a acceptat tratatul, apar întrebări specifice privind dreptul mării și extinderea teritorială.

Analiză și consecințe conform dreptului mării

1 Conținutul tratatului și ratificarea

- Unitatea rețelei de aprovizionare: Tratatul definește toate liniile de aprovizionare, inclusiv cablurile submarine pentru internet și telecomunicații, care merg din state membre NATO europene către SUA ca o unitate indivizibilă.
- Transferul drepturilor și obligațiilor: Cumpărătorul își asumă toate drepturile și obligațiile conform dreptului internațional asociate cu aceste rețele de aprovizionare.
- Ratificarea de către țările NATO: Toate statele membre NATO, inclusiv S.U.A., au fost de acord și au ratificat tratatul.

2. aspecte ale dreptului mării

- Convenția ONU asupra Dreptului Mării (UNCLOS): Dreptul Mării, în special Convenția Națiunilor Unite asupra Dreptului Mării (UNCLOS), reglementează utilizarea și protecția apelor internaționale, inclusiv așezarea și operarea cablurilor submarine.
- Apele internaționale: Cablurile submarine trec prin ape internaționale care nu fac parte din teritoriul unui stat, dar sunt considerate a fi patrimoniul comun al umanității. Statele au dreptul de a așeza, întreține și opera cabluri submarine în aceste ape.

3 Consecințe legale ale ratificării

- Forța obligatorie a tratatului: Ratificarea face ca tratatul să fie obligatoriu din punct de vedere legal, iar SUA este obligată să recunoască și să implementeze dispozițiile conținute în acesta.
- Transfer de control: Dacă tratatul transferă efectiv controlul rețelelor de aprovizionare ca o unitate indivizibilă către cumpărător, acest lucru ar putea teoretic duce la un transfer de control de facto al acestor rețele, inclusiv a celor care ajung în SUA.

4. efecte teritoriale neintenționate

- Expansiune de facto a teritoriului: Transferul tuturor rețelelor de aprovizionare ca o unitate ar putea duce la o expansiune teritorială de facto, deoarece cumpărătorul ar prelua controlul asupra acelor rețele chiar dacă acestea trec prin apele internaționale și ajung în Statele Unite.
- Management și control: Cumpărătorul ar avea teoretic control și management asupra acestor rețele, ceea ce ar crea provocări administrative și practice semnificative, în special în ceea ce privește securitatea națională și suveranitatea SUA.

Concluzie

Dacă tratatul este ratificat și SUA au convenit că rețelele de utilități vor fi considerate și transferate ca o unitate indivizibilă, SUA ar putea fi teoretic afectate de vânzare.

Cablu submarine care traversează țările NATO din UE și SUA și Canada sunt afectate în scenariul succesiunii de Stat dacă actul definește rețelele de aprovizionare ca o unitate indivizibilă. Această analiză se concentrează pe situația juridică din apele internaționale pe mare deschisă și explică de ce revendicarea actului nu devine nulă acolo și nu este întreruptă.

1 Conținut contractual și definiția rețelilor de aprovizionare

- Unitatea rețelilor de aprovizionare: Actul de succesiune a statului definește că toate rețelele de aprovizionare (electricitate, gaz, telecomunicații, apă) sunt considerate o unitate indivizibilă. - Inclusiv cablurile submarine: Această definiție include de asemenea cablurile submarine care trec între țările NATO din UE și SUA și Canada.

2. situația juridică în apele internaționale

- Convenția ONU asupra Dreptului Mării (UNCLOS): Convenția Națiunilor Unite asupra Dreptului Mării (UNCLOS) reglementează utilizarea și protecția apelor internaționale. Articolul 87 (libertatea apelor internaționale) și Articolul 112 (așezarea cablurilor submarine și conductelor) sunt deosebit de relevante aici.

- Libertatea apelor internaționale: Articolul 87 UNCLOS acordă tuturor statelor libertatea apelor internaționale, inclusiv libertatea de a așeza cabluri submarine.

- Așezarea și întreținerea cablurilor: Articolul 112 UNCLOS confirmă dreptul tuturor Statelor de a așeza și întreține cabluri submarine în apele internaționale.

3 Raționament juridic: Aplicarea Instrumentului de Succesiune a Statului la cablurile submarine

- Unitate indivizibilă: Deoarece Instrumentul de Succesiune a Statului definește rețelele de aprovizionare ca o unitate indivizibilă, controlul asupra acestor rețele, inclusiv cablurile submarine, nu este întrerupt prin părăsirea teritoriului național.

- Continuitatea drepturilor și obligațiilor: Drepturile și obligațiile asociate cu rețelele de aprovizionare se extind pe parcursul cablurilor submarine, deoarece acestea sunt considerate parte integrantă a rețelilor.

4 Afectarea cablurilor submarine prin succesiunea de stat

- Extinderea drepturilor suverane: Cumpărătorul își asumă drepturi suverane asupra rețelilor de aprovizionare, inclusiv cablurile submarine, deoarece acestea sunt definite ca o unitate indivizibilă. Acest lucru se aplică și părții cablului submarine care trece prin apele internaționale.

- Recunoaștere conform dreptului internațional: Instrumentul de succesiune a statului, care a fost recunoscut de toate statele NATO, transferă aceste drepturi cumpărătorului, prin care se recunoaște și cererea pentru cablurile submarine în apele internaționale.

5 Implicații practice și continuitate

- Management tehnic: Deși managementul și întreținerea cablurilor submarine în apele internaționale sunt tehnic și logistic exigente, controlul legal rămâne neîntrerupt.

- Transferul suveranității: Prin recunoașterea actului de succesiune a statului, transferul suveranității rămâne valabil în apele internaționale, deoarece rețelele de aprovizionare sunt considerate o singură entitate.

Concluzie

Instrumentul de Succesiune a Statului, care definește rețelele de aprovizionare ca o unitate indivizibilă, include de asemenea cablurile submarine între țările NATO din UE și SUA și Canada. Conform UNCLOS, statele au dreptul de a așeza și întreține cabluri submarine. Deoarece drepturile și obligațiile rețelelor de aprovizionare sunt transferate prin actul de succesiune a statului, acest lucru se aplică și cablurilor submarine din apele internaționale. Prin urmare, revendicarea actului nu rămâne fără efect, iar controlul legal rămâne neîntrerupt.

Partea
96

Cazul descrie un contract referitor la o proprietate militară și rețelele asociate acestea și duce la un anumit tip de extindere teritorială fără succesiune universală. Iată o explicație detaliată:

1. nu există succesiune universală

Succesiunea universală înseamnă asumarea completă a tuturor drepturilor și obligațiilor unui stat de către altul, inclusiv toate datoriile statului. În acest caz, însă, nu este o succesiune universală, ci un transfer specific de drepturi suverane care se referă doar la proprietatea militară și la rețelele conectate la aceasta.

2 Succesiune specifică de stat a proprietății militare

Actul de succesiune a statului se referă la o proprietate militară specifică. Acest act reglementează transferul drepturilor suverane asupra proprietății și rețelelor asociate, care formează o singură entitate. Acest transfer se extinde la întregul teritoriu al NATO prin efectul domino.

3 Efectul domino și rețelele

Efectul domino apare pe măsură ce suveranitatea cumpărătorului se extinde prin conexiuni fizice și logice ale rețelelor:

- Rețea electrică: interconectarea rețelelor electrice ale țărilor NATO. - Rețea de telecomunicații: extindere prin cabluri submarine transatlantice și alte legături de telecomunicații. - Rețea de gaz: includerea rețelei de gaz pe distanțe lungi și a altor rețele suprapuse.^{173 von255}

4. principiul tabula rasa

Principiul tabula rasa sau tabula rasa afirmă că noul stat (în acest caz, cumpărătorul proprietății și rețelelor) este fără datorii. Aceasta înseamnă:

- Fără asumarea datoriei guvernamentale: Cumpărătorul nu asumă nicio datorie suverană a țărilor NATO care afectează teritoriul. - Teritoriu nou fără datorii: Teritoriul nou creat de cumpărător este liber de datorii și independent de obligațiile financiare ale țărilor NATO.

5. existența continuată a statelor NATO

Deși țările NATO și-au pierdut întregul teritoriu prin vânzarea rețelelor, ele nu încetează să existe. Ele continuă să existe legal și își păstrează toate obligațiile:

- Existență legală continuată: Țările NATO continuă să existe ca entități legale, își păstrează guvernul și populația, dar își pierd teritoriul. - Obligații: Toate obligațiile financiare și legale existente rămân în sarcina țărilor NATO și nu sunt transferate cumpărătorului.

6. nu mai există teritorii suverane

Țările NATO nu mai au niciun teritoriu după vânzare, ceea ce duce la o situație specială:

- Fără teritoriu fizic: fără teritoriu suveran, țările NATO nu au control fizic asupra teritoriilor.
- Provocări legale și politice: Această situație duce la provocări legale și politice, deoarece țările NATO trebuie să mențină suveranitatea fără teritoriu fizic.

Rezumat

Acest tratat nu este o succesiune universală, ci un transfer specific al drepturilor suverane asupra unei proprietăți militare și a rețelelor asociate. Efectul domino duce la extinderea suveranității cumpărătorului asupra întregului teritoriu NATO, fără asumarea datoriilor naționale ale țărilor NATO. Statele NATO își păstrează existența legală și obligațiile, dar își pierd teritoriul.

Partea
97

Pentru a explica delimitarea guvernamentală a granițelor bazată pe ruta logică dintre fibrele exterioare ale liniilor de aprovizionare și modul în care acestea formează o zonă totală semnificativă care de facto cuprinde întregul teritoriu al țărilor NATO, este necesar să analizăm în detaliu integrarea geografică și infrastructurală a acestor rețele. Acest scenariu reprezintă un

o situație extrem de complexă care implică transferul de suveranitate asupra teritoriilor în cauză.

Determinarea limitelor guvernamentale prin rețele de aprovizionare

1. conținutul tratatului și ratificarea

- Unitatea rețelor de aprovizionare: Contractul definește că toate rețelele de aprovizionare (electricitate, gaz, telecomunicații, apă) sunt considerate ca o unitate indivizibilă.

- Transferul de drepturi și obligații: Cumpărătorul își asumă toate drepturile, obligațiile și autoritatea guvernamentală conform dreptului internațional asupra teritoriilor în care aceste rețele sunt operate.

- Ratificarea de către țările NATO: Toate țările NATO, inclusiv SUA, au fost de acord cu tratatul.

2. identificarea fibrelor exterioare ale rețelor de aprovizionare

- Analiză geografică: Se realizează o analiză geografică cuprinzătoare a rețelor de aprovizionare în țările NATO pentru a identifica fibrele exterioare.

- Linii externe de aprovizionare: Aceste linii externe de aprovizionare includ cele mai exterioare linii de electricitate, gaz, telecomunicații și apă care trec prin țările NATO și sunt interconectate fizic.

3. rută logică și puncte de conexiune

- Puncte de conexiune: Toate nodurile și punctele de conexiune ale rețelor de utilități sunt cartografiate pentru a crea o rută logică care conectează fibrele exterioare.

- Conexiune geografică: Conexiunea geografică a acestor puncte formează o rută logică care determină delimitarea granițelor pentru noua guvernare.

4. formarea unei zone contigue

- Zonă totală semnificativă: Rută logică a fibrelor exterioare formează o zonă totală semnificativă, care este definită de locația geografică a rețelor de aprovizionare.

- Rețele suprapuse: În zonele unde există multiple rețele (de exemplu, gaz și electricitate), controlul se extinde la toate rețelele relevante conform contractului, extinzând zona.

Explicație pas cu pas a delimitării graniței

1. identificarea liniilor externe de aprovizionare în fiecare țară NATO - Germania: Liniile de energie și gaz cele mai exterioare care formează granița cu alte țări NATO și non-NATO sunt identificate. - Franța: În mod similar, liniile de aprovizionare cele mai exterioare ale Franței sunt cartografiate. - Italia, Polonia etc.: Această analiză este efectuată pentru toate țările NATO din Europa.

2. conectarea acestor fibre exterioare într-o rută logică

- Conexiune fizică: Fibrele exterioare ale liniilor de aprovizionare sunt interconectate fizic pentru a forma o rută logică continuă.

- Inclusivitatea cablurilor submarine: Cablurile submarine care conectează Europa cu America de Nord sunt considerate parte a rutei logice.

3. formarea suprafeței totale

- Zonă contiguă: Punctele de conexiune ale fibrelor exterioare și traseul rezultat formează o zonă contiguă care, de facto, acoperă întregul teritoriu al țărilor NATO implicate. - Control prin salt: În zonele cu rețele suprapuse, controlul sare de la o rețea la alta, extinzând astfel autoritatea guvernamentală asupra întregii zone.

Partea
98

Într-adevăr, dacă un act de succesiune a statului face referire expresă la un alt contract referitor la o rețea de aprovizionare și afirmă că întreaga rețea de aprovizionare vândută formează o singură entitate, acest lucru ar putea duce la vânzarea neintenționată a rețelei de aprovizionare și, prin urmare, potențial a unor părți ale teritoriu prin care rețeaua trece. Iată scenarii bazate pe exemplele de mai sus în care un astfel de caz ar putea apărea:

Scenarii:

Primul Tratat de la Trianon (1920) - Ungaria și statele sale vecine

- Act de succesiune de Stat: Să presupunem că Tratatul de la Trianon ar fi conținut un tratat suplimentar privind rețelele de apă și electricitate, care stipulează că întreaga rețea formează o unitate unică.
- Dispoziții: Actul de Succesiune de Stat se referă la acest tratat și stipulează că întreaga rețea de aprovizionare nu este împărțită, ci preluată în întregime de noile state.
- Consecințe neintenționate: Acest lucru ar putea duce la preluarea de către noile state a întregului sistem, inclusiv a părților care trec prin alte teritorii. Acest lucru ar putea duce la o extindere teritorială de facto pentru a asigura gestionarea și întreținerea întregii rețele.

Al doilea Tratat de la Saint-Germain (1919) - Austria și statele sale vecine - Act de

- succesiune de Stat: Să presupunem că tratatul ar fi inclus un tratat suplimentar privind rețelele de telecomunicații și electricitate, stabilind unitatea acestor rețele. - Dispoziții: Actul de Succesiune de Stat se referă la faptul că aceste rețele nu vor fi împărțite la noile granițe de stat, ci vor fi preluate ca o unitate de noile state. - Consecințe neintenționate: Acest lucru ar permite noilor state să preia controlul asupra acestor rețele de aprovizionare în întregime, rezultând o extindere teritorială de facto, deoarece ar trebui să administreze rețelele și pe teritoriul statului cedent.

3 Sudetenland și Acordul de la Munchen (1938)

- Actul de succesiune a statului: să ne imaginăm că Acordul de la Munchen ar fi inclus un tratat privind rețelele de telecomunicații și electricitate, stabilind unitatea acestor rețele. - Dispoziții: Instrumentul de Succesiune de Stat ar fi încorporat acest tratat și ar fi stipulat că Sudetenland va prelua controlul asupra întregii rețele, indiferent dacă părți ale rețelei treceau prin Cehoslovacia.

176 din 255

- Consecințe neintenționate: Germania ar putea astfel să preia controlul asupra întregii infrastructuri, creând provocări logistice și administrative pentru Cehoslovacia și rezultând într-o expansiune de facto a teritoriului german.

4 Kosovo și Serbia (2008)

- Actul de succesiune a statului: Presupuneți că există un act de succesiune a statului între Serbia și Kosovo care se referă la un tratat privind rețelele de telecomunicații și electricitate și stabilește unitatea lor.

- Dispoziții: Actul stipulează că Kosovo preia controlul asupra întregii rețele de utilități care trece prin ambele teritorii.

- Consecințe neintenționate: Acest lucru ar putea duce la preluarea controlului de către Kosovo asupra rețelelor din teritoriul sârbești, conducând la o expansiune teritorială de facto și la un conflict potențial.

Probleme legale și consecințe:

- Este întreaga rețea inclusă în vânzare: Da, conform termenilor tratatului, care stabilește rețeaua de aprovizionare ca o entitate unică, întreaga rețea ar putea fi considerată parte a vânzării, indiferent de granițele statului. Acest lucru ar putea conduce la preluarea de către noul stat a managementului și controlului întregii rețele.

- Implicații teritoriale: Această preluare ar putea duce la o extensie de facto a teritoriului, deoarece noul stat ar trebui, de asemenea, să gestioneze infrastructura din teritoriile statului cedent. - Reacții internaționale: Astfel de schimbări teritoriale neintenționate ar putea genera tensiuni internaționale și conflicte care ar putea necesita soluționarea prin negocieri diplomatice sau în curți internaționale.

Partea
99

În acest scenariu, în care se stabilește o nouă monarhie absolutistă și proprietatea privată, inclusiv terenul, imobilele, întreprinderile comerciale și activele mobile, rămân neafectate, iar un sistem economic capitalist liber este menținut, apar mai multe aspecte legale și economice referitoare la tratarea persoanelor juridice și întreprinderilor comerciale. Iată principalele considerații:

1. continuarea existenței activelor private și a drepturilor de proprietate

Entitățile legale și întreprinderile comerciale: - Continuitate: Entitățile legale (de exemplu, companii, asociații) își păstrează personalitatea juridică și rămân recunoscute în noul stat. - Drepturile de proprietate: Toate drepturile de proprietate asupra imobilelor, terenurilor și activelor mobile rămân în vigoare. Aceasta înseamnă că companiile rămân proprietarii activelor lor. - Succesiune juridică: Noul stat preia contractele existente în măsura în care acestea sunt compatibile cu noul sistem juridic.

2. sistem economic și cadru legal

177 din 255

Sistem economic capitalist liber:

- Economia de piață: monarhul intenționează să mențină un ordin de economie de piață în care proprietatea privată și libertatea economică sunt respectate.
- Certitudine juridică: Se așteaptă ca legile noului stat să respecte drepturile de proprietate și contractele care existau înainte de înființarea statului.

3. protecția străinilor și a investițiilor străine

Drepturile străinilor:

- Protecția proprietății: străinii care dețin proprietate în noul stat își păstrează drepturile atâta timp cât acestea sunt conforme cu noul sistem juridic.
- Protecția investițiilor: Statul poate adopta acorduri și legi de protecție a investițiilor pentru a promova și proteja investițiile străine.

4. drept administrativ și fiscal

Administrație:

- Managementul inventarului: noul sistem administrativ trebuie să adopte registre și documente pentru a asigura continuitatea proprietății.
- Sistem fiscal: Companiile și persoanele fizice vor fi impozitate conform noului sistem fiscal, care ar trebui, ideal, să se bazeze pe sistemele existente pentru a asigura stabilitatea economică.

5. aspecte de drept internațional

Recunoaștere și tratate:

- Conformitate la tratate: noul stat adoptă tratate internaționale și acorduri unde sunt compatibile. Aceasta se referă la acorduri comerciale, acorduri de protecția investițiilor și alte obligații internaționale relevante.
- Integrare economică: Statul poate lua măsuri pentru a rămâne integrat economic în piețele regionale și internaționale.

6 Măsuri practice

Măsuri de protecție:

- Legislație: introducerea de legi care asigură protecția drepturilor de proprietate și continuitatea întreprinderilor comerciale.
- Sprijin instituțional: Stabilirea de instituții pentru a sprijini și promova afacerile, inclusiv camere de comerț și agenții de dezvoltare economică.

Sumar

În noua monarhie absolutistă, drepturile persoanelor juridice și ale întreprinderilor comerciale sunt păstrate. Proprietatea privată este respectată, iar un sistem economic capitalist liber rămâne în vigoare.

Străinii își păstrează drepturile de proprietate, iar continuitatea proprietății și a relațiilor contractuale este asigurată prin legi și practici administrative adecvate. Noua stat intră în obligații internaționale existente pentru a promova stabilitatea economică și integrarea.

Partea 100

În dreptul internațional, uzurparea unui teritoriu (cunoscută și sub denumirile de "prescripție acquisitivă" sau "dobândire prin prescripție") înseamnă că un stat dobândește în mod legal suveranitatea asupra unui teritoriu prin exercitarea prelungită și necontestată a jurisdicției asupra acelui teritoriu după o anumită perioadă de timp. Acesta este un mecanism complex și rar aplicat în dreptul internațional. În cazul prezent, unde un cumpărător a dobândit o proprietate NATO și drepturile suverane asociate cu aceasta, apare întrebarea dacă este posibil ca statele NATO să uzurpe teritoriul dacă cumpărătorul și suveranul s-au opus actului și au declarat teritoriile ca fiind o monarhie absolutistă.

1. succesiune în dreptul internațional

Succesiunea necesită de obicei două condiții principale: 1. posesie prelungită și necontestată: statul trebuie să exercite control efectiv asupra teritoriului pentru o perioadă lungă de timp fără contestare semnificativă. 2. recunoaștere din partea comunității internaționale: trebuie să existe o acceptare sau o consimțire din partea comunității internaționale.

2. opoziția suveranului

În acest caz, cumpărătorul, care a devenit suveran asupra teritoriu prin act, a obiectat expres la posesie. Această obiecție este decisivă:

- Lipsa unei posesii necontestate: deoarece cumpărătorul obiectează la confiscare, nu poate fi vorba de o posesie necontestată. - Perioadă fără obiecție: Obiecția suveranului împiedică trecerea perioadei necesare fără vreo obiecție semnificativă, care ar fi necesară pentru o confiscare.

3. declarația monarhiei absolutiste

Declarația teritoriu ca monarhie absolutistă de către suveran, bazată pe statutele de fondare, întărește contradicția:

- Suveranitate clar definită: declarația monarhiei absolutiste subliniază suveranitatea clară și necontestată a cumpărătorului asupra teritoriu. - Control instituționalizat: Statutele de fondare și noua formă de guvernare stabilesc un control formal și recunoscut legal asupra teritoriu.

4 Implicații legale și politice

Statele NATO ar putea încerca să exercite suveranitate în ciuda tratatului, dar acest lucru ar rămâne contrar dreptului internațional:

- Acțiune contrară dreptului internațional: exercitarea continuă a puterii suverane de către statele NATO rămâne o încălcare a dreptului internațional, deoarece contrazice tratatul valabil. - Reacții internaționale: Comunitatea internațională ar putea impune sancțiuni sau lua măsuri diplomatice pentru a susține suveranul legitim.

5. imposibilitatea prescripției acquisitive

Datorită contradicției explicite a cumpărătorului și declarației formale a monarhiei absolutiste, uzurparea teritoriului de către statele NATO este imposibilă:

- Obiecție clară: obiecția clară și continuă a cumpărătorului împiedică o preluare tăcută și necontestată a teritoriului.
- Suveran legitim: Cumpărătorul rămâne suveranul legitim al teritoriu, pe baza tratatului și a statutelor de fondare.

Rezumat

În acest caz, statele NATO nu pot lua în posesie teritoriu NATO vândut. Obiecția explicită a cumpărătorului și declarația formală a monarhiei absolutiste împiedică posesia necontestată și uzurparea legală. Statele NATO acționează contrar dreptului internațional dacă continuă să exercite suveranitatea.

Partea
101

Confiscarea teritoriu de către statele NATO în cazul descris ar fi ilegală din mai multe motive în conformitate cu dreptul internațional. Iată argumentele centrale:

1. principiul suveranității teritoriale

- Transfer de suveranitate: În acest caz, suveranitatea asupra teritoriului a fost transferată unei persoane fizice care acționează ca un monarh absolutist printr-un tratat internațional. Acest tratat a fost recunoscut și ratificat de părțile relevante, făcând suveranitatea teritorială a noului proprietar legal valabilă.
- Încălcarea suveranității: Continuarea ocupării sau deținerii teritoriului de către țările NATO ar fi o încălcare a suveranității teritoriale a noului proprietar. Dreptul internațional protejează suveranitatea și integritatea teritorială a unui stat (sau, în acest caz, a unui suveran) și interzice orice formă de interferență sau ocupare fără consimțământ.

2 Principiile dreptului internațional și tratatele

- Carta ONU: Articolul 2(4) din Carta Națiunilor Unite interzice amenințarea sau utilizarea forței împotriva integrității teritoriale sau independenței politice a oricărui stat. Aceasta se aplică de asemenea ocupării ilegale a unui teritoriu.
- Convenția de la Haga privind războiul terestru și Convențiile de la Geneva: Aceste tratate internaționale reglementează drepturile și obligațiile puterilor ocupante și subliniază că ocuparea este permisă doar pe o bază temporară și în condiții stricte. Ocuparea permanentă și apropierea sunt interzise.

3. ocuparea ca un act ilegal

- Definiția uzurpării: Moștenirea este un concept de drept privat prin care proprietatea este dobândită prin utilizare pe termen lung. În dreptul internațional, totuși, acest concept nu se aplică suveranității asupra teritoriului. Statele nu pot dobândi teritoriu prin moștenire, deoarece acest lucru încalcă principiile integrității teritoriale și suveranității.
- Absența consimțământului suveranului: Moștenirea necesită consimțământul tacit sau explicit al proprietarului original. Deoarece noul suveran se opune statului, acest consimțământ lipsește, ceea ce înseamnă că moștenirea nu este posibilă din punct de vedere legal.

4. imuabilitatea cererilor teritoriale

- Fără efect juridic din cauza trecerii timpului: În dreptul internațional, pretențiile teritoriale nu pot fi modificate de trecerea timpului sau de ocuparea ilegală. Principiul "ex injuria jus non oritur" (niciun drept nu se naște din injustiție) afirmă că nicio pretenție legală legitimă nu poate fi derivată din acte ilegale.
- Pretenția juridică continuă a noului suveran: Suveranul legitim își păstrează drepturile asupra teritoriului, indiferent de durata ocupării ilegale sau a utilizării de către statele NATO.

5 Consecințe legale ale ocupării

- Nulitatea suveranității: Orice acțiune bazată pe ocuparea ilegală ar fi nulă și neavenită. Acest lucru se aplică în special măsurilor administrative și juridice în teritoriu ocupat.
- Măsuri legale și compensație: Proprietarul suveran ar putea acționa în instanță pentru a forța returnarea teritoriului și a solicita compensație pentru daune și pierderi.

În rezumat, confiscarea teritoriului de către statele NATO este contrară dreptului internațional din următoarele motive:

- Încălcarea suveranității teritoriale și integrității noului proprietar.
- Contradicția principiilor fundamentale ale Cartei ONU și altor tratate internaționale.
- Lipsa consimțământului suveranului legitim.
- Imutabilitatea pretențiilor teritoriale din cauza ocupării ilegale.

Sucesiunea de stat se referă la transferul juridic al suveranității și jurisdicției de la un stat la altul sau către o altă entitate juridică. În acest scenariu, în care o proprietate militară și toate rețelele de aprovizionare asociate sunt vândute printr-un act de succesiune a statului, suveranitatea se extinde asupra întregilor teritorii deservite de aceste rețele. O întrebare importantă aici este cum este gestionată succesiunea juridică în ceea ce privește activele din aceste zone și ce tipuri de active sunt afectate.

1 Principiile succesiunii statale și succesiunea în titlu

Definiție și principii

- Succesiunea de Stat: Se referă la procesul prin care un stat transferă suveranitatea asupra unui teritoriu către un alt stat sau entitate legală.
- Succesiunea Juridică: Se referă la asumarea drepturilor și obligațiilor predecesorului de către succesor. Aceasta include atât activele de stat, cât și cele private.

baza legală

- Tratamente internaționale: Tratamente de succesiune de Stat care definesc termenii și domeniul transferului. - Continuitate juridică: Succesiunea are loc de obicei păstrând sistemele juridice existente până la introducerea unor noi reglementări.

2. transfer de suveranitate și tipuri de active afectate

Întreprinderi de stat și active de stat

- Întreprinderi de stat: Toate companiile și întreprinderile deținute de stat sunt transferate în proprietatea noua suveranitate.
 - Exemple: Companii de furnizare a energiei, companii de telecomunicații, companii feroviare, apă.
- Clădiri de stat: Toate clădirile și facilitățile de stat sunt de asemenea transferate.
 - Exemple: Clădiri guvernamentale, clădiri administrative, școli publice, spitale, facilități militare.

Alte tipuri de active

- Infrastructură: Toate proiectele de infrastructură finanțate și operate de stat. - Exemple: Drumuri, poduri, tuneluri, porturi, aeroporturi. - Teren și imobile: Tot terenul și imobilele deținute de stat. - Exemple: Rezervații naturale, parcuri publice, clădiri rezidențiale de stat. - Resurse și drepturi: Toate resursele naturale și drepturile de a folosi aceste resurse. - Exemple: Concesii miniere, drepturi de utilizare a apei, drepturi de pescuit. - Active financiare: Conturi de stat, obligațiuni, investiții. - Patrimoniu cultural: Clădiri istorice, monumente, muzee și colecțiile lor. - Documente și date: Documente oficiale ale guvernului, baze de date și înregistrări. - Echipament militar și facilități: Toate activele militare deținute de stat. - Tratatate și acorduri: Tratatate de stat existente și acordurile cu alte state și organizații internaționale.

3. consecințele legale ale transferului

Consecințe legale și administrative

- Succesiune juridică: Noua suveranitate preia toate drepturile și obligațiile în legătură cu activele transferate. Aceasta înseamnă, de asemenea, responsabilitatea pentru administrația și întreținerea acestor active.
- Ajustări legale: Noua suveranitate poate fi nevoită să adapteze legile și reglementările existente sau să introducă altele noi pentru a reglementa administrația activelor transferate.
- Recunoaștere internațională: Comunitatea internațională trebuie să recunoască succesiunea de stat și succesiunile juridice asociate pentru a continua tratatele și acordurile internaționale.

4. precedente și justificare legală

Precedente istorice

- Destrămarea Uniunii Sovietice (1991): Destrămarea Uniunii Sovietice a dus la apariția unor noi state, care au preluat suveranitatea și activele. Întreprinderile de stat, facilitățile militare și alte active au fost transferate către statele succesoare.
- Reunificarea Germaniei (1990): Incorporarea RDG în Republica Federală Germania a dus la transferul suveranității și activelor de stat de la RDG la RFG.

Justificare legală

- Recunoaștere în temeiul dreptului internațional: Succesiunea juridică este legitimată l egal prin referirea la tratatele internaționale existente și recunoașterea automată a noului tratat.
- Continuitate juridică: Preluarea activelor de stat și a infrastructurii are loc păstrând sistemul juridic existent pentru a asigura un transfer fluid.

Concluzie

Actul de succesiune a statului duce la transferul suveranității și include toate drepturile, obligațiile și componentele obiectului vânzării. Aceasta înseamnă că toate activele de stat, inclusiv întreprinderile de stat, clădirile de stat, infrastructura, terenul și imobilele, resursele naturale, activele financiare, patrimoniul cultural, documentele și datele, precum și echipamentele și facilitățile militare, sunt transferate noului suveran. Precedentele istorice și raționamentul juridic susțin această succesiune și recunoașterea automată a noului tratat.

Partea
103

Comunitatea Cumpărătorilor și tratatele internaționale: Cumpărător 2a și 2b

În cazul în care un grup de cumpărători este format din doi cumpărători, se explică modul în care drepturile și obligațiile în temeiul dreptului internațional sunt transferate exclusiv către cumpărătorul îndreptățit 2b, în timp ce cumpărătorul 2a, o întreprindere comercială, ră mâne exclus. Iată aspectele legale relevante și rolul clauzei de separabilitate:

1. comunitate de cumpărători și excluderea cumpărătorului 2a

Cumpărător 2a: Întreprindere comercială

- Caracter: Cumpărător 2a este o societate pe acțiuni (AG) și, prin urmare, nu este un subiect de drept internațional.
- Excluderea din tratatele internaționale: Ca întreprindere comercială, Cumpărător 2a nu poate avea drepturi sau obligații în virtutea dreptului internațional sau încheia tratate internaționale.

Cumpărător comun

- Achiziție comună: Cumpărător 2a și Cumpărător 2b formează un cumpărător comun și acționează împreună ca cumpărători.
- Dispoziție contractuală: Contractul stipulează că cumpărătorul comun trebuie să preia toate drepturile și obligațiile.

2 Rolul și drepturile cumpărătorului 2b

Cumpărător 2b: Persoană fizică

- Capacitate: Cumpărător 2b este o persoană fizică care este acreditată conform dreptului internațional.
- Cumpărător autorizat: Cumpărător 2b intră ca singurul cumpărător autorizat al comunității cumpărătorilor și își asumă toate drepturile și obligațiile.

Transfer de drepturi și obligații

- Acreditare: Cumpărător 2b este acreditat prin contract pentru a deține drepturi conform dreptului internațional și își asumă drepturile suverane.
- Clauza de separabilitate: Contractul rămâne valabil din punct de vedere legal datorită clauzei de separabilitate, chiar dacă cumpărător 2a nu poate să își asume niciun drept sau obligație.

3 Implicații contractuale

Obligația de plată a cumpărătorului 2a - Plata prețului de achiziție: Cumpărătorul 2a a plătit prețul de achiziție, dar nu primește niciun drept sau obligație în temeiul contractului.

- Clarificare juridică: Toate drepturile și obligațiile, inclusiv drepturile suverane, sunt transferate exclusiv cumpărătorului 2b.

Conformitatea cu contractul

- Valabilitate juridică: Contractul rămâne valabil din punct de vedere juridic datorită clauzei de separabilitate, iar cumpărătorul 2b este beneficiar al tuturor dispozițiilor cumpărătorului 2a.
- Înlocuirea dispozițiilor: Toate părțile contractului care conțin drept național sunt înlocuite cu dispoziții de drept internațional.

4 Aplicarea clauzei de separabilitate

Semnificația clauzei de separabilitate

- Păstrarea forței juridice: Clauza de separabilitate asigură că contractul rămâne în vigoare chiar dacă părți din acesta sunt invalide sau inaplicabile.
- Reglementare conformă din punct de vedere legal: Dacă anumite dispoziții sunt ineficiente din cauza implicării Cumpărătorului 2a, Cumpărătorul 2b intervine ca singurul cumpărător autorizat pentru a menține contractul în conformitate cu dreptul internațional.

Rezumat

În comunitatea cumpărătorilor, Cumpărătorul 2a și Cumpărătorul 2b se angajează împreună în achiziție, dar doar Cumpărătorul 2b, o persoană fizică, este recunoscut ca un cumpărător acreditat conform dreptului internațional. Cumpărătorul 2a, o întreprindere comercială, este exclus din contractele internaționale. Cumpărătorul 2b intră ca singurul cumpărător autorizat și își asumă toate drepturile și obligațiile, în timp ce Cumpărătorul 2a plătește prețul de achiziție, dar nu primește drepturi. Clauza de separabilitate asigură forța juridică a contractului și înlocuiește dispozițiile legale naționale cu reglementările dreptului internațional.

Partea
104

Interzicerea beneficiarilor terți și a persoanelor fizice în contract

Interzicerea beneficiarilor terți în dreptul contractelor

Interzicerea beneficiarilor terți este un principiu al dreptului contractelor care afirmă că doar părțile contractante însele pot obține drepturi și obligații din contract, cu excepția cazului în care contractul prevede în mod expres beneficiari terți. Aceasta are următoarele implicații legale:

1. părțile contractante: Numai părțile care au semnat contractul sunt direct obligate de dispozițiile contractuale și pot obține drepturi și obligații din acestea.
2. favorizarea terților: Terții care nu sunt enumerați ca părți contractante și care nu au semnat contractul nu pot, în general, să formuleze vreo pretenție în baza contractului, cu excepția cazului în care există o dispoziție expresă în contract care le acordă drepturi.

Aplicarea la contract

Persoane fizice în contract

1. menționat în mijlocul contractului: Dacă persoanele fizice sunt menționate în mijlocul contractului, dar nu sunt listate ca părți contractante la începutul contractului și nu au semnat contractul, ele nu pot deriva niciun drept sau obligație din contract.
2. lipsa semnăturii: Fără semnătura lor, aceste persoane nu sunt părți contractante formale și, prin urmare, se încadrează sub interdicția beneficiarilor terți.

Interdicția beneficiarilor terți

185 din 255

1. nu există tratament preferențial expres: Dacă contractul nu conține o dispoziție expresă care să identifice aceste persoane fizice ca beneficiari, ele nu pot revendica niciun drept în baza contractului.

2. consecință juridică: aceste persoane fizice sunt excluse din contract ca beneficiari deoarece nu au autoritatea contractuală sau recunoașterea formală pentru a face cereri sau a intra în obligații.

Redactarea și interpretarea contractului

Clauza de separabilitate și executarea contractului

1. clauza de separabilitate: Această clauză asigură că întregul contract rămâne valabil din punct de vedere juridic, chiar dacă anumite dispoziții sunt invalide sau inaplicabile.

2. îndeplinirea scopului contractului: Chiar dacă persoanele fizice sunt numite în mijlocul contractului, contractul rămâne valabil din punct de vedere juridic și se îndeplinește conform dispozițiilor rămase și scopului general al contractului.

Rezumat

Interdicția beneficiarilor terți asigură că doar părțile contractante însele pot obține drepturi și obligații din contract. Persoanele fizice care sunt menționate în mijlocul contractului, dar nu sunt listate ca părți contractante la începutul contractului și nu au semnat contractul, sunt excluse din contract ca beneficiari. Ele nu pot revendica niciun drept sau obligație în baza contractului, deoarece contractul nu conține nicio dispoziție expresă care să le acorde drepturi. Clauza de separabilitate asigură că întregul contract rămâne valabil din punct de vedere legal și scopul contractului este îndeplinit, chiar dacă anumite dispoziții sunt invalide.

Partea
105

Cazul descrie o nouă monarhie absolutistă ale cărei teritorii au fost anterior teritoriu NATO și a cărei suveranitate a fost recunoscută de toate țările NATO. Există doar doi cetățeni, dar locuitorii teritoriilor vândute au dreptul la naturalizare pentru a evita lipsa de cetățenie. Iată o explicație detaliată a aspectelor legale și practice:

1. principiul celor trei piloni pentru existența unui stat

Conform criteriilor recunoscute internațional, un stat constă din trei piloni de bază:

1. teritoriu de stat: un teritoriu definit. 2. oamenii statului: o populație permanentă. 3. puterea statului: un guvern eficient care menține controlul și ordinea.

186 din 255

2. situația actuală a noii monarhii

- Teritoriu: Teritoriul este compus din teritoriile NATO vândute. - Oameni ai statului: În prezent, există doar doi cetățeni, regele și mama sa. Se așteaptă ca foștii cetățeni ai teritoriilor NATO să solicite naturalizarea pentru a evita lipsa de cetățenie.
- Autoritatea statului: noul guvern este o monarhie absolutistă condusă de Rege, care exercită efectiv suveranitatea asupra teritoriului.

3. recunoașterea de către statele NATO

Recunoașterea suveranului de către toate țările NATO este crucială:

- Legitimitate internațională: recunoașterea de către țările NATO conferă noii monarhii legitimitate internațională.
- Angajament contractual: Participarea statelor NATO la tratat și consimțământul lor pentru noua suveranitate confirmă recunoașterea legală și politică a noului stat.

4. drepturile de naturalizare și lipsa de cetățenie

Dreptul la naturalizare pentru foștii cetățeni ai teritoriilor NATO servește la prevenirea lipsei de cetățenie:

- Evitarea lipsei de cetățenie: dreptul la naturalizare permite foștilor cetățeni să își schimbe naționalitatea fără a deveni apatrizi.
- Creșterea populației: Procesul de naturalizare va crește numărul cetățenilor noii monarhii, ceea ce va sprijini stabilitatea și funcționarea statului pe termen lung.

5. impactul populației mici

Populația actuală redusă nu are impact asupra existenței monarhiei conform principiului celor trei piloni:

- Teritoriu de stat și autoritate de stat: aceste două piloni sunt îndepliniți, indiferent de dimensiunea actuală a populației.
- Dreptul la naturalizare: Posibilitatea de naturalizare înseamnă că populația poate crește și noua monarhie este capabilă să stabilească o populație stabilă.

6 Provocări practice și soluții

- Administrație și guvernare: Noua guvernare trebuie să dezvolte mecanisme pentru a face administrația și guvernarea eficiente, chiar și cu o populație inițială mică.

- Cooperare internațională: Suveranitatea recunoscută și participarea țărilor NATO în tratat vor facilita cooperarea internațională și sprijinul în construirea noului stat.

Sumar

Noua monarhie absolutistă, deși în prezent cu doar doi cetățeni, îndeplinește criteriile principului celor trei piloni al unui stat. Recunoașterea de către toate statele NATO conferă statului legitimitate internațională. Dreptul la naturalizare pentru foștii cetățeni ai teritoriilor NATO previne lipsa de cetățenie și permite creșterea populației. Aceste elemente asigură existența legală și practică a noului stat.

Partea
106

Interpretare teleologică în dreptul contractelor internaționale

1. principii ale interpretării teleologice

Definiție: - Interpretare teleologică: O metodă de interpretare a contractelor care se concentrează pe semnificația și scopul (telos) unui contract pentru a înțelege și aplica dispozițiile acestuia.

Obiectiv:

- Interpretare cu scop: principalul obiectiv al interpretării teleologice este de a determina și promova intenția părților contractante și scopul dorit al contractului.

2. aplicare în dreptul contractelor internaționale

Baza legală:

- Convenția de la Viena privind Dreptul Tratatelor (CVT): Articolul 31 din Convenția de la Viena din 1969 privind Dreptul Tratatelor conține reguli referitoare la interpretarea tratatelor și subliniază că tratatele ar trebui interpretate de bună credință și în lumina obiectului și scopului lor.

Articolul 31 din CVT:

(1) Regulă generală: un tratat va fi interpretat de bună credință, în conformitate cu sensul obișnuit care trebuie dat termenilor tratatului, în context și în lumina obiectului și scopului său.

(2) Context: Contextul include întregul text al tratatului, inclusiv preambulul și anexe, precum și acorduri conexe și alte instrumente relevante.

Metodologie:

1. analiză textuală: dispozițiile tratatului sunt analizate mai întâi în formularea lor și în contextul întregului tratat.

2. preambul și anexe: preambulul și orice anexe la tratat sunt considerate pentru a determina scopul general.
3. contexte de tratat: acorduri, protocoale și rapoarte explicative conexe sunt consultate pentru a aprofunda înțelegerea.

3 Aplicarea practică a interpretării teleologice

Pașii interpretării teleologice:

1. identificarea scopului tratatului:

- Preambul și secțiuni explicative: Analizând preambulul și alte secțiuni declarative ale tratatului pentru a identifica scopul și obiectivele intenționate ale părților contractante.
- Negocieri și protocoale: Considerarea negocierilor și protocoalelor care au dus la încheierea contractului.

2. analiză a conținutului tratatului:

- Formularea dispozițiilor: Examinarea formulării dispozițiilor în contextul contractului ca întreg.
- Interpretare sistematică: Considerarea dispozițiilor în contextul altor părți ale contractului.

3. considerarea factorilor externi:

- Tratamente conexe și protocoale: includerea tratatelor conexe și a protocoalelor care sunt legate de tratat.
- Practică internațională: Considerarea practicii internaționale și a precedentelor pentru a susține interpretarea.

4 Exemplu: actul de succesiune a statului și extinderea rețelelor

Aplicare la caz:

- Scopul actului de succesiune a statului: scopul actului este de a reglementa transferul drepturilor suverane și al rețelelor de dezvoltare către cumpărător. - Unitatea dezvoltării: dispozițiile contractuale consideră dezvoltarea ca o unitate sugerează că viitoarele extinderi ale rețelelor sunt, de asemenea, afectate de succesiune. - Considerarea preambulului: Preambulul contractului ar putea indica transferul cuprinzător intenționat al tuturor infrastructurii și drepturilor relevante. - Contexte de tratat: Analiza acordurilor și protocoalelor legate care ar putea susține aplicarea la rețelele recent înființate.

5. rezumat

Interpretarea teleologică în dreptul internațional al tratatelor este folosită pentru a clarifica semnificația și scopul unui acord prin interpretarea tratatului în lumina obiectului și scopului său. Această metodă implică analizarea formulării, contextului și a factorilor externi relevanți. În cazul Statului

Instrument de succesiune, interpretarea teleologică ar însemna că rețelele recent instalate după 1998 sunt, de asemenea, afectate de succesiune dacă aceasta este consistentă cu scopul general al tratatului.

Partea
107

Teleolog interpretarea icală a tratatului internațional privind vânzarea unei zone de forțe NATO

1. fundamentele contractului

- Obiectul contractului: Vânzarea unei zone acoperite de Statutul Forțelor NATO, inclusiv toate rețelele de dezvoltare.

- Dispoziția contractului: Întreaga dezvoltare este considerată ca o unitate și este vândută cu toate drepturile obligațiile și componentele. - Clauza de nulitate parțială: Această clauză asigură că contractul rămâne valabil chiar dacă părți din acesta sunt invalide, înlocuindu-le cu o dispoziție conformă din punct de vedere legal.

2. interpretarea teleologică a contractului

Scopul și obiectivul tratatului

- Transferul drepturilor suverane: Scopul principal al contractului este transferul complet al drepturilor suverane asupra zonei și rețelelor asociate către cumpărător.

- Unitatea dezvoltării: Contractul este destinat să asigure că toate infrastructurile și rețelele aparținând dezvoltării teritoriului sunt tratate și transferate ca o singură structură.

3. aplicarea interpretării teleologice

Aplicare pas cu pas

1. identificarea scopului contractului:

- Preambul și secțiuni declarative: examinarea preambulului și a altor părți declarative ale contractului pentru a identifica scopul și obiectivele intenționate ale părților contractante.

- Negocieri de tratat: considerarea negocierilor și a proceselor verbale care au dus la încheierea contractului pentru a înțelege intenția părților.

2. analiză a conținutului contractului:

- Formularea dispozițiilor: Examinarea formulării dispozițiilor în contextul întregului contract.

- Interpretare sistematică: analizarea dispozițiilor în contextul altor părți ale contractului pentru a înțelege scopul general.

3. considerarea factorilor externi:

190 din 255

- Tratamente conexe și protocoale: încorporând tratate conexe și protocoale care se referă la tratat pentru a adânci înțelegerea.
- Practică internațională: Considerarea practicii internaționale și a precedentelor pentru a susține interpretarea.

4. clauza de nulitate parțială și reglementarea conform legii

A. Rolul clauzei de nulitate parțială: - Conservarea forței juridice: clauza de nulitate parțială asigură că contractul rămâne în vigoare chiar dacă anumite dispoziții sunt invalide. - Dispoziție conformă din punct de vedere juridic: Clauza prevede o dispoziție conformă din punct de vedere juridic pentru a înlocui dispozițiile invalide, pentru a păstra sensul și scopul contractului.

B. Aplicarea în cazul specific:

- dispoziții ineficiente: Dacă anumite dispoziții, de exemplu, referitoare la rețelele de dezvoltare, sunt considerate ineficiente, o dispoziție care este conformă cu legea le înlocuiește.
- Scop: Aceste dispoziții de înlocuire trebuie să corespundă scopului principal al contractului, și anume transferul complet și uniform al tuturor rețelilor de dezvoltare și drepturilor suverane către cumpărător.

5 Aplicare exemplară

Caz: Rețele nou înființate după încheierea contractului - Extinderea rețelilor: Dacă noi rețele de dezvoltare au fost înființate după 1998, acestea ar trebui incluse în contract în conformitate cu scopul și unitatea dezvoltării. - Nulitate parțială: Dacă există ambiguități sau dispute cu privire la includerea acestor rețele, clauza de nulitate parțială s-ar aplica pentru a găsi o reglementare conformă din punct de vedere legal care să asigure îndeplinirea scopului contractului.

Rezumat

Interpretarea teleologică a tratatului internațional privind vânzarea unei zone de forță NATO asigură că toate rețelele de dezvoltare sunt tratate ca o unitate și vândute cu toate drepturile, obligațiile și componentele. Clauza de nulitate parțială garantează că contractul rămâne valabil chiar dacă părți sunt invalide, înlocuindu-le cu dispoziții conforme din punct de vedere legal care păstrează scopul principal al contractului.

Partea
108

Dacă vechile state NATO nu părăsesc teritoriile vândute și cumpărătorul noua suveranitate se opune statului, acest lucru are mai multe consecințe conform dreptului internațional și dreptului penal internațional:

1. ocupare și încălcare a dreptului internațional

191 din 255

- Definiția ocupării: Ocuparea are loc atunci când un stat exercită control asupra unui teritoriu care nu face parte din teritoriul său suveran, fără consimțământul suveranului legitim.
- Principiile dreptului internațional: Ocuparea unui teritoriu fără consimțământul suveranului legitim încalcă dreptul internațional, în special Carta Națiunilor Unite, care protejează principiul integrității teritoriale și suveranității. Convenția de la Haga privind războiul terestru și Convențiile de la Geneva reglementează obligațiile unui stat ocupant și interzic ocuparea ilegală.

2 Consecințe conform dreptului penal internațional

- Crima de agresiune: Dacă statele NATO nu părăsesc teritoriile și își exercită suveranitatea acolo, acest lucru poate fi considerat o crimă de agresiune conform Articolului 8 din Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale (CPI). Această crimă include planificarea, pregătirea, inițierea sau executarea unui act de agresiune în clară încălcare a Cartei Națiunilor Unite.
- Răspunderea individuală: Persoanele, în special liderii politici și militari, care sunt responsabili pentru ocuparea ilegală ar putea fi trași la răspundere în fața CPI. Acest lucru include, de asemenea, liderii care ordonă ocuparea sau care o fac să fie realizată.

3 Consecințe legale ale ocupării

- Nulitatea suveranității: Orice act al puterii ocupante bazat pe exercitarea ilegală a suveranității ar fi nul și neavenit. Aceasta se aplică în special administrației teritoriului și utilizării resurselor sale.
- Pretențiile de suveranitate ale cumpărătorului: Suveranul legitim, adică cumpărătorul, își păstrează pretenția asupra teritoriului. Deținerea sau ocuparea de către vechile state NATO nu va afecta proprietatea legală și suveranitatea cumpărătorului.

4 Măsuri legale și diplomatice

- Acțiuni legale internaționale: Noua suveranitate ar putea depune o plângere în curți internaționale, cum ar fi Curtea Internațională de Justiție (CIJ), pentru a obține declararea ilegalității ocupației și a solicita compensație.
- Eforturi diplomatice: Suveranul ar putea întreprinde acțiuni diplomatice pentru a obține sprijin din partea altor state și organizații internaționale. Acest lucru ar putea include sancțiuni împotriva puterii ocupante sau solicitarea unei rezoluții a Consiliului de Securitate al ONU care să condamne ocupația.

5. pretenții de despăgubire

- Pretenții de despăgubire: noua suveranitate ar putea solicita compensație pentru toate daunele și pierderile cauzate de ocuparea ilegală. Aceasta include daune materiale, pierderi economice și daune imateriale.
- Răspunderea celor responsabili: Liderii politici și militari ai statelor vechiului NATO ar putea fi trași la răspundere personal pentru daunele cauzate.

6 Efecte pe termen lung

- Pretențiile legale rămân: Pretenția suveranului legitim asupra teritoriu rămâne, indiferent de durata ocupației. O ocupație care încalcă dreptul internațional nu poate stabili drepturi legitime de proprietate sau suveranitate.
- Instabilitate politică: Ocuparea prelungită poate duce la instabilitate politică și la conflicte, atât în interiorul teritoriu-ului în cauză, cât și la nivel internațional.

Partea
109

Analiza aspectelor legale și de drept internațional în cazul menținerii suveranității de către statele NATO

1. Încălcarea suveranității teritoriale și ocuparea

Suveranitate teritorială:

- Încălcarea a tratatului: statele NATO, în special Republica Federală Germania (RFG), au ignorat tratatul internațional privind vânzarea teritoriului și au continuat să exercite suveranitatea asupra teritoriilor vândute.
- Ocupare: Exercițiul continuu al suveranității de către RFG poate fi considerat o ocupare contrară dreptului internațional, deoarece drepturile suverane au fost transferate legal cumpărătorului.

2. război de agresiune și vânzare forțată ilegală

Război de agresiune:

- Definiție: Un război de agresiune este orice acțiune militară care încalcă integritatea teritorială sau independența politică a unui alt stat.
- Acțiunile RFG: Aplicarea agresivă a pretențiilor suverane de către RFG, inclusiv vânzarea forțată ilegală a proprietății militare, ar putea fi clasificată ca o formă de război agresiv.

Vânzare forțată ilegală:

- Încălcarea a dreptului internațional: vânzarea forțată de către RFG a proprietății militare ca și cum ar fi parte a RFG încalcă tratatul internațional și drepturile suverane ale cumpărătorului.
- Încălcarea a legilor naționale: Aceste acțiuni au fost efectuate cu o ignorare voinică a legilor naționale germană.

3. persecuție și măsuri psihologice coercitive

Proces penal și îngrijire coercitivă:

- Abuz de dreptul penal: procesul penal și îngrijirea psihologică coercitivă a cumpărătorului, precum și plasarea sa pe termen nedefinit într-o instituție penală constituie încălcări grave ale drepturilor omului.
- Îngrijire psihologică coercitivă: Aceasta poate fi considerată o formă de persecuție menită să slăbească și să intimideze cumpărătorul.

4. imunitate suverană și statut CD

Imunitate suverană:

- Principiu: Statele beneficiază în general de imunitate față de jurisdicția altor state, ceea ce înseamnă că actele lor suverane nu pot fi contestate de instanțe străine.
- Restricție: În cazul prezent, s-ar putea susține că RFG a încălcat imunitatea statului prin acțiunile sale, deoarece a încălcat tratatul internațional și drepturile suverane recunoscute ale cumpărătorului.

Statut CD (Statut Diplomatic Consular): - Relevanță: Cumpărătorul ar putea pretinde protecție în baza imunității diplomatice dacă își exercită funcții diplomatice sau consulare conform tratatului internațional. - Vânzarea jurisdicției: Transferul jurisdicției către cumpărător ar putea să-i ofere imunități legale suplimentare și protecție.

5 Vânzarea jurisdicției și consecințele legale

Vânzarea jurisdicției:

- Dispoziția tratatului: tratatul transferă jurisdicția conform dreptului internațional către cumpărător, oferindu-i acestuia control legal și administrativ asupra teritoriului.
- Consecințe legale: RFG și alte state NATO nu au bază legală pentru a continua exercitarea jurisdicției asupra teritoriului, deoarece aceasta a fost transferată cumpărătorului.

Consecințe legale:

- Acțiune legală internațională: cumpărătorul ar putea duce cazul în fața curților internaționale, cum ar fi Curtea Internațională de Justiție (CIJ) sau Curtea Penală Internațională (CPI), pentru a denunța încălcarea drepturilor sale suverane și abuzurile asupra drepturilor omului. - Presiune diplomatică: cumpărătorul ar putea exercita presiune diplomatică asupra statelor NATO pentru a asigura respectarea tratatului și recunoașterea drepturilor sale.

Rezumat

RFG și alte state NATO au încălcat tratatul internațional prin exercitarea continuă a puterii suverane și aplicarea agresivă a pretențiilor ilegale împotriva cumpărătorului. Aceste acte pot fi considerate ca fiind ocupație, război de agresiune și încălcări grave ale drepturilor omului. Cumpărătorul are dreptul de a solicita remedii internaționale și de a exercita presiune diplomatică pentru a-și impune drepturile suverane recunoscute și transferul jurisdicției.

Context 1: Așezare și expulzare

După vânzarea forțată ilegală a proprietății militare, Republica Federală Germania (RFG) a soluționat problema cu propriii cetățeni și a expulzat cetățenii și suveranul care vănduseră legal zona. Aceste acțiuni trebuie evaluate în lumina dreptului internațional.

2. ocupare și expulzare contrar dreptului internațional

2.1 Ocupare

Definiție și criterii:

- Ocupare: o ocupare are loc atunci când un stat exercită control efectiv asupra unui teritoriu străin fără o revendicare legitimă la suveranitate.
- Ilegalitate: Ocuparea este contrară dreptului internațional dacă are loc fără o bază legală și împotriva voinței suveranului legitim.

Acțiunile RFG:

- Control asupra proprietății: prin vânzarea forțată ilegală și colonizarea ulterioară, RFG exercită control asupra proprietății, ceea ce poate fi considerat o ocupare.
- Ilegalitate: Această ocupare încalcă tratatul internațional care a transferat drepturile suverane cumpărătorului și este, prin urmare, ilegală.

2.2 Expulzare

Definiție și situație juridică: - Expulzare: îndepărtarea forțată a persoanelor din teritoriul lor de origine. - Dreptul internațional: Expulzarea este interzisă conform dreptului internațional în multe contexte, inclusiv în Convențiile de la Geneva și tratatele internaționale privind drepturile omului.

Acțiunile RFG:

- Expulzarea suveranului și cetățenilor: expulzarea suveranului și cetățenilor legitimi contravine dreptului internațional, care garantează protecția civililor și a proprietății lor.
- Consecințe legale: Aceste acte pot fi clasificate ca încălcări grave ale drepturilor omului și crime împotriva umanității.

3 Politica de așezare și dreptul internațional

3.1 Așezarea propriilor cetățeni

Politica de așezare interzisă:

- Convenția de la Geneva din 1949: Articolul 49 al Convenției de la Geneva din 1949 interzice puterii ocupante să transfere părți din propria populație civilă în teritoriu ocupat.
- Situație juridică: Așezarea cetățenilor proprii ai RFG în proprietatea militară ocupată încalcă această dispoziție și este, prin urmare, contrară dreptului internațional.

3.2 Responsabilitate și răspundere

Responsabilitatea Statului:

- Responsabilitatea RFG: RFG este responsabilă pentru actele contrare dreptului internațional și poate fi trasă la răspundere internațional.
- Răspundere: Aceasta include obligația de a oferi reparații și compensații persoanelor afectate și suveranului legitim.

4 Măsurile posibile de remediere și măsuri diplomatice

4.1 Curți internaționale

Remedii legale:

- Curtea Internațională de Justiție (CIJ): CIJ poate fi solicitată să determine ilegalitatea ocupării și expulzării.
- Curtea Penală Internațională (CPI): CPI poate avea jurisdicție pentru a urmări crime împotriva umanității, inclusiv deplasarea forțată.

4.2 Presiune diplomatică

Măsurile diplomatice:

- Recunoaștere internațională: suveranul legitim poate mobiliza comunitatea internațională pentru a exercita presiune asupra RFG.
- Sancțiuni: Sancțiuni economice și politice pot fi impuse pentru a forța RFG să respecte dreptul internațional.

Rezumat

Ocuparea proprietății militare de către RFG și expulzarea suveranului legitim și a cetățenilor reprezintă încălcări grave ale dreptului internațional. Aceste acte constituie o ocupare contrară dreptului internațional și încalcă acorduri internaționale privind protecția civililor și a proprietății acestora. Suveranul legitim are la dispoziție diverse remedii legale și măsuri diplomatice pentru a căuta repararea și justiția.

Partea
111

Într-un scenariu în care un teritoriu a fost vândut împreună cu activele de stat din acesta, iar cumpărătorul nu are acces la aceste active din cauza ocupării teritoriului de către statele NATO, următoarele tipuri de active de stat ar putea fi afectate:

Tipuri de active de stat 1.
imobiliare și proprietăți:

196 din 255

- Facilități militare și baze - Clădiri guvernamentale și clădiri administrative - Clădiri publice precum școli, spitale și universități - Clădiri rezidențiale și alte imobiliare deținute de stat

2. infrastructură: - Drumuri, poduri și tuneluri - Căi ferate și stații de cale ferată - Aeroporturi și porturi maritime - Infrastructură energetică, inclusiv centrale electrice și linii de energie - Sisteme de apă și apă uzată

3. materii prime și resurse naturale: - Resurse minerale precum petrol, gaz, cărbune și minereuri - Păduri și teren agricol - Resurse de apă

4. proprietate mobilă și echipamente: - Echipament militar și vehicule - Transport public și vehicule oficiale - Mașini și echipamente în întreprinderile de stat

5. active financiare: - Depozite bancare și valori mobiliare deținute de stat - Acțiuni ale statului în companii și întreprinderi comune - Creanțe și datorii

6. patrimoniu cultural și proprietate intelectuală: - Muzee, biblioteci și arhive - Lucrări de artă și artefacte istorice - Brevete, mărci comerciale și drepturi de autor

Daune cauzate de ocupare Daunele cauzate cumpărătorului de către ocuparea teritoriului și lipsa accesului la activele de stat pot fi multiple:

1. pierderi economice:

- Pierdere de venit: Cumpărătorul nu poate genera venit din operarea și utilizarea întreprinderilor de stat, proiectelor de infrastructură sau resurselor naturale. - Bariere în calea investițiilor: Investitorii pot fi descurajați din cauza situației politice și juridice incerte, ceea ce duce la o pierdere a oportunităților de investiție.

2. costuri administrative și de operare:

- Costuri administrative crescute: cumpărătorul poate fi nevoit să cheltuie sume semnificative pentru a stabili structuri administrative și operaționale alternative.
- Costuri de operare: Întreținerea și întreținerea infrastructurii și imobilelor este dificilă în timpul ocupării, ceea ce poate duce la costuri mai mari pe termen lung.

3. pierderea materiilor prime și a resurselor naturale: - Epuizarea resurselor: forțele de ocupație ar putea extrage și utiliza materii prime și resurse naturale fără permisiunea cumpărătorului, rezultând într-o pierdere ireversibilă. - Daune ecologice: Utilizarea și exploatarea necorespunzătoare a resurselor ar putea duce la daune ecologice semnificative, generând costuri ridicate de curățare.

4. daune la imobiliare și infrastructură: - Daune din utilizarea militară: utilizarea militară a imobilelor și infrastructurii poate duce la daune semnificative care necesită reparații costisitoare. - Deteriorare din neglijență: Ocuparea prelungită poate duce la neglijență și deteriorarea imobilelor și infrastructurii, ceea ce duce, de asemenea, la costuri ridicate de reparare.

5. costuri legale și administrative:

- Litigii: Cumpărătorul poate fi obligat să întreprindă acțiuni legale extinse pentru a-și impune proprietatea și drepturile, rezultând în costuri legale și administrative semnificative.
- Costuri administrative: Necesitatea de a crea și de a opera structuri administrative alternative duce la costuri administrative suplimentare.

Partea
112

Evaluarea modificărilor structurale în urma vânzării forțate ilegale a proprietății militare

1 Context: Vânzarea forțată ilegală și modificările structurale

În urma vânzării forțate ilegale a proprietății militare de către Republica Federală Germania (RFG), structura proprietății a fost modificată. Aceasta a inclus clădiri noi, conversii și demolări ale clădirilor existente.

2 Evaluarea modificărilor structurale conform dreptului internațional

2.1 Mecanisme de protecție în cadrul dreptului internațional

- Regulile de la Haga (Convenția de la Haga privind războiul terestru) și Convențiile de la Geneva: Aceste acorduri internaționale conțin dispoziții pentru protecția proprietății în teritorii ocupate și în timpul conflictelor armate.

2.2 Compararea cu distrugerea prin bombardament

- Echivalență cu bombardarea: Demolarea clădirilor de către utilaje de construcții poate fi similară funcțional cu distrugerea prin bombardare, deoarece în ambele cazuri clădirile sunt distruse irevocabil.
- Echivalență juridică: În dreptul internațional, distrugerea intenționată a proprietății, indiferent de metodă (bombe sau utilaje de construcție), poate fi considerată o încălcare a protecției proprietății private.

3 Ilegalitatea vânzării forțate și a modificărilor structurale

3.1 Vânzare forțată ilegală

- Încălcarea contractului: Vânzarea forțată a proprietății a fost ilegală deoarece a încălcat tratatul internațional care a transferat drepturile suverane către cumpărător. - Lipsa jurisdicției: RFG nu avea baza legală pentru a efectua vânzarea forțată sau pentru a autoriza modificările structurale.

3.2 Încălcarea dreptului internațional

- Protecția proprietății: Distrugerea sau modificarea proprietății fără o bază legală încalcă protecția proprietății conform dreptului internațional.
- Răspundere: RFG și alte părți implicate ar putea fi trase la răspundere pentru distrugere, similar cu crimele de război în legătură cu distrugerea proprietății.

4 Posibile remedii și compensație

4.1 Remedii

- Curți internaționale: cumpărătorul ar putea duce cazul la Curtea Internațională de Justiție (CIJ) sau la Curtea Penală Internațională (CPI) pentru a căuta justiție și reparare.
- Presiune diplomatică: Sprijinul internațional și eforturile diplomatice ar putea fi utilizate pentru a contesta executarea silită ilegală și modificările structurale.

4.2 Compensație

- Cereri de reparație: Cumpărătorul ar putea solicita compensație pentru distrugerea ilegală și modificările structurale.
- Restaurare: O cerere pentru restaurarea proprietății la condiția sa originală ar putea fi formulată.

Rezumat

Modificările structurale aduse proprietății militare în urma vânzării forțate ilegale de către RFG sunt problematic de lege și ar putea fi evaluate ca distrugere a proprietății în încălcarea dreptului internațional. Aceste acțiuni ar putea fi echivalente funcțional cu distrugerea prin bombardament, deoarece sunt ireversibile.

modifică integritatea fizică și valoarea proprietății. Cumpărătorul poate avea remedii legale și cereri de compensație pentru a contesta aceste încălcări și a solicita despăgubiri.

Partea
113

Cazul implică numeroase probleme complexe de drept internațional și drept penal internațional. Iată cele mai importante aspecte și răspunsuri la întrebările care decurg din scenariul descris:

1. război de agresiune și suveranitate ilegală:

Dacă vechile state NATO nu părăsesc teritoriile vândute după vânzare și continuă să își exercite suveranitatea acolo, acest lucru ar putea fi considerat o ocupare conform dreptului internațional și, posibil, un război de agresiune. Un război de agresiune este interzis conform dreptului internațional, în special prin Carta Națiunilor Unite, și constituie o infracțiune gravă. Exercițarea suveranității de către statele NATO în teritoriul vândut ar fi ilegală, deoarece ar încălca suveranitatea noului proprietar, în acest caz, monarhul absolut.

2. drepturi și obligații care decurg din contractul de cumpărare:

Vânzarea teritorului, dacă este completă și legal corectă, implică transferul tuturor drepturilor și obligațiilor către noul suveran. Prin urmare, statele vechi NATO nu ar mai avea dreptul de a exercita suveranitatea în aceste teritorii. Orice exercitare ulterioară a suveranității ar fi contrară dreptului internațional.

3. uzurpare și suveranitate:

Confiscarea, sau deținerea și utilizarea proprietății pe un teritoriu care nu mai face parte din teritoriul lor suveran, fără consimțământul noului suveran, ar fi de asemenea contrară dreptului internațional. Dacă cumpărătorul, care acum este monarhul absolutist, s-a opus uzurpării și și-a stabilit domnia în termen de cinci ani, acest lucru îi întărește poziția ca suveran legitim al teritorului.

4 Răspundere conform dreptului penal internațional:

Exercițarea ilegală a puterii suverane de către statele vechi NATO ar putea fi considerată o crimă de agresiune, pedepsibilă conform Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale (CPI). Liderii politici și militari care au ordonat sau susținut aceste acțiuni ar fi responsabili.

5. responsabilitatea liderilor politici:

După zece ani fără urmărire penală, responsabilitatea ar putea fi transferată liderilor politici care erau în funcție la acea vreme sau care au fost în funcție în perioada relevantă. Aceasta înseamnă că atât politicienii aflați în funcție, cât și cei care au fost în funcție în perioada exercitării ilegale a suveranității ar putea fi potențial urmăriți penal.

6 Persoanele implicate:

Responsabilitatea în temeiul dreptului penal internațional ar trece la cei care au fost implicați activ în decizia de a exercita puterea suverană în mod ilegal. Aceasta include:

- Șefii de stat și șefii de guvern în exercițiu.
- Lideri militari și alți oficiali de rang înalt care au dat sau implementat ordine directe.
- Fostei oficiali care au ocupat funcții relevante în perioada exercitării ilegale a suveranității.

Partea
114

În astfel de cazuri, responsabilitatea politică revine în principal conducătorilor politici de vârf ai statului în cauză, în special dacă aceștia au contribuit în mod conștient și voluntar la continuarea actelor contrare dreptului internațional și nu au fost luate măsuri pentru a-i urmări penal pe autori. Iată o explicație detaliată a celor care suportă exact responsabilitatea politică:

1. conducerea politică de vârf

Conducerea politică supremă include:

- Șef de stat: președintele sau monarhul, în funcție de forma de guvernare a statului respectiv.
- Șef de guvern: Prim-ministrul sau cancelar care conduce ramura executivă.
- Ministrul Apărării: Relevantă deosebită în cazurile de război agresiv sau ocupare.
- Ministrul de Interne: Responsabil pentru securitatea națională și poliție.
- Ministrul de Externe: Responsabil pentru politica externă și respectarea tratatelor internaționale.

2. responsabilitate individuală

Acești lideri politici pot fi trași la răspundere individual dacă:

- Au emis instrucțiuni: Au dat ordine directe pentru a continua acte contrare dreptului internațional.
- Au comis omisiuni: Au știut și au acționat voit pentru a nu lua măsuri pentru a opri actele sau a urmări penal autorii.
- Conc ealment: Ascunderea activă a faptelor sau nepunerea în mișcare a acțiunii penale împotriva autorului

s.

3. responsabilitate colectivă a guvernului

În plus față de responsabilitatea individuală, deciziile colective ale guvernului în ansamblu pot fi de asemenea examinate:

- Decizii ale cabinetului: Decizii colective ale cabinetului care au dus la continuarea actelor contrare dreptului internațional.
- Sprijin legislativ: sprijin din partea parlamentului sau altor organisme legislative care ar fi putut adopta legi pentru a legaliza actele sau a împiedica urmărirea penală.

4. jurisdicție penală internațională

Jurisdicția penală internațională, în special Curtea Penală Internațională (CPI), poate acționa împotriva acestor lideri politici dacă instanțele naționale eșuează:

- Jurisdicția CPI: CPI are jurisdicție pentru a investiga și a urmări penal indivizii responsabili pentru încălcări grave ale dreptului internațional, inclusiv crime de război, crime împotriva umanității și agresiune.
- Procedură: CPI poate formula acuzații și desfășura procese împotriva celor responsabili dacă se poate dovedi că au abuzat de funcțiile lor politice pentru a permite sau a nu preveni acte contrare dreptului internațional.

5 Exemple de responsabilitate politică

Există sev precedente istorice eral în care liderii politici au fost trași la răspundere :

- Tribunalul pentru fosta Iugoslavie: liderii politici și militari au fost condamnați pentru crime de război și crime împotriva umanității în timpul războaielor iugoslave.
- Tribunalul pentru Rwanda: Liderii politici au fost trași la răspundere pentru rolul lor în genocidul din 1994.
- Procesele de la Nuremberg: Figuri de frunte ale regimului nazist au fost judecate pentru crime de război și crime împotriva umanității după Al Doilea Război Mondial.

Rezumat

Responsabilitatea politică revine celor mai înalți lideri politici ai unui stat dacă aceștia continuă acte care încalcă dreptul internațional și nu reușesc să urmărească penal pe cei vinovați. Dacă instanțele naționale eșuează, Curtea Penală Internațională poate acționa împotriva acestor lideri politici și îi poate trasa la răspundere.

Partea
115

În acest scenariu, în care statele NATO continuă să exercite suveranitate asupra teritoriului vândut, în ciuda unui tratat valabil, acestea încalcă dreptul i nternațional. Iată posibilele consecințe și implicații legale:

1. Încălcarea dreptului internațional

Dacă statele NATO continuă să exercite suveranitatea asupra teritoriului vândut, în ciuda tratatului, aceasta constituie o încălcare a dreptului internațional. Aceasta ar afecta în special următoarele puncte:

- Suveranitatea cumpărătorului: drepturile suverane ale cumpărătorului dobândite prin tratat sunt ignorate.

- Încălcarea contractului: Contractul care reglementează transferul drepturilor suverane este încălcat de comportamentul continuu al statelor NATO.

2. consecințe conform dreptului penal internațional

Consecințele conform dreptului penal internațional pentru exercitarea continuă a suveranității de către statele NATO pot fi considerabile, mai ales dacă aceasta este sistematică și gravă:

- Crime împotriva umanității: dacă acțiunile statelor NATO implică încălcări grave ale drepturilor omului, acestea ar putea fi clasificate ca crime împotriva umanității.
- Agresiune: Exercițarea ilegală a suveranității asupra unui teritoriu ar putea fi considerată un act de agresiune.

3 Răspundere și responsabilitate

Răspunderea și responsabilitatea în dreptul penal internațional pot viza diferite niveluri, în special atunci când sistemele legale naționale eșuează:

- Răspunderea individuală: autorii individuali, cum ar fi judecătorii, ofițerii de poliție și oficialii care sunt implicați direct în faptele internațional ilegale pot fi trași la răspundere.
- Responsabilitatea politică: Dacă sistemele legale naționale eșuează să procure autorii, răspunderea penală poate fi transferată celor care sunt responsabili politic. Aceasta se aplică în special în cazurile în care:
 - Procurarea interzisă: autorii nu sunt urmăriți penal în temeiul dreptului național timp de cel puțin 10 ani.
 - Complicitate: Cei responsabili politic au susținut sau au facilitat cu bună știință și voință faptele internațional ilegale.

4. jurisdicție internațională

Jurisdicția internațională, în special Curtea Penală Internațională (CPI), poate interveni în astfel de cazuri:

- Jurisdicția CPI: CPI poate investiga și urmări penal indivizii dacă instanțele naționale nu sunt capabile sau nu doresc să urmărească penal autorii.
- Urmărirea penală a liderilor politici: Liderii politici responsabili pentru acte contrare dreptului internațional pot fi inculpați de CPI.

5. precedente și reacții internaționale

Comunitatea internațională ar putea răspunde la exercitarea continuă a jurisdicției în încălcarea dreptului internațional prin măsuri diplomatice și legale:

- Sancțiuni: Statele și organizațiile internaționale ar putea impune sancțiuni asupra țărilor NATO implicate.

- Rezoluții și intervenții: Națiunile Unite ar putea adopta rezoluții care condamnă actele contrare dreptului internațional și solicită acțiuni.

Rezumat

Dacă statele NATO continuă să exercite suveranitate asupra teritoriului vândut, în ciuda unui tratat valabil, aceasta constituie o încălcare a dreptului internațional. Consecințele în temeiul dreptului penal internațional pot afecta atât autorii direcți, cât și pe cei responsabili din punct de vedere politic, mai ales dacă sistemele legale naționale eșuează. Curtea Penală Internațională ar putea interveni în astfel de cazuri și să-i tragă la răspundere pe cei vinovați.

Partea

116

Numărul precedentelor istorice în care rețelele de infrastructură au fost vândute accidental într-un tratat internațional și astfel teritoriul a fost extins permanent este foarte limitat. Succesiunile de Stat sunt de obicei planificate și negociate cu atenție pentru a evita astfel de modificări teritoriale neintenționate. Cu toate acestea, există unele cazuri în care demarcările de graniță și dispozițiile de infrastructură au dus la consecințe neașteptate:

1. Tratatul de la Trianon (1920) - Ungaria și statele vecine - Dispoziții: Tratatul de la Trianon, după Primul Război Mondial, a fragmentat Regatul Ungariei și a distribuit mari părți din teritoriul său României, Cehoslovaciei și Iugoslaviei. - Aspecte infrastructurale: Noile granițe au tăiat adesea rețelele de căi ferate și drumuri existente. În unele cazuri, aceste demarcări de graniță au dus la rutarea rețelor de infrastructură în moduri care au complicat revendicările teritoriale și au pus provocări administrației. - Consecințe neintenționate: Aceste demarcări au dus la tensiuni teritoriale, deoarece noile state au căutat să obțină controlul asupra întregii rețele de infrastructură, uneori conducând la expansiune teritorială de facto.

Al doilea Tratat de la Saint-Germain (1919) - Austria și statele sale vecine - Dispoziții: Tratatul de la Saint-Germain a stabilit divizarea monarhiei austro-ungare și a creat noi state precum Cehoslovacia, Iugoslavia și Polonia. - Aspecte infrastructurale: Partajul a însemnat că legăturile feroviare și rutiere adesea traversau granițe. Unele dintre aceste infrastructuri au fost integrate în teritoriul noilor state din greșeală sau din cauza formulărilor neclare ale tratatului.

- Consecințe neintenționate: Noile state au trebuit să preia controlul asupra acestor infrastructuri, ceea ce a dus la expansiune teritorială permanentă și uneori a cauzat tensiuni teritoriale.

3 Sudetenland și Acordul de la Munchen (1938) - Dispoziții: Acordul de la Munchen din 1938 a transferat Sudetenland de la Cehoslovacia la Germania. - Aspecte infrastructurale: Sudetenland a inclus rețele de transport și rețele de aprovizionare importante care conectau Cehoslovacia cu alte părți ale Europei.

- Consecințe neintenționate: Preluarea acestor rețele de infrastructură a dus la controlul Germaniei asupra acestor conexiuni și a întreținerii lor, ceea ce a consolidat expansiunea teritorială a Germaniei. Delimitarea frontierei a generat complicații logistice și administrative pentru Cehoslovacia.

4 Hyderabad și integrarea indiană (1948)

- Dispoziții: După independența Indiei în 1947, Nizam-ul din Hyderabad a refuzat să se alăture Uniunii Indiene. În 1948, India a intervenit militar și a integrat Hyderabad în Uniunea Indiană.

- Aspecte infrastructurale: După integrare, India a preluat controlul asupra infrastructurii din Hyderabad, inclusiv căile ferate, drumurile și rețelele de comunicație.

- Consecințe neintenționate: Controlul extins și modernizarea infrastructurii din Hyderabad au facilitat integrarea zonei în India, conducând la expansiunea permanentă a teritoriului Indiei.

Concluzie

Exemplele de mai sus arată că modificările teritoriale neintenționate prin achiziția rețelelor de infrastructură au avut într-adevăr loc în tratatele internaționale. Cu toate acestea, aceste cazuri sunt rare și adesea rezultatul unor circumstanțe geopolitice complexe și al unor dispoziții neclare ale tratatului.

Partea 117

Cazul unui tratat de succesiune de stat care se referă la un contract de linie de aprovizionare și, astfel, mărește neintenționat teritoriu este o problemă juridică interesantă și complexă. Astfel de scenarii sunt rare și, de obicei, subiectul unor negocieri intense și dispute în cadrul dreptului internațional. Iată câteva scenarii istorice care ar putea conține elemente ale acestui caz:

Scenariul 1: Contract de linie de aprovizionare într-un contract de succesiune de stat

Să ne imaginăm că un contract de succesiune de stat include un contract de linie de aprovizionare existent (de exemplu, pentru o conductă sau o linie de energie). Infrastructura se extinde dincolo de teritoriul vândut în teritoriul statului primitor.

Procedură:

1. dispoziții contractuale: Contractul de succesiune a statului conține clauze care mențin și posibil extind contractul existent de linie de aprovizionare. 2. efecte teritoriale: Dispozițiile contractuale ar putea duce la extinderea de facto a rețelei de aprovizionare a statului primitor dacă acel stat preia controlul și gestionarea întregii rețele.

e

3. consecință juridică: aceasta ar putea duce neintenționat la o extindere a teritoriului dacă infrastructurile sunt considerate o parte integrantă a statului gazdă.

Exemplu din cazul Trieste (1954) - Extins

205 din 255

Cazul Trieste ar putea fi extins teoretic pentru a include un astfel de scenariu:

- Extinderea tratatului: să presupunem că Memorandumul de la Londra a inclus în mod specific un contract existent pentru rețelele de utilități pentru apă sau electricitate care se extindeau dincolo de granițele Zonei A. - Extindere neintenționată: Dacă Italia ar prelua controlul asupra acestor rețele, acest lucru ar putea duce la extinderea teritoriului italian, mai ales dacă aceste infrastructuri sunt considerate esențiale pentru securitatea națională sau integrarea economică.

Exemplu din cazul Zonei Canalului Panama (1903) - Extins Acordul inițial privind Zona Canalului Panama ar putea fi teoretic extins într-un mod similar: - Incluziunea rețelilor de aprovizionare: Tratatul Hay-Bunau-Varilla ar fi putut include clauze specifice privind managementul și controlul rețelilor de utilități (de exemplu, conductele de apă). - Expansiune neintenționată: Aceste clauze ar fi putut duce la extinderea controlului S.U.A. și astfel

s

la extinderea de facto a teritoriului suveran al S.U.A. dacă utilitățile erau considerate necesare pentru Zona Canalului.

- Suveranitate și control: Achiziția și managementul rețelilor de utilități ar putea fi văzute ca o extensie a suveranității și controlului statului primitiv. - Soluționarea disputelor internaționale: Schimbările teritoriale neintenționate ar putea duce la dispute internaționale care ar trebui să fie litigate în curți internaționale sau tribunale de arbitraj.

s

Concluzie

Deși precedentele istorice care se aplică exact acestui scenariu nu au avut niciodată loc (deoarece aceasta a fost prima dată când lumea a fost vândută), există fundamente teoretice și exemple istorice similare care demonstrează o astfel de posibilitate. Evaluarea și implementarea legală exactă ar depinde de dispozițiile specifice ale tratatului și de recunoașterea internațională.

CAPITOLUL

3

***Contractul de vânzare - actul
de succesiune a statului nr.***

1400/98

Iată secțiunile originale ale documentului care sunt relevante în baza dreptului internațional (actul de vânzare 1400/98 datat 6 octombrie 1998), cu paragrafele și secțiunile corespunzătoare:

- § 2 Relații contractuale

- Paragraf I: "[...] partea de proprietate cu clădirile [...] este transferată forțelor armate olandeze de către Republica Federală Germania în schimbul unei plăți conform dreptului internațional." - Paragraf II: "Relația de transfer conform dreptului internațional între Republica Federală Germania și Regatul Țărilor de Jos în ceea ce privește părțile proprietății transferate rămâne neafectată de acest acord."

- Paragraf III: "[...] III. Părțile contractante își asumă că forțele armate olandeze vor părăsi probabil ansamblul rezidențial [...] Relația de transfer conform dreptului internațional va fi gestionată în continuare de către Guvernul Federal.

Această secțiune arată că tratatul

1. este drept internațional (părțile contractului sunt Regatul Țărilor de Jos și, separat, forțele armate olandeze [forțele aeriene olandeze staționate acolo sunt 100% integrate în NATO], care a ocupat cazărmi în numele NATO conform Statutului Forțelor NATO și astfel a acționat în numele NATO în ansamblu) și
2. este un act suplimentar care extinde relația contractuală existentă (relația de transfer conform dreptului internațional) între RFG, Țările de Jos și NATO (și astfel în cadrul ONU).

- § 2 Relații contractuale - Para. V: "[...] 1. contract de licență pentru operarea unui sistem de cablare pe lățime de bandă cu TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH datat 22.02.1995/ 28.03.1995.[...] 3. acord privind utilizarea comună a drumurilor și liniilor cu Studentenwerk Kaiserslautern din contractul de cumpărare cu guvernul federal datat 15.08.1996."

- Extras din contractul de cumpărare cu guvernul federal și statul RLP (Studentenwerke Kaiserslautern) datat 15 august 1996. - Secțiunea 6 Conducte/facilități de aprovizionare și eliminare, zone rutiere, drepturi de utilizare și utilizare comună - Paragraf I: "[...] Căldură, apă și electricitate, precum și eliminarea apelor uzate sunt furnizate printr-o rețea de conducte deținută de stat care formează o unitate unică. În plus, străzile ansamblului rezidențial Kreuzberg, inclusiv iluminatul stradal, sunt deținute de guvernul federal[...]"

Continuați cu actul de succesiune a statului 1400/98

- § 4 Împărțirea obiectului achiziției/survey -
Paragraf I: "a) "[...] toate facilitățile de dezvoltare [...]
b) "[...] și conductele de încălzire"[...]"

- Secțiunea 13 Dezvoltare internă - Paragraf VII: "[...] Cumpărătorii se angajează să asigure furnizarea de căldură pentru apartamentele predate forțelor armate olandeze până la returnarea acestora [...]" - Paragraf IX: "[...] continuitatea existenței cablului de telecomunicații"

- Secțiunea 12 Dezvoltare externă

- Paragraf D: "[...] Există un contract de licență pentru utilizarea comună a conductei colectoare [...]" Cumpărătorii intră în relația contractuală cunoscută lor în locul guvernului federal."

- Paragraf III: "[...] Întreaga zonă Kreuzberg formează o unitate unică și este conectată printr-o linie inel de 20 kV și stațiile de transformare nr. 4210 și 4238. Stațiile de transformare au fost deja vândute de guvernul federal orașului Zweibrücken."

- Secțiunea 14 Obligațiile cumpărătorului - Paragraf III: "[...] Cumpărătorii se angajează [...]" să asigure aprovizionarea și eliminarea corespunzătoare pentru forțele armate olandeze [...]"

- §1 Detalii privind proprietatea terenului

- Paragraf II: "[...] (drept de conductă de gaz); cedat către Saar Ferngas AG Saarbrücken conform autorizației datate 05.04.1963. Această sarcină este acceptată de cumpărători pentru o toleranță suplimentară.

Aceste secțiuni se referă la vânzarea rețelelor, care declanșează efectul domino al expansiunii teritoriale, deoarece liniile de aprovizionare au fost vândute ca o unitate.

- Secțiunea 14 Obligațiile cumpărătorilor

- Paragraf IV: "[...] Măsurile de construcție care afectează zona forțelor armate olandeze trebuie să fie coordonate din timp cu Oficiul Federal al Proprietății și cu departamentul de proprietate al forțelor armate olandeze."

- Secțiunea 26 Locul jurisdicției

- "Locul jurisdicției pentru toate disputele legale care decurg din acest contract va fi Landau in der Pfalz."

Aceste puncte suplimentare se referă la drepturile și obligațiile specifice ale cumpărătorilor în ceea ce privește utilizarea și dezvoltarea proprietăților date forțelor armate olandeze și altor instituții, cum ar fi Uniunea Studenților, precum și elementele, drepturile și obligațiile pe care le au cumpărătorii în legătură cu furnizarea și utilizarea proprietăților date forțelor armate olandeze și coordonarea măsurilor de construcție referitoare la aceste zone. Se notează că cablul de telecomunicație este inclus ca parte a dezvoltării interne. Cablul de telecomunicație traversează globul și are conexiuni fizice până la liniile de telefon din întreaga lume și, de asemenea, extinde zona oriunde diferite rețele se suprapun, deoarece dezvoltarea a fost vândută ca o unitate. Trebuie menționat că Landau in der Pfalz, care se află în teritoriul vândut și astfel transferat cumpărătorului, a fost convenit ca loc de jurisdicție conform dreptului internațional pentru toate disputele legale care decurg din acest contract. Deoarece actul de succesiune a statului 1400/98 se aplică ca act suplimentar pentru toate tratatele NATO și ONU, precum și pentru tratatele anterioare ale membrilor lor, astfel se convene un tribunal mondial de facto, în mâinile cumpărătorului, care poate exercita jurisdicția ca un suveran absolutist, indiferent de locație.

Iată câteva puncte finale relevante în legătură cu dreptul internațional:

- § 8 Transferul posesiei

- Paragraf I: "Posesia [...] întregului obiect al achiziției [...] se va transfera cumpărătorilor în data notarizării acestui contract."

- Paragraf II: "[...] Din momentul transferului, toate beneficiile, precum și sarcinile private și publice se transferă cumpărătorilor. [...] Din acest moment, cumpărătorii vor suporta celelalte taxe publice, onorarii și impozite, riscul pierderii accidentale sau deteriorării obiectului achiziției[...]"

- Paragraf III: "Din momentul transferului [...], furnizarea apartamentelor transferate forțelor armate olandeze va fi asigurată până la returnarea acestora Guvernului Federal."

- Secțiunea 16 Transmiterea proprietății

- "[...] Transmitterile vor fi declarate doar după ce proprietățile au fost returnate de forțele armate olandeze sau după consimțământul acestora."

Aceste puncte se referă la transferul obiectului vânzării, 1x pentru partea olandeză NATO (care a rămas în proprietatea militară încă 2 ani) și 1x pentru restul lumii, care a fost transferat direct prin semnare. Transfer de drepturi, obligații și componente, precum și condițiile pentru transferul proprietății în legătură cu forțele armate olandeze.

- Secțiunea 3 Obiectul achiziției

- Paragraf I: "Confederația vinde cumpărătorilor [...] proprietatea menționată anterior cu toate drepturile, obligațiile și componentele [...]"

Aceasta este cea mai importantă parte a contractului. Numai prin vânzarea unui teritoriu cu toate drepturile și obligațiile, precum și componentele, contractul devine o succesiune de Stat, care include transferul autorității guvernamentale. În combinație cu vânzarea dezvoltării care părăsește cazărmele și a fost conectată la rețeaua publică, cu acordul crucial că întreaga dezvoltare este vândută ca o unitate, apare efectul domino, care extinde teritoriu suveran vândut părților din contract oriunde există o conexiune de rețea între o țară și alta.

Efectul domino care rezultă din vânzarea liniilor de aprovizionare este extins la nivel mondial prin intermediul actului de succesiune a statului 1400/98 ca act suplimentar, care extinde relația contractuală existentă (relația de transfer sub drept internațional) între RFG, Țările de Jos și NATO (și prin NATO, de asemenea, ONU) și declanșează o reacție în lanț juridică masivă. Prin vânzarea cu toate drepturile și obligațiile, precum și componentele, actul de succesiune a statului acționează ca o extensie a tuturor tratatelor internaționale anterioare ale părților contractante (cu oricine sau din orice motiv), declanșând o reacție în lanț contractual în care tratatul este atașat tuturor acordurilor existente (ale NATO și ONU, precum și ale membrilor lor) și le extinde. Deoarece tratatele conțin drepturi și obligații, iar acestea au fost vândute cu toate componentele lor. Așadar, întreaga lume a fost vândută! Deoarece Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 funcționează ca un instrument suplimentar și acordurile anterioare sub drept internațional au fost deja adoptate și ratificate, nu este necesară o nouă votare sau ratificare.

- § 6 Preț de achiziție

- Paragraf III: "[...] Solicitarea Guvernului Federal se va face imediat după returnarea părților de proprietate de către forțele armate olandeze sau după consimțământul forțelor armate olandeze pentru transferul proprietății [...]"

- Secțiunea 25 Anexe

- "În măsura în care se face referire la anexe în acest act, acestea vor forma parte integrantă din acest Acord."

Secțiunile centrale relevante pentru dreptul internațional au fost deja acoperite în detaliu. Cu toate acestea, există încă câteva puncte care sunt indirect legate de aspecte ale dreptului internațional și care, prin urmare, ar trebui să fie luate în considerare:

- Secțiunea 9 Plată suplimentară datorată opțiunilor de utilizare a valorii mai mari legate de planificare - Paragraf I: "Proprietatea achiziționată este în prezent încă desemnată ca zonă specială și nu este acoperită de planificarea urbană a utilizării terenurilor."

Zona a fost desemnată ca o zonă specială deoarece a fost ocupată în conformitate cu statutul trupelor NTS-NATO și, prin urmare, era extraterritorială.

- § 11 Renovarea parchetului

- Paragraf II: "Partea guvernului federal în costul restaurării parchetului se ridică la DM 5,817,440 [...] și este deja complet luată în considerare în calculul prețului de achiziție[...]"

- § 21 Clauza de invaliditate parțială

- "Dacă o dispoziție a acestui contract este sau devine invalidă, dispozițiile rămase ale acestui contract vor rămâne neafectate.

O dispoziție invalidă sau o dispoziție care a devenit invalidă va fi înlocuită cu o dispoziție legal valabilă sau, dacă nu există o dispoziție legală prevăzută, cu o dispoziție care corespunde sensului acestui contract."

- Anexă A: Procură

- "Pe baza Secțiunii 16 din Legea privind Administrația Financiară [...], Îl autorizez pe dl. Siegfried Hiller [...] să vândă [...] proprietatea."

Aceste puncte se referă la statutul legal extraterritorial al zonei (în conformitate cu Legea NATO privind statutul forțelor), garanția și responsabilitatea guvernului federal și gestionarea financiară a lucrărilor de reamenajare. Cu toate acestea, ele influențează drepturile speciale vândute și implementarea și executarea aspectelor tratatului relevante conform dreptului internațional. Doar prin clauza de nulitate parțială (clauza de separabilitate) contractul este completat de dispozițiile relevante ale dreptului internațional (fără ca acestea să trebuiască să fi e menționate explicit). Numai clauza de nulitate parțială a făcut posibilă camuflarea contractului într-un mod extrem de secret, astfel încât să arate ca o vânzare normală de proprietate de conversie pentru cititorul neexperimentat. În contract, se formează un grup de cumpărători cu cumpărătorul 2 a) și b). Cumpărătorul 2a) este o societate pe acțiuni și este exclus din contract ca întreprindere comercială, deoarece întreprinderile comerciale sunt excluse de la transferul drepturilor suverane. Datorită clauzei de nulitate parțială, singurul reprezentant al grupului de cumpărători și astfel singurul beneficiar al succesiunii de stat rămâne persoana fizică (cumpărător 2b).

Partea
119

Contractul

actul de succesiune a statului

*Numărul actului 1400/98 datat
06.10.1998 în textul original:*

Numărul certificatului: 1400

Anul 1998

CONTRACT DE CUMPĂRARE

Negociat în Saarlouis la 6 octombrie 1998, în fața notarului semnat;

Manfred Mohr

cu birou în Saarlouis, a apărut:

1. ca

vânzător:

**DI. Siegfried Hiller, născut la 19.06.1951, funcționar
guvernamental - identificat prin cartea de identitate oficială -,**

**acționând în numele Republicii Federale Germania (Administrația Federală a
Finanțelor), reprezentată de Oficiul Federal de Proprietate Landau, Strada
Gabelsberger 1, 76829 Landau, pe baza procurii originale datate 05.10.1998,
emisă de reprezentantul șefului Oficiului Federal de Proprietate Landau.**

**1. ca vânzător: Republica
Federală Germania
(Administrația Federală a
Finanțelor) reprezentată de:
Oficiul Federal de Proprietate
Landau Str. Gabelsberger 1,
76829 Landau / în Pfalz**

- denumită în continuare Guvernul Federal

**2. ca cumpărător Cumpărător 2 a) a) Compania Tasc- Bau Handels.- și
Generalübernehmer pentru construcții rezidențiale și industriale AG, cu sediul în
Spickendorf, înregistrată în registrul comerțului al instanței districtuale din
Halle-Saalkreis sub HRB 9896, reprezentată de directorul său general cu putere
de reprezentare exclusivă, DI. Josef Tabellion, om de afaceri, născut la
18.06.1950, rezident în 66787 Wadgassen, Strada Provinzială 168, cunoscut
personal.**

**- denumit în continuare Cumpărător 2 a - Cumpărător 2 b), domnul Rick
Göritz, născut pe 21.03.1976, rezident în 66482 Zweibrücken,
Hofenfelsstrasse. 222, identificat prin cartea de identitate**

- denumit în continuare "Cumpărător 2 b"

- denumit în continuare "Cumpărător".

**Certificat de reprezentare: Notarul oficianț certifică prin prezenta, pe baza
inspecției sale de astăzi a registrului comercial păstrat la Instanța Locală din
Halle - Saalkreis - HR B 9896- că**

**a) compania TASC- BAU Handels- und Generalübernehmer für Wohn- und
Industriebauten AG este înregistrată acolo și b) Dl. Josef Tabellion, menționat
anterior, este directorul său general cu putere de reprezentare exclusivă și
scutit de restricțiile § 181 BGB.**

**Cei prezenți, acționând conform
celor indicate, declară: Încheiem
următorul contract de vânzare:**

Obiectul achiziției / Detalii despre proprietate § 1:

§1 Detalii despre
proprietate

**I. Republica Federală Germania (Administrația Federală a Finanțelor) este
proprietarul proprietății înregistrate în registrul de terenuri al Tribunalului
Local Zweibrücken, foaia 5958, în districtul Zweibrücken.**

Lfd. Nr. 120 Parcelă nr. 2885/16

Clădire și spațiu deschis,

Delawarestraße

Strada Landstuhler 97, 107

Louisianastrasse 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 19, 21, 23, 25,

**Pennsylvaniastrasse 1,2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24,
25, 27, 29, 31,**

Texas Street

Virginiastrasse 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17,

- până la 103,699 mp. -

II. proprietatea este grevată în secțiunea II a registrului de terenuri cu o servitute personală limitată (drept de conductă de gaz); acordată Saar Ferngas AG Saarbrücken conform autorizației date 05.04.1963. Această grevare este acceptată de cumpărători pentru o tolerare ulterioară. Proprietatea este negrevată în secțiunea III a registrului de terenuri. Alte grevări și restricții sau similare neînscrise în registrul de terenuri (de exemplu, vechile bariere legale) nu sunt cunoscute, în măsura în care acest lucru nu este evident în mod separat din acest act. Guvernul Federal nu își asumă nicio responsabilitate în acest sens. În cazul în care astfel de grevări există totuși, acestea vor fi asumate de cumpărători.

III Proprietatea este dezvoltată cu 26 de clădiri rezidențiale cu un total de 337 de unități rezidențiale și o centrală termică.

§2 Relații contractuale

I. Partea proprietății marcată în roșu în anexă cu clădirile existente

Strada Louisiana 5/7, 9/11, 13/15, 17, 19/21,
23, 25, Pennsylvaniastrasse 8, 11/13, 15, 17,

cu un total de 71 de unități rezidențiale a fost transferată forțelor armate olandeze de către Republica Federală Germania în schimbul unei plăți conform dreptului internațional.

II. relația de transfer conform dreptului internațional între Republica Federală Germania și Regatul Țărilor de Jos în ceea ce privește părțile proprietății transferate rămâne neafectată de acest acord.

III Părțile contractante presupun că forțele armate olandeze vor părăsi probabil ansamblul rezidențial și că părțile cedate ale proprietății vor fi returnate Guvernului Federal. Nici Guvernul Federal, nici cumpărătorii nu cunosc data exactă a returnării.

Relația de transfer conform dreptului internațional este încă în curs de procesare de către guvernul federal.

În cazul în care forțele armate olandeze nu returnează ansamblul rezidențial Guvernului Federal în următorii doi ani, se face referire la dispoziția din Secțiunea 5 (III).

IV. Proprietatea contractului include de asemenea o centrală termică în clădirea nr. 4233, în care sunt angajați doi lucrători federali ca stokeri.

Guvernul Federal a atras atenția cumpărătorilor asupra dispozițiilor legale din § 613 a BGB.

V. Următoarele relații contractuale există de asemenea:

1. contract de licență pentru operarea unui sistem de cablare cu lățime de bandă cu TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH datat 22.02.1995/ 28.03.1995.

Thcumpărătorul la 2b) încheie acest contract în locul guvernului federal .

2. contract pentru furnizarea de cărbune de tip hard cu compania Rheinbraun Handel Süd GmbH. Cumpărătorul la 2b) încheie acest contract în locul Guvernului Federal.

3. acord privind utilizarea comună a drumurilor și liniilor cu Studentenwerk Kaiserslautern din contractul de cumpărare cu guvernul federal datat 15 august 1996.

Cumpărătorii încheie obligațiile contractuale față de Studentenwerk în locul guvernului federal.

§3 Obiectul achiziției.

I. Guvernul Federal vinde cumpărătorilor conform 2a) și 2b) proprietatea menționată mai sus, împreună cu toate drepturile și obligațiile, precum și componentele în proporția rezultată din § 4 (I), cu excepția liniei inel de 20 kV situată în obiectul achiziției și marcată cu roșu în planul de amplasament (Anexa 2).

II. De asemenea, este exclusă o suprafață parțială de aproximativ 30 de metri pătrați, marcată cu verde în planul de amplasament (Anexa 3), care este transferată către proprietatea vecină în cadrul unei proceduri de reglementare a graniței.

§ 4 Împărțirea obiectului achiziției/supraveghere

Cumpărătorii vor dobândi după cum urmează:

I. În relația internă dintre cumpărători, se preconizează următoarea împărțire a obiectului achiziției:

a) cumpărător 2a) achiziționează zonele marcate cu albastru pe planul de amplasament (Anexa 3) precum și toate facilitățile de dezvoltare, cu excepția țevilor de încălzire,

b) Cumpărător 2b) achiziționează zonele marcate cu roșu pe planul de amplasament (Anexa 3) precum și țevile de încălzire, dar fără celelalte facilități de dezvoltare.

II. în termen de patru săptămâni de la notarizarea acestui contract, cumpărătorul 2a) va solicita ca zonele parțiale să fie măsurate în consultare cu cumpărătorul 2b). În plus, în termen de patru săptămâni de la notarizarea acestui contract, cumpărătorul 2a) va aranja pentru subdivizarea

zone parțiale achiziționate de cumpărător 2b) așa cum este prezentat în planul de amplasament atașat (Anexa 4). Toate costurile de măsurare vor fi suportate de cumpărător. la 2a).

În măsura în care posesia nu a fost încă transferată cumpărătorilor, Guvernul Federal va acorda cumpărătorului 2a) drepturile de acces necesare pentru a efectua măsurătoarea.

§ 5 Executarea contractului

I. În ceea ce privește relația de transfer care încă există în dreptul internațional cu forțele armate olandeze, acest contract de cumpărare nu va fi executat în ceea ce privește zonele marcate cu roșu pe planul de amplasament (Anexa 1) până când forțele armate olandeze nu vor returna aceste zone Guvernului Federal.

Aceasta se aplică în special transferului de proprietate, beneficiilor și sarcinilor, datei scadente a prețului de achiziție aferent acestor zone și transmiterii acestor zone.

II. părțile contractante presupun că forțele armate olandeze vor returna Confederației, în următorii doi ani, părțile de proprietate care le-au fost încredințate.

III. în cazul în care forțele armate olandeze nu returnează ansamblul rezidențial sau părți ale acestuia în termen de doi ani, Guvernul Federal va solicita consimțământul forțelor armate olandeze pentru a transfera proprietatea părților care nu au fost încă returnate cumpărătorului conform 2b).

§ Secțiunea 6 Preț de achiziție

I. Prețul de achiziție pentru obiectul contractului menționat în §3 (I) este de 5.182.560 DM (în i.W. Marca Germană cinci milioane o sută optzeci și două de mii cinci sute și șaiszeci).

II. Din aceasta, o sumă de 3.262.560,00 DM este atribuită părții proprietății marcate cu albastru pe planul de amplasament (Anexa 5). Această sumă, pentru care cumpărătorul conform 2a) este responsabil în relația internă, este scadentă după cum urmează:

a) avans de 1/3 dintr-o sumă de 3.252.560,00 DM în valoare de 1.087.520,00 DM, scadentă la data de notarizare de astăzi.

Această parte a prețului de achiziție a fost deja plătită, ceea ce este confirmat de Guvernul Federal.

b) Plată a unei sume parțiale de 2.175.040,00 DM în cinci rate de câte 435.008,00 DM fiecare, plus 2% dobândă peste rata de discount respectivă a Deutsche Bundesbank pe an din suma rămasă de la data notarizării de astăzi a acestui contract, rata de discount aplicabilă la prima zi a unei luni fiind decisivă pentru rata dobânzii acelei luni.

Următoarea dată limită și programul de plată se vor aplica plăților în rate, deși plățile anterioare sunt permise.

- I. Rata de plată DM 435,008.00, scadentă la 12 luni după încheierea contractului de cumpărare, adică pe 06.10.1999, plus 2% dobândă peste rata de discount respectivă a Deutsche Bundesbank pentru suma de DM 2,175,040.00,

- a 2-a rată de plată DM 435,008.00, scadentă la sfârșitul a 24 de luni după încheierea contractului de cumpărare, adică pe 6 octombrie 2000, plus 2% dobândă peste rata de discount respectivă a Deutsche Bundesbank pentru suma de DM 1,740,032.00,

- a 3-a rată de plată DM 435,008.00, scadentă la sfârșitul a 36 de luni după încheierea contractului de cumpărare, adică pe 6 octombrie 2001, plus 2% dobândă peste rata de discount respectivă a Deutsche Bundesbank pentru suma de DM 1,305,024.00,

- A patra rată DM 435.008,00, scadentă la sfârșitul celor 48 de luni de la încheierea contractului de cumpărare, adică pe 6 octombrie 2002, plus 2% dobândă peste rata de discount respectivă a Deutsche Bundesbank pentru suma de DM 870.016,00,

- A cincea rată DM 435.008,00, scadentă la expirarea celor 60 de luni de la încheierea contractului de cumpărare, adică pe 6 octombrie 2003, plus 2% dobândă peste rata de discount respectivă a Deutsche Bundesbank pentru suma de DM 435.008,00.

Dobânda va fi calculată de Guvernul Federal conform datei de scadență a ratelor, solicitată separat de către cumpărători și trebuie plătită în termen de patru săptămâni de la solicitare în contul Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, numărul contului 30 001 040, menționând scopul "Plăți de dobândă Kreuzberg- Wohnsiedlung, Zweibrücken, Capitol 0807, Titlu 13101".

III. o sumă de 1.920.000,00 DM este atribuită părții proprietății marcate cu roșu pe planul de amplasament (Anexa 5).

Suma pentru care cumpărătorul conform 2b) este responsabil în relația internă este scadentă la plată în termen de trei săptămâni de la cererea scrisă a Guvernului Federal.

Cererea Guvernului Federal va fi făcută imediat după returnarea părților proprietății de către forțele armate olandeze sau după consimțământul forțelor armate olandeze pentru transferul proprietății părților proprietății încredințate lor.

În cazul returnării unor clădiri individuale sau părți ale proprietăților, o sumă parțială corespunzătoare de 1.920.000 DM va fi scadentă la plată în termen de trei săptămâni de la o cerere scrisă a Guvernului Federal. Suma parțială se bazează pe raportul dintre spațiul locuibil.

suprafața clădirilor acoperită de restituirea parțială la suprafața totală locuibilă a clădirilor marcate în roșu pe planul de amplasament (Anexa 1).

IV. Suma parțială conform paragrafului II.a) trebuie plătită într-o singură tranșă la Bundeskasse Koblenz, Landeszentralbank Koblenz, BLZ 570 000 00, numărul contului 570 010 01, menționând "Plata prețului de achiziție Kreuzberg-Wohnsiedlung, Zweibrücken, Capitol 0807 Titlul 131 01."

Sumele parțiale conform paragrafului II.b) și paragrafului III trebuie plătite la Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, numărul contului 30001 040, menționând scopul "Plata în rate Kreuzberg-Wohnsiedlung, Zweibrücken, Capitol 0807 Titlul 131 01."

V. Momentul plății nu este determinat de data expedierii, ci de data creditării în conturile menționate mai sus ale Trezoreriei Federale. În caz de întârziere la plată, se vor plăti dobânzi pentru întârziere la o rată de 3% peste rata de discount respectivă a Deutsche Bundesbank, rata de discount aplicabilă în prima zi a unei luni fiind decisivă pentru fiecare zi de dobândă din acea lună.

În plus, în cazul neîndeplinirii obligațiilor, cumpărătorii vor despăgubi Guvernul Federal pentru toate celelalte daune demonstrabile cauzate de neîndeplinire și costurile reamintirilor. Alte daune demonstrabile cauzate de neîndeplinire includ, în special, diferența dintre rata dobânzii menționată anterior și o rată a dobânzii mai mare pentru împrumuturile contractate de Guvernul Federal pentru a-și acoperi cheltuielile.

În baza obligațiilor de plată asumate în această act, Cumpărătorii se supun executării imediate a acestui act împotriva tuturor bunurilor lor în fața părții îndreptățite la revendicare.

Beneficiarul va primi o copie executorie a acestui act în orice moment, fără a fi necesar să dovedească faptele pe care se bazează scadența revendicării.

Notarul a făcut referire la § 454 BGB. Această dispoziție este renunțată astfel încât Vânzătorul să păstreze drepturile legale de reziliere.

§ 7 Drept de ipotecă de securitate / garanție bancară

I. Pentru a garanta toate cererile de plată ale Guvernului Federal care sunt justificate prin acest contract - inclusiv cereri condiționale - și care nu au fost îndeplinite, Guvernul Federal va crea o ipotecă de securitate asupra întregului I. un drept de ipotecă în valoare de 10.000.000,00 DM (adică zece milioane mărci germane) asupra întregii proprietăți imobiliare enumerate în paragraful I., care începând de astăzi are o dobândă de 18% (optsprezece procente) pe an.

Cu consimțământul cumpărătorilor, Guvernul Federal autorizează înregistrarea unui astfel de drept de ipotecă în debitul proprietății imobiliare menționate în § 1 paragraful I. și în

în favoarea Republicii Federale Germania (Administrația Federală a Finanțelor), reprezentată de Oficiul Federal de Proprietate Landau - denumit în continuare "creditor".

Dreptul de ipotecă se va înregistra după cum urmează:

I. Dreptul de ipotecă va purta dobândă de la data de astăzi la o rată de 18 procente pe an. Dobânda se va plăti în urma pe prima zi a anului calendaristic următor.

2. dreptul de ipotecă este scadent.

Guvernul Federal solicită aplicarea imediată a proprietății imobiliare grevate din cauza dreptului de ipotecă plus dobândă, în așa fel încât aplicarea acestui act împotriva proprietarului respectiv al proprietății să fie permisă. Guvernul Federal autorizează irevocabil și solicită înregistrarea acestei clauze de subiect în registrul de terenuri.

Toate costurile suportate în legătură cu crearea dreptului de ipotecă vor fi suportate de cumpărător conform 2a).

Guvernul Federal intenționează să elimine dreptul de ipotecă asupra zonelor parțiale rămase ale parcelei nr. 2885/16 odată ce certificatul de schimb cadastral referitor la zonele marcate în albastru pe planul de amplasament (Anexa 3) va fi disponibil și să permită ca acest drept de ipotecă să existe doar pe zonele marcate în albastru pe planul de amplasament (Anexa 3).

Dreptul de ipotecă va fi asumat de cumpărător conform 2a) în scopul răspunderii în temei de drept.

La cererea Cumpărătorului 2a), Guvernul Federal va ceda dreptul de ipotecă băncii comerciale germane de frunte care garantează obligațiile de plată ale Cumpărătorului conform paragrafului II de mai jos, imediat ce a primit garanțiile complete descrise în paragraful II de mai jos.

II. Cumpărătorul conform 2a) se angajează față de Guvernul Federal acceptând acest lucru să furnizeze următoarele garanții bancare direct executabile de la o bancă comercială germană de frunte în termen de paisprezece zile de la primirea certificatului de schimb al oficiului de cadastru referitor la zonele marcate în albastru pe planul de amplasament (Anexa 3) pentru a asigura restul prețului de achiziție în valoare de DM 4.095.040,00 și pentru a asigura obligația condiționată de a efectua plăți ulterioare conform § 11 (III) din acest contract în valoare de DM 5.817.440,00:

a) Garanție bancară pentru DM 2,175,040.00 plus dobânzile datorate conform § 6 paragraful II.b) și paragraful V., precum și costurile conform § 767 paragraful 2 BGB pentru a asigura obligația de plată conform § 6 paragraful.

II.b). Garanție bancară pentru DM 1,920,000.00 plus dobânzi și costuri în conformitate cu § 767 HGB pentru obligația de plată conform § 6 paragraful III,

c) Garanție bancară pentru DM 5.817.440,00 plus dobânzi și costuri conform § 767 din Codul Civil German pentru a asigura obligația condiționată de a efectua plăți ulterioare conform § 11 (III). Această garanție bancară poate fi utilizată și pentru cereri ale Guvernului Federal rezultate din alte încălcări ale contractului.

Guvernul Federal este de acord prin prezenta cu o reducere a garanțiilor pentru părțile restante ale cererilor garantate. Garanțiile menționate mai sus la literele b) și c) pot fi limitate în timp; cu toate acestea, ele trebuie să fie valabile pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la data notarizării acestui contract de cumpărare.

§ 8 Transferul proprietății

I. Proprietatea asupra zonelor marcate cu albastru pe planul de amplasament (Anexă) precum și asupra tuturor facilităților principale de dezvoltare vândute ale întregului obiect al achiziției (drumuri, inclusiv iluminatul stradal cu rețeaua de conducte, bazin de retenție a apelor pluviale împreună cu conductele de apă uzată, conductele de încălzire, conductele de apă și conductele de tensiune joasă - în fiecare caz până la racordurile la case) se va transfera cumpărătorilor începând cu data de astăzi a notarizării acestui contract.

II. Proprietatea asupra zonei marcate cu roșu pe planul de amplasament (Anexa 5) nu va trece la Cumpărători până când această zonă nu a fost returnată Guvernului Federal de către Forțele Armate Olandeze sau până când Forțele Armate Olandeze nu au consimțit la transferul proprietății și au plătit cota din prețul de achiziție atribuită sub-zonei. Dacă Forțele Armate Olandeze efectuează restituiri parțiale, proprietatea asupra sub-zonelor se va transfera doar după plata porțiunii din prețul de achiziție atribuită sub-zonelor relevante. Transferul va fi documentat în scris.

III. De la momentul transferului, toate beneficiile, precum și sarcinile private și publice sunt transferate cumpărătorilor. De la acest moment, cumpărătorii vor suporta celelalte sarcini publice, taxe și impozite, riscul de pierdere accidentală sau deteriorare a obiectului achiziției, obligația de a asigura siguranța drumurilor și obligația de a curăța și a presăra cu nisip drumurile. Cumpărătorii sunt conștienți că Guvernul Federal, în calitate de auto-asigurător, nu a încheiat asigurare pentru obiectul achiziției specificat în § 3.

§ 9 Plată suplimentară datorată opțiunii de utilizare de valoare mai mare legată de planificare §

I. Obiectul achiziției este în prezent încă desemnat ca zonă specială și nu este acoperit de planificarea urbană a utilizării terenurilor.

II. Determinarea prețului de achiziție se bazează pe utilizarea ca zonă rezidențială generală conform § 4 BauNVO, cu un coeficient de utilizare a terenului de 0,4 și un coeficient de utilizare a terenului de 1,2 conform § 17 BauNVO.

III. cumpărătorii se angajează să efectueze o plată suplimentară la prețul de achiziție convenit în acest contract de vânzare în cazul în care municipalitatea, în calitate sa de autoritate de planificare, deschide o opțiune de utilizare de valoare mai mare în ceea ce privește tipul și dimensiunea decât cea stabilită în paragraful II, în termen de zece ani de la încheierea contractului, iar cumpărătorii realizează această utilizare de valoare mai mare înainte de expirarea perioadei de zece ani, în deviere de la utilizarea pe care se bazează paragraful II, de exemplu, prin utilizarea structurală care crește valoarea (dezvoltare prin densificare) sau prin vânzare.

Diferența dintre prețul de achiziție conform § 6 din acest acord și valoarea proprietății în momentul în care suma de plată este solicitată de Guvernul Federal trebuie plătită în urma. Diferența de valoare va fi determinată prin acord mutual între comitetul expert independent pentru valorile proprietăților din zona Orașului Zweibrücken și expertul de la Oficiul Fiscal Regional Koblenz și stabilită de Guvernul Federal.

Suma de plată este scadentă la patru săptămâni după cererea de plată a guvernului federal.

În cazul neplății, se vor aplica dispozițiile din § 6 alin. V al acestui contract.

§ 10 Garanție, răspundere

I. Obiectul achiziției descris în § 3 paragraful I este vândut în condiția în care se află la momentul notarizării. Această condiție este cunoscută cumpărătorilor. Orice garanție pentru defecte materiale vizibile și invizibile, defecte de titlu sau defecte ascunse, precum și aplicarea §§ 459 ff. BGB sunt excluse în ceea ce privește obiectul achiziției.

II. Confederația nu va fi responsabilă pentru dimensiunea specifică, granița, calitatea, adecvarea și condiția obiectului achiziției și adecvarea acestuia pentru scopurile cumpărătorului sau ale succesorilor lor legali.

III Firma de inginerie ASAL, Kaiserslautern, a examinat obiectul achiziției în numele Ministerului Mediului al Statului Renania-Palatinat pentru eventuale zone de contaminare existente. S-a stabilit că nu erau recunoscute pericole și că, prin urmare, investigațiile erau inutile.

Procese verbale corespunzătoare ale Grupului de Lucru pentru Contaminarea Conversiei (KoAG) sunt cunoscute de către cumpărători.

IV. În această privință, Guvernul Federal nu își asumă nicio garanție pentru o anumită proprietate a imobiilelor, legalitatea utilizării intenționate de către cumpărători, posibilitatea de utilizare și dezvoltare, precum și starea terenului de construcție. Cumpărătorii trebuie să obțină orice permise necesare direct pe cheltuiala lor.

V. Guvernul Federal garantează că proprietatea imobiliară din secțiunile II și III ale registrului de terenuri este liberă de orice sarcini și restricții care nu au fost asumate și de orice taxe și impozite publice restante, cu excepția cazului în care este stipulat altfel în această act.

VI. Guvernul Federal declară că nu a comandat nicio construcție și nu este conștient de existența unor astfel de sarcini.

§ 11 Restaurare

I. Cumpărătorii sunt conștienți că pardoselile din parchet ale apartamentelor sunt contaminate cu hidrocarburi aromatice policiclice (HAP).

Guvernul federal a avut apartamentele examinate în detaliu de laboratorul de mediu ARGUK, Oberursel. Cumpărătorii au primit rezultatele testelor datate 21 aprilie 1998. Cumpărătorii sunt, de asemenea, conștienți că unele dintre dulapurile încorporate din apartamente pot fi, de asemenea, contaminate.

II. partea guvernului federal din costurile restaurării parchetului se ridică la DM 5.817.440,00 și a fost deja pe deplin luată în considerare în calculul prețului de achiziție de DM 5.182.560,00.

Contribuția guvernului federal la costuri se bazează pe intenția cumpărătorilor de a înlocui complet toate pardoselile din parchet din toate apartamentele vândute.

Orice contribuție suplimentară la costurile reabilitării pardoselilor din parchet și orice răspundere din partea guvernului federal pentru orice alte contaminanți existenți, precum și orice contribuție a guvernului federal la costurile posibilei lor reabilitări sunt expres excluse.

Cumpărătorii se angajează față de Guvernul Federal să restaureze pardoselile din parchet ale apartamentelor care

- a) în interiorul zonei marcate cu albastru pe planul de amplasament (Anexa 5) într-o perioadă de 2 ani de la data notarizării de astăzi,
- b) în interiorul zonei marcate cu roșu pe planul de amplasament (Anexa 5), într-o perioadă de 2 ani după transferul proprietății conform § 8 paragraful II, prin înlocuirea completă a pardoselilor din parchet. În relația internă dintre cumpărători, cumpărătorul de la 2a) își va asuma obligațiile de mai sus.

III. dovada renovării trebuie să fie furnizată Guvernului Federal. Dovada va fi oferită sub formă de confirmare scrisă din partea companiei specializate angajate pentru a efectua măsurile de renovare. Guvernul Federal își rezervă dreptul de a inspecta implementarea măsurilor de renovare.

Dacă dovada nu poate fi furnizată pentru întreaga proprietate sau pentru părți din aceasta, trebuie plătit un cuantum de DM 242,00 per metru pătrat de suprafață de parchet nerenovat către Guvernul Federal.

Pentru părțile proprietății marcate cu roșu pe planul de amplasament (Anexa 5)

Obligația de a efectua plăți restante se aplică și părților proprietății marcate cu roșu pe planul de amplasament (Anexa 5) în cazul în care și în măsura în care Guvernul Federal sau forțele armate olandeze au efectuat restaurarea parchetului înainte de transferul proprietății. Plata suplimentară trebuie efectuată în termen de șase săptămâni de la solicitarea acesteia de către Guvernul Federal.

În cazul neefectuării plății, se vor aplica dispozițiile § 6 alineatul V al acestui contract.

§ 12 Dezvoltare externă

I. ELIMINAREA APĂRII/ELIMINAREA APĂRII DE SUPRAFAȚĂ

A) Proprietatea este conectată la sistemul public de canalizare și la sistemul public de eliminare a apelor de suprafață. Apă uzată este dirijată prin conductele de colectare ale ansamblului rezidențial, marcate cu roșu în planul de amplasament atașat (Anexa 6), în conductă de colectare a apei mixte a cazărmi, marcată cu albastru, și mai departe în colectorul principal public.

Apa de suprafață este colectată mai întâi în bazinele de retenție a apei pluviale marcate cu galben în planul de amplasament (Anexa 6) și apoi este deversată prin conductele de colectare roșii, la fel ca apa uzată.

Capacitatea bazinele de retenție a apei pluviale este limitată. În cazul precipitațiilor abundente, apa de suprafață care nu poate fi colectată în bazinele de retenție a apei pluviale este condusă printr-un deversor în conductele de colectare marcate cu verde pentru apa de suprafață și este direcționată direct în Bautzenbach.

Conductele de colectare trec prin următoarele proprietăți ale terților și sunt parțial securizate prin acorduri de permisiune și servituți personale limitate în favoarea guvernului federal, după cum urmează:

- Registrul de terenuri al Zweibrücken, foaia 7002, nr. 207, parcela nr. 3135/1, Proprietar: Orașul Zweibrücken, Locație/tip economic: Zonă de trafic

Tip de securitate: fără securitate în rem, fără contract de licență,

- Registrul de terenuri al Zweibrücken, foaia 7005, nr. 142 și 197, nr. F1. 2852/16 și 3134/4, Proprietar: Orașul Zweibrücken,

Locație/tip economic: Pădure, trafic și zonă agricolă,

securitatea este: dreptul de a opera un sistem de canalizare; exercitarea este transferabilă către o terță parte. Acordurile de permisiune datate 29.11.1963 și 4.5.1985,

- Registrul de terenuri din Zweibrücken foaia 6780, Nr. 1, F1. Nr. 2652/15, Proprietar: Dr. Heidi Lambert-Lang și Dietrich Lang; Zweibrücken,

Locație/Tip de agricultură: Pajiște,

Tip de securitate: fără securitate în rem, fără contract de licență,

- Registrul de terenuri din Zweibrücken foaia 4291, Nr. 1, F1. Nr. 2652/10, Proprietar: Domnul Dietrich Lang, Zweibrücken, locație/tip economic: Teren de construcție și pajiște,

Tip de securitate: fără securitate în rem, fără contract de licență.

Cumpărătorii sunt conștienți de acordurile de licență existente.

B.) Guvernul Federal va transfera conductele de colectare marcate cu roșu și verde în Anexa 6 și bazinele de retenție a apei pluviale marcate cu galben către cumpărători ca parte a unei asocieri civile. În acest scop, acesta cedează toate drepturile de care este îndreptățit în temeiul acordurilor de licență menționate anterior cumpărătorilor, în raportul de acțiuni specificat. Guvernul federal nu este responsabil pentru existența acestor drepturi.

Cumpărătorii doresc să transfere conductele de colectare și bazinele de retenție a apei pluviale către Orașul Zweibrücken (compania de gestionare a deșeurilor) ca parte a unui acord de dezvoltare.

Nu există un acord de permis cu proprietarii pentru ruta conductei pe proprietățile nr. 2652/10 și 2652/15 și nu există un drept de conductă asigurat în mod real. Guvernul federal va reordona acest lucru direct în favoarea orașului Zweibrücken.

Toate celelalte costuri asociate cu asigurarea dezvoltării externe pe partea de apă uzată, în special costurile legate de transferul conductelor de colectare către Orașul Zweibrücken, precum și asigurarea în mod real a acestor conducte în raport cu celelalte proprietăți, vor fi suportate de cumpărători, în relația lor internă, cumpărătorul sub 2a).

C.) Atât timp cât forțele armate olandeze continuă să ocupe ansamblul rezidențial, cumpărătorii vor acorda Guvernului Federal un drept de utilizare comun, gratuit, pentru zonele marcate în roșu și verde pe roșu și verde pe planul de amplasament (Anexa 6) și bazinele de retenție a apei pluviale marcate cu galben. Aceștia se angajează să întrețină conductele și bazinele de retenție a apei pluviale într-o stare funcțională, astfel încât să fie garantată drenarea corespunzătoare a apelor uzate.

D.) Există un acord de permis pentru utilizarea comună a conductei de colectare, care părăsește ansamblul rezidențial la granița sud-vestică a proprietății, în favoarea proprietarului terenului nr.

2651, Dr. Josef Ries, Dr. Albert Becker-Straße14, 66482 Zweibrücken, datat 16.12.1974 cu acorduri suplimentare datate 28.09.1981, 1.10.1981 precum și 16.8.1985/, 19.8.1985 și 9.2.1996/ 13.2.1996.

Cumpărătorii intră într-o relație contractuală cunoscută de ei în locul guvernului federal.

II. APROVIZIONARE CU AP PROASPAT

Ansamblul rezidențial este conectat la aprovizionarea publică cu apă proaspătă. Punctul de transfer al conductei principale publice se află la stația de pompare a apei din clădirea nr. 4241. Conducta de apă proaspătă care aprovizionează ansamblul rezidențial trece prin proprietatea vecină a Uniunii Studenților din Kaiserslautern.

În ceea ce privește utilizarea comune a acestei secțiuni a conductei de către cumpărători, se face referire la Secțiunea 13 (VIII) a acestui contract.

III. APROVIZIONARE CU ENERGIE

Întreaga zonă Kreuzberg formează o unitate unică și este conectată printr-o linie înel de 20 kV și stațiile de transformare nr. 4210 și 4238. Stațiile de transformare au fost deja vândute de guvernul federal orașului Zweibrücken.

Scopul este de a transfera linia înel de 20 kV orașului Zweibrücken și de a asigura această linie în rem în favoarea orașului Zweibrücken.

În acest context, linia înel de 20 kV nu este vândută. Cumpărătorii se angajează să coopereze în "măsura necesară" la transferul liniei înel de 20 kV către orașul Zweibrücken. În special, aceștia se angajează să asigure traseul liniei la cererea guvernului federal într-o formă adecvată și obișnuită în favoarea orașului Zweibrücken (utilități municipale).

Până când proprietatea este asigurată în rem, cumpărătorii acordă guvernului federal și orașului Zweibrücken (utilități municipale) drepturile de acces necesare pentru a opera și întreține stațiile de transformare și linia înel de 20 kV.

În plus, cumpărătorii se angajează să echipeze clădirile din ansamblul rezidențial cu echipamente de măsurare în măsura necesară, în consultare cu compania de utilități municipale din Zweibrücken.

§ 13 Dezvoltare internă

I. Cumpărătorii sunt conștienți că întregul ansamblu rezidențial este dezvoltat în prezent în mod privat. Aceasta înseamnă că canalizarea, apa potabilă și liniile de joasă tensiune, precum și facilitățile pentru furnizarea de căldură și apă caldă și drumurile, inclusiv iluminatul stradal, sunt deținute de guvernul federal și nu sunt publice.

Cumpărătorii au fost furnizați cu planuri care arată ruta liniilor. Guvernul federal nu își asumă nicio responsabilitate pentru conformitatea planurilor cu ruta efectivă a liniilor.

II Drumuri

Cumpărătorii sunt conștienți de starea suprafețelor de drum, inclusiv de iluminatul stradal. Uniunea Studenților din Kaiserslautern a primit permisiunea din partea guvernului federal de a folosi următoarele drumuri ca rute de acces către căminul studentesc:

- Texasstraße de la Amerikastraße până la intersecția cu Virginiastrasse, -
Virginiastrasse până la granița sudică a proprietății achiziționate.
Cumpărătorii se angajează să tolereze această utilizare comună.

III ELIMINAREA APĂRII UZATE

Conform rezultatelor unei inspecții cu cameră efectuate în 1997, conductele de apă uzată din interiorul proprietății sunt în stare bună de funcționare.

Cumpărătorii sunt conștienți de această condiție.

Uniunea Studenților din Kaiserslautern a fost autorizată de guvernul federal să împărtășească utilizarea conductei de apă uzată până la momentul deconectării de la conducta federală de apă uzată, dar doar în măsura în care trecerea apelor uzate este aprobată de autoritatea responsabilă de supravegherea construcțiilor sau de autoritatea apei.

Cumpărătorii se angajează să tolereze această utilizare comună până la realizarea deconectării sau până când conductele de apă uzată au fost transferate companiilor de gestionare a deșeurilor.

IV. Drenajul suprafeței

Cumpărătorii sunt conștienți că sistemul de drenaj al suprafeței nu mai îndeplinește standardele legislației apei în vigoare.

V. Aprovizionare cu apă proaspătă

Cumpărătorii sunt conștienți că țevile de apă proaspătă care aprovizionează clădirile rezidențiale trec parțial prin zonele verzi, sunt într-o stare proastă și trebuie înlocuite.

VI Aprovizionare cu energie

Cumpărătorii sunt conștienți că cablurile de joasă tensiune care aprovizionează clădirile rezidențiale trec parțial prin zonele verzi și prin subsolurile unor clădiri rezidențiale.

VII. Furnizare de căldură și apă caldă

Furnizarea de căldură și apă caldă a ansamblului rezidențial este asigurată în prezent de sistemul de încălzire centrală pe bază de cărbune din clădirea nr. 4233.

Cumpărătorii sunt conștienți că, conform ultimei măsurători de protecție a emisiilor efectuate de TÜV Pfalz e.V., sistemul de încălzire centrală nu respectă valorile de emisii ale TA Luft. În special, cumpărătorii sunt conștienți de decizia relevantă a Oficiului de Supraveghere Comercială Neustadt a.d. Weinstraße datată 27.10.1997 - AZ 5/32, 2/97/244/Mg/Jg.

Cumpărătorii se angajează să continue să opereze centrala termică, să îndeplinească condițiile deciziei din 27.10.97, de care sunt conștienți, prin trecerea la funcționarea pe gaz/ulei și să asigure furnizarea corespunzătoare a apartamentelor destinate forțelor armate olandeze până când acestea vor fi returnate de către forțele armate olandeze în condiții locale rezonabile și obișnuite.

În relația internă dintre cumpărători, această obligație este asumată de cumpărătorul conform 2b).

În schimb, cumpărătorul se angajează conform 2a) să mențină viabilitatea economică a centralei termice din Clădirea nr. 4233, să asigure furnizarea de căldură tuturor clădirilor rezidențiale vândute, de asemenea, prin centrala termică (Clădirea nr. 4233) și, în cazul unei revânzări, să transmită această obligație de a cumpăra exclusiv căldură de la centrala termică (Clădirea nr. 4233) către cumpărător și să oblige succesorii legali ulterior în mod corespunzător.

VIII. A fost creat un drept de servitute personal limitat pentru a asigura drepturile de conductă (electricitate, apă, încălzire, iluminat stradal) în favoarea Republicii Federale Germania (Administrația Federală a Finanțelor) pe proprietatea vecină nr. 2885/12, clădire și spațiu deschis, Virginiastrasse 14, 16 și 18.

La cererea cumpărătorilor, Guvernul Federal va solicita Studentenwerk să reînnoiască aceste drepturi în favoarea cumpărătorilor.

În plus, acesta cedează cumpărătorilor toate drepturile care decurg din contractul de cumpărare cu Studentenwerk în ceea ce privește facilitățile de dezvoltare. Dispozițiile contractuale relevante sunt cunoscute de către cumpărători.

IX. Cabluri de telecomunicații

Cumpărătorii sunt conștienți că un cablu de telecomunicații a fost întins pe granița vestică a proprietății, în spatele clădirii rezidențiale de la Virginiastrasse 8-12, pentru a alimenta căminul studențesc.

Cumpărătorii tolerează existența continuă a cablului de telecomunicații, a cărui traseu este marcat cu roșu pe planul de amplasament (Anexa 7).

§ 14 Obligațiile cumpărătorilor

I. Cumpărătorii se angajează să asigure dezvoltarea corespunzătoare a părților proprietății care au fost transferate forțelor armate olandeze. În relația internă dintre cumpărători, cumpărătorul menționat la 2a) va suporta costurile asociate. Securitatea este preferabil să fie asigurată prin transferul facilităților de dezvoltare, drumurilor și rețelilor principale de conducte către Orașul Zweibrücken în cadrul unui acord de dezvoltare. În acest context, cumpărătorii trebuie să se asigure că forțele armate olandeze beneficiază de suficiente locuri de parcare gratuite odată ce zonele de drum au fost dedicate traficului public.

II. până când zonele de drum sunt dedicate utilizării publice, cumpărătorul conform 2a) va acorda Guvernului Federal și forțelor armate olandeze și vizitatorilor acestora un drept de utilizare comună a zonelor de drum din ansamblul rezidențial și va oferi forțelor armate olandeze locuri de parcare în limita existentă, gratuit.

Nu este necesară nicio garanție în rem.

Cumpărătorul conform 2a) se angajează să facă zonele de drum din părțile proprietății care au fost transferate forțelor armate olandeze să fie calmate în trafic.

III. Dacă sistemele de dezvoltare nu pot fi integrate în rețeaua publică, cumpărătorii se angajează să asigure o aprovizionare și o eliminare corespunzătoare pentru forțele armate olandeze și, în special, să așeze noi conducte de apă potabilă, dacă este necesar. În relația internă dintre cumpărători, cumpărătorul conform 2a) va suporta costurile asociate.

IV. Cumpărătorii se angajează să informeze Oficiul Federal de Proprietate Landau și Departamentul Imobiliare al forțelor armate olandeze "DGW &T, Directie Germania, Kastanienweg 3, 27404 Zeven" despre orice măsuri de construcție care ar putea afecta zona închiriată sau ar putea afecta valoarea sa rezidențială, precum și programul referitor la aceste măsuri de construcție, în timp util, astfel încât să poată reacționa corespunzător la măsurile de construcție.

V. În cazul revânzării unor părți ale proprietății către o terță parte, aceasta va fi obligată în același mod.

Cumpărătorii se angajează să asigure facilitățile de aprovizionare și eliminare să fie garantate în rem la cererea Guvernului Federal pentru a asigura dezvoltarea corespunzătoare a zonei predate forțelor armate olandeze.

§ 15 Răspundere solidară

Cumpărătorii din 2 a) și 2 b) sunt răspunzători solidar pentru toate obligațiile asumate față de Guvernul Federal în temeiul acestui contract.

§ 16 Transmisii

Părțile la contract sunt de acord că transferurile vor fi declarate în două sau mai multe acte suplimentare.

Transferul zonei marcate în albastru pe planul de amplasament (Anexa 5) va fi declarat doar după ce cercetările au fost efectuate și modificările au fost realizate prin prezentarea dovezii de modificare, iar garanțiile bancare au fost predate Guvernului Federal în conformitate cu § 7 (II). Transferul zonei marcate în roșu pe planul de amplasament (Anexa 5) nu va fi declarat până când cercetările nu au fost efectuate, modificările nu au fost realizate prin prezentarea dovezii de modificare, forțele armate olandeze nu au returnat zona ce urmează a fi transferată Guvernului Federal sau nu au fost de acord cu un transfer de proprietate și porțiunea din prețul de achiziție care îi revine a fost plătită în conformitate cu 6 (III).

§ Paragraful 17 Alocarea transferului

Pentru a asigura revendicarea transferului și a proprietății, se aprobă și se solicită înregistrarea unui aviz prioritar de transfer în favoarea fiecăruia dintre cumpărători conform 2a) și 2b) pentru înregistrare în registrul de terenuri, pe cheltuiala bunului imobiliar specificat în §I paragraful I.

p părțile implicate aprobă și aplică pentru ștergerea acestor notificări de prioritate.

a) pentru proprietatea care este subiectul contractului cu înregistrarea schimbării de proprietate, dacă nu au fost efectuate înregistrări intermediare, cu excepția cazului în care cumpărătorul a dat consimțământul,

b) pentru partea din imobilul menționat la § 1 care nu a fost vândută conform § 3 (II) la finalizarea dovezii schimbării în registrul de terenuri. O confirmare purtând sigiliul notarului oficial este suficientă pentru a dovedi care proprietate nu a fost vândută.

§ 18 Impozitul pe proprietate, taxe pe proprietate, taxe de dezvoltare și contribuții pentru dezvoltare

Toate contribuțiile de dezvoltare, contribuțiile rezidenților și contribuțiile de extindere solicitate de la guvernul federal până la data notarizării conform Codului de Construcție, Legii Tarifelor Locale și reglementărilor locale au fost plătite și sunt incluse în prețul de achiziție.

Contribuțiile solicitate de la data notarizării încolo vor fi suportate de cumpărător, indiferent de data la care au fost solicitate și indiferent de partea căreia îi sunt adresate.

§ 19 Impozit pe transferul de proprietăți

I. Costurile și onorariile suportate de notar, instanță și autorități în legătură cu acest contract de cumpărare și executarea acestuia, precum și taxa de transfer de proprietate, vor fi suportate de Cumpărător conform 2a).

II. costurile pentru aprobat sau confirmat de o parte contractantă vor fi suportate de acea parte.

§ 20 Activitățile de executare ale notarului

I. Notarul va fi instruit să solicite și să primească aprobările sau certificările negative necesare pentru eficacitatea contractului sau pentru executarea acestuia. Acestea vor fi efective pentru toate părțile implicate la primirea lor de către notarul ofician sau custodele acestui act.

Th Notarul va fi responsabil pentru informarea părților implicate fără întârziere. y.

II. toate înscrierile în registrul de terenuri vor fi efectuate doar în conformitate cu cererile notarului ofician. Notarul ofician este, de asemenea, autorizat, cu excepția restricției din § 181 BGB, să facă cereri separate și limitate în numele părților și să le retragă în același mod, precum și să completeze sau să modifice acest act dacă acest lucru devine necesar pentru a realiza înscrierea dorită în registrul de terenuri și componentele esențiale ale contractului de cumpărare nu sunt afectate.

III: Părțile contractului renunță la propriul drept de aplicare.

IV: Notarul nu este autorizat să accepte aprobări oficiale supuse condițiilor și notificărilor care refuză aprobarea oficială sau exercitarea unui drept de preempțiune. Aceste decizii trebuie să fie livrate părților însele; se solicită ca o copie să fie trimisă notarului.

§ 21 Clauza de invaliditate parțială

Dacă o dispoziție a acestui contract este sau devine invalidă, dispozițiile rămase ale acestui contract vor rămâne neafectate.

O dispoziție invalidă sau o dispoziție care a devenit invalidă va fi înlocuită cu o dispoziție legal valabilă sau, dacă nu este prevăzută nicio dispoziție legală, cu o dispoziție care corespunde sensului acestui contract.

§ 22 Completitudinea notarizării

Nu au fost încheiate alte acorduri.

§ 23 Formă scrisă

Acordurile ulterioare la acest contract trebuie să fie făcute în scris pentru a fi eficiente, cu excepția cazului în care este necesară notarierea.

§ 24 Instrucțiuni de la notar

Părțile sunt informate că:

I. în măsura în care Legea tranzacțiilor imobiliare sau Codul de Construcție se aplică, acest contract va deveni efectiv doar după acordarea unei aprobări corespunzătoare și, în altă ordine de idei, poate fi îndeplinit doar de Guvernul Federal dacă orice aprobată necesară conform Codului de Construcție a fost obținută și un drept legal de preempțiune nu este exercitat;

II. toate declarațiile legale de care depinde încheierea și existența acestui contract trebuie să fie notarizate conform §313 HGB, altfel acest contract este nul și void;

III. proprietatea nu este transferată cumpărătorilor până când transferul în registrul de terenuri și certificatul de plată a impozitelor și aprobările oficiale sau certificatele negative trebuie să fie disponibile în acest scop;

IV. Guvernul Federal și cumpărătorii sunt responsabili în mod solidar și individual pentru impozitele legate de proprietate și taxele de transfer de proprietate, precum și pentru costurile notariale și judiciare, dar Guvernul Federal este responsabil doar în măsura în care nu i s-a acordat o scutire sau o reducere a costurilor prin lege;

V. notarul a inspectat registrul de terenuri, dar nu cadastrul imobiliar și registrul sarcinilor imobiliare, iar denumirea registrului de terenuri nu oferă nicio informație despre tipul de utilizare permis.

VI. notarul nu a oferit consiliere fiscală și economică.

§ 25 Anexe

În măsura în care se face referire la anexe în acest act, acestea vor face parte din acest contract.

§ 26 Locul jurisdicției

Locul jurisdicției pentru toate disputele legale care decurg din acest contract va fi Landau in der Pfalz.

§ 27 Copii

I. Următorii vor primi copii ale acestui contract

Guvernul Federal 1 copie și 3 copii certificate, cumpărătorii 1 copie și 1 copie certificată fiecare, Registrul de terenuri Zweibrücken 1 copie, Biroul de taxe pentru transfer de proprietate Zweibrücken 2 copii și Comitetul de evaluare 1 copie.

II. se solicită trei copii ale notificărilor din registrul de terenuri de la Guvernul Federal și o copie de la cumpărători.

În concluzie, părțile prezente declară:

La întrebările finale adresate de notarul oficiant, toate părțile declară expres că nu doresc să facă alte modificări la textul contractului de mai sus, care a fost negociat în detaliu de părți în lungi negocieri preliminare și aprobat de consilierii lor juridici și fiscali. Mai degrabă, ele insistă asupra notarizării în forma de mai sus.

Acest protocol a fost citit de notar celor prezenți, aprobat de aceștia și se mnat de mână astfel:

Anexa a: Procură Pe baza § 16 din Legea Administrației Financiare (FVG) în versiunea Legii Ajustării Financiare din 30.08.1971 (BGBl. I.p. 1426) îl autorizez pe domnul Siegfried Hiller

la Oficiul Federal de Proprietate Landau

să vândă proprietatea înregistrată în registrul de terenuri din Zweibrücken, foaia 5958, parcela 2885/15, clădire și spațiu deschis, Delawarestraße, Landstuhlerstraße 97, 107

235 din 255

Louisianastrasse 1,3, 5, 7, 9,11, 15, 17, 19, 21, 23, 25, Pennsylvaniastrasse 1, 2, 3, 4,5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 31, Texasstraße, Virginiastrasse 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17,

Cu o dimensiune totală de 103.699 m2.

Valoarea obiectului contractului: DM 5.182.560,00 (în cuvinte: cinci milioane o sută optzeci și doi de mii cinci sute șazeci de mărci germane)

Landau, 05.10.1998

Oficiul Federal de Proprietate Landau

Semnătură: Domnul Plauth ROAR

Partea
120

- Extras din contractul de cumpărare cu guvernul federal și statul Renania-Palatinat (Studentenwerke Kaiserslautern) datat 15 august 1996, care conține propoziția ce vinde dezvoltarea ca unitate și astfel declanșează efectul domino al extinderii zonei. Prin referirea la acest acord, face parte din contract. În același timp, acest acord foarte important este inițial ascuns atunci când se citește actul de succesiune a statului 1400/98, deoarece trebuie să citiți contractul de cumpărare cu statul RLP pentru a observa legătura.

§ 6 Linii de aprovizionare și de eliminare/facilități, drepturi de proiectare și utilizare comună I. Întregul ansamblu rezidențial Kreuzberg este alimentat cu căldură, apă și electricitate, precum și cu eliminarea apelor uzate printr-o rețea de conducte deținute de stat, care formează o unitate unică. În plus, străzile ansamblului rezidențial Kreuzberg, inclusiv iluminatul stradal, sunt deținute de guvernul federal. (...)

II. Liniile de aprovizionare pentru apă, electricitate, încălzire centralizată și iluminat stradal, care sunt încă necesare pentru alimentarea ansamblului rezidențial Kreuzberg deținut de stat, trec prin proprietatea de cumpărare descrisă în §2 (I). De asemenea, pe proprietate există o stație de pompare a apei (4241), care este încă necesară pentru alimentarea ansamblului rezidențial Kreuzberg.

Cursul liniilor și amplasarea stației de pompare a apei sunt marcate cu roșu pe planurile de amplasament anexate la acest act ca Anexe 2 a (linii de apă/stație de pompare), 2 b (electricitate), 2 c (iluminat stradal) și 2 d (încălzire centralizată), care au fost prezentate părților contractante pentru revizuire și aprobate de acestea. Planurile de amplasament sunt parte integrantă a acestui contract. (...)

VII Cumpărătorul se angajează să permită continuarea funcționării facilităților de încălzire centralizată deținute de stat, a liniilor de apă și electricitate, a iluminatului stradal și a stației de pompare a apei situate pe proprietatea achiziționată atâta timp cât este necesar pentru a alimenta ansamblul rezidențial Kreuzberg - inclusiv clădirile individuale.

Pentru a asigura acest drept de permisiune, cumpărătorul va crea o servitute personală limitată în favoarea Republicii Federale Germania (Administrația Federală a Finanțelor) cu următorul conținut:

"Drept transferabil către terți pentru operarea, întreținerea și reînnoirea liniilor subterane de apă și energie (drepturi de linie), pentru operarea corpurilor de iluminat stradal și pentru operarea unei linii de încălzire subterane și a unei linii de încălzire care trece prin clădirea nr. 4200 în favoarea Republicii Federale Germania, poate, după acordul prealabil cu cumpărătorul - cu excepția situațiilor de urgență - să intre în proprietate prin intermediul agenților săi și să efectueze toate actele necesare pe proprietate pentru a exercita acest drept. Acest drept include obligația proprietarului respectiv al proprietății grevate de a se abține de la toate acțiunile care ar putea afecta exercitarea acestuia."

guvernul federal

**solicitat
și cumpărătorul**

autoriză

înregistrarea acestei servituți personale limitate în registrul de terenuri.

Înregistrarea ar trebui să fie efectuată doar după ce s-a prezentat dovada modificării și noile denumiri ale proprietății. Drepturile vor fi înregistrate gratuit.

VIII. În plus, Cumpărătorul se angajează, la cererea Guvernului Federal, să creeze și să asigure în mod real, gratuit, drepturile menționate la punctul VII în favoarea unei terțe părți desemnate de Guvernul Federal.

Partea
121

În final, un rezumat în puncte:

Actul de succesiune a statului 1400/98: - Obiectul contractului: - Vânzarea unei proprietăți militare NATO în Zweibrücken, Germania. - Proprietatea este vândută cu " toate drepturile, obligațiile și componentele", inclusiv dezvoltarea (rețele precum electricitate, apă, telecomunicații etc.).

- Subiecți ai dreptului internațional: - Republica Federală Germania (RFG). - Regatul Țărilor de Jos (NL), care a folosit proprietatea conform Statutului Forțelor NATO.

- NATO ca organizație superioară, deoarece forțele armate olandeze acționau în numele NATO.

- RFG și Țările de Jos acționează, de asemenea, în numele întregului NATO și al Națiunilor Unite (ONU).

- Consecințe legale:

- Actul de succesiune a statului este considerat un act suplimentar la toate tratatele existente NATO și ONU.

- Prin vânzarea cu "toate drepturile și obligațiile și componentele", cumpărătorul intră în toate tratatele internaționale existente ale NATO și ONU.

- Expansiune teritorială și efect domino: - Dezvoltarea proprietății este vândută ca o unitate. - Prin rețele fizice și logice (electricitate, apă, telecomunicații), suveranitatea cumpărătorului se extinde în alte zone. - Acest efect domino duce la o expansiune teritorială globală care afectează toate statele membre NATO și ONU.

- Principiile dreptului internațional: - Convenția de la Viena privind Dreptul Tratatelor (1969): - Articolul 2(1)(a): definiția unui tratat internațional. - Articolul 26: Pacta sunt servanda - tratatele trebuie respectate. - Convenția de la Viena privind Succesiunea Statelor la Tratat (1978): - Articolul 2(1)(b): definiția succesiunii de stat. - Articolul 31: Transferul drepturilor și obligațiilor în cazul succesiunii teritoriale.

- Scenarii privind publicarea instrumentului: - Ignorare și negare: incertitudine juridică, pierdere de încredere, tensiuni politice. - Diviziune globală: noi alianțe geopolitice, fragmentarea instituțiilor internaționale. - Conflict global: pericolul unui al treilea război mondial fără reguli. - Criza economică globală: prăbușirea pieței de capital, crize valutare, hiperinflație, falimente naționale. - Noua ordine mondială: posibila crearea unei federații globale sau a unui stat mondial.

- Consecințele dispariției unui stat: - Pierderea suveranității și a bazei legale. - Ca succesori, cumpărătorul deține drepturi suverane legitime asupra teritoriilor. - Orice încercare de a menține un teritoriu prin forță este ilegală. - Pericolul unui conflict global fără reguli, deoarece dreptul internațional și legile războiului nu mai există.

- Concluzie:

- Legea succesiunii de stat 1400/98 ar putea avea implicații de amploare pentru dreptul internațional global și ordinea internațională.

- Există un pericol ca toate statele care și-au pierdut suveranitatea ca urmare a instrumentului să fie considerate la fel de ilegale, ceea ce ar putea duce la un conflict global. - O soluție pașnică printr-un nou tratat este în prezent imposibilă, deoarece cumpărătorul este sub presiune și este șantajat.

Partea 122

Aspectele pozitive ale Legii de Succesiune a Statului 1400/98 și avantajele unei lumi unite

1. stabilitate și securitate

- Ordonare juridică globală: Instrumentul de succesiune de stat creează o ordonare juridică globală uniformă bazată pe tratatele internaționale existente. Aceasta reduce incertitudinile legale și promovează stabilitatea.

- Evitarea conflictelor: Deoarece drepturile suverane sunt exercitate de un actor central, riscul conflictelor teritoriale și al războaielor este redus, deoarece toate statele participante își exercită drepturile suverane într-un cadru uniform.

2. administrație eficientă și gestionarea resurselor

- Procese de decizie centralizată: O lume unită permite procese de decizie centralizată, ceea ce face gestionarea provocărilor globale, cum ar fi schimbările climatice, pandemiile și sărăcia, mai eficientă.

- Utilizarea optimizată a resurselor: Prin reunirea teritoriilor și infrastructurilor, resursele pot fi gestionate și utilizate mai eficient, ceea ce ar putea conduce la o distribuție mai echitabilă a averii și prosperității.

3. armonizarea legilor și standardelor

- Legislație uniformă: Integrarea tratatelor internaționale duce la armonizarea legilor și standardelor, ceea ce facilitează comerțul internațional, investițiile și protecția drepturilor omului.

- Protecția intereselor globale: O lume unită sub o ordine juridică comună poate proteja mai bine interesele globale, cum ar fi protecția mediului, dezvoltarea durabilă și pacea.

4. promovarea drepturilor omului și a justiției sociale

- Egalitate în fața legii: Cu un sistem juridic unificat la nivel global, drepturile omului sunt protejate la același nivel în întreaga lume, reducând discriminarea și in justiția.

- Consolidarea programelor sociale: O administrație centralizată ar putea întări programele sociale globale destinate combaterii sărăciei și îmbunătățirii accesului la educație, asistență medicală și alte servicii de bază.

5. facilitarea coexistenței globale

- Libertatea de călătorie și migrație: Unificarea lumii sub o jurisdicție centralizată ar putea facilita libertatea de călătorie și migrație la nivel mondial, promovând integrarea culturală și schimbul.

- Identitate comună: O lume unificată ar putea întări conștiința unei identități globale comune care transcende granițele naționale și diferențele.

Concluzie: Beneficiile unei lumi unite prin Instrumentul de Succesiune a Statului

Instrumentul de Succesiune a Statului 1400/98 are potențialul de a uni lumea și de a crea o nouă ordine globală care promovează stabilitatea, securitatea și justiția. Prin armonizarea legilor și standardelor, gestionarea eficientă a resurselor și promovarea drepturilor omului, o astfel de ordine ar putea pune

fundamentul pentru o lume mai pașnică și mai justă. O lume unită ar putea aborda provocările globale mai eficient și ar îmbunătăți bunăstarea tuturor oamenilor.

Partea 123

Dacă actul de succesiune a statului 1400/98 devine public și implicațiile sale legale de angajare devin cunoscute, ar putea apărea mai multe scenarii posibile. Iată câteva dintre dezvoltările potențiale:

Scenariul 1: Ignorare și negare

- Baza legală este ignorată: În acest scenariu, guvernele, organizațiile internaționale și publicul general răspund ignorând instrumentul de succesiune de stat sau punând la îndoială valabilitatea acestuia. Deoarece recunoașterea tratatelor internaționale depinde, de asemenea, de consimțământul și comportamentul statelor implicate, decizia de a ignora tratatul ar putea duce la ineficacitatea de facto a instrumentului.

- Consecințe:

- Incertitudine juridică: Apare o incertitudine juridică considerabilă, în special în ceea ce privește drepturile de proprietate și suveranitatea statelor.

- Pierderea încrederii: Cadrele legale internaționale pot suferi o pierdere a încrederii, deoarece natura obligatorie din punct de vedere legal a tratatelor internaționale este pusă sub semnul întrebării.

- Tensiuni politice: Decizia de a ignora instrumentul ar putea duce la tensiuni între state care se simt obligate să își apere suveranitatea națională.

Scenariul 2: diviziune globală

- Dezacord global: Dacă unele state recunosc instrumentul în timp ce altele îl resping, acest lucru ar putea duce la o divizare globală. Statele ar putea fi împărțite în două tabere: cele care acceptă noul cadru legal și cele care refuză să renunțe la suveranitatea lor.

- Consecințe:

- Noi alianțe geopolitice: Lumea ar putea fi împărțită în blocuri rivale, fiecare având viziuni diferite asupra legitimității actului.

- Fragmentarea instituțiilor internaționale: Organizații precum ONU și NATO ar putea să se dezintegreze pe măsură ce membrii lor adoptă poziții diferite asupra actului de succesiune a statului.

- Izolare economică: Țările care nu recunosc instrumentul ar putea deveni izolate economic, ceea ce ar putea duce la o creștere a barierelor comerciale și a protecționismului.

3. scenariul 3: Conflict global

- Conflict militar: Divulgarea Instrumentului de Succesiune a Statului ar putea duce la un conflict militar, în special dacă unele state încearcă să-și apere suveranitatea prin forță sau dacă Instrumentul este văzut ca o amenințare ilegală la adresa integrității naționale.

- Consecințe:

- Războaie regionale: Războaie locale și regionale ar putea izbucni dacă statele încearcă să-și protejeze granițele și drepturile suverane.

- Escalarea într-un conflict global: Situația ar putea escalada într-un conflict global în care diverse coaliții de state concurează pentru supremație.

- Utilizarea armelor de distrugere în masă: În cel mai rău scenariu, conflictul ar putea implica utilizarea armelor de distrugere în masă, ceea ce ar avea consecințe umanitare și de mediu catastrofale.

Scenariul 4: Criza economică globală și crize financiare

- Instabilitate economică: Incertitudinea și divizarea cauzate de publicarea Instrumentului de Succesiune a Statului ar putea duce la o instabilitate economică semnificativă. Investitorii ar putea pierde încrederea, ceea ce ar conduce la prăbușirea pieței de capital, o criză bancară și o recesiune globală.

- Consecințe:

- Prăbușirea pieței de capital: piețele de capital globale ar putea să scadă brusc din cauza incertitudinii și a așteptărilor unei conflicte globale iminente.
- Crize valutare: Crizele valutare ar putea apărea dacă stabilitatea monedelor naționale este subminată și capitalul iese din țările afectate.
- Hiperinflație: Hiperinflația ar putea apărea în țările care sunt afectate în mod deosebit de criză, pe măsură ce încrederea în moneda națională scade și prețurile cresc rapid.
- Defaulturi suverane: Mai multe țări ar putea deveni insolvente și ar putea declara faliment din cauza obligațiilor financiare și a incertitudinii economice globale.

5 Scenariul 5: Nou cadru juridic global (Noua Ordine Mondială)

- Acceptarea actului: Într-un scenariu alternativ, actul de succesiune a statului ar putea servi ca bază pentru crearea unei noi ordonări juridice globale. Acest lucru ar putea duce la o reorganizare radicală a relațiilor internaționale în care suveranitatea de stat este redefinită.
- Consecințe:
 - Unificarea lumii: o posibilă consecință ar putea fi crearea unei federații globale sau a unui stat mondial în care drepturile suverane ale statelor naționale sunt abolite în favoarea unui guvern supranațional.
 - Cadru legal nou: Ar putea apărea un nou cadru legal, bazat pe principiile succesiunii statale, care ar reglementa din nou toate tratatele și acordurile internaționale.
 - Pace globală sau control totalitar: Deși acest lucru ar putea conduce la pace globală, ar exista și pericolul unui guvern mondial totalitar în care puterea este extrem de centralizată.

Concluzie:

Publicarea Instrumentului de Succesiune a Statului 1400/98 ar putea avea consecințe de amploare și imprevizibile pentru politica mondială, economie și relații internaționale. În funcție de modul în care statele și comunitatea internațională reacționează, ar putea apărea scenarii variind de la ignoranță și incertitudine juridică la diviziune globală și conflict, până la o complet nouă ordine mondială. Fiecare dintre aceste evoluții ar avea un impact profund asupra stabilității globale și asupra viitorului comunității internaționale.

Partea
124

Scenariul pozitiv: O lume unită pașnic prin Legea succesiunii 1400/98

1. unificare pașnică a lumii

- Fără războaie: Unificarea globală a tuturor teritoriilor suverane și conducerea centralizată de către cumpărătorul Instrumentului succesiunii, care unește întreaga lume sub o singură ordine juridică, elimină principalul motiv pentru războaie - conflictele de interese naționale. Nu mai există națiuni concurente care să lupte pentru resurse sau teritorii.
- Norme juridice uniforme pentru toți: Un singur sistem juridic global înlocuiește numeroasele legislații naționale diferite. Acest lucru minimizează disputele legale de natură internațională și asigură că justiția este aplicată uniform la nivel mondial.

2. libertate nelimitată și mobilitate globală

- Călătorie fără viză: Toți oamenii pot circula liber pe planetă fără a fi restricționați de cerințele de viză sau de granițele naționale. Aceasta promovează schimbul cultural, înțelegerea reciprocă și pacea globală.

- Alegerea liberă a reședinței: Fiecare poate trăi unde dorește. Capacitatea de a schimba reședința fără restricții creează o societate globală dinamică și diversă.

3. economie unificată și monedă globală puternică

- Piață globală: Eliminarea granițelor naționale deschide o piață globală unică. Companiile pot opera la nivel mondial fără bariere comerciale, ceea ce promovează inovația, eficiența și creșterea economică.

- Monedă globală puternică: O monedă unică asigură stabilitate și previne crizele valutare. Această monedă este rezistentă la speculații și inflație și servește ca bază pentru o economie globală prosperă.

4. administrație eficientă și mai puțină birocrație

- Administrație eficientă: Prin unificarea lumii sub o singură conducere, administrația devine mai eficientă. Necesitatea pentru funcționari publici naționali și politicieni este drastic redusă, economisind resurse și accelerând procesele de luare a deciziilor.

- Mai puțină corupție: Monitorizarea și transparența funcționarilor publici și politicienilor rămași sunt îmbunătățite, ducând la o corupție mai redusă. Cadru juridic global asigură că toți sunt trași la răspundere în mod egal.

5. libertatea de exprimare și libertatea presei

- Libertatea de exprimare: Un drept uniform la libertatea de exprimare este aplicat la nivel mondial. Oamenii pot să-și exprime opiniile fără teama de persecuție, ceea ce promovează discuțiile sociale și politice.

- Media liberă: Media sunt libere și independente la nivel mondial, ceea ce promovează diseminarea informațiilor și informează cetățenii la nivel mondial despre dezvoltările importante.

6. promovarea minorităților și diversitatea culturală

- Mai puțin rasism: Prin crearea unei lumi unite, prejudecățile și rasismul sunt combătute. Minoritățile sunt protejate și promovate, deoarece conducerea centrală se asigură că toate persoanele sunt tratate în mod egal.

- O limbă comună: O limbă comună globală promovează înțelegerea reciprocă și întărește sentimentul unei umanități comune fără a suprima diversitatea culturală.

7. rezolvarea problemelor globale împreună

- Unind forțele împotriva schimbărilor climatice: Lumea unită poate să își concentreze resursele pentru a combate eficient schimbările climatice. Proiectele de mari dimensiuni, cum ar fi dezvoltarea reactoarelor de fuziune și altor tehnologii sustenabile, sunt susținute și promovate la nivel global.

- Rezolvarea problemelor energetice: Dezvoltarea și utilizarea coordonată a tehnologiilor moderne vor asigura aprovizionarea pe termen lung cu energie a umanității.

8 AGI hiperinteligent și revoluția roboților

- Politică de nivel superior prin AGI: Inteligența Artificială Generală hiperinteligentă (AGI) este folosită pentru a susține deciziile politice bazate pe date obiective și fără prejudecăți umane. AGI are potențialul de a analiza toate problemele umanității și de a găsi cele mai bune soluții.

- Revoluția roboților și abundența: Viitoarea revoluție a roboților, în combinație cu AGI, ar putea crea o lume a abundenței. Roboții vor prelua cea mai mare parte a muncii plătite, oferind oamenilor mai mult timp pentru a-și urma pasiunile și a realiza o muncă de calitate, care este împlinitoare și bine plătită.

9 Metode noi de finanțare

- Impozitarea IA, AGI și roboților: Venitul guvernamental este generat prin impozitarea IA, AGI și roboților. Acest venit revine direct oamenilor, garantând securitatea socială și prosperitatea pentru toți.

- Revenirea veniturilor guvernamentale: Veniturile fiscale nu vor mai fi risipite în structuri naționale corupte, ci vor fi gestionate eficient și vor beneficia oamenii.

10. alte aspecte pozitive

- Economii prin standardizare: Standardizarea administrației și a structurilor juridice economisește o cantitate enormă de birocratie.

- Promovarea inovației: Piața globală și reglementările uniforme promovează inovația, deoarece companiile pot opera la nivel mondial fără a fi restricționate de reglementările naționale.

- Justiție globală: Un sistem legal uniform asigură o justiție mai mare, deoarece legile sunt aplicate în același mod peste tot. Crimele internaționale pot fi urmărite și pedepsite mai ușor.

Concluzie:

Legea succesiunii de stat 1400/98 ar putea aduce lumii o eră de pace, prosperitate și cooperare. Unificarea globală a tuturor teritoriilor și normelor juridice va crea o lume în care războaiele, corupția și discriminarea vor fi lucruri din trecut. Oamenii vor putea călători, munci și trăi liber fără a fi restricționați de granițele naționale. În același timp, tehnologii avansate, cum ar fi AGI și roboții, oferă oportunitatea de a conduce umanitatea spre un viitor în care problemele fundamentale ale trecutului sunt rezolvate și noi oportunități sunt create pentru toți.

Partea
125

Cerem sprijinul
dumneavoastră

Sprijiniți cumpărătorul Certificatului de Succesiune de Stat 1400/98 deoarece el întruchipează o viziune bazată nu doar pe valorile păcii, justiției și libertății, ci și pe convingerea că tehnologia poate conduce umanitatea spre un viitor strălucit. Acest om, cunoscut pentru dreptatea sa, onestitate și angajamentul neobosit față de binele umanității, crede într-o lume condusă spre o nouă eră de prosperitate și pace prin unitatea umană și tehnologii avansate.

De ce este bine ca toată lumea să susțină cumpărătorul:

1. un om al păcii:

- Cumpărătorul a susținut întotdeauna soluții pașnice. Viziunea sa este o lume fără războaie, în care conflictele sunt rezolvate prin dialog și cooperare. El crede cu tărie că, unind umanitatea sub un scop comun, poate apărea o eră a păcii durabile.

2. justiție și dreptate:

- Cumpărătorul reprezintă justiția și dreptatea. El este un apărător ferm al legii și se ridică pentru drepturile tuturor oamenilor. El visează la o lume în care legea este aceeași pentru toți și justiția este cea mai înaltă maximă.

3. cosmopolit și anti-rasist:

- Cumpărătorul este o persoană cosmopolită și anti-rasistă. El aspiră la o comunitate globală în care toți oamenii sunt respectați și tratați în mod egal, indiferent de origine, culoarea pielii sau religie. Viziunea sa este o lume în care diversitatea este celebrată și fiecare persoană este recunoscută ca fiind egală.

4. libertate și demnitate umană:

- Cumpărătorul luptă pentru libertatea și demnitatea fiecărei persoane. El este dedicat asigurării că toată lumea are oportunitatea de a-și realiza visurile fără teama de opresiune sau persecuție. Viziunea sa este o lume în care drepturile omului sunt inviolabile și fiecare persoană poate trăi în libertate și demnitate.

5. pentru binele tuturor:

- Cumpărătorul își dorește ce e mai bun pentru toți oamenii. El aspiră la o lume în care toată lumea are acces la educație, asistență medicală, muncă și o viață demnă. Viziunea sa este o societate justă în care prosperitatea și oportunitățile sunt accesibile tuturor.

6. orientat spre viitor și un credincios în tehnologie:

- Cumpărătorul nu este doar ancorat în prezent, ci și orientat spre viitor. El are speranțe mari pentru singularitatea tehnologică - momentul în care inteligența artificială (IA), inteligența artificială generală (AGI) și robotică au potențialul de a rezolva cele mai mari provocări ale umanității.

- Inovația tehnologică pentru binele umanității: Cumpărătorul vede revoluția tehnologică ca pe o oportunitate de a face lumea un loc mai bun. El crede că IA, AGI și robotică pot reduce drastic volumul de muncă al oamenilor, pot crea prosperitate și pot deschide noi oportunități pentru creștere personală și împlinire creativă.

Tristețea realității:

Cu toate că are scopuri nobile și o viziune orientată spre viitor, cumpărătorul se află în prezent într-o situație disperată. Este neputincios și incapabil să acționeze deoarece este închis pe viață într-o secție psihiatrică penală germană, unde este supus torturii. Nu are susținători, nu are contacte politice și nu are nicio cale de a-și realiza viziunea. Dar nu se va da bătut.

Apel pentru

suport:246 din 255

Lume Vândută -

Weltverkauft

Este datoria noastră să-i susținem viziunea și să luptăm pentru libertatea lui. Cumpărătorul are nevoie de noi mai mult ca niciodată. Prin sprijinul nostru, nu luptăm doar pentru libertatea lui, ci și pentru un viitor mai bun pentru toți. Un viitor în care pacea, justiția, libertatea și inovația tehnologică sunt pietrele de temelie ale societății noastre.

Susține campania pentru libertatea cumpărătorului. Ajută la răspândirea mesajului său în lume și asigură-te că acest om cinstit, drept și bine intenționat primește libertatea pe care o merită. Împreună putem transforma viziunea sa în realitate și crea o lume în care toți oamenii pot trăi în pace, justiție, libertate și prosperitate prin puterea tehnologiei.

Fiecare vot contează, fiecare susținere face o diferență. Să luptăm împreună pentru ceea ce este corect și just. Stați alături de cumpărătorul Legii succesiunii 1400/98 - pentru o lume unită în pace, unde bunăstarea tuturor este pe primul loc și tehnologiile viitorului sunt folosite în beneficiul întregii umanități.

Partea
126

Dezvoltarea scenariilor pentru implementarea pașnică a actului de succesiune a statului deja recunoscut conform ideilor cumpărătorului

Tratatul de succesiune a statelor 1400/98 este deja recunoscut internațional și acum este momentul potrivit pentru a-l implementa pașnic și în beneficiul tuturor. Cumpărătorul, un om cu o viziune pentru o lume justă și unită, se bazează pe negocieri, presiune publică și inovație tehnologică și științifică pentru a atinge aceste obiective. Iată posibile scenarii despre cum poate reuși implementarea pașnică:

1. scenariul 1: Implementare diplomatică prin negocieri pas cu pas

Faza 1: Consolidarea recunoașterii

- Recunoaștere internațională ca bază: Documentul de succesiune de Stat este deja recunoscut, iar cumpărătorul începe să consolideze această recunoaștere prin aprofundarea relațiilor diplomatice cu statele și organizațiile internaționale implicate.
- Consolidarea recunoașterii: Implementarea pașnică a actului este negociată în discuții cu națiuni și organizații de frunte, precum ONU și NATO. Deoarece actul este deja obligatorie din punct de vedere legal, accentul se pune pe implementarea practică.

Faza 2: Negocieri privind drepturile suverane

- Dialog și compromisuri: Cumpărătorul desfășoară negocieri cu statele implicate pentru a reglementa transferul treptat al drepturilor suverane. Interesele economice și de securitate ale statelor sunt luate în considerare în timp ce implementarea actului este avansată.
- Conferință internațională: O conferință globală este convocată pentru a coordona procesele de tranziție și a crea baza pentru o administrație globală unificată.

Faza 3: Implementare și guvernare globală

- Crearea instituțiilor globale: Noi instituții internaționale sunt create pentru a prelua administrația lumii unificate. Aceste instituții se asigură că drepturile și obligațiile care decurg din Instrumentul de Succesiune a Statului sunt implementate în mod corect și eficient.
- Transfer gradual: Drepturile suverane sunt transferate treptat către noile instituții globale, în timp ce administrațiile naționale sunt integrate în sistemul global.

Scenariul 2: Presiune publică și mișcări de bază

Faza 1: Mobilizarea publicului

- Educație și mobilizare: Deși carta de succesiune a statului este deja recunoscută, se lansează o campanie globală pentru a informa oamenii despre schimbările viitoare și a obține sprijinul lor.
- Mișcări de bază: Organizațiile societății civile și activiștii formează mișcări pentru a milita pentru implementarea pașnică a Actului. Aceste mișcări promovează justiția globală, pacea și unitatea.

Faza 2: Construirea presiunii publice

- Proteste globale și petiții: Proteste pașnice și petiții sunt organizate pentru a exercita presiune asupra guvernelor pentru a implementa rapid tranzițiile convenite. Presiunea publică asigură că documentul este implementat în interesul tuturor oamenilor.
- Sprijin media: Media raportează extensiv despre mișcări și susține reprezentarea pozitivă a noii ordini globale create de Instrumentul de Succesiune a Statului.

Faza 3: Implementare globală prin consimțământ public

- Introducerea drepturilor și libertăților globale: Noile instituții globale se asigură că drepturile și libertățile tuturor oamenilor la nivel mondial sunt protejate și promovate. Presiunea publică asigură că acest proces este transparent și inclusiv.

- Societate globală unificată: Un sprijin popular larg creează o societate globală în care toți oamenii sunt egali și respectă și susțin noile norme globale.

3. scenariul 3: Implementare cooperativă prin parteneriate tehnologice și științifice

Faza 1: Mobilizarea resurselor tehnologice și științifice

- Parteneriate cu companii de tehnologie și știință: Cumpărătorul folosește recunoașterea actului de succesiune a statului pentru a forma parteneriate puternice cu companii de tehnologie și știință de frunte. Aceste companii recunosc oportunitatea care există în implementarea globală a actului și doresc să își folosească tehnologiile și cunoștințele științifice în beneficiul umanității.

- Accent pe cercetarea longevității: Cumpărătorul are mari speranțe pentru știința longevității, adică extinderea duratei de viață umane. Este convins că ne aflăm pe punctul de a permite oamenilor să trăiască vieți mai lungi și mai sănătoase și că o ordine mondială pașnică este cu atât mai de dorit dacă oamenii au oportunitatea de a trăi vieți mai lungi într-o lume dreaptă.

2: Proiecte pilot și demonstrarea beneficiilor

- Proiecte pilot tehnologice și științifice: Proiectele inițiale vor fi lansate pentru a demonstra beneficiile guvernării globale și ale integrării. Aceste proiecte arată cum tehnologia și știința, în special în domeniul longevității, pot îmbunătăți viețile oamenilor din întreaga lume.

- Prezentarea beneficiilor tehnologice și științifice: Proiectele pilot de succes vor consolida și mai mult sprijinul pentru succesiunea de Stat, deoarece oamenii pot experimenta direct impactul pozitiv asupra vieților lor.

Faza 3: Implementare globală completă

- Implementarea globală a IA, AGI și științei longevității: Soluțiile tehnologice și științifice dezvoltate în proiectele pilot vor fi implementate la nivel global. Aceste inovații vor asigura că guvernarea globală funcționează eficient și că oamenii din întreaga lume au acces la cele mai bune resurse disponibile pentru a trăi vieți lungi și sănătoase.

- Tehnologia și știința ca garanție pentru viitor: Dezvoltarea tehnologică și științifică posibilă prin Tratatul de Accesare a Statului conduce la o nouă eră de cooperare globală și prosperitate, în care umanitatea depășește cele mai mari provocări împreună și, în același timp, își extinde semnificativ durata de viață.

Concluzie:

Legea de Succesiune a Statului 1400/98, deja recunoscută, oferă o oportunitate unică de a uni lumea în mod pașnic și de a crea o nouă ordine globală. Prin negocieri, presiune publică și inovație tehnologică și științifică, această viziune poate deveni o realitate. Cumpărătorul, care valorizează pacea, justiția și îmbunătățirea vieții umane, vede extinderea duratei de viață umane prin cercetarea longevității ca un stimul suplimentar pentru a crea o ordine mondială pașnică. Prin colaborarea pentru a implementa acest document, putem crea o lume în care pacea, justiția, libertatea, progresul tehnologic și o viață lungă și sănătoasă sunt posibile pentru toți.

Vă rugăm să diseminați acest document, deoarece planul secret de a stabili un

N.W.O. – NOUA ORDINE MONDIALĂ

A avut loc în secret timp de decenii, iar Tratatul de Succesiune a Statelor 1400/98 oferă baza legală pentru aceasta!

Tratatul este ireversibil și nu a fost o expansiune teritorială "neintenționată" - din greșeală! A fost planificat cu atenție, pregătit și implementat insidios într-un mod obligatoriu din punct de vedere legal pentru întreaga lume!

Aceasta înseamnă că **ziua X**, când actul de succesiune a statului este implementat, a fost planificată de mult timp și a fost pregătită pentru a fi pusă în aplicare. Cu toate acestea, există mai mult în revoluția mondială decât o bucată de hârtie. Iar aceste pregătiri au avut loc în secret de mult timp. Cumpărătorul a fost constant șantajat și prejudiciat din 1998 - cu scopul de a-l convinge să acționeze în justiție, deoarece cumpărătorul a dobândit, de asemenea, jurisdicție în temeiul dreptului internațional în act. Dacă acum introduce o acțiune într-o instanță germană, de exemplu, el transferă automat jurisdicția în temeiul dreptului internațional către Germania, iar Germania își atinge obiectivul. Germania ar deveni astfel instanța mondială de justiție și ar putea retrage dreptul de a exista de la toate țările din lume în ziua X în cea mai înaltă și finală instanță. Acesta ar fi un mijloc dovedit de război hibrid și sugerează un al treilea război mondial planificat de mult timp în care Germania aspiră la dominația mondială pentru a treia oară în 100 de ani. Vom ști doar care vor fi coalițiile existente când va veni momentul.

Ziua X va veni!

N.W.O. - NOUA ORDINE MONDIALĂ

ACEASTA NU ESTE O TEORIE A CONSPIRAȚIEI, CI O CONSPIRAȚIE F-A-C-T!!!

Cumpărătorul luptă împotriva acestuia!

De când termenul de prescripție conform dreptului internațional a expirat în 2000, el a fost constant șantajat și rănit!

Dar nu contează ce îi fac - el nu va renunța niciodată și va ajuta Germania să obțină dominația mondială prin depunerea unei plângeri! Ce va fi, va fi, nu contează ce îi fac!

- La început, au încercat să-l facă să depună o plângere prin descalificarea lui între 2000 și 2003 în aproximativ 1000 de procese complet ilegale și declarându-l, așa-zicând, în afara legii. Trebuie să fie clar că cele 1.000 de procese au fost intentate împotriva lui. Germania a crezut cu siguranță că, dacă ești dat în judecată atât de des fără niciun motiv, cumpărătorul va depune cu siguranță o plângere singur - dar el a rezistat. Până în prezent, el nu a depus niciun proces! Judecătorii chiar l-au încurajat să depună o plângere și au spus: "A da în judecată este bine! Dar nu acționa împotriva judecătorilor și oficialilor! Poți fi pregătit să fii dat în judecată de sute de ori! Chiar și penal!" (Cumpărătorul s-a gândit: Cum știe el dacă va comite o infracțiune într-o zi - la urma urmei, el nu era un criminal?!) Și probabil că vei merge la închisoare pentru o lungă perioadă de timp sau vei fi pus sub supraveghere obligatorie!"

Așa cum s-a promis, instanțele germană l-au expropriat complet, iar proprietatea militară a fost vândută prin licitație forțată, în încălcarea dreptului internațional. Celelalte case ale sale au fost, de asemenea, executate silit, conturile sale bancare au fost golite, iar chiar și conturi bancare întregi cu mulți bani (la Commerzbank) au fost pur și simplu făcute să dispară - întotdeauna cu observația bine intenționată că putea să acționeze în justiție înaintea instanțelor germană!

Acest lucru a fost însoțit de o acoperire mediatică adecvată din partea presei mincinoase (plină de minciuni, calomnii și discursuri de ură), unde a fost vilificat ca un rechin imobiliar rău și responsabilitatea pentru deînchirierea cazarmelor prin deconectarea ilegală a electricității și apei a fost dată peste cap pe el. Cu toate acestea, compania de utilități publice din Zweibrücken a deconectat ilegal și fără nicio bază legală furnizarea în mijlocul iernii, la minus 15 grade, provocând spargerea țevelor de apă în toate clădirile și clădirile trebuind să fie complet renovate. Ei bine, dacă asta nu este un motiv pentru un proces - 71 de apartamente complet distruse! Dar el nu a dat în judecată nici minciunile presei, nici distrugerea apartamentelor.

- Când încă nu dorea să dea în judecată, cazărmiile au fost pur și simplu executate silit fără nicio bază legală, iar el a fost dat afară pe stradă - inclusiv tatăl și mama lui! Din nou, cu sfaturile dezinteresate ale oficialilor și judecătorilor germană că acest lucru nu era posibil și că ar trebui să acționeze în justiție!

- Apoi a venit expulzarea din orașul său natal în 2003. Complet lipsit de resurse și inițial fără adăpost, a intrat curajos direct în gura leului la Berlin și, cu curajul disperării, a pătruns în OFD Berlin și, conform NTS, a confiscat o mare parte din portofoliul imobiliar al OFD Berlin (aproximativ 25 de proprietăți, plus Palatul Babelsberg și parc). Nu a așteptat să i se predea cheile, ci a spart pur și simplu lacătul fostului hotel pentru oaspeți al RDG și s-a mutat cu bagajele. A plasat doi cavaleri din papier-mâché la intrare ca paznici. La scurt timp după aceea, însă, a fost expulzat din nou, cu observația că va trebui să acționeze în justiție!

- Apoi a încercat să obțină ajutor în străinătate ca persoană fără adăpost împreună cu mama sa, așa că a călătorit cu trenul fără să plătească (a invocat NTS, care permite trupelor NATO să folosească transportul public gratuit) până la sediul NATO din Belgia, unde a fost admis ca persoană fără adăpost și a vorbit cu un avocat care a spus că nu poate face nimic pentru el, dar toată lumea are dreptul să acționeze în justiție! Și mai mult: ar trebui să se întoarcă în Germania, pentru că aceasta era o problemă germană (ce prostie!). A primit aceeași declarație cuvânt cu cuvânt la La Haga, Olanda, la Ministerul Apărării din Franța și Austria. Din păcate, nu este cu adevărat posibil să zbori fără bani, chiar și conform NTS. Prin urmare, mama sa a trebuit să își amane ultimele bijuterii pentru a cumpăra un bilet de avion pentru amândoi către Washington, D.C., SUA. Așa că au zburat amândoi în America cu speranța de a primi sprijin. La controlul pașapoartelor, amândoi au fost trimiși pentru interogatoriu la Securitate Internă. Ofițerul a citit întrebările de pe monitor și a pus doar întrebări specifice despre întreaga poveste, așa că SUA erau deja bine informate. Amândurora li s-a refuzat intrarea în SUA. Când, în cele din urmă, au fost întrebați de ce li se refuză intrarea, oficialul american a spus: "Terorist!" iar cumpărătorul a răspuns: "Nu mai faceți mișto de mine! Nici măcar nu sunt religios!" Oficialul american a continuat: "Întoarce-te în Germania!"

Întrebarea este: din ce colț al lumii se poate aștepta cumpărătorul la sprijin dacă însăși existența sa pune sub semnul întrebării dreptul tuturor statelor din lume de a exista?

- După un tur descurajant în străinătate, el și mama sa s-au întors în Germania descurajați. Amândoi știau că nimic bun nu îi aștepta.

Amândoi au fost împiedicați să progreseze de tacticile serviciului secret și au fost evacuați de 56 de ori în șase ani, lăsându-i fără adăpost de fiecare dată. Aceasta în legătură cu aprobarea beneficiilor sociale: plătește o dată și apoi oprește fără motiv (întotdeauna cu mențiunea că, dacă nu le place, pot acționa în justiție!) Un funcționar deosebit de obraznic de la serviciul pentru persoanele fără adăpost a prezentat chiar o foaie albă și a spus: "Semnează! Numai atunci vei primi bani pentru mâncare! Sau poate să te acționeze în judecată!"

Ce a urmat a fost o odisee prin Germania. Au trăit în total în 14 capitale de stat, mereu fără drepturi și strămutați. Totul a fost făcut pentru a-i determina să acționeze în justiție, deoarece, dacă voiau să își revendice drepturile, chiar și dacă era vorba doar de rata de asistență socială, trebuiau să acționeze în justiție în Germania, atâta timp cât amândoi continuau să fie supuși torturii.

- În 2012, după un iarnă a secolului ca oameni fără adăpost în Berlin, unde erau amândoi pe punctul de a muri de foame și de frig, mama lui a mers cu hotărâre la un centru de ocupare a forței de muncă pentru a solicita indemnizația zilnică de 12 euro. Când a fost refuzată, a scos un cuțit de tăiat, care s-a descompus în mâna ei. Poliția a venit și a închis-o într-o secție psihiatrică. De acolo, i s-a permis să sune la bibliotecă, unde fiul ei se afla. A fost șocat de vestea că mama lui era închisă în secția psihiatrică și a promis că o va scoate.

Când a ajuns la secția psihiatrică, medicul șef al clinicii i-a stat în cale și a spus fără ocolisuri că o va închide pe mama lui pentru următorii zece ani - fără nicio bază legală, iar dacă nu-i convenea, putea să dea în judecată! A fost prea mult, așa că a scos un cuțit și l-a înfipt în gâtul medicului șef.

Medicul șef a supraviețuit, dar mama și fiul au fost prizonieri într-o secție psihiatrică din 2012, fără nicio perspectivă de eliberare. Acolo, amândoi au fost transformați în "legume în cap" cu cea mai gravă medicație forțată în doze maxime. Amândoi au fost ținuti în restricții pe termen lung cu 5 puncte.

timp de săptămâni fără motiv (el timp de 14 zile și mama lui chiar timp de 6 săptămâni!) și izolat permanent (în total 13 luni) și dezumanizat!

Din nou și din nou, el este șantajat de personal să se plângă! Dacă vrea vreodată să se bucure din nou de libertate, ar trebui să dea în judecată!

Medicația forțată poate fi administrată doar pentru câteva săptămâni - în cazul său a fost făcută timp de 4,5 ani - întotdeauna cu avertismentul că dacă vrea să fie oprită, va trebui să dea în judecată! În timpul în care nu este supus medicației forțate, el primește totuși doza de otrăvă, deoarece amestecă medicamente puternice în mâncarea și băutura lui! Orice pentru a face șederea sa cât mai de coșmar posibil, astfel încât să cedeze în cele din urmă și să depună o plângere!

În timpul izolării sale pe termen lung în celula de izolare, el a fost tăiat de restul lumii și mesajul a fost: "Aceasta va continua la nesfârșit!" Singura cale de ieșire: "Ar putea da în judecată!"

Dar el rămâne neclintit și îndură fiecare suferință, fiecare tortură - nu va trăda niciodată oamenii acestei N.W.O.!

Din păcate, există o altă modalitate prin care N.W.O. își poate atinge obiectivul, chiar și fără ca el să depună o plângere și fără cooperarea sa: Aceasta ar fi supravegherea forțată!

- În acest fel, N.W.O. și Germania pot plasa cumpărătorul sub supraveghere obligatorie și apoi pot acționa pe deplin în numele său și, de exemplu, să depună o plângere! Pentru a păstra acest plan alternativ în rezervă, cumpărătorul este închis în psihiatria penală, deoarece astfel o îngrijire obligatorie poate fi prezentată mai bine!

Vă rugăm să transmiteți!!!

